

**STRATEGIC
PLAN**
2023–2027
REVISE 2025

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับทบทวน ปังบประมาณ พ.ศ. 2568

เรื่องเล่า “วิสัยทัศน์”

ตามที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้พิจารณาเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2561 โดยภายใต้แผนฉบับดังกล่าว ได้กำหนดเป้าหมายวิสัยทัศน์ระยะยาว 20 ปี “มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม” และได้กำหนดกรอบวิสัยทัศน์ เพื่อแบ่งดำเนินงานตามภารกิจ เป็นระยะ กำหนดระยะละ 5 ปี ดังนี้

มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม

ปัจจุบันสถานการณ์โลกทั้งสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม รวมไปถึงการพัฒนาด้านเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เล็งเห็นว่าถึงเวลาที่จะต้อง เร่งรัด (Accelerate) การดำเนินงานให้สอดคล้องกับพลวัตของโลกปัจจุบัน ทำให้บทบาทของ “นวัตกรรมเพื่อสังคม” เป็นเรื่องเร่งด่วนที่มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องขยับระยะเวลาในการบรรลุเป้าหมายของแผนระยะยาวให้เร็วขึ้น ทำให้วิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม” จึงได้นำมาประกาศใช้ก่อนระยะเวลา ในช่วงระยะการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - พ.ศ. 2570) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 โดยใช้แทนที่วิสัยทัศน์เดิม “มหาวิทยาลัยแห่งโอกาส เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง” แต่ถึงอย่างไรก็ตามวิสัยทัศน์เดิมก็ยังมีส่วนสนับสนุนและส่งเสริมความเข้มแข็งต่อการบรรลุเป้าหมายของวิสัยทัศน์ 20 ปี ที่นำมาใช้ในแผนฯ 5 ปี พ.ศ. 2566- พ.ศ.2570 ฉบับทบทวน ปี 2568 ความเชื่อมโยงดังตาราง

รายการ ความเชื่อมโยง	“มหาวิทยาลัยแห่งโอกาส เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง” วิสัยทัศน์ ภายใต้แผนฯ 5 ปี พ.ศ. 2566- พ.ศ.2570 ฉบับเดิม	“มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม” วิสัยทัศน์ภายใต้แผน 20 ปี ที่นำมาใช้ในแผนฯ 5 ปี พ.ศ. 2566- พ.ศ.2570 ฉบับทบทวน ปี 2568
1. การจัดการศึกษา	การสร้างโอกาสการเข้าถึงการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรให้ยืดหยุ่น สร้างโอกาสการเรียนรู้ตลอดชีวิตเปิดหลักสูตรใหม่ ที่ตอบโจทย์ความต้องการของตลาดเฉพาะทาง	การสร้างนวัตกรรมหลักสูตร นำหลักสูตรที่ยืดหยุ่นไปสู่ การบูรณาการนวัตกรรมและเทคโนโลยี สร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะที่เน้นการสร้างนวัตกรรมแก้ไขปัญหาสังคม
2. ผู้เรียน	โอกาสในการพัฒนาทักษะ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบ ปฏิบัติจริง (Work-Integrated Learning: WiL) สร้างโอกาสในการฝึกงานและการได้รับประสบการณ์ตรงจาก อุตสาหกรรม	การเป็นผู้สร้างนวัตกรรม ผู้เรียนที่ได้รับโอกาสพัฒนา ทักษะและความเชี่ยวชาญ จะได้รับการผลักดันให้เป็น Innovator ที่สามารถสร้างและต่อยอดนวัตกรรมเพื่อ แก้ไขปัญหาสังคมได้จริง
3. บุคลากร	โอกาสในการเติบโต ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากร (Upskill/ Reskill) สนับสนุนโอกาสในการศึกษาต่อและการทำวิจัย รวมถึงการได้รับสิทธิประโยชน์และสวัสดิการที่ดีขึ้น	การเป็นแกนนำนวัตกรรม บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ สูงขึ้น จะกลายเป็นแกนนำในการสร้างงานวิจัยและ นวัตกรรม ตลอดจนเป็น โค้ช (Coach) ให้กับผู้เรียนใน การสร้างผลงานสู่สังคม
4. การวิจัยและ สร้างนวัตกรรม	โอกาสในการสนับสนุน จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่ เพียงพอ สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนวิจัยทั้งภายใน และภายนอก	การเร่งสร้างผลกระทบทางสังคม งานวิจัยจะมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ โดยมีเป้าหมาย คือการนำไปใช้ประโยชน์เชิงสังคมและเชิงพาณิชย์ได้ทันที
5. การบริหาร จัดการองค์กร	โอกาสในการปรับปรุง สร้างโอกาสให้หน่วยงานมีอิสระใน การตัดสินใจ และการทำงานที่คล่องตัว (Agility) เพื่อลด ขั้นตอนและอุปสรรคในการทำงาน	การบริหารจัดการฐานนวัตกรรม ปรับโครงสร้างองค์กร ให้เป็น Learning Organization และ Innovation Hub ใช้ระบบดิจิทัลเต็มรูปแบบ เพื่อรองรับการทำงานแบบ นวัตกรรมที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
6. การสร้าง เครือข่าย	โอกาสในการขยายความร่วมมือ สร้างโอกาสในการเป็น พันธมิตรกับภาคเอกชน ชุมชน และหน่วยงานต่างประเทศ เพื่อขยายฐานความรู้และทรัพยากร	การเป็นศูนย์กลางนวัตกรรม เปลี่ยนสถานะจาก “ผู้ร่วมมือ” เป็น “ศูนย์กลางนวัตกรรม ” ในการเชื่อมโยง เครือข่าย เพื่อนำนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยไปสู่การขับเคลื่อนการพัฒนาในภูมิภาคและสังคมอย่างแท้จริง

ทั้งนี้มหาวิทยาลัยยังมีความเชื่อมั่นและมีเจตนาสานต่อวิสัยทัศน์ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2571- พ.ศ. 2575) หรือระยะ 5 ปี ที่สาม “มหาวิทยาลัยศิวิไลซ์แห่งเอเชีย สู่อุตสาหกรรม” และวิสัยทัศน์ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2576- พ.ศ. 2580) หรือระยะ 5 ปี ที่สี่ “มหาวิทยาลัยแห่งพันธมิตรเพื่อการพัฒนา สู่สากลอย่างยั่งยืน” ซึ่งจะไม่ยกเลิกแต่จะผนวกรวมเข้าเป็นกลยุทธ์ย่อยภายใต้ร่มของวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม” เพื่อให้การดำเนินงานมีพลังและเป็นเอกภาพ สร้างนวัตกรรมเพื่อสังคมได้ตามเป้าหมาย

คำนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยอยู่ในสภาวะที่ต้องเผชิญกับความท้าทายและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) จากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศที่มีความผันแปรสูง ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร เทคโนโลยีสร้างความพลิกผัน (Technology Disruption) การเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) รวมไปถึงข้อจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

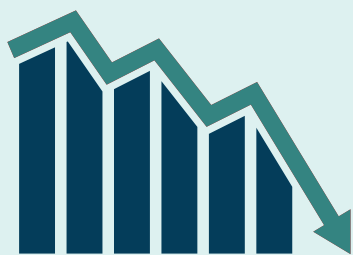
จากความท้าทายของบริบททั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในฐานะมหาวิทยาลัยกลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ต้องทบทวนบทบาทหน้าที่และภารกิจ ให้มีความสอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมและตลาดแรงงาน วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนประเด็นสำคัญในการพัฒนาประเทศ ให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาการผลิตและบริการแก่ภาคอุตสาหกรรมและชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเพื่อต่อยอดเศรษฐกิจสร้างสรรค์สู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ด้วยการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายสำคัญของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) รวมไปถึงแผนและนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ฉบับนี้เป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ซึ่งได้กำหนดเป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ มาตรการ แผนงาน/โครงการสำคัญ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้วิสัยทัศน์ **“มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม”**

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
กันยายน 2568

สารบัญ

บทที่ 2

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการ
จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี
(พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับทบทวน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

หน้าที่ 52-109

บทที่ 3

ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย

หน้าที่ 110-139

บทที่ 4

บทบาทหน้าที่ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

หน้าที่ 140-145

บทที่ 5

ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

หน้าที่ 146-213

บทที่ 6

การขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี
(พ.ศ. 2566-2570)
ไปสู่การปฏิบัติ
ฉบับทบทวน
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

หน้าที่ 214-231

ภาคผนวก

หน้าที่ 2328-236

บทสรุปผู้บริหาร

1. ความสำคัญและความเป็นมาของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

ตามที่สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้เห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561- 2580) เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะยาว ภายใต้ความเชื่อมโยงระหว่างแผนและนโยบายฉบับต่าง ๆ ในระดับชาติ อาทิ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายสำคัญของรัฐบาล และแผนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประกอบกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) ที่จะส่งผลกระทบต่อโลกและประเทศไทยในระยะยาวทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และการเมือง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จึงต้องเตรียมพร้อมและกำหนดแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้แก่ นวัตกรรมพลิกโฉมและนวัตกรรมขั้นแนวหน้า/ล้ำยุค (Disruptive Innovation and Frontier Technology) สังคมสูงวัย(Aging Society) การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคทางสังคม (Disparity and Social Inequality) การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการขาดแคลนทรัพยากร (Environmental Degradation and Scarcity of Resource) เป็นต้น

ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนแผนและนโยบายในระดับชาติ และระดับมหาวิทยาลัย ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งเพื่อวางแนวทางรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาสำหรับอนาคต ประกอบกับมหาวิทยาลัยฯ มีนโยบายการตรวจประเมินงานประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEx) จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566- 2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ฉบับนี้ขึ้น

2. แนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 5 ชุด ซึ่งประกอบด้วย

1) คณะกรรมการพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ทำหน้าที่พิจารณากลับกรอง ให้ข้อเสนอแนะร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

2) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการจัดการศึกษา ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการจัดการศึกษา

3) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างผลงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร

5) คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างขีดความสามารถเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง ทำหน้าที่จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างขีดความสามารถเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

โดยมหาวิทยาลัย ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการศึกษา ด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารจัดการองค์กร และด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง ดำเนินการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ โดยคำนึงถึงบริบทและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยคณะกรรมการ ได้ดำเนินการทบทวน ประชุม ประชุมวิชาการ ปรึกษา ประชุม หารือ คำนิยมหลักองค์กร วัฒนธรรมองค์กร อัตลักษณ์ เอกลักษณ์ อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ วิสัยทัศน์ พร้อมทั้งได้ออกแบบยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย แพลตฟอร์มการพัฒนามหาวิทยาลัย เป้าประสงค์ กลยุทธ์ มาตรการ แผนงาน งบประมาณ และผู้รับผิดชอบดำเนินการ ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนและนโยบายระดับประเทศ ภูมิภาค แผนและนโยบายระดับมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) สู่การปฏิบัติในระยะ 5 ปีที่สอง (พ.ศ. 2566-2570)

2. ต่อมากองนโยบายและแผน ดำเนินการรวบรวมและประมวลผลร่างแผนยุทธศาสตร์ จากคณะกรรมการจัดทำร่างแผนทั้ง 4 ด้านข้างต้น ให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันโดยสามารถนำส่งผลผลิต และผลลัพธ์ ไปสู่เป้าหมายวิสัยทัศน์เดียวกัน

3. มหาวิทยาลัยนำเสนอร่างแผน แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ต่อคณะกรรมการพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ โดยกองนโยบายและแผน ดำเนินการปรับปรุงร่างแผนยุทธศาสตร์ฯ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ

4. มหาวิทยาลัย นำเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พิจารณา

5. กองนโยบายและแผน ปรับปรุงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ตามข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

6. ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

3. สำคัญของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ถือเป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปีที่สอง ที่จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้วิสัยทัศน์ **มหาวิทยาลัยนวัตกรรม เพื่อสังคม** ที่มีความมุ่งมั่นในการสร้างผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยได้กำหนดบทบาทหน้าที่และภารกิจดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา

มีอาชีพด้านนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2. ปรัชญาการศึกษา

จัดการศึกษาเพื่อคนทุกช่วงวัยสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมขั้นสูงด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

3. ปณิธาน

มุ่งผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพที่สร้างสรรค์สังคม

4. วิสัยทัศน์

“มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม” ซึ่งสามารถวัดได้ ดังนี้

- 1) คะแนนการประเมินตามเกณฑ์การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา“กลุ่มการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม” อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป
- 2) ระดับการลงทุนใน R&D (การวิจัยและพัฒนา) เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี
- 3) ผลการจัดอันดับ THE Impact Rankings (Overall Impact) อยู่ในช่วงอันดับที่ 601-800

5. สมรรถนะหลัก

มีความเชี่ยวชาญด้านทักษะปฏิบัติในสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สังคม

6. พันธกิจ

- 1) ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- 2) สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
- 3) ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 4) สืบสานศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์

7. ค่านิยมหลัก

มหาวิทยาลัยกำหนดค่านิยมหลักขององค์กรซึ่งแทนด้วยตัวอักษร 4 ตัว คือ **RUTS** โดยมีความหมายดังนี้

R

R = Responsibility

รับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบต่อหน้าที่ เพื่อผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

U

U = Unity

เป็นหนึ่งเดียว กลมเกลียวสามัคคี ทำงานเป็นทีม เสริมกำลัง สร้างความเข้มแข็ง เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตกำลังคนและสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

T

T = Technology and Innovation

ตามทัน พัฒนา ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการ การจัดการศึกษาและการสร้างเครือข่าย

S

S = Shining Wisdom

ริเริ่มแก้ปัญหา การสร้างปัญญาด้วยการฝึกฝนและสร้างสรรค์ บนพื้นฐานของความรักและศรัทธา เพื่อให้เกิดนวัตกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทย

มีความสุข กันสมัย ใจบริการ

9. อัตลักษณ์

มีทักษะการสื่อสาร เชี่ยวชาญปฏิบัติ

10. เอกลักษณ์

สร้างนักปฏิบัติมืออาชีพ

11. อัตลักษณ์เชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัยมุ่งสร้างความเข้มแข็งและโดดเด่นตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เพื่อเป็นเสาหลักของภูมิภาคในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในระดับประเทศและสากล โดยกำหนดอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ไว้ดังนี้

พื้นที่สงขลา

พื้นที่ภูเก็ต

พื้นที่ตรัง

พื้นที่นครศรีธรรมราช ทุ่งใหญ่ ไสใหญ่ และชุมพร

พื้นที่นครศรีธรรมราช ชนอม

ด้านการพัฒนาเมืองด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม

ด้านการจัดการฟาร์มอัจฉริยะ

ด้านการจัดการทรัพยากรชายฝั่ง

ด้านการจัดการเกษตรด้วยนวัตกรรม (นวัตกรรมเกษตร)

ด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

12. คุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่มุ่งหวังให้บัณฑิตที่จบการศึกษา พร้อมเข้าสู่โลกแห่งการทำงานอย่างมืออาชีพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม ดังนั้น จึงได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้

- 1) มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ บัณฑิตควรมีความรู้และทักษะที่หลากหลาย รวมถึงสามารถใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- 2) มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม การมีความคิดสร้างสรรค์สามารถช่วยให้บัณฑิตสามารถแก้ปัญหาและสร้างโอกาสใหม่ ๆ ในการทำงาน
- 3) มีความสามารถในการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม บัณฑิตควรมีทักษะในการสื่อสารที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ชัดเจน
- 4) มีคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบ บัณฑิตควรปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 5) มีการพัฒนานตนเองอย่างต่อเนื่อง และเรียนรู้ตลอดชีวิต บัณฑิตควรมีความตั้งใจที่จะพัฒนาความรู้และทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 6) มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม บัณฑิตควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาสังคมและชุมชน

13. เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- 2) เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3) เป็นองค์กรสมัยใหม่

14. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา
- 2) สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- 3) สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
- 4) สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

15. เป้าประสงค์

- 1) ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- 2) วิจัย นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมบนฐาน BCG Model
- 3) พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- 4) ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

16. วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Objective : SO)

- 1) สร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- 2) พัฒนาผลงานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model
- 3) เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- 4) เพื่อขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม

17. กลยุทธ์/มาตรการ

1) การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบ นอก ระบบ และนานาชาติ
- มาตรการที่ 1 สร้างกระบวนการรับเข้ารูปแบบใหม่เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกช่วงวัย
- มาตรการที่ 2 สร้างระบบบริหารจัดการนักศึกษา เพื่อลดนักศึกษาตกออก
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ “ได้งานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็นผู้ประกอบการ”
- มาตรการที่ 2 พัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non degree) เพื่อผลิตกำลังคนที่สมรรถนะสูง ตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบหลายช่วง (Multi Stage life) “ทำงานก่อน ปรึญญาทีหลัง”
- กลยุทธ์ที่ 3** พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติร่วมกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)
- กลยุทธ์ที่ 4** ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff)
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้สอนให้มีสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะทาง
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาสมรรถนะผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
- กลยุทธ์ที่ 5** พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต
- มาตรการที่ 2 สร้างผู้เรียนให้เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ
- มาตรการที่ 3 พัฒนาผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ 6** พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 1 สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบความเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า (Alumni Engagement)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาแพลตฟอร์ม สนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 5 พัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

2) การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบ กลไก และระบบนิเวศสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- มาตรการที่ 1 สนับสนุนการวิจัย และบริการทางวิชาการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับเศรษฐกิจในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- กลยุทธ์ที่ 3** ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บนฐาน BCG Model
- มาตรการที่ 1 พัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

3) การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** พัฒนากำลังคนดิจิทัลสมรรถนะสูง (Digital Manpower)
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาระบบการทำงานดิจิทัล (Digital Process)
- มาตรการที่ 1 ขับเคลื่อนเป้าหมายและนโยบายการพัฒนาองค์กรดิจิทัล
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ 3** สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรดิจิทัล (Digital Ecosystem)
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศดิจิทัลประสิทธิภาพสูงรองรับการเปลี่ยนแปลง
- กลยุทธ์ที่ 4** จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)
- มาตรการที่ 1 ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)

4) การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

- กลยุทธ์ที่ 1** บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 1 สร้างกลไกทางกฎหมายและการจัดการทางธุรกิจ
- มาตรการที่ 2 ศึกษาความเป็นไปได้ทางธุรกิจ และความเหมาะสมในการดำเนินงาน
- มาตรการที่ 3 ขับเคลื่อนแผนธุรกิจ

“

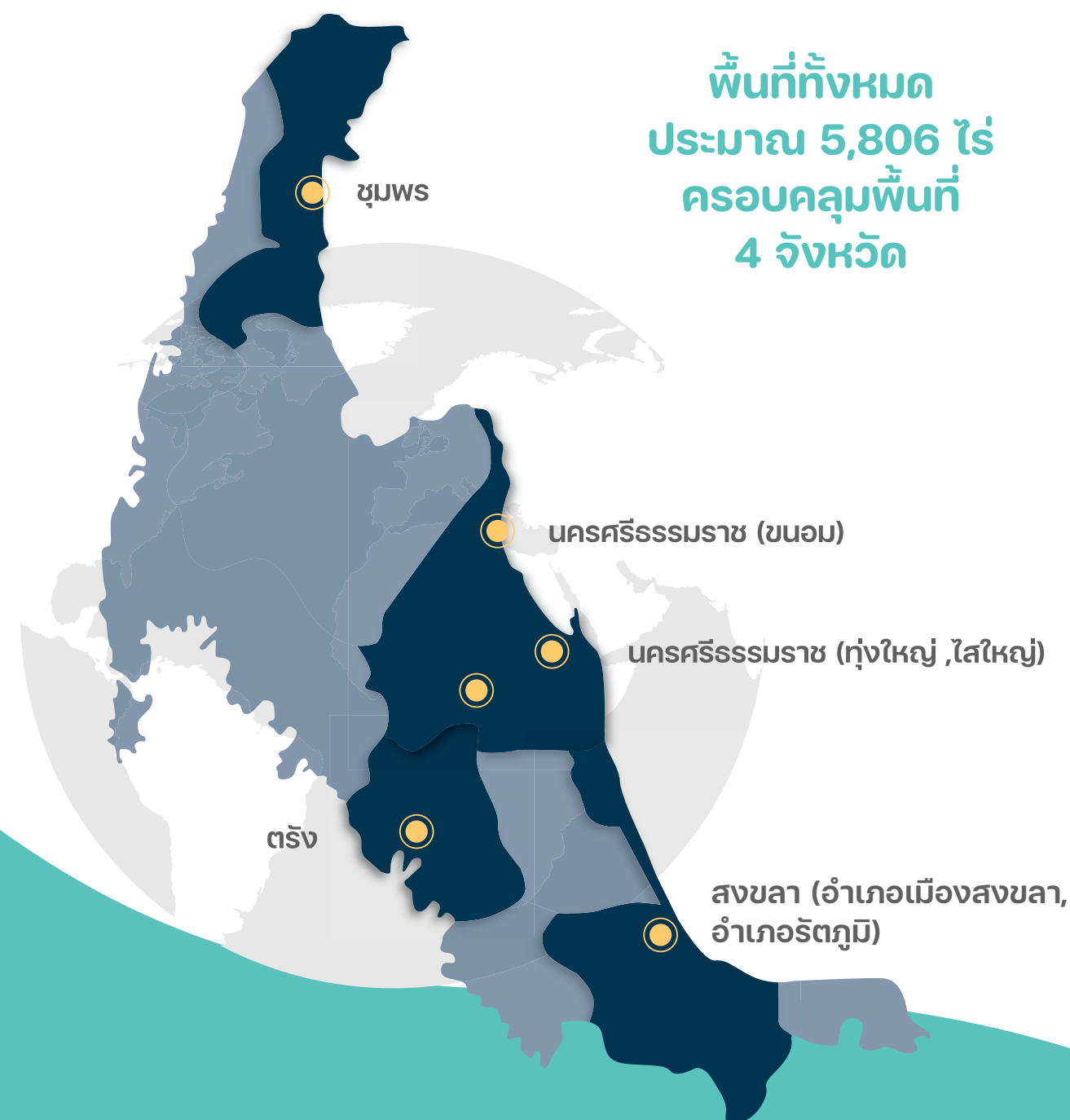
**แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จัดทำขึ้นโดยกรม
ส่วนร่วมของประชาคมทุกภาคส่วน ทำให้มหาวิทยาลัยมีความมั่นใจ
ว่าในช่วงระยะเวลาการพัฒนาของแผนฉบับนี้ จะสามารถยกระดับ
คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ให้เป็นที่ยอมรับของสังคมใน
ระดับภูมิภาค และเป็นประชาคมแห่งความสุขอย่างยั่งยืนสืบไป**

”

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มาตรา 7 กำหนดให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี โดยมีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่เน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแก่สังคม ทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีหน่วยงานจัดการศึกษาระดับคณะ จำนวน 15 หน่วยงาน มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 5,806 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา นครศรีธรรมราช ตรัง และชุมพร แบ่งเป็นพื้นที่จัดการศึกษา 5 พื้นที่ ได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดสงขลา 2) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดตรัง 3) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ใต้ใหญ่ 4) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ชนอม รวมไปถึงมหาวิทยาลัยมีพื้นที่สนับสนุนการจัดการศึกษา และวิจัย ในพื้นที่จังหวัดชุมพร

พื้นที่ทั้งหมด
ประมาณ 5,806 ไร่
ครอบคลุมพื้นที่
4 จังหวัด

สภาพปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

แผนภาพที่ 1-1 พื้นที่ทั้งหมด ประมาณ 5,806 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด

พื้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

พื้นที่จังหวัดสงขลา มีพื้นที่จัดการศึกษา 2 แห่ง คือ

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตั้งอยู่เลขที่ 1 ถนนราชดำเนินนอก ตำบลบ่อยาง อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ 262 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงานจัดการศึกษาและหน่วยงานสนับสนุน 8 หน่วยงาน คือ

1. สำนักงานอธิการบดี
2. คณะบริหารธุรกิจ
3. คณะศิลปศาสตร์
4. คณะวิศวกรรมศาสตร์
5. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
6. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
7. สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
8. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

แผนภาพที่ 1-2 พื้นที่ มทส.ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา (อำเภอเมืองสงขลา)

2. วิทยาลัยรัตภูมิ

ตั้งอยู่เลขที่ 414 หมู่ 14 ถนนเพชรเกษม ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ 160 ไร่ จัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี

แผนภาพที่ 1-3 พื้นที่ มทส.ศรีวิชัย จังหวัดสงขลา (อำเภอรัตภูมิ)

พื้นที่ จังหวัดตรัง

วิทยาเขตตรัง (อำเภอสิเกา)

ตั้งอยู่เลขที่ 179 หมู่ที่ 3 ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง มีพื้นที่ 1,700 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงานจัดการศึกษาและหน่วยงานสนับสนุน รวม 6 หน่วยงาน คือ

- 1) สำนักงานวิทยาเขตตรัง
- 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง
- 3) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
- 4) วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว
- 5) สถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6) สถาบันวิจัยและพัฒนา

แผนภาพที่ 1-4 พื้นที่ มทส.ศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง (อำเภอสิเกา)

พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ จัดการศึกษา 3 แห่ง คือ

1. พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ใสใหญ่

ตั้งอยู่เลขที่ 109 หมู่ 2 ตำบลลำใหญ่ อำเภอกงหรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 552 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงาน จัดการศึกษ 3 หน่วยงาน คือ

- 1) คณะเกษตรศาสตร์
- 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 3) คณะเทคโนโลยีการจัดการ

แผนภาพที่ 1-5 พื้นที่ มทส.ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ใสใหญ่)

2. พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช กุ่มใหญ่

ตั้งอยู่เลขที่ 133 หมู่ 5 ตำบลกุ่มใหญ่ อำเภอกงหรา จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 2,025 ไร่ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วยหน่วยงานจัดการศึกษาและหน่วยงานสนับสนุน รวม 4 หน่วยงาน คือ

- 1) สำนักงานวิทยาเขตนครศรีธรรมราช
- 2) คณะเกษตรศาสตร์
- 3) คณะอุตสาหกรรมเกษตร
- 4) คณะสัตวแพทยศาสตร์

แผนภาพที่ 1-6 พื้นที่ มทส.ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (กุ่มใหญ่)

3. พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ขนอม

ตั้งอยู่เลขที่ 99 หมู่ 4 ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช มีพื้นที่ 589 ไร่ มีหน่วยงาน 1 หน่วยงาน คือ วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ จัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

แผนภาพที่ 1-7 พื้นที่ มทส.ศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (ขนอม)

พื้นที่ จังหวัดชุมพร

มทส.ศรีวิชัย จังหวัดชุมพร

เป็นที่ตั้งของโครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาการเกษตรศรีวิชัย มีพื้นที่ 2 แห่ง คือ แห่งที่ 1) ด้านพืชศาสตร์ ตั้งอยู่เลขที่ 168 หมู่ 5 ตำบลทะเลทรัพย์ อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ 218 ไร่ และแห่งที่ 2) ด้านสัตวศาสตร์ ตั้งอยู่เลขที่ 134 หมู่ 3 ตำบลสลุย อำเภอกาละ จังหวัดชุมพร มีพื้นที่ 300 ไร่ ซึ่งเป็นหน่วยงานสนับสนุนการจัดการศึกษาและวิจัย

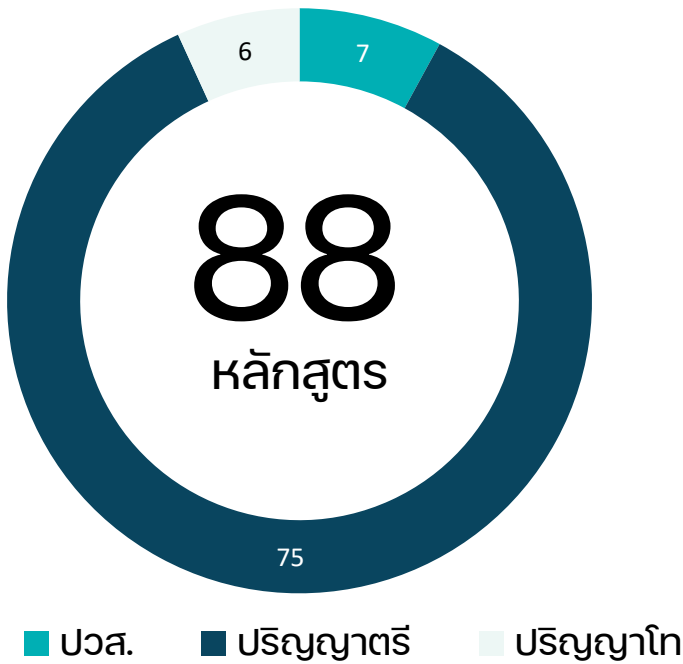
แผนภาพที่ 1-8 พื้นที่ มทส.ศรีวิชัย จังหวัดชุมพร

2. หลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน

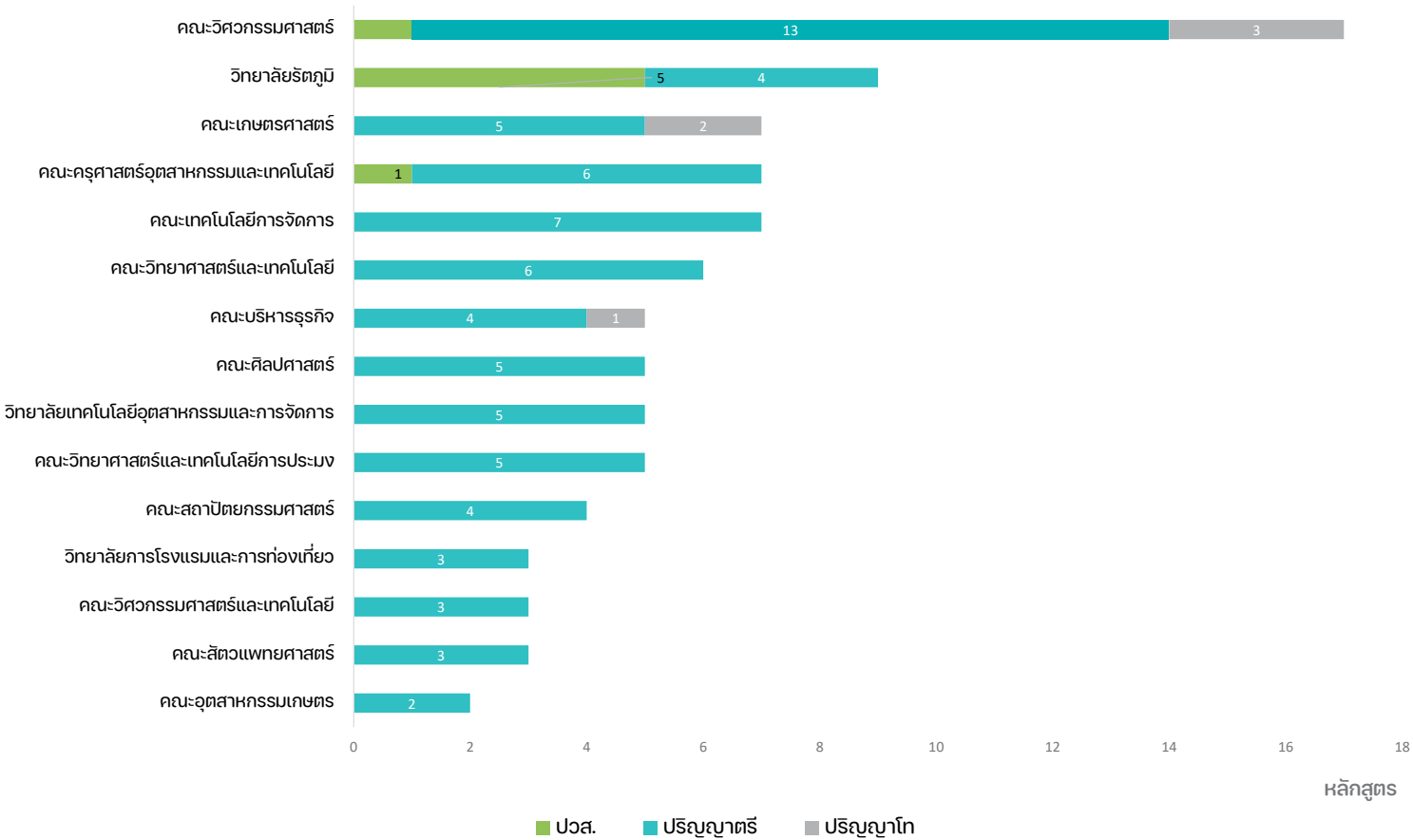
ตารางที่ 1-1 จำนวนหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา 2568

ลำดับที่	คณะ/วิทยาลัย	จำนวนหลักสูตร			
		ปวส.	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	รวม
1	คณะวิศวกรรมศาสตร์	1	13	3	17
2	วิทยาลัยรัตภูมิ	5	4	-	9
3	คณะเกษตรศาสตร์	-	5	2	7
4	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	1	6	-	7
5	คณะเทคโนโลยีการจัดการ	-	7	-	7
6	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	6	-	6
7	คณะบริหารธุรกิจ	-	4	1	5
8	คณะศิลปศาสตร์	-	5	-	5
9	วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ	-	5	-	5
10	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง	-	5	-	5
11	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	-	4	-	4
12	วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว	-	3	-	3
13	คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	-	3	-	3
14	คณะสัตวแพทยศาสตร์	-	3	-	3
15	คณะอุตสาหกรรมเกษตร	-	2	-	2
รวมทั้งสิ้น		7	75	6	88

ข้อมูล ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2568

แผนภาพที่ 1-9 จำนวนหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2568

แผนภาพที่ 1-10 จำนวนหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2568 จำแนกคณะ/วิทยาลัย

รายละเอียดหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอน
จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 17 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
1.1 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา 1.2 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า 1.3 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล 1.4 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต 1.5 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ 1.6 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 1.7 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ 1.8 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ 1.9 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมปัญญาประดิษฐ์และนวัตกรรมดิจิทัล 1.10 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม 1.11 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกลเรือ 1.12 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล 1.13 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
ระดับปริญญาโท
1.14 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา 1.15 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมระบบการผลิต 1.16 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าและคอมพิวเตอร์
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
1.17 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคนิควิศวกรรมสำรวจ

2. วิทยาลัยรัษฎามิ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 9 หลักสูตร ได้แก่

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
2.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี 2.2 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการตลาดดิจิทัล 2.3 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล 2.4 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างไฟฟ้า 2.5 หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างยนต์
ระดับปริญญาตรี
2.6 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมปัญญาประดิษฐ์ประยุกต์ 2.7 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องจักรกลเกษตร 2.8 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมเกษตรอัจฉริยะ 2.9 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

3. คณะเกษตรศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 8 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
3.1 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพืชศาสตร์ 3.2 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสัตวศาสตร์ 3.3 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจเกษตร 3.4 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรอัจฉริยะ 3.5 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ระดับปริญญาโท
3.7 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน 3.8 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช

4. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 7 หลักสูตร ได้แก่

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
4.1 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเลียม
ระดับปริญญาตรี
4.2 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเลียม 4.3 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน 4.4 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ 4.5 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ 4.6 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า 4.7 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคคอมพิวเตอร์และเครือข่าย

5. คณะเทคโนโลยีการจัดการ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 7 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
5.1 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี 5.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ 5.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการตลาด 5.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการการค้า 5.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ 5.6 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจดิจิทัล 5.7 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและวิทยาการข้อมูล

6. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 6 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
6.1 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 6.2 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวผลิตภัณฑ์ 6.3 หลักสูตรแพทย์แผนไทยบัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์แผนไทย 6.4 หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ 6.5 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ความงาม 6.6 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

7. คณะบริหารธุรกิจ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
7.1 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี 7.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด 7.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาระบบสารสนเทศธุรกิจดิจิทัล 7.4 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
ระดับปริญญาโท
7.5 หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล

8. คณะศิลปศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
8.1 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยว 8.2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและบริการ 8.3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร 8.4 หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ 8.5 หลักสูตรคหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจคหกรรมศาสตร์สร้างสรรค์

9. วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ มีการจัดการเรียนการสอน จำนวน 5 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
9.1 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี 9.2 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล 9.3 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและบริการ 9.4 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า 9.5 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

10. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
10.1 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ 10.2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมอาหาร 10.3 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการประมงและธุรกิจสัตว์น้ำ 10.4 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม 10.5 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล

11. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 4 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
11.1 หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม 11.2 หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาการผังเมือง 11.3 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ 11.4 หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ

12. วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
12.1 หลักสูตรบัญชีบัณฑิต 12.2 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการบริการ 12.3 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการและการพัฒนาธุรกิจ

13. คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
13.1 หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรม 13.2 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า 13.3 หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร

14. คณะสัตวแพทยศาสตร์ มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 3 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
14.1 หลักสูตรสัตวแพทยศาสตรบัณฑิต 14.2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคนิคการสัตวแพทย์ 14.3 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลสัตว์

15. คณะอุตสาหกรรมเกษตร มีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 2 หลักสูตร ได้แก่

ระดับปริญญาตรี
15.1 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอาหารและบริการ 15.2 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหาร

3. ข้อมูลบุคลากร

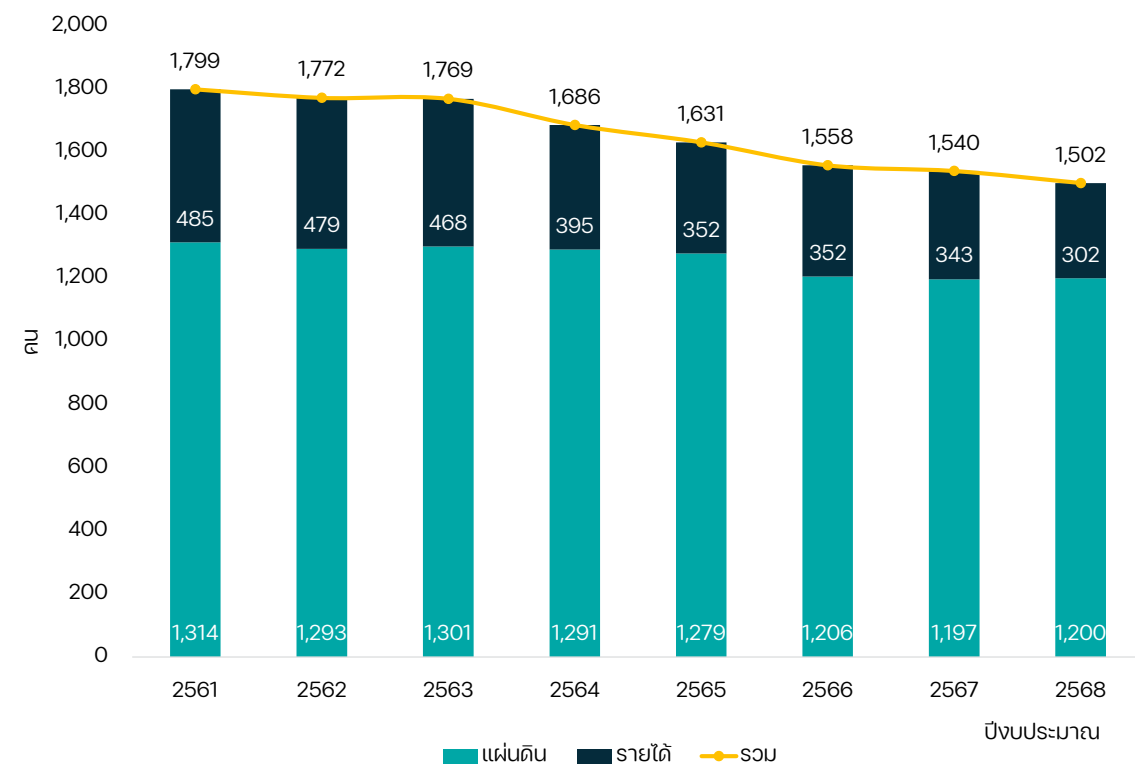
ตารางที่ 1-2 จำนวนบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ประเภทบุคลากร	ปีงบประมาณ/คน								
	2561			2562			2563		
	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม
1. งบประมาณแผ่นดิน	840	474	1,314	824	469	1,293	838	463	1,301
- ข้าราชการ	334	25	359	321	21	342	291	19	310
- พนักงานมหาวิทยาลัย	491	356	847	490	359	849	534	359	893
- พนักงานราชการ	15	44	59	13	47	60	13	47	60
- ลูกจ้างประจำ	0	49	49	0	42	42	0	38	38
2. งบประมาณเงินรายได้	79	406	485	87	392	479	82	386	468
- พนักงานเงินรายได้	79	406	485	87	392	479	82	386	468
รวม (คน)	919	880	1,799	911	861	1,772	920	849	1,769

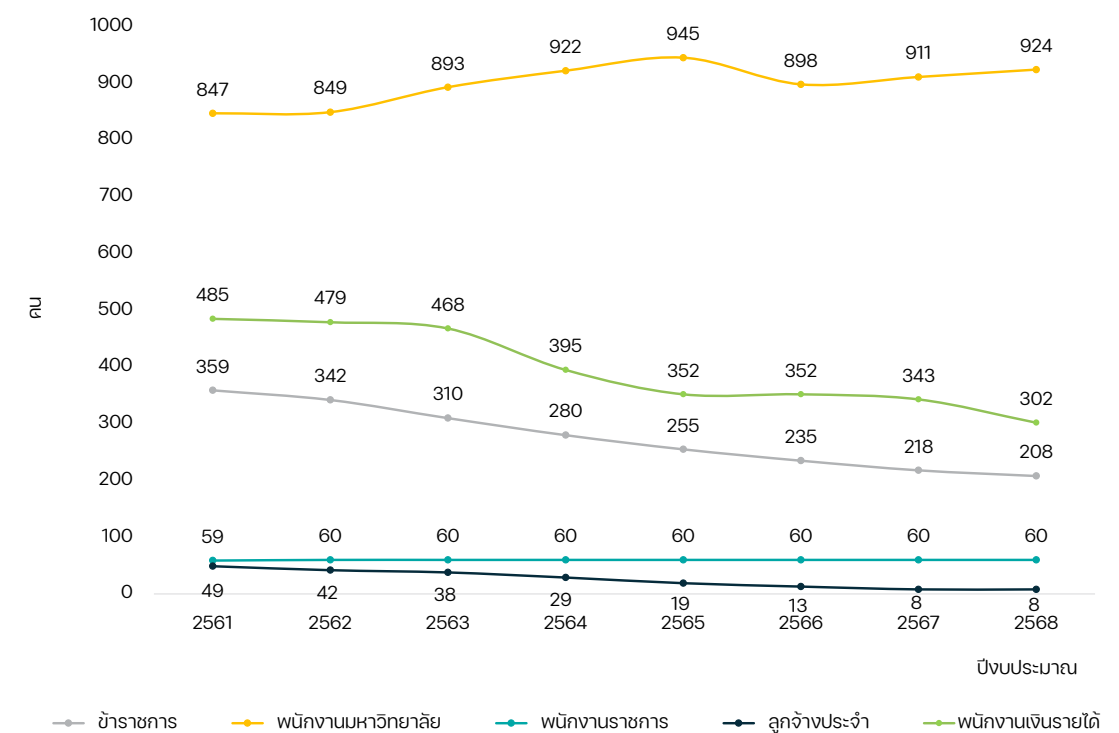
ปีงบประมาณ/คน														
2564			2565			2566			2567			2568		
วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม	วิชาการ	สนับสนุน	รวม
822	469	1,291	793	486	1,279	756	450	1,206	741	456	1,197	731	469	1,200
261	19	280	236	19	255	216	19	235	201	17	218	191	17	208
550	372	922	546	399	945	530	368	898	532	379	911	532	392	924
11	49	60	11	49	60	10	50	60	8	52	60	8	52	60
0	29	29	0	19	19	0	13	13	0	8	8	0	8	8
64	331	395	53	299	352	58	294	352	57	286	343	59	243	302
64	331	395	53	299	352	58	294	352	57	286	343	59	243	302
886	800	1,686	846	785	1,631	814	744	1,558	798	742	1,540	790	712	1,502

แผนภาพที่ 1-11 จำนวนบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568 จำแนกสายวิชาการและสายสนับสนุน

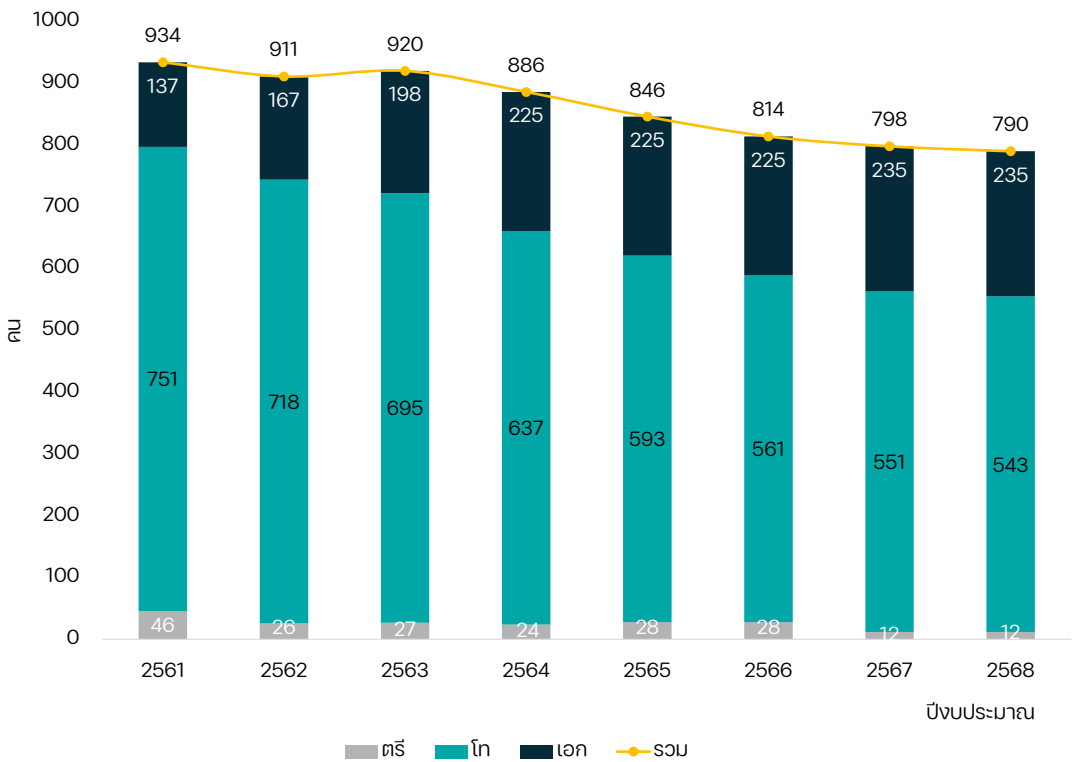
แผนภาพที่ 1-12 จำนวนบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568 จำแนกตามแหล่งงบประมาณ

แผนภาพที่ 1-13 จำนวนบุคลากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568 จำแนกตามประเภทบุคลากร

ตารางที่ 1-3 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

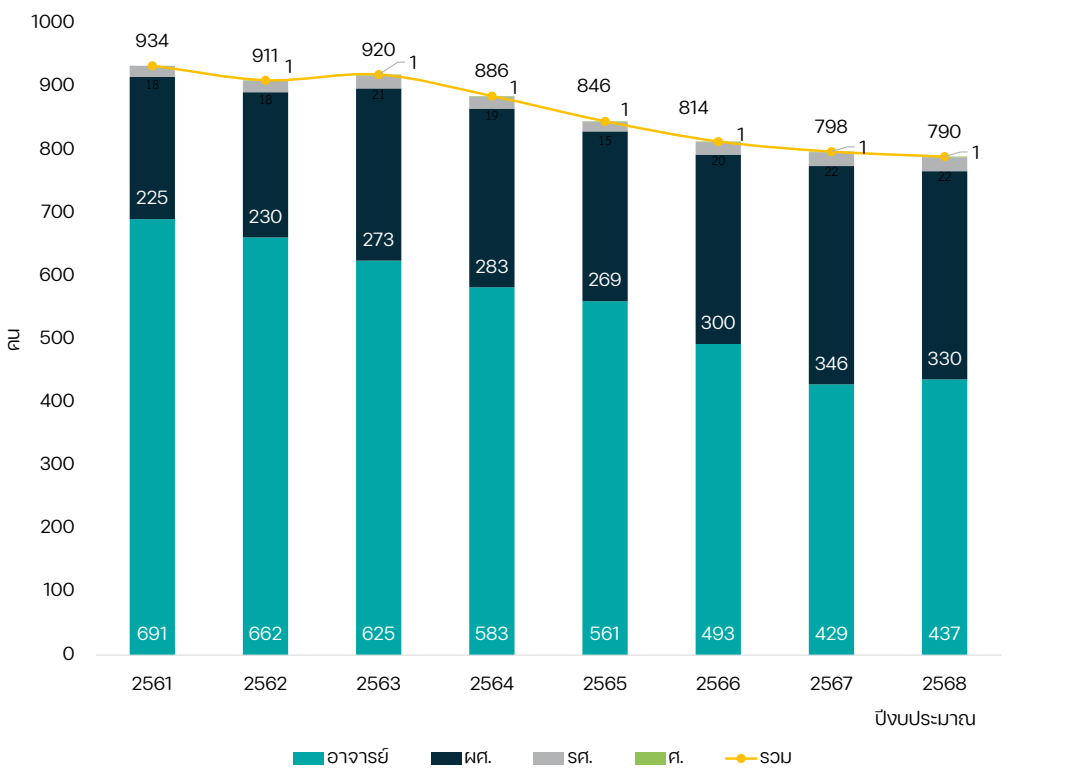
ปีงบประมาณ	คุณวุฒิ				สัดส่วน (ร้อยละ) ป.ตรี : ป.โท : ป.เอก
	ตรี	โท	เอก	รวม	
2561	46	751	137	934	5 : 80 : 15
2562	26	718	167	911	3 : 79 : 18
2563	27	695	198	920	3 : 77 : 20
2564	24	637	225	886	3 : 72 : 25
2565	28	593	225	846	5 : 70 : 25
2566	28	561	225	814	3 : 69 : 28
2567	12	551	235	798	2 : 69 : 29
2568	12	543	235	790	2 : 69 : 29

แผนภาพที่ 1-14 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ตารางที่ 1-4 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ปีงบประมาณ	คุณวุฒิ					สัดส่วน (ร้อยละ) อ. : ผศ. : รศ.+ศ
	อาจารย์	ผศ.	รศ.	ศ.	รวม	
2561	691	225	18	-	934	74 : 24 : 02
2562	662	230	18	1	911	73 : 25 : 02
2563	625	273	21	1	920	70 : 28 : 02
2564	583	283	19	1	886	66 : 32 : 02
2565	561	269	15	1	846	70 : 29 : 01
2566	493	300	20	1	814	61 : 37 : 02
2567	429	346	22	1	798	54 : 43 : 3
2568	437	330	22	1	790	55 : 42 : 3

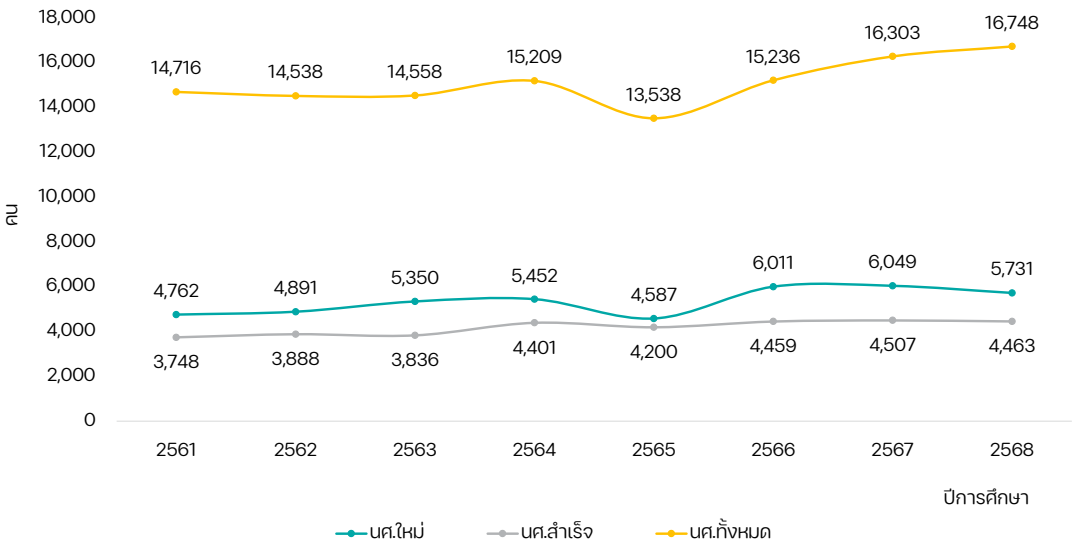

แผนภาพที่ 1-15 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

4. ข้อมูลนักศึกษา

ตารางที่ 1-5 จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

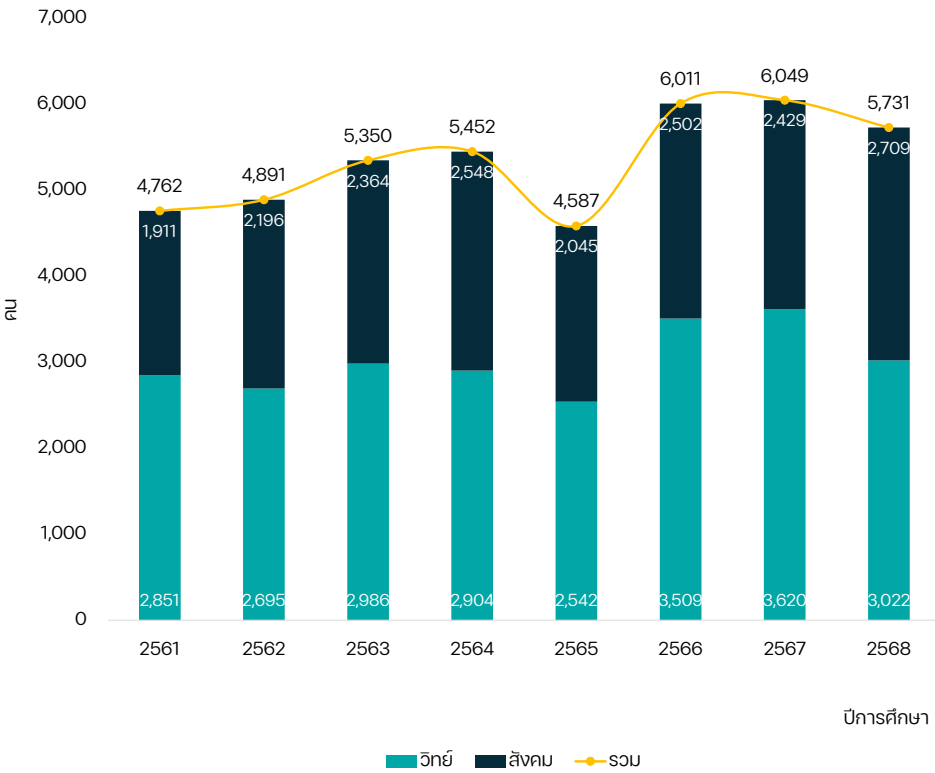
ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)		
	นศ.ใหม่	นศ.สำเร็จ	นศ.ทั้งหมด
2561	4,762	3,748	14,716
2562	4,891	3,888	14,538
2563	5,350	3,836	14,558
2564	5,452	4,401	15,209
2565	4,587	4,200	13,538
2566	6,011	4,459	15,236
2567	6,049	4,507	16,303
2568	5,731	4,463	16,748

แผนภาพที่ 1-6 จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

ตารางที่ 1-6 สัดส่วนนักศึกษาใหม่ วิทยา : สังคม ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

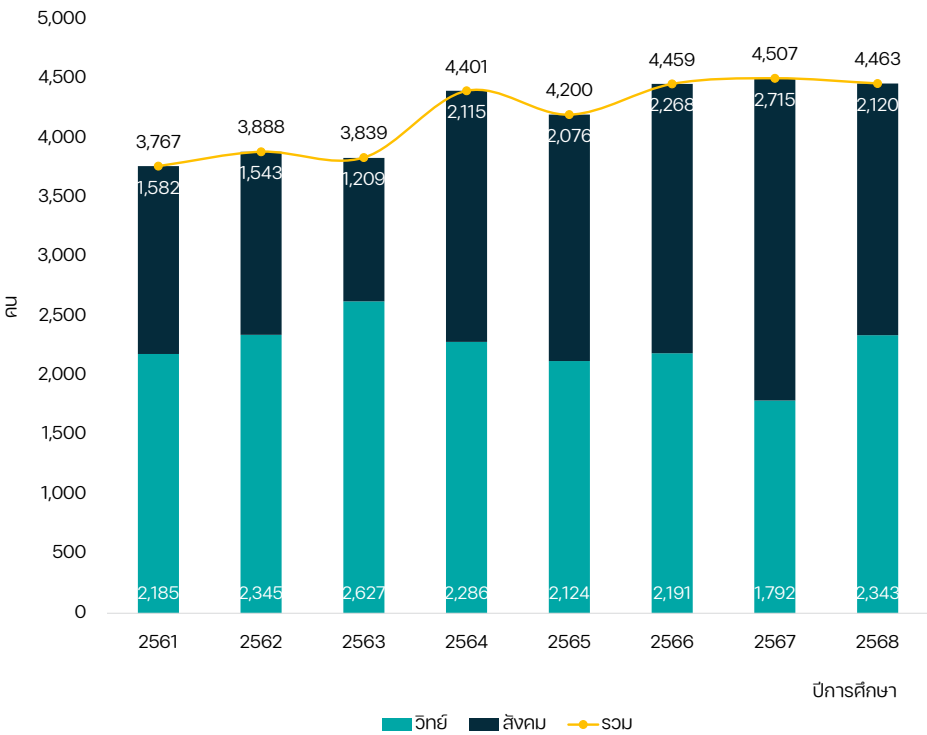
ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ) วิทยา : สังคม
	วิทยา	สังคม	รวม	
2561	2,851	1,911	4,762	60 : 40
2562	2,695	2,196	4,891	55 : 45
2563	2,986	2,364	5,350	56 : 44
2564	2,904	2,548	5,452	53 : 47
2565	2,542	2,045	4,587	55 : 45
2566	3,509	2,502	6,011	58:42
2567	3,620	2,429	6,049	60:40
2568	3,022	2,709	5,731	53:47

แผนภาพที่ 1-7 นักศึกษาใหม่ วิทยา : สังคม ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

ตารางที่ 1-7 สัดส่วนนักศึกษาสำเร็จ วิทยา : สังคม
 ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ) วิทยา : สังคม
	วิทยา	สังคม	รวม	
2561	2,185	1,582	3,767	58 : 42
2562	2,345	1,543	3,888	60 : 40
2563	2,627	1,209	3,839	68 : 32
2564	2,286	2,115	4,401	51 : 49
2565	2,124	2,076	4,200	51 : 49
2566	2,191	2,268	4,459	49 : 51
2567	1,792	2,715	4,507	40 : 60
2568	2,343	2,120	4,463	52 : 48

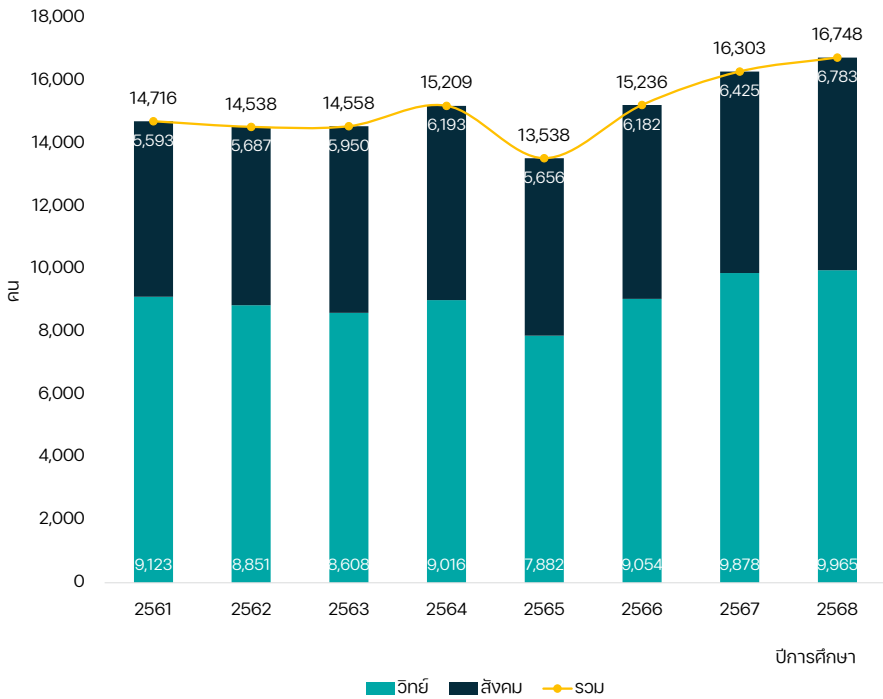

แผนภาพที่ 1-18 นักศึกษาสำเร็จ วิทยา : สังคม ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

*หมายเหตุ : จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2568 เป็นนักศึกษาสำเร็จตามแผน

ตารางที่ 1-8 สัดส่วนนักศึกษาทั้งหมด วิทยา : สังคม
 ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน)			สัดส่วน (ร้อยละ) วิทยา : สังคม
	วิทยา	สังคม	รวม	
2561	9,123	5,593	14,716	62 : 38
2562	8,851	5,687	14,538	61 : 39
2563	8,608	5,950	14,558	59 : 41
2564	9,016	6,193	15,209	58 : 42
2565	7,882	5,656	13,538	58 : 42
2566	9,054	6,182	15,236	59 : 1
2567	9,878	6,425	16,303	61 : 39
2568	9,965	6,783	16,748	59 : 41

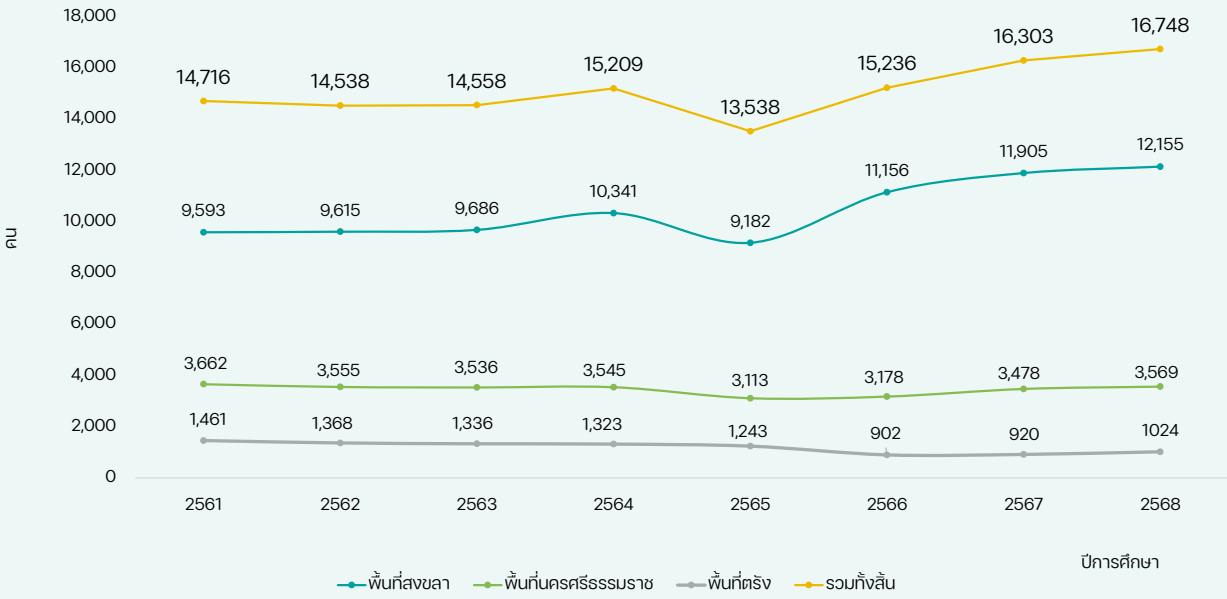

แผนภาพที่ 1-19 นักศึกษาทั้งหมด วิทยา : สังคม ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

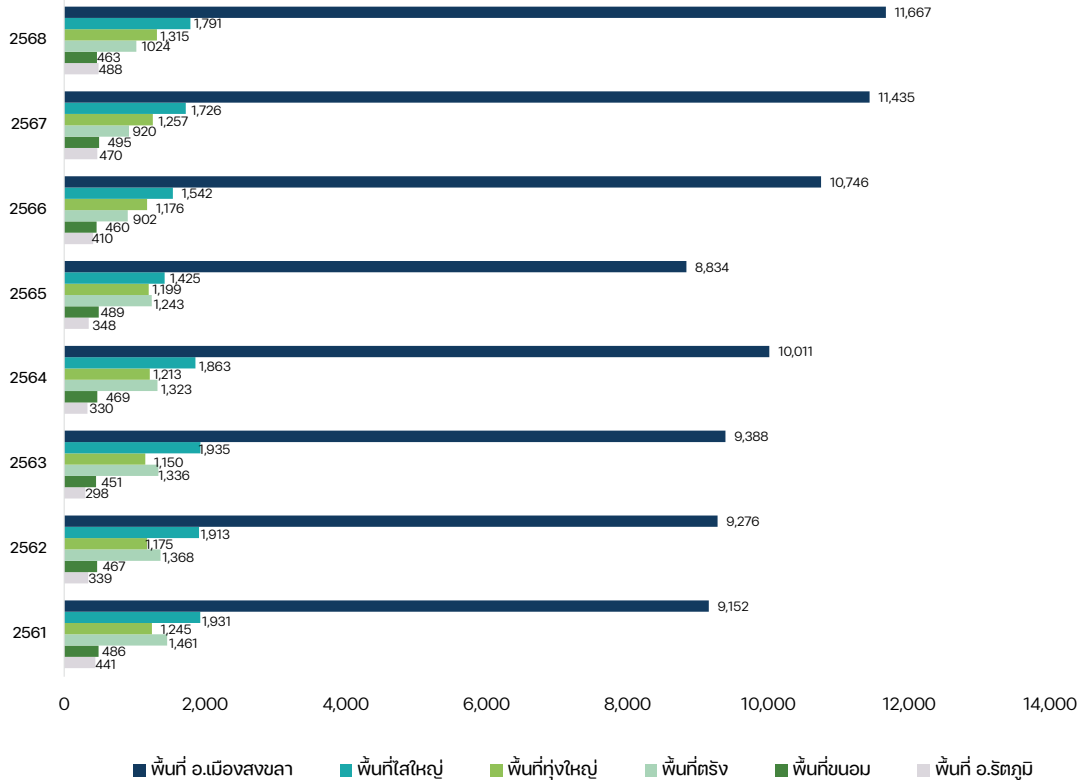
*หมายเหตุ : จำนวนนักศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2568 เป็นนักศึกษาทั้งหมดตามแผน

ตารางที่ 1-9 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด จำแนกตามพื้นที่ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

พื้นที่ / หน่วยงาน		ปีการศึกษา							
		2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
พื้นที่สงขลา		9,593	9,615	9,686	10,341	9,182	11,156	11,905	12,155
พื้นที่ อ.เมืองสงขลา		9,152	9,276	9,388	10,011	8,834	10,746	11,435	11,667
1.	คณะวิศวกรรมศาสตร์	2,732	2,662	2,689	2,786	2,280	3,161	3,499	3,772
2.	คณะบริหารธุรกิจ	3,246	3,363	3,506	3,753	3,179	4,283	4,571	4,529
3.	คณะศิลปศาสตร์	1,467	1,646	1,764	1,859	1,809	1,595	1,598	1,579
4.	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	723	672	622	605	627	624	671	700
5.	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	984	933	807	1,008	939	1,083	1,096	1,087
พื้นที่ อ.รัตภูมิ		441	339	298	330	348	410	470	488
1.	วิทยาลัยรัตภูมิ	441	339	298	330	348	410	470	488
พื้นที่นครศรีธรรมราช		3,662	3,555	3,536	3,545	3,113	3,178	3,478	3,569
พื้นที่ทุ่งใหญ่		1,245	1,175	1,150	1,213	1,199	1,176	1,257	1,315
1.	คณะเกษตรศาสตร์	953	843	784	812	730	713	788	806
2.	คณะอุตสาหกรรมเกษตร	85	109	117	137	192	132	100	86
3.	คณะสัตวแพทยศาสตร์	207	223	249	264	277	331	369	423
พื้นที่ไทรใหญ่		1,931	1,913	1,935	1,863	1,425	1,542	1,726	1,791
1.	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	715	694	662	587	405	343	397	461
2.	คณะเทคโนโลยีการจัดการ	1,216	1,219	1,273	1,276	1,020	1,199	1,329	1,330
พื้นที่ขนอม		486	467	451	469	489	460	495	463
1.	วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ	486	467	451	469	489	460	495	463
พื้นที่ตรัง		1,461	1,368	1,336	1,323	1,243	902	920	1,024
1.	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง	411	389	379	347	357	206	205	202
2.	วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว	677	557	489	471	439	299	275	346
3.	คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	373	422	468	505	447	397	440	476
รวมทั้งสิ้น		14,716	14,538	14,558	15,209	13,538	15,236	16,303	16,748

แผนภาพที่ 1-20 นักศึกษาทั้งหมด จำแนกตามพื้นที่ ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

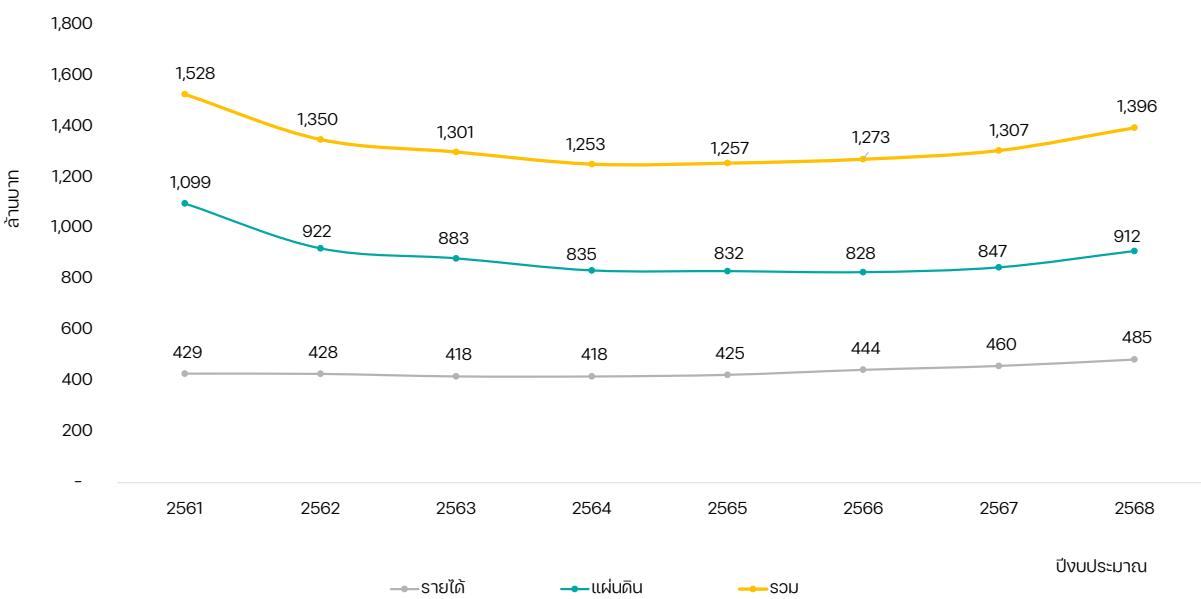

แผนภาพที่ 1-21 นักศึกษาทั้งหมด จำแนกตามพื้นที่จัดการศึกษา ประจำปีการศึกษา พ.ศ. 2561-2568

5. ข้อมูลด้านงบประมาณ

ตารางที่ 1-10 งบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ปีงบประมาณ	งบประมาณ (ล้านบาท)			สัดส่วน (ร้อยละ) รายได้ : แผ่นดิน
	รายได้	แผ่นดิน	รวม	
2561	429.46	1,098.67	1,528.13	28 : 72
2562	428.33	921.82	1,350.15	32 : 68
2563	418.46	882.60	1,301.06	32 : 68
2564	418.26	835.00	1,253.27	33 : 67
2565	424.74	832.32	1,257.06	34 : 66
2566	444.39	828.12	1,272.51	35 : 65
2567	459.62	847.10	1,306.72	35 : 65
2568	484.88	911.52	1,396.40	35 : 65

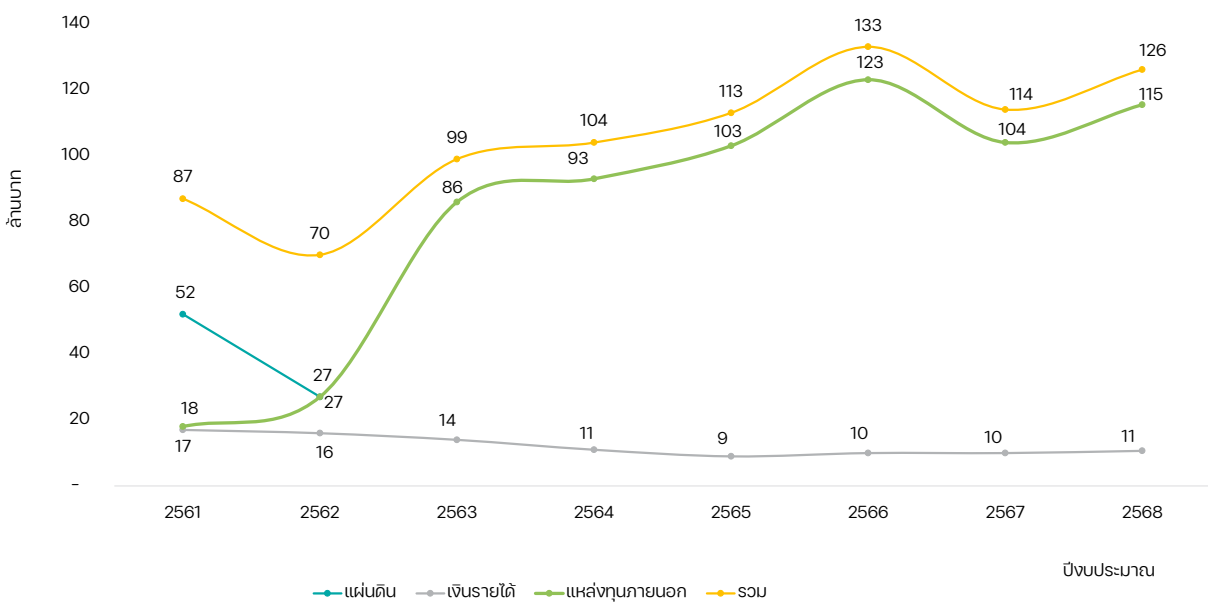
แผนภาพที่ 1-23 งบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

6. ข้อมูลด้านการวิจัยและพัฒนา

ตารางที่ 1-11 งบประมาณสนับสนุนงานวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

แหล่งทุนวิจัย	ปีงบประมาณ							
	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
งบประมาณแผ่นดิน	52.06	26.66	-	-	-	-	-	-
งบประมาณเงินรายได้	16.85	15.80	13.76	10.50	9.27	9.58	10.24	10.67
งบประมาณแหล่งทุนภายนอก	17.86	27.48	85.56	93.17	103.29	123.06	103.96	115.44
รวม (ล้านบาท)	86.77	69.94	99.32	103.67	112.56	132.64	114.20	126.11

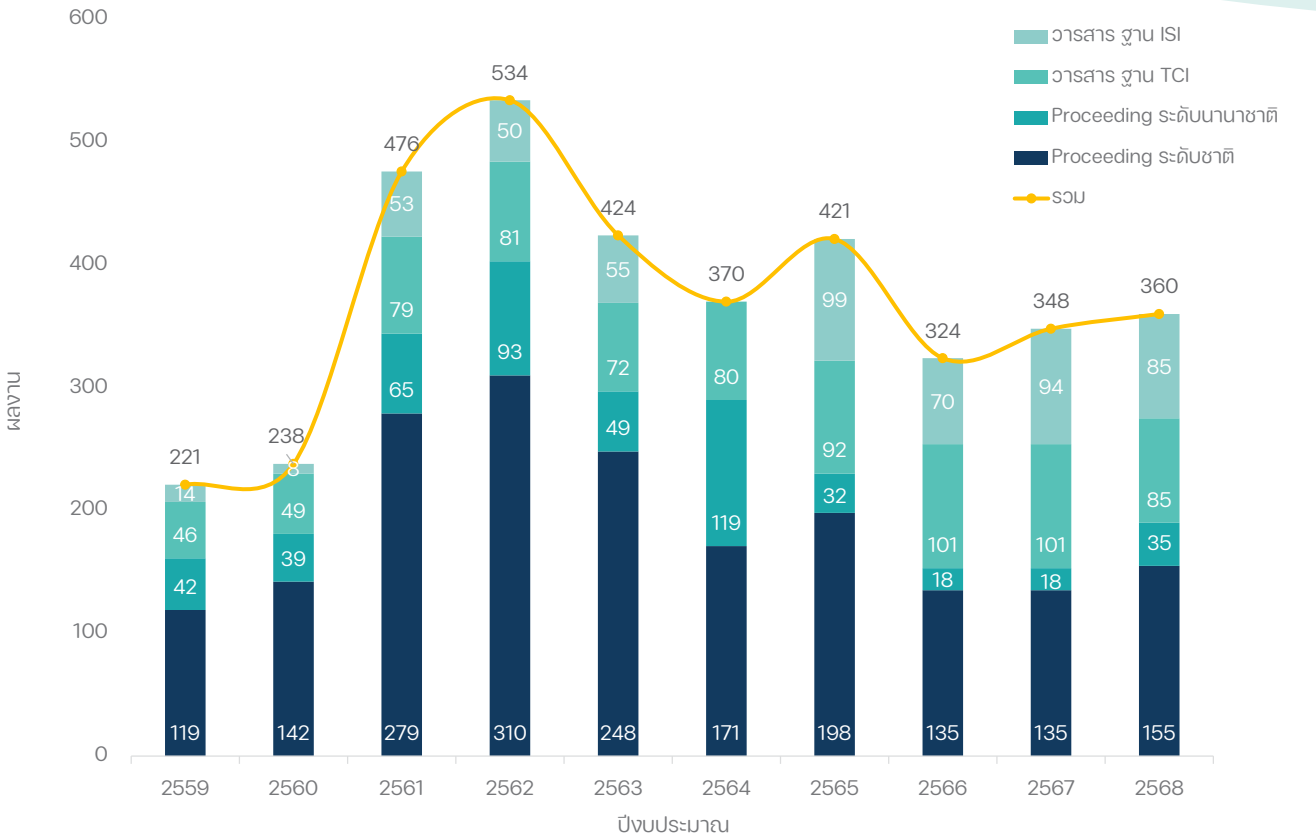
ข้อมูล ณ วันที่ 8 กันยายน 2568

แผนภาพที่ 1-24 งบประมาณสนับสนุนงานวิจัย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ตารางที่ 1-12 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559-2568

การตีพิมพ์	ปีงบประมาณ									
	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
Proceeding ระดับชาติ	119	142	279	310	248	171	198	135	135	155
Proceeding ระดับนานาชาติ	42	39	65	93	49	119	32	18	18	35
วารสาร ฐาน TCI	46	49	79	81	72	80	92	101	101	85
วารสาร ฐาน ISI	14	8	53	50	55	-	99	70	94	85
รวม (ผลงาน)	221	238	476	534	424	370	421	324	348	360

แผนภาพที่ 1-25 ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559-2568

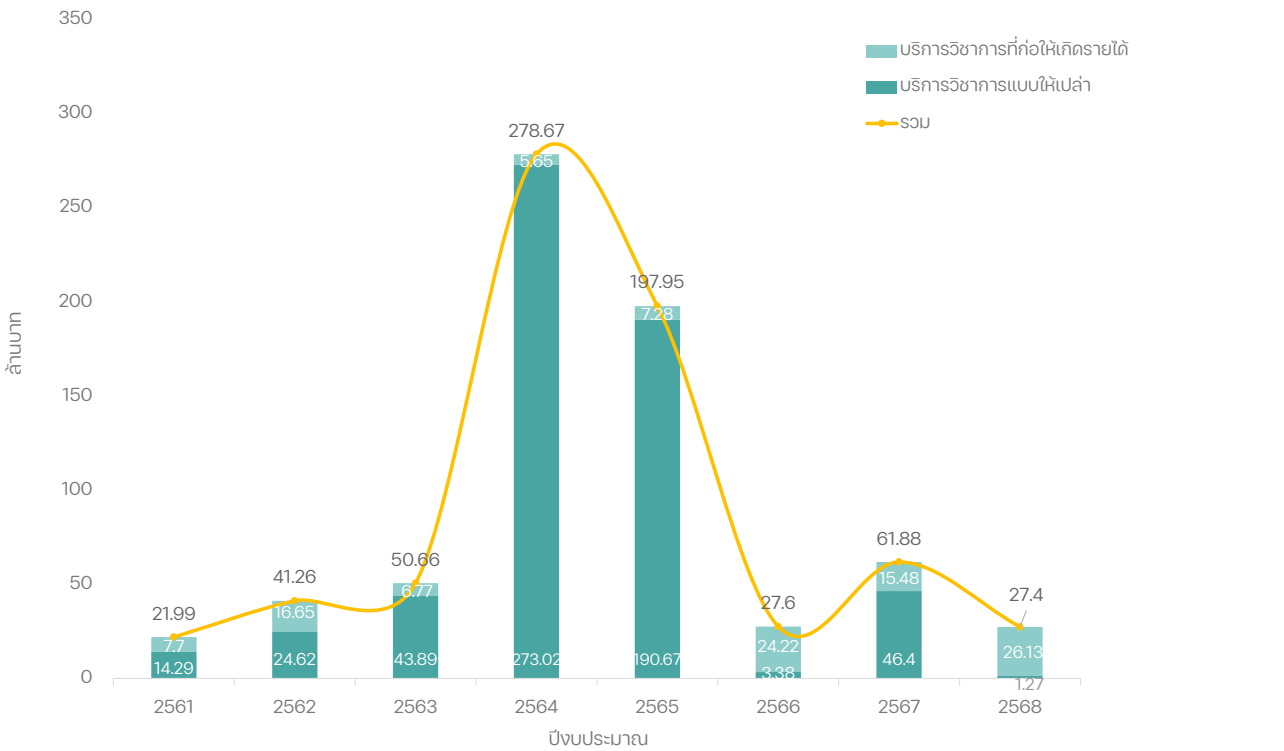
7. ข้อมูลด้านการให้บริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้บริการวิชาการแก่สังคมใน 3 ลักษณะ คือ 1) การบริการวิชาการแบบให้เปล่า 2) การบริการวิชาการเพื่อก่อให้เกิดรายได้ และ 3) การบริการวิชาการแบบร่วมทุน โดยมีลักษณะในการให้บริการที่หลากหลาย เช่น การฝึกอบรมระยะสั้น การออกแบบ การผลิต การเป็นที่ปรึกษา การตรวจวิเคราะห์ การสำรวจ การทดสอบ การประเมินผล การวางระบบ การค้นคว้าวิจัย เป็นต้น

ตารางที่ 1-13 งบประมาณด้านบริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ประเภท/แหล่งทุน	ปีงบประมาณ							
	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568
1. บริการวิชาการแบบให้เปล่า	14.29	24.62	43.89	273.02	190.67	3.38	46.40	1.27
1.1 งบประมาณแผ่นดิน	5.74	5.74	3.00	-	-	-	-	-
1.2 งบประมาณเงินรายได้	0.05	0.07	0.04	0.13	0.46	0.48	0.36	0.78
1.3 หน่วยงานภายนอก	8.51	18.81	40.86	272.97	190.21	2.89	46.04	0.49
2. บริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้	7.70	16.65	6.77	5.65	7.28	24.22	15.48	26.13
รวมทั้งสิ้น	21.99	41.26	50.66	278.67	197.95	27.60	61.88	27.40

ข้อมูล ณ วันที่ 8 กันยายน 2568

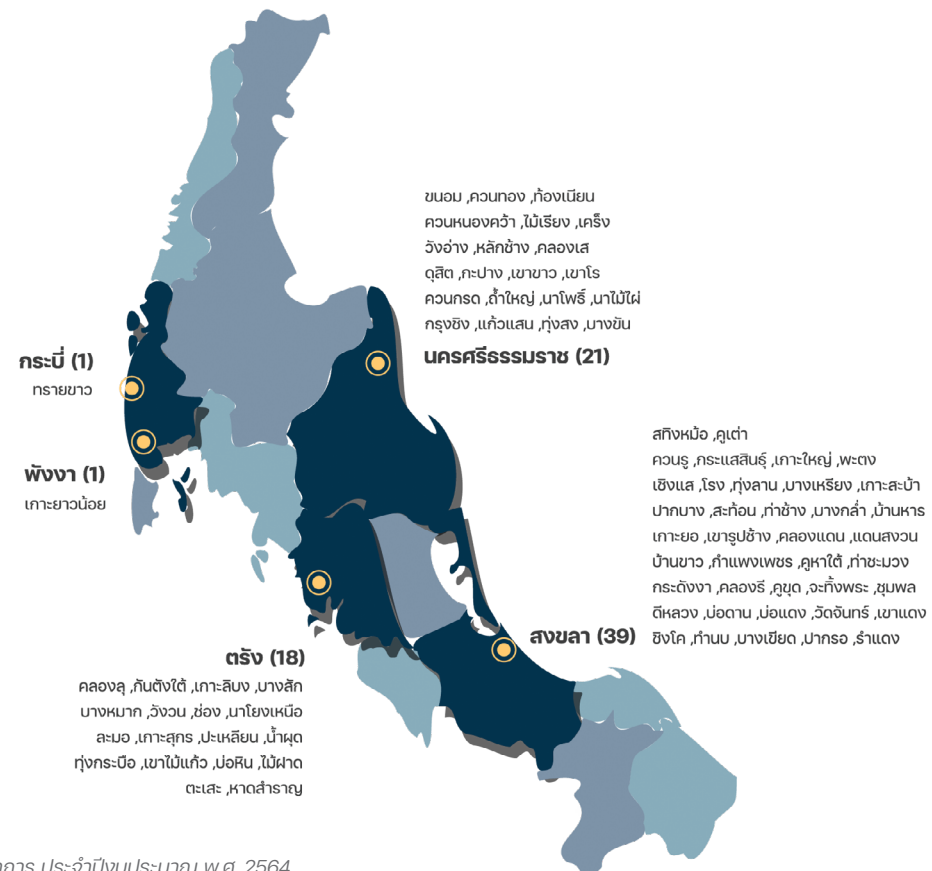
แผนภาพที่ 1-26 งบประมาณด้านบริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

หมายเหตุ โครงการบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ข้อมูล ณ พฤษภาคม 2568

**ตารางที่ 1-14 จำนวนพื้นที่ให้บริการวิชาการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559-2568**

พื้นที่ให้บริการวิชาการ	ปัจจัยประมาณ									
	พ.ศ. 2559	พ.ศ. 2560	พ.ศ. 2561	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2563	พ.ศ. 2564	พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2566	พ.ศ. 2567	พ.ศ. 2568
จังหวัดสงขลา	16	11	11	19	25	39	46	40	22	20
จังหวัดตรัง	3	6	7	10	25	18	23	12	11	15
จังหวัดนครศรีธรรมราช	10	6	6	14	15	21	43	43	15	34
จังหวัดพัทลุง	2	3	3	4	-	-	1	5	6	-
จังหวัดสตูล	2	8	8	10	15	-	5	-	5	1
จังหวัดกระบี่	1	-	-	1	-	1	6	5	-	1
จังหวัดพังงา	-	-	-	-	-	1	1	1	-	-
จังหวัดปัตตานี	-	1	1	1	-	-	1	1	2	-
จังหวัดระนอง	-	-	-	3	3	-	-		-	-
จังหวัดตราราด	3	3	3	-	-	-	-	-	-	-
จังหวัดนราธิวาส	-	-	-	-	-	-	1	-	2	4
จังหวัดยะลา	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
จังหวัดสุราษฎร์ธานี	-	-	-	-	-	-	1	-	3	1
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-
จังหวัดชุมพร	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
รวม (ชุมชน)	34	35	39	62	55	80	129	108	68	78

ตารางที่ 1-14 จำนวนพื้นที่ให้บริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559-2568

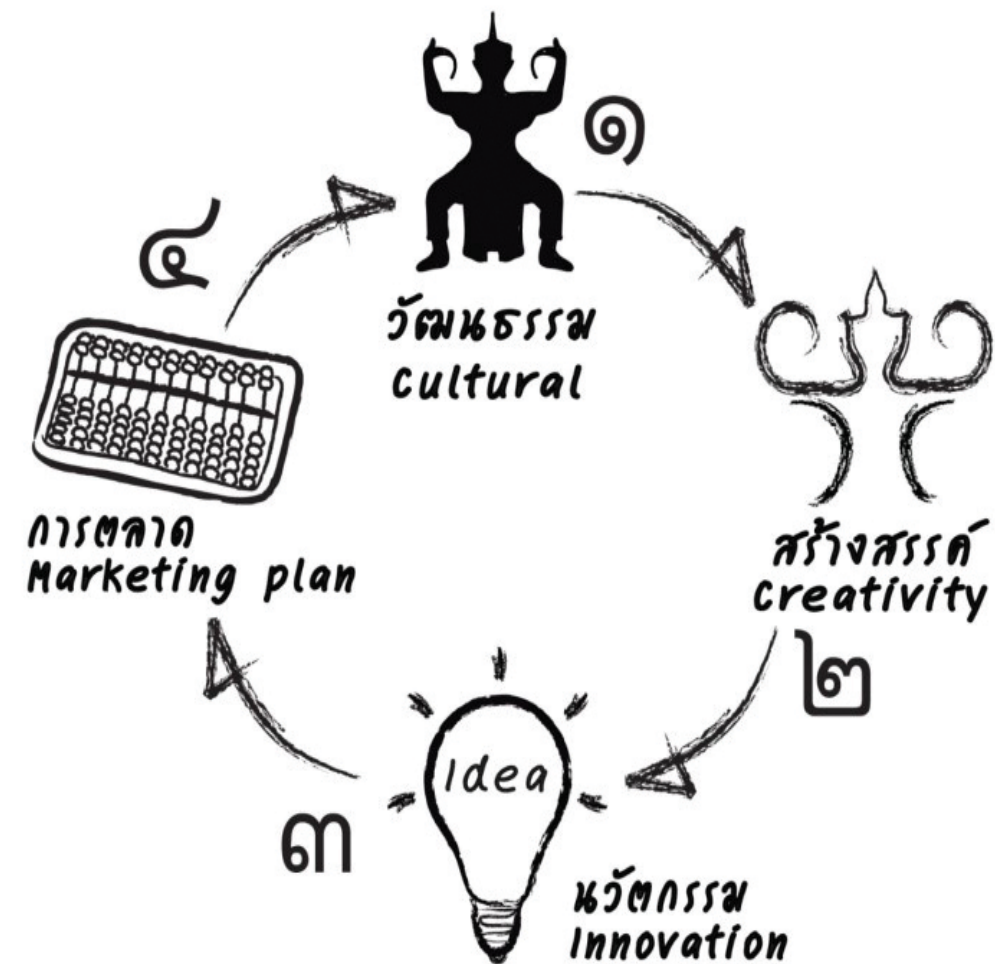

แผนภาพที่ 1-27 พื้นที่ให้บริการวิชาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

8. ข้อมูลด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ดำเนินโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักการบูรณาการร่วมกันกับการพัฒนาการเรียนการสอนภายใต้กรอบการดำเนินงาน “ศิลปวัฒนธรรม ดำรงคุณค่า พัฒนาเป็นรูปธรรม เกิดมูลค่าอย่างยั่งยืน”

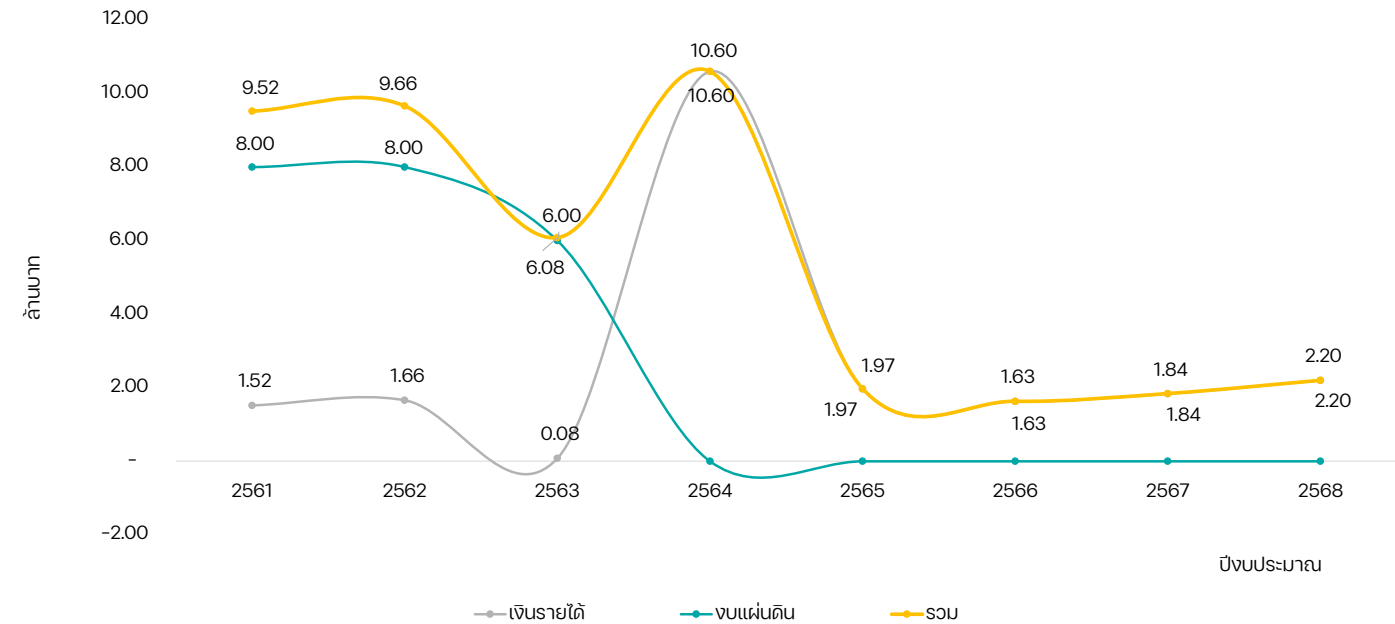
วิชาธุรกิจเพื่อวัฒนธรรม
 We do cultural Enterprise

แผนภาพที่ 1-28 กรอบการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 1-15 จบประมาณด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ปีงบประมาณ	งบประมาณ (ล้านบาท)		
	เงินรายได้	เงินแผ่นดิน	รวม
2561	1.52	8.00	9.52
2562	1.66	8.00	9.66
2563	0.08	6.00	6.08
2564	10.60	-	10.60
2565	1.97	-	1.97
2566	1.63	-	1.63
2567	1.84	-	1.84
2568	2.20	-	2.20

แผนภาพที่ 1-29 จบประมาณด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ตารางที่ 1-16 จำนวนรางวัลที่นักศึกษาได้รับด้านคุณธรรม จริยธรรม ระดับชาติจากหน่วยงานภายนอก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561-2568

ประเภท/แหล่งทุน	ปีงบประมาณ						
	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	28	2	3	-	-	1	2
2. คณะบริหารธุรกิจ	15	4	1	3	4	-	-
3. คณะศิลปศาสตร์	1	13	-	2	1	1	1
4. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	2	-	-	1	-	1	-
5. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	2	6	-	3	7	3	2
6. วิทยาลัยรัตภูมิ	2	-	-	-	-	1	1
7. คณะเกษตรศาสตร์	1	15	2	-	-	2	1
8. คณะอุตสาหกรรมเกษตร	1	-	-	-	5	-	-
9. คณะสัตวแพทยศาสตร์	1	1	2	13	-	-	-
10. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	1	2	-	-	-	4	4
11. คณะเทคโนโลยีการจัดการ	3	10	-	-	-	-	-
12. วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและการจัดการ	1	-	-	-	-	1	-
13. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง	1	4	-	2	-	1	1
14. วิทยาลัยการโรงแรมและการท่องเที่ยว	2	7	-	-	-	1	1
15. คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	3	1	-	11	-	-	13
รวม (รางวัล)	64	65	8	35	17	16	26

ปัจจัยที่มีผลกระทบ

ต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. ปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงความท้าทายของโลกและของประเทศ¹

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ศึกษาถึงปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ความท้าทายของโลกและของประเทศ ที่มีผลกระทบต่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

1.1 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

ปัจจุบันโลกอยู่ในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 (The Fourth Industrial Revolution) ซึ่งเป็นยุคของการต่อยอดและผสมผสานเทคโนโลยีที่มีขอบเขตแตกต่างกันเข้าด้วยกัน ส่งผลให้เทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างพลิกผืน อาทิ การผสานเทคโนโลยีดิจิทัลเข้าด้วยกันกับเทคโนโลยีชีวภาพและกายภาพ โดยการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุคนี้ ส่งผลให้เกิดการเร่งความเร็ว และความครอบคลุมของการเปลี่ยนแปลงในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงของโลกเข้าสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) ที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในภาคส่วนต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และแตกต่างไปจากวิถีการดำเนินชีวิตและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมแบบเดิม อาทิ การใช้ระบบอัตโนมัติในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มผลผลิตภาพการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ในการกำหนดทิศทางธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้อย่างเฉพาะเจาะจง และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอนในภาคการศึกษา หรือแม้กระทั่งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการยกระดับประสิทธิภาพ การให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

4 ด้านของการปฏิบัติ	ตัวอย่างเทคโนโลยี
เทคโนโลยีดิจิทัล	เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics), บล็อกเชน (Block chain), อินเทอร์เน็ตประสานสรรพสิ่ง (Internet of Things)
โลกกายภาพ	ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติ (Artificial Intelligence and Automation), วัสดุล้ำสมัย (Advance Materials), และการผลิตแบบเพิ่ม (Additive Manufacturing - 3D Printing)
การเปลี่ยนแปลงมนุษย์	เทคโนโลยีชีวภาพ, ประสาทเทคโนโลยี (Neuroethology), ความจริงเสมือนและความจริงเสริม (Virtual Reality and Augmented Reality: VR & AR)
การบูรณาการสิ่งแวดล้อม	การดักจับ กักเก็บ และการส่งพลังงาน (Capture, Storage, and Transmission Technology), วิศวกรรมดาวเคราะห์ (Planet Engineering), และวิศวกรรมอวกาศ (Space Engineering)

แผนภาพที่ 2-1 ตัวอย่างเทคโนโลยีที่สำคัญในการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4

¹ "กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2564," 6-30.

ทั้งนี้ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 แนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่จะมีบทบาทสำคัญต่อการกำหนดทิศทางของประเทศ ประกอบด้วย (1) การเติบโตของเศรษฐกิจแพลตฟอร์ม (Platform Economy) และเศรษฐกิจแบบแบ่งปัน (Sharing Economy) ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับ การจัดสรรทรัพยากรในธุรกิจภาคบริการ อาทิ การคมนาคมและโลจิสติกส์ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และที่พักอาศัย รวมถึงการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย ประชากรในพื้นที่ห่างไกล และการทำงานในรูปแบบใหม่ที่มีความยืดหยุ่นมากกว่าเดิม (2) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analysis) จะช่วยยกระดับผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่เชิงลึกที่มีความซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้การดำเนินนโยบายสาธารณะ การทำการตลาด หรือการพัฒนานวัตกรรมเพื่อตอบสนองช่องว่างทางการตลาดเกิดการพลิกโฉม ทั้งนี้การพัฒนาและใช้งานข้อมูลขนาดใหญ่จะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องมีมาตรฐานการจัดเก็บและเชื่อมโยงฐานข้อมูลผ่านเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ อาทิ อินเทอร์เน็ตประสาณ สสวสิ่ง (Internet of Things: IoT) และบล็อกเชน (Block chain) ร่วมกับการมีบุคลากรที่มีทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องมือที่เหมาะสม เช่น เหมืองข้อมูล (Data Mining) และการเรียนรู้ของเครื่องกล (Machine Learning) เป็นต้น และ (3) การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence: AI) และระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติ (Automation & Robotics) ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะการทดแทนแรงงานที่ไม่ต้องใช้ทักษะซับซ้อนในภาคการผลิต (อุตสาหกรรมยานยนต์ ปิโตรเคมี และอิเล็กทรอนิกส์) ภาคการเกษตร และภาคบริการ (กลุ่มร้านอาหารและร้านค้า)

การเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบในวงกว้างของเทคโนโลยี (Technological Disruption) ที่กำลังเกิดขึ้น จะส่งผลให้พลวัตการพัฒนาในอนาคตของโลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผัน และอาจทำให้ผู้ที่ก้าวไม่ทัน หรือไม่สามารถปรับตัวให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น จะต้องเป็นผู้รับแรงกดดันและเผชิญความเสี่ยงต่อความอยู่รอด ทั้งในระดับปัจเจกองค์กร หรือแม้กระทั่งในระดับประเทศ อาทิ การปรับตัวขององค์กรและแผนการดำเนินธุรกิจ การปรับตัวของแรงงานให้ได้มาซึ่งทักษะในการทำงานที่มีจุดแข็งอย่างแตกต่างและสามารถส่งเสริมซึ่งกันและกันกับปัญญาประดิษฐ์ได้อย่างกลมกลืน หรือการปรับตัวของภาครัฐในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการให้บริการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ร่วมกับการออกแบบระบบ การกำกับดูแล และนโยบายที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่ปรับเปลี่ยนไปได้อย่างฉับไว เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคส่วนในการที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการเปลี่ยนแปลงได้สูงสุดและเป็นไปอย่างทั่วถึง

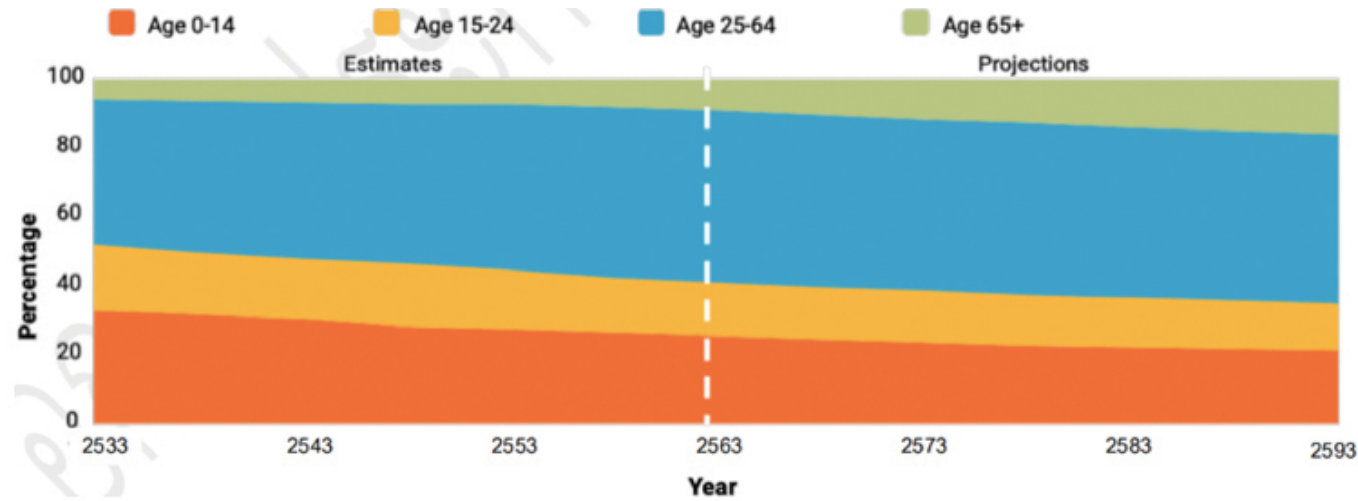

ในกรณีของประเทศไทย แม้ว่าการนำเทคโนโลยีมาใช้งานจะช่วยยกระดับผลผลิตทางเศรษฐกิจในภาพรวมให้สามารถผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นได้ในระยะเวลาที่สั้นลง แต่ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดังกล่าวอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อตลาดแรงงาน โดยอาจนำไปสู่การขาดแคลนแรงงานทักษะ และเกิดความไม่สอดคล้องระหว่างทักษะของแรงงานกับทักษะที่ต้องการใช้ในการทำงาน (Skill Mismatch) โดยเฉพาะทักษะที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีระดับสูง ขณะที่แรงงานระดับล่างจะถูกขจัดด้วยหุ่นยนต์และจักรกลมากขึ้น โดยคาดการณ์ว่าปัญญาประดิษฐ์และระบบหุ่นยนต์อัตโนมัติจะส่งผลให้อัตราการว่างงานของประเทศไทยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 5 ภายในปี 2578 หากแรงงานส่วนใหญ่ไม่ได้รับการพัฒนา และสร้างทักษะ (Re/Up-Skill) ที่เหมาะสมอย่างเพียงพอ ในขณะที่เดี่ยวก้นการเปลี่ยนแปลงสู่ยุคดิจิทัลที่มีการใช้ฐานข้อมูลขนาดใหญ่และปัญญาประดิษฐ์อาจนำมาซึ่งความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีระหว่างผู้มีศักยภาพและผู้ขาดโอกาส (Digital Divide) ไม่ว่าจะเป็นด้านการเข้าถึงความรู้ แหล่งเงินทุน หรือสวัสดิการทางสังคม อันจะส่งผลต่อความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชากร รวมถึงความเหลื่อมล้ำของศักยภาพในการแข่งขันระหว่างธุรกิจขนาดใหญ่กับ SMEs ซึ่งเป็นเหตุให้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในสังคมทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น อีกทั้งความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ยังมีแนวโน้มแปรผันตามปริมาณการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นของประชากร ซึ่งการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลแก่ประชาชนในวงกว้าง ตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบุคลากรให้มีทักษะด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์เพิ่มมากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ต้องเร่งให้ความสำคัญ

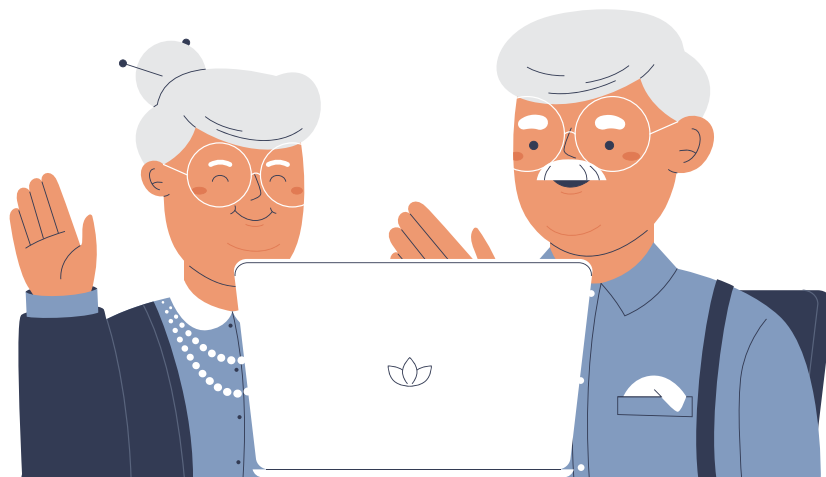
นอกจากนี้ความก้าวหน้าของการพัฒนาเทคโนโลยีทางกายภาพและชีวภาพ (Biotechnology) ที่เป็นอีกหนึ่งกระแสการเปลี่ยนแปลงหลักของโลก ยังเป็นโอกาสที่สำคัญหากได้มีการพัฒนาต่อยอดเพื่อนำมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม โดยจะช่วยยกระดับผลผลิตของภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมให้ก้าวหน้าได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งยังสามารถช่วยลดผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อีกด้วยมีนัยสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการดัดแปลงจีโนม (Genome Editing) การพัฒนาชีวนิเวศจุลชีพ (Microbiome) ชีววิทยาสังเคราะห์ (Synthetic Biology) และชีวภัณฑ์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเทคโนโลยีทางกายภาพอื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการประยุกต์ใช้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของภาคการผลิต อาทิ แบตเตอรี่ วัสดุกราฟ (Graphene) หรือคาร์บอนคอมโพสิต การผลิตแบบเพิ่มเนื้อวัสดุ หรือนาโนเทคโนโลยี

1.2 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร

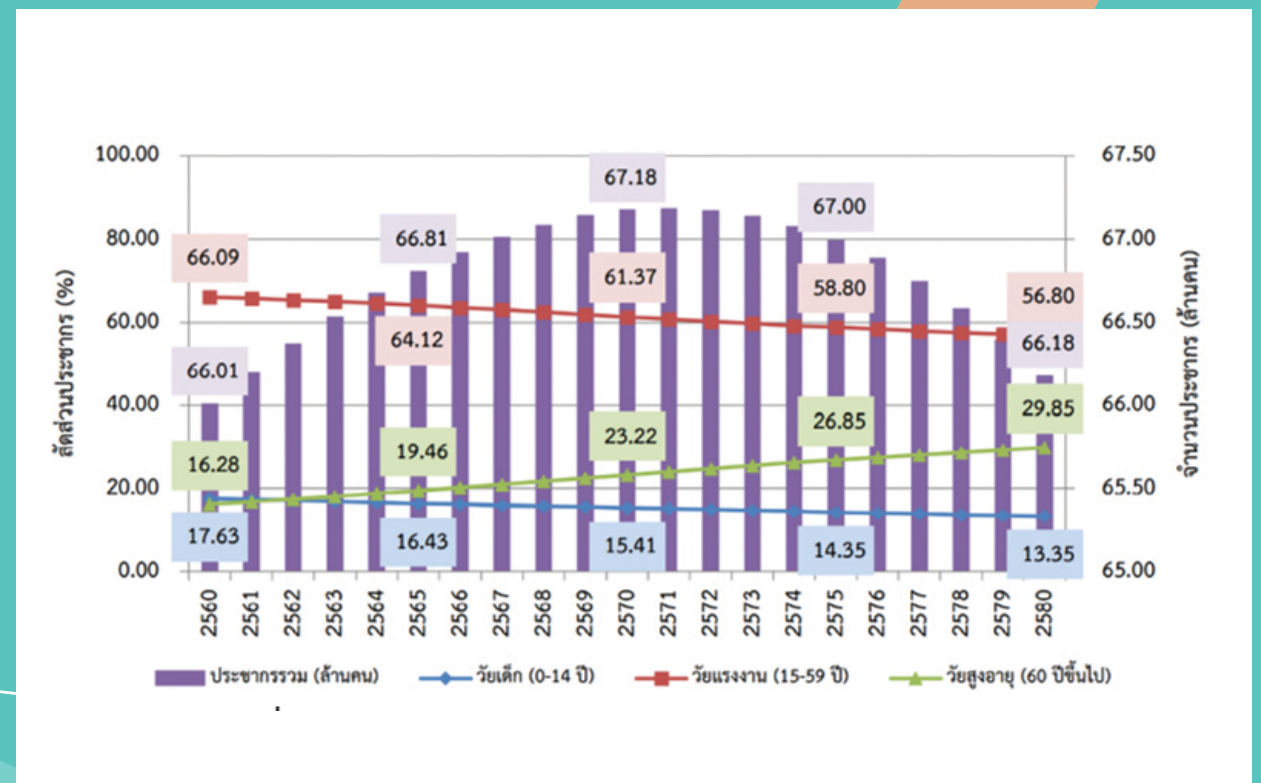
ในระยะ 5-10 ปีข้างหน้า โครงสร้างประชากรของโลก จะมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยองค์การสหประชาชาติคาดการณ์ว่า ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 65 ปี ขึ้นไป จะเพิ่มสูงขึ้นเฉลี่ยกว่าร้อยละ 120 จนมีจำนวนรวมถึง 1.5 พันล้านคน ภายในปี 2593 และส่งผลให้สัดส่วน ประชากรวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงในเกือบทุกประเทศโดยเฉพาะภูมิภาคเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีจำนวนผู้สูงอายุมาก ที่สุดในโลกในปัจจุบัน และยังคงมีแนวโน้มที่ประชากรผู้สูงอายุจะขยายตัวเพิ่มขึ้นอีกราว 312 ล้านคน จนคาดว่าจะมีจำนวนผู้สูงอายุรวมกว่า 573 ล้านคน ภายในระยะเวลา 30 ปีข้างหน้า

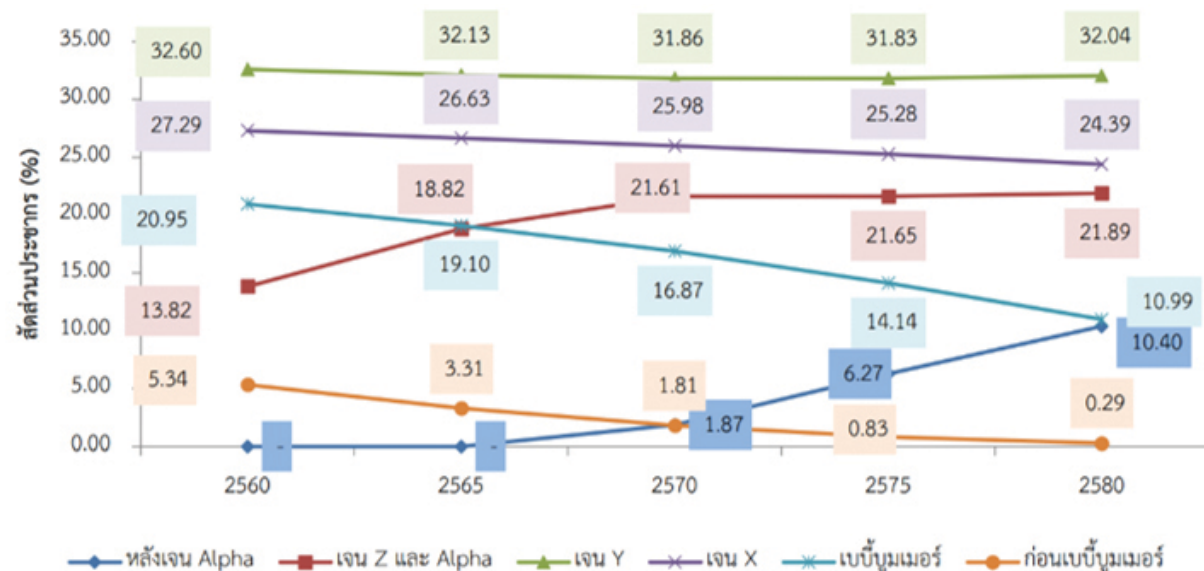
แผนภาพที่ 2-2 สัดส่วนประชากรโลกระหว่างปี 2533 - 2593 จำแนกตามช่วงอายุ

ประเทศไทยคาดว่าจะกลายเป็น 1 ใน 10 ประเทศที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมากที่สุดในโลก โดยประชากรผู้สูงอายุ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 17.2 ภายในปี 2593 ทั้งนี้ ไทยได้เข้าสู่สังคมสูงวัยมาตั้งแต่ปี 2548 (มีประชากรอายุ 60 ปี ขึ้นไป คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 10 ของประชากรทั้งหมด) และคาดการณ์ว่าจะกลายเป็น “สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์” (Complete-aged Society) ภายในปี 2566 เนื่องจากมีประชากรสูงวัยประมาณร้อยละ 20.1 ซึ่งจะส่งผลให้ไทยกลายเป็นประเทศสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์แห่งแรก ๆ ในภูมิภาคต่อจากญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และสิงคโปร์ ในขณะที่ไทยยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศรายได้สูงดังเช่นประเทศดังกล่าว อีกทั้งประเทศไทยกำลังมุ่งหน้าเข้าสู่ “สังคมสูงวัยระดับสุดยอด” (Superaged Society) ภายในปี 2577 เมื่อมีสัดส่วนของประชากรสูงวัยสูงถึงร้อยละ 28.1 ของประชากรทั้งหมด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรตามรุ่นเจนเนอเรชั่น พบว่าประชากรรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชั่นวาย ซี และอัลฟา รวมถึงรุ่นหลังเจนเนอเรชั่นอัลฟา ซึ่งเริ่มเข้ามาเป็นวัยเด็กตั้งแต่ปี 2569 จะมีจำนวนและสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่สวนทางกับประชากรเจนเนอเรชั่น เอกซ์ เบนีบูมเมอร์ และรุ่นก่อนเบนีบูมเมอร์ ที่จะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในระยะต่อจากนี้

แผนภาพที่ 2-3 โครงสร้างประชากรตามกลุ่มอายุ ระหว่างปี 2560 - 2580

แผนภาพที่ 2-4 สัดส่วนประชากรแต่ละรุ่นเจนเนอเรชันต่อจำนวนประชากรทั้งหมด ระหว่างปี 2560 - 2580

ในกรณีของประเทศไทย ซึ่งมีโครงสร้างประชากรเป็นสังคมสูงวัยจะทำให้จำนวนวัยแรงงานลดลง หากไม่มีการปรับใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม รวมถึงจะทำให้อัตราส่วนพึ่งพิงของผู้สูงอายุต่อวัยแรงงาน และภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุมีโอกาสเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง และมีภาวะทุพพลภาพเพิ่มขึ้นตามวัย ส่งผลให้ภาครัฐจำเป็นต้องพิจารณาการพัฒนาคนทุกช่วงวัย ให้เพิ่มตามศักยภาพโดยเฉพาะในกลุ่มผู้สูงวัยที่ยังมีสุขภาพดี เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองและช่วยเหลือสังคมได้อย่างสมศักดิ์ศรี และสามารถปรับใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้กำลังแรงงานที่ลดลงยังอาจส่งผลให้เกิดการพึ่งพาแรงงานข้ามชาติมากขึ้น จนนำไปสู่การขยายตัวของภาคบริการเคลื่อนย้ายแรงงานทั้งภายในและระหว่างประเทศ ซึ่งจะทำให้รูปแบบของสังคมไทยปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมในที่สุด

อย่างไรก็ดีสภาการณ์ดังกล่าวอาจนำมาซึ่งโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่ ๆ จากความต้องการสินค้าและบริการที่ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุ ซึ่งจะส่งผลให้ภาคการผลิตส่วนหนึ่งมีโอกาสเติบโตเพิ่มขึ้น อาทิ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการทางการแพทย์ และศูนย์พักพิงผู้สูงอายุรวมทั้งยังเป็นช่องทางในการพัฒนานวัตกรรมสินค้าและบริการใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มสูงวัย อาทิ หุ่นยนต์สำหรับการดูแลและนวัตกรรมของใช้ภายในบ้านสำหรับผู้สูงอายุ นอกจากนี้แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของประชากรรุ่นใหม่ โดยเฉพาะเจนเนอเรชันวาย ซี และอัลฟ่า ซึ่งมีสัดส่วนและทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในด้านสมดุลระหว่างการทำงานกับชีวิตส่วนบุคคลที่มีแนวโน้มต้องการอิสระและความยืดหยุ่นในการทำงานสูง รวมถึงมีความเป็นผู้ประกอบการที่ต้องการเป็นเจ้าของธุรกิจสูง และอาจนำไปสู่รูปแบบการทำงาน การใช้ชีวิต และสภาพสังคมรูปแบบใหม่ ๆ ซึ่งจะปรากฏชัดเจนขึ้นในระยะต่อไป

1.3 การดูแลสุขภาพและการรักษาพยาบาล

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระดับโลก ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพในระยะ 10 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย 2 แนวโน้มหลักที่จะส่งผลกระทบต่อ การกำหนดทิศทางการพัฒนาของหลายประเทศในโลก รวมถึง ประเทศไทย ดังนี้

1) พฤติกรรมในการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน พฤติกรรมการใช้ชีวิตในสังคมเมืองสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปสู่การบริโภคอาหารที่มี สารปรุงแต่งและไขมันสูง ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่ และขาดการออกกำลังกาย ตลอดจนการเผชิญกับมลพิษที่เพิ่มขึ้น ตามการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ได้ก่อให้เกิดเป็นปัญหา สุขภาพทางกาย ในขณะที่ระดับความเครียดในการทำงานและการ ใช้ชีวิตที่เพิ่มสูงขึ้น ประกอบกับความตื่นกลัวจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้สร้างความวิตกกังวลและนำมาสู่การเพิ่มขึ้น ของปัญหาสุขภาพจิต ทำให้ในช่วงหลายปีที่ผ่านมามีประชากร ทั่วโลกมีอัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Non-Communicable Diseases: NCDs) อาทิ โรคหัวใจ มะเร็ง เบาหวาน และโรคซึมเศร้า เพิ่มขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญ โดยมีสถิติผู้เสียชีวิตจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเป็นจำนวนถึง 41 ล้านคนต่อปี หรือคิดเป็นร้อยละ 71 ของการเสียชีวิตทั้งหมดทั่วโลก ซึ่งโรค NCDs เป็นโรคที่รักษา ยาก มีค่าใช้จ่ายในการรักษาสูง และหากไม่มีการจัดการที่เหมาะสม จะเกิดเป็นภาระต่อสถานะทางการเงินของผู้ป่วยและเป็นภาระ ทางการคลังของประเทศในระยะยาว อย่างไรก็ตามในอีกมิติหนึ่งพบว่ากระแสความตระหนักในการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน (Preventive Care) มีแนวโน้มเด่นชัดขึ้นทั่วโลก ซึ่งเป็นผลให้ความต้องการ อาหารเพื่อสุขภาพ รวมถึงอุปกรณ์และบริการการดูแลสุขภาพเพิ่ม สูงขึ้นในทิศทางเดียวกันในอนาคต อาทิ ยอดขายสินค้า Smart-watch ทั่วโลก ในครึ่งปีแรกของปี 2563 มีอัตราการเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 20 จากปี 2562 และอาจส่งผลให้อุปสงค์ที่มีต่อการท่องเที่ยว เชิงสุขภาพเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย อย่างไรก็ตามความตื่นตัวในการ ป้องกันโรคติดต่อที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ก็จะเป็นแรงกดดันให้ผู้ประกอบการด้านบริการสุขภาพและการท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัยในการ ให้บริการให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลโลก

2) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการรักษาพยาบาล

เทคโนโลยีดิจิทัลที่ก้าวหน้าและความต้องการในการรักษาพยาบาลที่เพิ่มสูงขึ้น ได้กระตุ้นให้เกิดการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามา ใช้ในการให้บริการสาธารณสุข อาทิ การตรวจวินิจฉัยและเฝ้าระวัง สุขภาพผ่านโทรศัพท์มือถือ แอปพลิเคชัน และอุปกรณ์ สำหรับสวมใส่ที่มีเซ็นเซอร์ หรือเทคโนโลยีตรวจวัดสุขภาพ (Wearable Health Monitoring Devices) เช่น การวัดความดัน วัดระดับน้ำตาลในเลือด และคลื่นไฟฟ้าหัวใจ เป็นต้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนให้เกิดการสื่อสาร ผ่านระบบออนไลน์ระหว่างบุคลากรทางการแพทย์หรือระหว่าง ผู้ป่วยและแพทย์ที่แพร่หลายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีโอกาสที่จะพัฒนาไปเป็นความปกติใหม่ (New Normal) ของการให้บริการด้านสุขภาพ ในขณะเดียวกันการนำระบบ จัดเก็บและบริหารจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytics) มาใช้ร่วมกับ Machine Learning และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial

Intelligence: AI) ในการจัดการข้อมูลในเชิงชีวสารสนเทศ (Bioinformatics) จะช่วยเพิ่มศักยภาพในการวิเคราะห์ข้อมูล เชิงสาธารณสุขและช่วยในการติดตามข้อมูลทั้งเพื่อการบริหารจัดการ คลังยา วัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์ และการควบคุมโรค ระบาดมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ความก้าวหน้าของการวิจัย ในด้านพันธุกรรม (Genetic) และจีโนมิกส์ (Genomics) ยังส่งผลให้เกิดการรักษาพยาบาลที่เฉพาะเจาะจง และสามารถพัฒนา หรือยกระดับบริการขั้นสูง ซึ่งเป็นโอกาสใหม่ทางธุรกิจสำหรับ อุตสาหกรรมการแพทย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

ในกรณีของประเทศไทยแนวโน้มการเกิดโรค NCDs พบว่า ประชาชนไทยมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตเป็นไปตามกระแสนิยมและการ เปลี่ยนแปลงของโลกในทิศทางเดียวกัน ยังส่งผลให้ประเทศไทย มีผู้ป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเป็นจำนวนมาก และเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิตถึงร้อยละ 75 ของการเสียชีวิตทั้งหมด ของประชากรในประเทศ หรือประมาณ 320,000 คนต่อปี ทั้งนี้โรค ไม่ติดต่อเรื้อรังที่พบมากที่สุด คือ โรคหลอดเลือดสมอง รองลงมา คือโรคหัวใจขาดเลือด โรคทางเดินหายใจอุดกั้น เบาหวาน และความดันโลหิตสูง อย่างไรก็ตามประเทศไทยจะมีโอกาสด้านการท่องเที่ยว ทางทางการแพทย์และสุขภาพ เนื่องจากการเดินทางระหว่างประเทศ มีความสะดวกรวดเร็วในขณะที่ค่าใช้จ่ายและระยะเวลารอคิวเข้ารับ บริการทางการแพทย์ในประเทศพัฒนาแล้วเปรียบเทียบกับประเทศ กำลังพัฒนามีความแตกต่างกันมากรวมถึงไทยมีความได้เปรียบ ในเชิงภูมิศาสตร์เนื่องจากเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีคุณภาพการรักษาอยู่ในระดับสูง แต่ค่ารักษา พยาบาลจัดได้ว่าอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง ไทยจึงได้รับความสนใจ จากผู้ต้องการรับบริการจากต่างประเทศจำนวนมาก โดยในปี 2561 ไทยมีมูลค่าการใช้จ่ายในภาคตลาดการท่องเที่ยวทางการแพทย์และ สุขภาพเป็นอันดับที่ 189 และ 13 ของโลก ตามลำดับจากสถานการณ์ ทั้งหมด ส่งผลให้แนวโน้มความต้องการใช้บริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพในไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งแม้จะสร้างโอกาสที่ดี ให้กับประเทศ แต่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการให้บริการแก่ประชากร ในประเทศได้จึงควรต้องพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ ประชาชนไทยทั้งในด้านอัตราค่าบริการที่อาจปรับตัวสูงขึ้น และการเข้าถึงบริการของประชาชน และอาจทำให้ความเหลื่อมล้ำในการเข้า ถึงบริการทางการแพทย์ที่มีคุณภาพ ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีราย ได้ต่างกันขยายตัวมากขึ้น ทั้งนี้ความก้าวหน้าทางการแพทย์ที่ ก้าวหน้า รวมทั้งการเข้าถึงข้อมูลทางการแพทย์ที่แพร่หลาย จะเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทยในการเพิ่ม ประสิทธิภาพการรักษาพยาบาลและการพัฒนาขีดความสามารถใน การให้บริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพตามแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น

1.4 การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization)

ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ในหลายมิติ ทั้งความสะดวกรวดเร็วด้านการคมนาคมขนส่ง การเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารและบริการสาธารณะ และการเข้าถึงโอกาสทางเศรษฐกิจ จึงส่งผลให้พื้นที่ส่วนใหญ่ของโลกมีการย้ายถิ่นฐานของประชากร เข้ามาอาศัยและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมในเขตเมือง และมีการขยายตัวของเมืองที่รวดเร็วมากขึ้น โดยประชากรกว่าครึ่งหนึ่งของโลกอาศัยอยู่ในเขตเมืองตั้งแต่ปี 2551 และจะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ภายในปี 2593 โดยพบว่าภูมิภาค แอฟริกา เอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความเป็นเมืองเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดในระยะที่ผ่านมาเนื่องจากความเป็นเมืองมีส่วนในการสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งเห็นได้จากสัดส่วนขนาดทางเศรษฐกิจ (GDP) ของเมืองทั่วโลกคิดเป็นร้อยละ 85 ของเศรษฐกิจโลกอันเป็นผลจากข้อได้เปรียบของความเป็นเมืองผ่าน การรวมกลุ่มของกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (Agglomeration Forces) โดยเฉพาะในภาคบริการและภาคการผลิต และการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) จากการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภค เช่น ท่าอากาศยาน โครงข่ายรถไฟฟ้ามหานครในเขตเมือง และสถานีรถไฟความเร็วสูง เป็นต้น รวมถึงยังเอื้อประโยชน์ต่อระบบ การศึกษา และสาธารณสุข ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและตอบสนองความต้องการในการดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

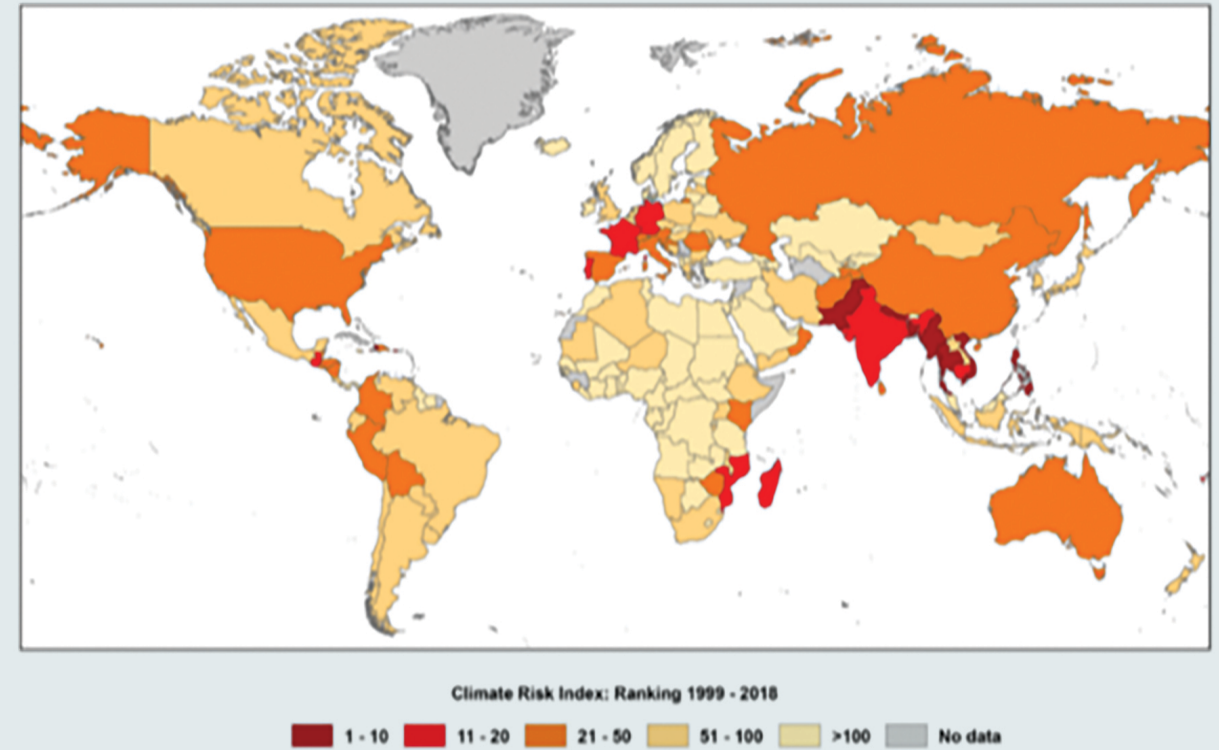
อย่างไรก็ดี แม้ว่าความเป็นเมืองจะช่วยสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจและเสริมสร้างโอกาสให้แก่ภาคส่วนต่าง ๆ อย่าง มีนัยสำคัญ แต่เมืองที่มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดดได้สร้างผลกระทบโดยตรงต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อาทิ เมืองที่มีประชากรหนาแน่น และมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจสูงจะมีแนวโน้มจากก๊าซเรือนกระจก สูงในทิศทางเดียวกัน เนื่องจากเมืองมีสัดส่วนการใช้พลังงาน ประมาณ 3 ใน 4 ของโลก อีกทั้งสร้างขยะมูลฝอยและของเสียถึง ร้อยละ 50 ของโลก ยิ่งไปกว่านั้นวิกฤติการแพร่ระบาดของโรค โควิด-19 ยังส่งผลกระทบต่อเมืองในหลายมิติทั้งในมิติของการ ดำเนินชีวิต กิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมภายใต้รูปแบบความ ปกติใหม่ อันเป็นปัจจัยเร่งให้เมืองต้องปรับเปลี่ยนไปสู่การ เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) ที่มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมต่าง ๆ มากขึ้น อาทิ อินเทอร์เน็ตประสานสรรพสิ่ง (Internet of Things) การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อ ประโยชน์ในการพัฒนาสุขภาวะคนเมืองและการบริหารจัดการเมือง ที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ในกรณีของประเทศไทย แม้ว่าสัดส่วนความเป็นเมืองของ ประเทศไทยจะยังอยู่ในระดับไม่สูงนัก เมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวม ในระดับโลก แต่การพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศไทยกลับมีการ กระจุยตัวสูง ซึ่งปรากฏชัดจากดัชนีความเป็นเอกนครของเมือง (Urban Primacy Index) ของไทยสูงที่สุดในโลก กล่าวคือ กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของประเทศมีขนาดแตกต่าง อย่างมากจากเมืองลำดับรองลงมา ได้แก่ เชียงใหม่ และนครราชสีมา อีกทั้งหน่วยงานระดับท้องถิ่นส่วนใหญ่ยังขาดศักยภาพในการ บริหารจัดการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพทำให้เมืองหลักในหลายพื้นที่ ของไทยยังคงเผชิญกับความท้าทายด้านการจัดการขยะมูลฝอย และน้ำเสีย ความแออัดขาดแคลนที่อยู่อาศัยในราคาที่เข้าถึงได้ และ การขยายตัวของเมืองอย่างไร้ระเบียบ (Sprawl)

ในขณะเดียวกันการเติบโตของเมืองหลักหลายพื้นที่ของไทยยัง คงเผชิญกับความท้าทายด้านการจัดการปัญหาการปล่อยของเสีย และมลพิษ รวมทั้งการพัฒนาเมืองให้น่าอยู่อย่างยั่งยืน โดยการ มีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ อย่างไรก็ตามมีสัญญาณบ่งชี้หลาย ประการที่สะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพของกลไกการปกครองส่วน ท้องถิ่นในการบริหารจัดการเพื่อกำกับดูแลพื้นที่ในขอบเขตความ รับผิดชอบในหลายด้าน เช่น ในหลายพื้นที่ที่มีผู้นำที่มีผลงานเชิง ประจักษ์ในการสร้างสรรคการพัฒนาที่เข้มแข็ง แต่ละปีมีผู้นำท้องถิ่น ผ่านการอบรมหลักสูตรที่ช่วยเสริมสร้างสมรรถนะความเป็นผู้นำ การพัฒนาในด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นทุกปี ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่าภาค เอกชนในพื้นที่ยังมีการรวมตัวกันจัดตั้งเป็นบริษัทพัฒนาเมืองใน หลายเมืองที่มีศักยภาพเพื่อทำหน้าที่ขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนา ระบบขนส่งมวลชนสาธารณะและประเด็นการพัฒนาอื่น ๆ ของเมือง อย่างเข้มแข็ง นับเป็นการแสดงเจตจำนงของเอกชนที่ต้องการเข้า มามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและช่วยสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ ให้เจริญก้าวหน้าที่เป็นรูปธรรม

1.5 การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีแนวโน้มที่จะ เกิดรวดเร็วและรุนแรงขึ้นจากที่คาดการณ์ไว้เดิม โดยใน พ.ศ. 2550 มีการคาดการณ์ว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกจะเพิ่มขึ้น 1.5 ถึง 5.1 องศาเซลเซียสภายในปี 2643 เมื่อเทียบกับระดับอุณหภูมิก่อน ยุคอุตสาหกรรม (Preindustrial Level) แต่การคาดการณ์เมื่อ พ.ศ. 2561 ระบุว่าอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกอาจเพิ่มขึ้นถึง 1.5 องศาเซลเซียส เร็วขึ้นเป็นภายใน พ.ศ. 2573 - 2595 ซึ่งอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่ เพิ่มขึ้นดังกล่าวจะส่งผลให้เกิดคลื่นความร้อนในพื้นที่ส่วนใหญ่ ที่มนุษย์ตั้งถิ่นฐานอยู่ และในบางพื้นที่จะมีโอกาสที่ภัยแล้งและภาวะ ฝนทิ้งช่วงจะเกิดขึ้น ในขณะที่หลายภูมิภาคอาจเผชิญกับความถี่ ของการเกิดพายุที่บ่อยและรุนแรงขึ้นตามสภาพทางภูมิศาสตร์ของ แต่ละพื้นที่

แผนที่ภาพที่ 2-5 กรอบการจัดอันดับความรุนแรงของประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะสร้างความเสียหายต่อทั้ง ชีวิตและทรัพย์สิน โดย Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) ได้คาดการณ์ว่าหากไม่มีการดำเนินงานที่สำคัญเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จะทำให้ ภายใน พ.ศ. 2603 ความเสียหายอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้นทั่วโลกจะมีมูลค่า ถึงร้อยละ 1.0-3.3 ของ GDP โลก และมูลค่าความเสียหายจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 2.0-10.0 ภายใน พ.ศ. 2643 โดยภาคการเกษตรจะได้รับความเสียหาย มากกว่าภาคการผลิตอื่น เนื่องจากภาคการเกษตรต้องพึ่งพาสภาพ อากาศและฤดูกาลตามธรรมชาติ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศอาจส่งผลให้ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรลดลง หรือ พืชบางชนิดอาจมีระยะเวลาการให้ผลผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป ยิ่งไป กว่านั้นพื้นที่การเกษตรบางส่วนที่ประสบภัยแล้งยาวนานหรือน้ำท่วมซ้ำซากจะไม่สามารถทำการเพาะปลูกได้ ส่งผลกระทบต่อ รายได้และความเป็นอยู่ของเกษตรกรซึ่งส่วนใหญ่มีรายได้น้อย ใน ขณะเดียวกันสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปยังส่งผลทำให้การ แพร่ระบาดของโรคตามฤดูกาลมีแนวโน้มรุนแรงขึ้น รวมทั้งยังเป็น ปัจจัยส่งเสริมให้เกิดโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำในหลายพื้นที่ของโลก เนื่องจากอากาศร้อนทำให้พาหะนำโรคติดต่อบางชนิดเพิ่มจำนวน เร็วขึ้น โดยเฉพาะยุง แมลงวัน และหนู ซึ่งการแพร่ระบาดของ โรคมีผลกระทบต่อสังคม ทั้งในมิติของสุขอนามัยประชาชน ชุมชน และเศรษฐกิจครัวเรือน นอกจากนี้การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในชั้น บรรยากาศยังส่งผลให้ระดับน้ำทะเลเพิ่มสูงและปริมาณออกซิเจนที่ ละลายน้ำลดลง เกิดการสูญเสียทรัพยากรชายฝั่งอันเนื่องมาจากการกัดเซาะที่รุนแรง และจำนวนสัตว์ทะเลลดลงจากการที่ทะเล มีความเป็นกรดสูงขึ้น อีกทั้งพื้นที่ราบที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเลจะถูก น้ำทะเลท่วม สร้างความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลให้ผู้ที่

อยู่อาศัยในพื้นที่น้ำท่วมต้องอพยพย้ายถิ่นฐาน โดยกลุ่มคนผู้มีราย ได้น้อยจะเป็นกลุ่มเปราะบางที่มีความสามารถในการปรับตัวต่ำ และ อาจไม่สามารถฟื้นตัวกลับมาใช้ชีวิตได้ดังเดิม

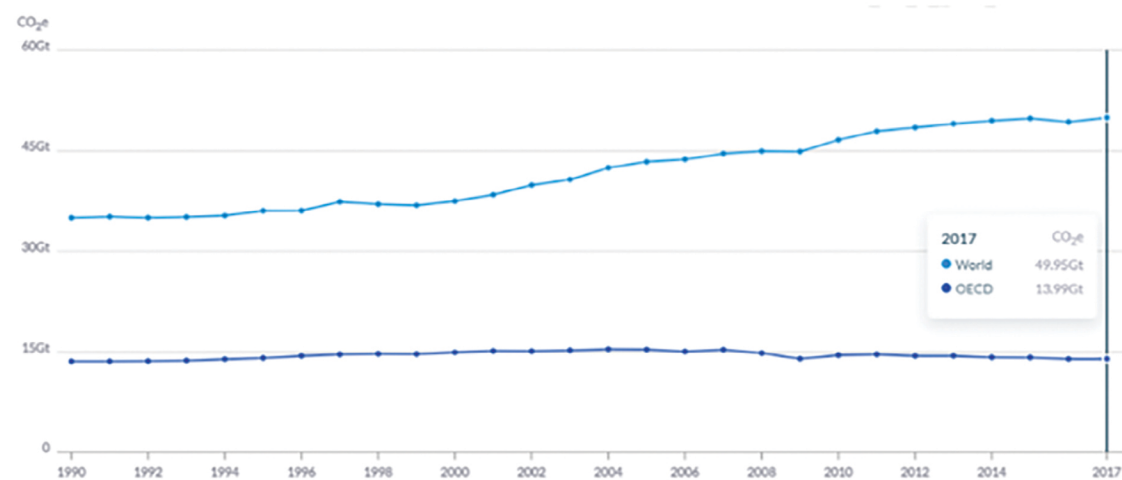
ในกรณีของประเทศไทย สภาพภูมิประเทศของไทยซึ่งส่วนใหญ่ เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ประชากรจำนวนมากดำรงชีพด้วยการพึ่งพิง ภาคการเกษตร รวมทั้งมีระยะทางของพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวถึง 3,100 กิโลเมตร จึงมีโอกาสสูงที่ไทยจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากกว่าหลายประเทศ โดยพบว่าที่ผ่านมาพื้นที่ร้อยละ 23 ของประเทศได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในหลากหลายรูปแบบ เช่น น้ำท่วมฉับพลัน ภาวะภัยแล้ง และการรุกคืบของน้ำทะเล เป็นต้น ซึ่ง รายงาน Global Climate Risk Index ของ German watch ได้จัด อันดับให้ประเทศไทยมีมูลค่าความสูญเสียจากภัยพิบัติที่เกี่ยวข้อง กับสภาพอากาศในช่วงปี 2542- 2560 สูงเป็นอันดับที่ 8 จาก 181 ประเทศทั่วโลก

นอกจากนี้ประเทศไทยยังเผชิญกับความท้าทายในการรับมือ กับการต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของเมืองและ กิจกรรมในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั่วประเทศ โดยการคาดการณ์ พบว่าเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) มีความต้องการการใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค การผลิตทางอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม ตลอดจนเพื่อรักษาระบบนิเวศ โดยรวมทั้งหมดเพิ่มมากขึ้นจาก 2,404.91 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2560 เป็น 2,977.55 ล้านลูกบาศก์ เมตรในปี 2580 อีกทั้งแบบแผนการผลิตของผู้ประกอบการและ พฤติกรรมการบริโภคของประชาชนที่ผ่านมามจนถึงปัจจุบันยังขาด การคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ นับวันจะเสื่อมโทรมลงและอาจก่อให้เกิดเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในระยะยาวที่ทวีความซับซ้อนในการแก้ไขได้

ความพยายามระดับโลกในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Global Climate Action) ด้วยสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีแนวโน้มจะทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ในเดือนพฤศจิกายน 2559 ประเทศภาคีสมาชิกอนุสัญญากรอบการทำงานแห่งสหประชาชาติ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) จำนวน 197 ประเทศ ได้มีมติเห็นชอบกับความตกลงปารีส (Paris Agreement) ที่มีเป้าหมายระยะยาวที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้น้อยกว่า 2 องศาเซลเซียส เมื่อเทียบกับระดับก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม และมุ่งมั่นพยายามในการจำกัดการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกโดยเฉลี่ยให้อยู่ที่ 1.5 องศาเซลเซียส โดยประเทศไทยได้ให้สัตยาบันร่วมเป็นภาคีความตกลงปารีสเมื่อ 21 กันยายน 2559 ทั้งนี้ได้มีการประเมินโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UN Environment Program: UNEP) ว่าเพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 2 องศาเซลเซียส ภายในปี พ.ศ. 2572 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปีทั่วโลกจะต้องลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 เมื่อเทียบกับปี 2561 และหากต้องการควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกต้องลดลงร้อยละ 55 ในขณะเดียวกันจากการประเมินของ

Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) 21 พบว่าปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิ ของโลกจะต้องลดลงเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ภายในปี พ.ศ. 2593 (ค.ศ. 2050) เพื่อที่จะควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิไม่ให้เกิน 1.5 องศาเซลเซียส ที่ผ่านมามีประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศประสบความสำเร็จในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมของกลุ่มประเทศสมาชิกขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (Organization for Economic Co-operation and Development: OECD) ซึ่งเป็นกลุ่มของประเทศที่พัฒนาแล้วมีแนวโน้มที่ลดลงเล็กน้อยหลังจากปี 2550 ในขณะที่ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกและในประเทศกำลังพัฒนาส่วนใหญ่ รวมถึงประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ด้วยสถานการณ์ดังกล่าว จึงมีแนวโน้มที่ประเทศกำลังพัฒนาจะถูกกดดันมากขึ้นในอนาคตเพื่อให้มีการดำเนินการเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างจริงจัง ทั้งนี้ในปัจจุบันมีหลายประเทศที่ได้ตั้งเป้าว่าจะบรรลุการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในช่วงปี พ.ศ. 2593 - 2603 อาทิ อาร์เจนตินา บราซิล แคนาดา ชิลี จีน และสหราชอาณาจักร

แผนภาพที่ 2-6 ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกและในกลุ่มประเทศ OECD ปี ค.ศ.1990-2017

ประเทศ	สถานะของการกำหนดเป้าหมาย	ที่ตั้งเป้าว่าจะบรรลุ Net Zero Emissions
อาร์เจนตินา	ยื่นเสนอต่อ UN	2593 (2050)
บราซิล	ยื่นเสนอต่อ UN	2603 (2060)
แคนาดา	เสนอเป็นร่างกฎหมายในปี 2563	2593 (2050)
ชิลี	Policy position	2593 (2050)
จีน	Statement of intent	2603 (2060)
สหราชอาณาจักร	ประกาศเป็นกฎหมายแล้ว	2593 (2050)

แผนภาพที่ 2-7 ประเทศที่มีการประกาศเป้าหมายว่าจะมีปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

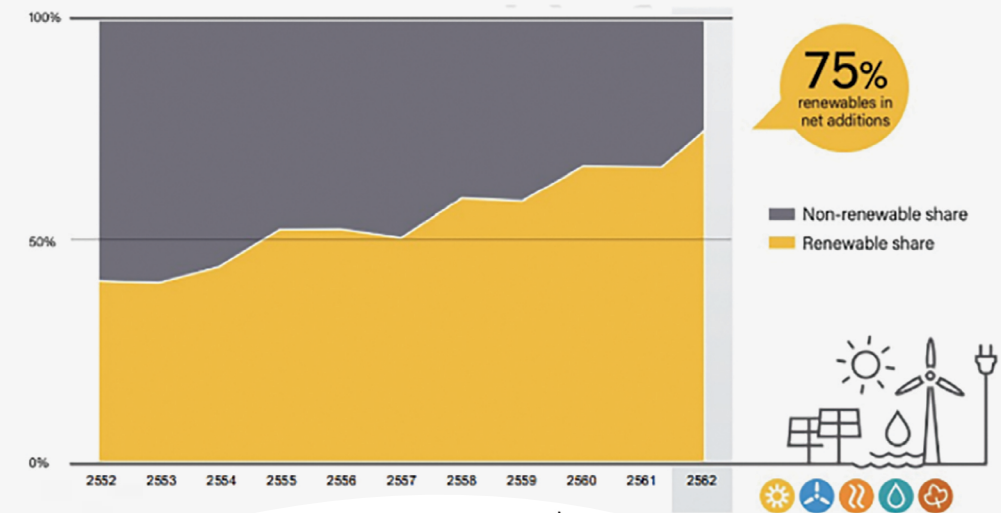
ในกรณีของประเทศไทย ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศภาคี UNFCCC และได้มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการของตนเองตามความเหมาะสม หรือที่เรียกว่า Intended Nationally Determined Contribution (INDC) ซึ่งต้องมีการทบทวนและเสนอเป้าหมายการดำเนินงานใหม่ทุก ๆ 5 ปี พร้อมทั้งมีการนำเสนอรายงานติดตามประเมินผลการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวอย่างโปร่งใส สำหรับ INDC ที่ประเทศไทยเสนอในปี 2558 ได้กำหนดเป้าหมายสำหรับการดำเนินงานภายหลังกปี 2563 ในการที่จะลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงอย่างน้อยร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ประมาณการจากกรณีปกติภายในปี 2573 ซึ่งเท่ากับว่าประเทศไทยต้องควบคุมปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี 2573 ไม่ให้เกิน 444 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าจากปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในปี 2556 ที่เท่ากับ 319 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า

1.6 พลังงานหมุนเวียนและยานยนต์ไฟฟ้า

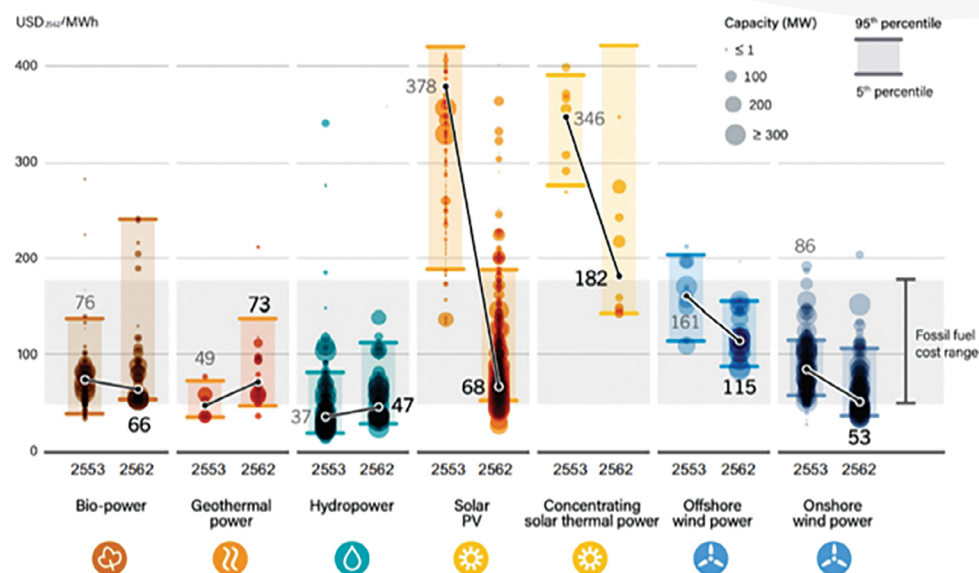
กระแสความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม กรอบความร่วมมือระหว่างประเทศในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบตเตอรี่ได้สร้างแรงกดดันให้เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้วัฏกรรมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในสาขาการผลิตที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด 2 อันดับแรก ได้แก่ สาขาพลังงาน และสาขาการคมนาคมขนส่ง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) รวมทั้งมีการคิดค้นการพัฒนา ยานยนต์สมัยใหม่ที่ขับเคลื่อนด้วยไฟฟ้าจากแบตเตอรี่หรือเซลล์เชื้อเพลิงไฮโดรเจน (Hydrogen Fuel Cell) เพื่อตอบสนองความต้องการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกและการใช้งานยานยนต์สมัยใหม่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วทั่วโลก โดยในปี 2562 ต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือก ประกอบด้วย พลังงานชีวภาพ พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงานน้ำ พลังงานแสงอาทิตย์ และพลังงานลม มีแนวโน้ม ลดต่ำลงอยู่ในระดับที่เทียบเท่าหรือต่ำกว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิล และคาดว่าพลังงานหมุนเวียนจะมีต้นทุนรวม (ต้นทุนทางการเงินรวมกับต้นทุนภายนอก) ลดลงต่ำกว่าต้นทุนการผลิตแบบดั้งเดิม ภายในปี 2570

ทั้งนี้พบว่าต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทางเลือกที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ในปี 2563 การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนคิดเป็นสัดส่วนสูงกว่า 1 ใน 4 ของพลังงานทั้งหมดของโลก และมีสัดส่วนการลงทุนเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตถึง 3 ใน 4 ของการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตไฟฟ้าทั้งหมดของโลก

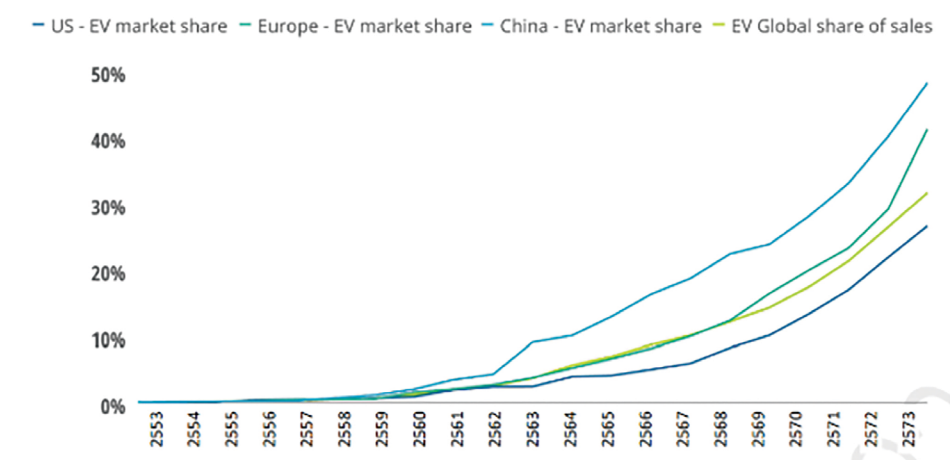

แผนภาพที่ 2-9 สัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในการเพิ่มขีดความสามารถการผลิตไฟฟ้าของโลกระหว่างปี 2552-2562

อีกทั้งยังพบว่าแนวโน้มการใช้พลังงานในด้านคมนาคมขนส่ง โดยเฉพาะในส่วนของการขนส่งส่วนบุคคลในปี 2563 มีปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าทั่วโลกเติบโตสูงขึ้นถึงร้อยละ 40 ต่อปี และคาดว่ายานยนต์ไฟฟ้าจะมีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มขึ้นถึงประมาณ 1 ใน 3 ของโลกภายใน 10 ปีข้างหน้า

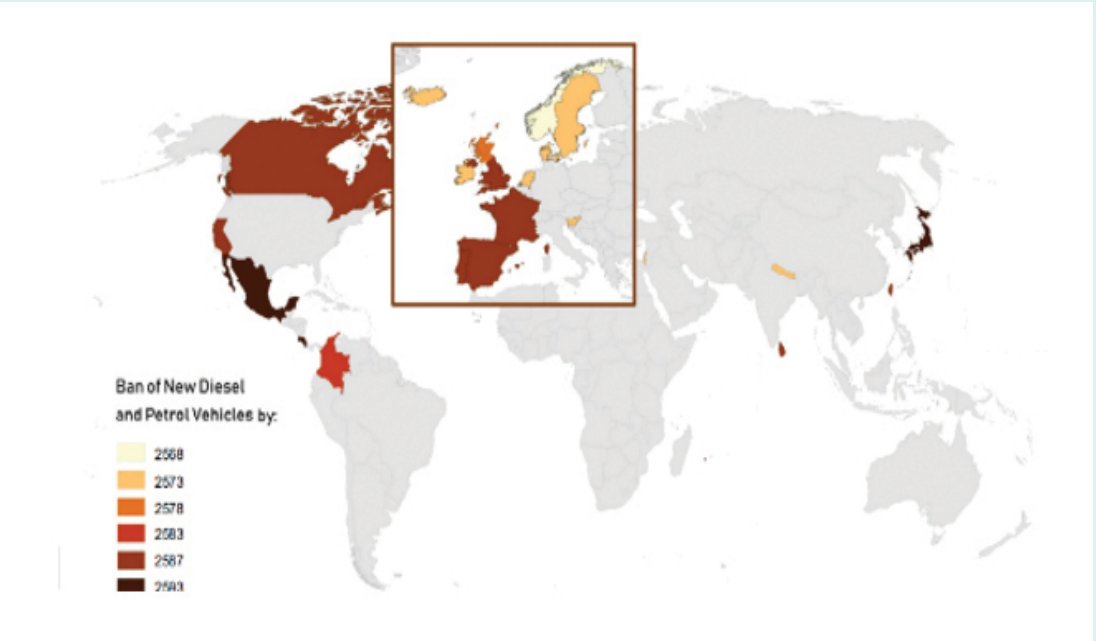

แผนภาพที่ 2-8 แนวโน้มต้นทุนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ระหว่างปี 2553 และ 2562

แผนภาพที่ 2-10 สัดส่วนการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าระหว่างปี 2553-2573

จากการรวบรวมข้อมูลเชิงนโยบายและแผนของประเทศต่าง ๆ พบว่ามีประเทศ/เขตปกครอง อย่างน้อย 18 แห่ง เช่น นอร์เวย์ ญี่ปุ่น สวีเดน แคลิฟอร์เนีย ไต้หวัน และอิสราเอล เป็นต้น มีแผนในการระงับการจำหน่ายยานยนต์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล และสนับสนุนให้ประชาชนเปลี่ยนมาใช้ยานพาหนะทางเลือกว่ายานยนต์ไฟฟ้าภายในปี 2593

แผนภาพที่ 2-11 ประเทศ/เขตปกครองที่มีนโยบายหรือแผนยกเลิกการใช้งานยานพาหนะ พลังงานฟอสซิล

ในกรณีของประเทศไทย การพัฒนาพลังงานหมุนเวียน เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยและภาคครัวเรือน ให้สามารถผลิตไฟฟ้าใช้งานได้เอง โดยสามารถขายไฟฟ้าส่วนเกินกลับเข้าสู่ระบบเพื่อสร้างรายได้ ในขณะเดียวกันการลดการใช้พลังงานฟอสซิล และเพิ่มสัดส่วนของการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า ยังเป็นแนวทางสำคัญในการช่วยบรรเทาปัญหามลพิษทางอากาศ ที่เกี่ยวข้องกับการกิจกรรมการผลิตพลังงานและการคมนาคมขนส่ง ทั้งนี้เนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่รับรองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และอยู่ภายใต้กรอบความร่วมมือในการอนุรักษ์พลังงาน และการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นในการที่จะต้องให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเชื้อเพลิง และเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตไฟฟ้าไปสู่การใช้พลังงานทางเลือกในสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้สามารถบรรลุ เป้าหมายตามพันธะสัญญาระหว่างประเทศตามที่กำหนดไว้ ประกอบกับในปัจจุบันไทยเป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนและส่งออกยานยนต์แบบดั้งเดิมจึงมีศักยภาพและโอกาสในการที่จะต่อยอดการพัฒนาฐานการผลิตเดิมไปสู่การเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ ซึ่งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการพึ่งพิงการส่งออกยานยนต์แบบสินค้าภายในที่มีแนวโน้มลดลงในอนาคตลงได้

1.7 แนวโน้มเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศ

การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดดของประเทศไทยในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะประเทศจีนที่มีบทบาทในการกำหนดระเบียบเศรษฐกิจการเมืองโลกมากขึ้น จนนำมาสู่สถานการณ์ที่อยู่ภายใต้แรงกดดันระหว่างข้ออ้างทางใหม่ทางตะวันออกกับข้ออ้างทางดั้งเดิมอย่างสหรัฐอเมริกา ซึ่งอาจก่อให้เกิดการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างทั้งสองประเทศขึ้นได้ และอาจทำให้ภาพรวมการค้าระหว่างประเทศของโลกได้รับผลกระทบ เนื่องจากห่วงโซ่มูลค่าโลกมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงใกล้ชิดกับมหาอำนาจทั้งสองประเทศดังกล่าว ในขณะเดียวกันการลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจได้เพิ่มความเป็นไปได้ที่จะเกิดความขัดแย้งทางการเมืองและส่งผลกระทบต่อแนวทางการจัดทำกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศและบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศในปัจจุบัน โดยสถาบันความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีขอบเขตแคบลง และ/หรือมุ่งเน้นเฉพาะประเด็นอาจมีบทบาทเพิ่มมากขึ้น

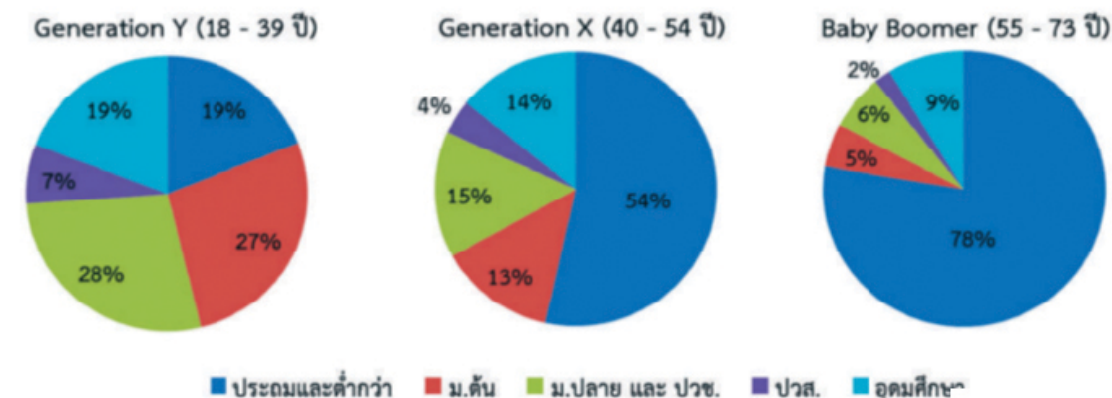
ในกรณีของประเทศไทย แนวโน้มการหดตัวของห่วงโซ่มูลค่าโลกและการปรับเปลี่ยนทิศทางไปให้ความสำคัญกับการสร้างความเชื่อมโยงการพึ่งพาเศรษฐกิจระหว่างกันภายในภูมิภาคมากขึ้น (Regionalization) จะเป็นโอกาสสำคัญของประเทศไทย ซึ่งมีตำแหน่งที่ตั้งใกล้ศูนย์กลางของอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการที่จะสร้างโอกาสในการพัฒนาประเทศไปสู่การเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคด้านการค้า การลงทุนและการให้บริการ โลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงภูมิภาคเข้ากับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก นอกจากนี้แนวโน้ม เศรษฐกิจการเมืองในช่วงแผนฯ ยังคงขึ้นอยู่กับทิศทางยุทธศาสตร์ระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกาภายใต้ การบริหารของโจไบเดน ที่มีแนวโน้มจะดำเนินยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ (1) นโยบายระหว่างประเทศที่จะเพิ่มบทบาทของสหรัฐอเมริกาในเวทีโลก และยังคงท้าทายจีนทั้งในด้านเศรษฐกิจการเมืองและเทคโนโลยี ซึ่งจะส่งผลทำให้เงื่อนไขทางการค้าของประเทศไทยยังจำเป็นต้องเตรียมตัวให้พร้อมรับโอกาสจากการกระจายความเสี่ยงของห่วงโซ่มูลค่าจากตำแหน่งที่ตั้งในประเทศจีน (2) นโยบายสิ่งแวดล้อมที่ให้ความสำคัญกับการป้องกันการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกผ่านกลไกความตกลงและการกำหนดเงื่อนไขทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers: NTB) จะผลักดันให้ไทยต้องพัฒนากระบวนการผลิตและสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น เนื่องจากสหรัฐฯเป็นประเทศเป้าหมายการส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย (3) การปกป้องความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภคและลดการผูกขาดในอุตสาหกรรมดิจิทัลจะส่งผลต่อเนื่องถึงผู้บริโภคในประเทศไทย เนื่องจากไทยเป็นหนึ่งในตลาดสำคัญของบริษัทเทคโนโลยีจากสหรัฐฯ และโอกาสในการแข่งขันในอุตสาหกรรมจะเป็นธรรมมากขึ้นภายใต้หลักความเสมอภาคทางเน็ต (Net Neutrality) และ (4) ระบบการค้าภายใต้ข้อตกลงพหุภาคีและกลไกสถาบันระหว่างประเทศจะเป็นแนวโน้มที่ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จากการกลับมาเพิ่มบทบาทในการนำโลกด้วยระเบียบโลกแบบเสรีนิยมในประเด็นข้ามชาติทั้งประเด็นด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม หรือการค้าการลงทุนด้วยประเทศไทยมีความสัมพันธ์อันดีและมีการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับทั้ง สหรัฐอเมริกาและจีน จึงเป็นความท้าทายของไทยในการที่จะกำหนดบทบาทความร่วมมือในแต่ละประเด็นให้มีความเหมาะสมกับบริบททางเศรษฐกิจการเมืองระหว่างประเทศอย่างรอบคอบ

1.8 การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมทางสังคม

ในยุคสมัยที่มีการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความซับซ้อนจาก ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสาร ประกอบกับบริบททาง เศรษฐกิจของแต่ละประเทศและสังคมที่มีความเฉพาะตัวใน แต่ละยุค (Individualization) ได้ส่งผลกระทบต่อให้อุปนิสัย ทัศนคติ และพฤติกรรมการดำรงชีวิตของประชากรในแต่ละรุ่นมีการปรับเปลี่ยน ที่แตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มประชากรเจนเนอเรชั่นวายที่มีการเกิดอยู่ ในช่วง พ.ศ. 2523- 2543 (ค.ศ.1980- 2000) ซึ่งเป็นกลุ่มที่เติบโต มากับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะมีบทบาทที่โดดเด่นในการนำสังคม ทั้งจากจำนวนสัดส่วนที่จะมีมากที่สุด ทั้งในวัยแรงงาน และวัยเจริญ พันธุ์ โดยประชากรกลุ่มนี้มีพฤติกรรม รูปแบบการใช้ชีวิต และการให้คุณค่าด้านต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมยุคเก่า ได้แก่ การให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาที่ดี ขึ้นกว่าคนรุ่นก่อน 30 และมีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ชอบเข้าสังคมทั้งแบบออฟไลน์และออนไลน์ผ่านอินเทอร์เน็ต และสื่อสังคมออนไลน์ ตลอดจนมีบุคลิกสัมพันธ์ที่ดีสามารถสร้างความปรองดองหรือปรับตัวเปิดกว้างและยืดหยุ่นสูงในสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และเป็นกลุ่มประชากรที่เน้นความสมดุล ระหว่างการทำงานและการใช้ชีวิตส่วนตัว (Work-life Balance) เพื่อตอบสนองความต้องการและความสนใจของตนเองมากกว่า เป้าหมายเพียงเพื่อค่าตอบแทนและความมั่นคง นอกจากนี้ด้วยความที่เติบโตมากับเทคโนโลยี จึงทำให้มีความคุ้นเคยกับการใช้ เทคโนโลยีและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การติดตามข้อมูลข่าวสาร ทำงานเรียนออนไลน์ ไปจนถึงการซื้อของด้วยลักษณะนิสัยของประชากรเจนเนอเรชั่นวายที่ต้องการค้นหา โอกาสและความท้าทายใหม่ ๆ ทั้งในการทำงาน และการใช้ชีวิตดังกล่าว จะส่งผลให้มีอัตราการย้ายถิ่นและการย้ายงานสูงขึ้น ในขณะที่วัยเกษียณ อัตราการเกิดจะน้อยลง เนื่องจากประชากรเจนเนอเรชั่นวายมี แนวโน้มแต่งงานช้าและชะลอการมีบุตร

ในกรณีของประเทศไทย ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและการสื่อสารส่งผลให้วิถีชีวิตของคนรุ่นต่าง ๆ เปลี่ยนไปอย่างมาก โดยเด็กจำนวนมากที่ถูกเลี้ยงดูด้วยสื่อจากรายงานของ Multiple Indicator Cluster Surveys หรือ MICS ปี 2562 พบว่า มีเด็กอายุ ต่ำกว่า 5 ปี ถึงร้อยละ 52.8 ที่ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ โดยร้อยละ 8.3 ใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เฉลี่ยอย่างน้อย 3 ชั่วโมงต่อวัน ทั้งนี้งาน วิจัยโดยภาควิชากุมารเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ระบุว่า เด็กที่บริโภคสื่อมากจะส่งผลต่อระดับ IQ ที่ลดลง รวมถึงมีงานวิจัยอีกหลายชิ้นที่สรุปว่าเด็กที่ได้รับสื่อตั้งแต่ ยังเล็กส่งผลทางลบต่อพฤติกรรม และพัฒนาการทางลบ อาทิ ความก้าวร้าว พฤติกรรมต่อต้านพัฒนาการด้านภาษาล่าช้า ขณะที่โครงสร้างด้านกฎระเบียบการทำงานยังไม่เอื้อต่อการสนับสนุน การเลี้ยงดูบุตรและดูแลผู้สูงอายุและสังคมไทยมีความเปราะบาง ของครอบครัวสูงขึ้น โดยพบว่าโครงสร้างครอบครัวเปลี่ยนจาก ครอบครัวขยายที่มีคนหลายรุ่นอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัวใหญ่ เปลี่ยนเป็นครอบครัวเดี่ยวใช้ชีวิตคนเดียวเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมี ครอบครัวข้ามรุ่นหรือครอบครัวที่เด็กอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย จำนวน มาก โดยมีเด็กมากถึง 1.24 ล้านคน ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวข้ามรุ่น โดย 1 ใน 5 ของผู้สูงอายุในครอบครัวข้ามรุ่นมีรายได้ต่ำกว่าเส้น ความยากจน ทั้งนี้การสำรวจสถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทย พ.ศ. 2558 - 2559 พบว่าเด็กที่ได้รับการดูแลโดยปู่ ย่า ตา ยาย ที่สูงอายุมักมีผลการเรียนที่ด้อยกว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ในขณะที่ เดียวกันสังคมไทยยังเป็นสังคมที่คนในสังคมใช้เวลากับการออนไลน์ โดยผลการสำรวจในปี 2561 พบว่าคนไทยมีพฤติกรรมการใช้ อินเทอร์เน็ต เฉลี่ยวันละ 10 ชั่วโมง 5 นาที เพิ่มขึ้นจากปีที่ 2560 ถึง 3 ชั่วโมง 30 นาที สถานการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้นับเป็นการสร้างความเปราะบางที่นอกเหนือไปกว่ามิติด้านการด้อยโอกาส แต่เป็น ความท้าทายเชิงคุณภาพที่จะส่งผลต่อการเติบโตในการเป็นประชากร ที่มีคุณภาพลดลง

ในปี 2562 ประชากรไทยที่เป็นกลุ่มเจนเนอเรชั่นวาย มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 18 -39 ปี เป็นจำนวนประมาณ 21 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 31 ของประชากรทั้งหมด โดยในจำนวนนี้ส่วนใหญ่ได้เข้าสู่ตลาดงาน กลายเป็นกำลังแรงงานที่สำคัญ ในขณะที่เด็วก็จัดเป็นกลุ่มผู้บริโภค ที่มีกำลังซื้อค่อนข้างสูงที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญเพราะเป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ นอกจากนี้ประชากรกลุ่มนี้ยังมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าประชากรรุ่นก่อนหน้า โดยส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา (รวมระดับ ปวช.) และระดับมัธยม คิดเป็นสัดส่วนที่ ร้อยละ 27.6 และ 27.2 ของจำนวนประชากรเจนเนอเรชั่นวายทั้งหมดตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าระดับการศึกษาของประชาชนเจนเนอเรชั่นเอ็กซ์ (อายุ 40- 54 ปี) และเบบี้บูมเมอร์ (อายุ 55- 73 ปี) ที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

แผนภาพที่ 2-12 สัดส่วนประชากรตามระดับการศึกษาสูงสุด จากแต่ละรุ่นในปี 2562

ระดับการศึกษาที่สูงขึ้น ประกอบกับการเกิดขึ้นของ อินเทอร์เน็ตและสื่อสังคมออนไลน์ที่เริ่มในช่วงของประชากร เจนเนอเรชั่นวาย ส่งผลให้ทัศนคติและพฤติกรรมการใช้ชีวิต ของประชากรกลุ่มนี้แตกต่างไปจากประชากรรุ่น เดิม นับเป็นแต้มต่อในการปรับตัวและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพของงานและในการใช้ชีวิตได้ดีกว่ากลุ่มประชากร อื่น อีกทั้งยังเกิดการแลกเปลี่ยนทางแนวคิดและวัฒนธรรมที่ หลากหลาย การให้ความสำคัญกับการมีชีวิตอิสระ และการสร้าง เอกลักษณ์เฉพาะตัว ผลักดันแนวคิดว่าความต้องการเก็บเกี่ยว ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตมากกว่าความต้องการความมั่นคง ยังเป็นพฤติกรรมที่เร่งให้เกิดการทำงานแบบยืดหยุ่นและการจ้าง งานที่มีใช้รูปแบบมาตรฐานในประเทศไทยให้มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและตอบโจทยความ

สมดุลในชีวิต อย่างไรก็ตามวิถีชีวิตดิจิทัลที่เด่นชัดในสังคมไทยยังนำ มาสู่ความเครียดที่อาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตในทุกกลุ่มประชากร ซึ่งประชากรที่มีช่วงอายุระหว่าง 25- 59 ปี มีสัดส่วนการตายเพราะ ปัญหาสุขภาพจิตมากที่สุดถึงประมาณร้อยละ 75 ของประชาชน ที่เสียชีวิตด้วยปัญหาสุขภาพจิตทั้งหมด นอกจากนี้การลดลงของ อัตราการเกิดของประชากรไทยยังเป็นแนวโน้มที่ชัดเจนอย่างมี นัยสำคัญ โดยเฉพาะกลุ่มประชากรเจนเนอเรชั่นวายที่มี สุขภาพดีและอยู่ในวัยที่เหมาะสมต่อการสร้างครอบครัวมีอัตรา การให้กำเนิดลดลง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากแนวคิดว่าความ ต้องการเป็นครอบครัวเดี่ยว ใช้ชีวิตคนเดียวด้วยมีระดับ การศึกษาที่สูงขึ้นและสามารถพึ่งพาตัวเองได้ และการยอมรับเพศ สภาพที่ไม่ตรงกับสถานะทางเพศ

อนาคตของงาน (Future of Work) และพฤติกรรม การดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป โลกแห่งการทำงานใน อนาคตกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยความ ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของ ประชากรโลก และทัศนคติของคนรุ่นใหม่ ล้วนเป็นปัจจัยที่ ส่งผลให้เกิด “อนาคตของงาน (Future of Work)” กล่าวคือ งานบางประเภทจะเลือนหายไปและเกิดงาน ประเภทใหม่ขึ้นมาทดแทน โดยระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ มีแนวโน้มจะเข้ามาทดแทนงานที่มีลักษณะของการทำซ้ำ หรือเป็นแบบแผน (Repetitive/Routine) ส่งผลให้เกิดความ ต้องการแรงงานที่มีทักษะความสามารถเฉพาะที่เกี่ยวข้อง กับเทคโนโลยี อาทิ วิศวกรหุ่นยนต์ (Robotics Engineers) หรือผู้เชี่ยวชาญปัญญาประดิษฐ์ (AI Specialists) มากขึ้น และการเข้าสู่สังคมสูงวัยยังมีแนวโน้มทำให้งาน ในอุตสาหกรรมบริการและสุขภาพมีจำนวนเพิ่มขึ้น ตลอดจนกระแสความใส่ใจด้านสิ่งแวดล้อมจะส่งผลให้งาน สีเขียว (Green Jobs) ทวีความสำคัญในตลาดแรงงาน มากยิ่งขึ้นนำไปสู่การเกิดขึ้นของงานในอาชีพใหม่ๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงข้างต้นนำไปสู่ความต้องการทักษะของ แรงงานในลักษณะใหม่ๆ โดยนอกเหนือจากทักษะทาง ปัญญา (Cognitive) หรือทักษะเชิงเทคนิค (Technical Skills) อาทิ สเต็ม (Science Technology Engineering and Mathematics : STEM) แล้วยังเป็นที่ต้องการ ก็นว่าทักษะทางพฤติกรรม (Non-Cognitive) หรือทักษะ ด้านมนุษย์ (Human Skills) อาทิ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร หรือการทำงานเป็นทีมจะเป็นที่ต้องการ และเป็นงานสำหรับอนาคต เนื่องจากเป็นทักษะเฉพาะที่ เทคโนโลยีสมัยใหม่ยังไม่สามารถทดแทนแรงงานมนุษย์ได้

นอกจากนี้ผลจากการที่ประชากรกลุ่มเจนเนอเรชั่นวายมี บทบาทสำคัญในตลาดแรงงาน ซึ่งมีความต้องการใช้ชีวิตที่มี ความยืดหยุ่นและความสมดุลในชีวิตทำให้การจ้างงานในระยะ ต่อไปจะมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น กล่าวคือการจ้างงาน ที่มีใช้รูปแบบมาตรฐาน (Non-standard Form of Employment: NSE) อาทิ การจ้างงานชั่วคราว (Temporary) การจ้าง งานบางช่วงเวลา (Part-time) การจ้างงานตามความต้องการ (On-call) การจ้างงานแบบแฝง (Disguised) และงานอิสระ (Self-Employment) มีแนวโน้มจะ แพร่หลายมากยิ่งขึ้น ควบคู่ ไปกับรูปแบบการทำงานจากทุกที่ทุกเวลา (Working Anytime, Anywhere) อาทิ การทำงานทางไกล (Remote Work/ Telework) การทำงานจากบ้าน (Work from Home) หรือ จากที่อื่น ๆ ผ่านระบบออนไลน์โดยอยู่ภายใต้ชั่วโมงการทำงาน ที่ยืดหยุ่นซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและความ สมดุลในชีวิต รวมไปถึงช่วยลดผลกระทบจากภาวะวิกฤติที่ กระทบต่อความสามารถในการเดินทางไปทำงาน สอดคล้อง กับการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจแบบ Gig Economy และ พฤติกรรมการดำเนินชีวิตใหม่ๆ นำไปสู่การขยายโอกาสการมี ส่วนร่วมในกำลังแรงงานและเป็นแหล่งรายได้เสริม อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจส่งผลให้เกิดการขยาย ตัวของแรงงานนอกระบบ ซึ่งขาดความคุ้มครองและสิทธิ ประโยชน์ที่ เหมาะสม รวมถึงแรงงานอาจเผชิญความเสี่ยงจาก ความมั่นคงในการจ้างงานที่ลดลง

ในกรณีของประเทศไทย สถานการณ์ตลาดแรงงานใน ประเทศไทยมีความท้าทายมากยิ่งขึ้นเมื่อพิจารณาถึงแนวโน้ม การใช้ปัญญาประดิษฐ์และระบบอัตโนมัติซึ่งจะเข้ามาทดแทน แรงงาน โดยเฉพาะงานที่มีลักษณะการทำซ้ำเป็นแบบแผน ซึ่งเป็นลักษณะงานส่วนใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม มีการคาด การณ์ว่าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมของไทยจำนวน 3 ล้าน คน หรือประมาณร้อยละ 55 มีความเสี่ยงสูงที่จะถูกแทนที่ด้วย เทคโนโลยีภายในระยะ 10-20 ปีข้างหน้า นอกจากนี้แรงงาน ที่ถูกเลิกจ้างบางส่วนอาจผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบ เพื่อชดเชยรายได้ที่หายไป ในขณะที่ความก้าวหน้าทาง เทคโนโลยีดิจิทัลและค่านิยมของประชากรรุ่นใหม่ให้ความสำคัญกับการมีอิสระในการบริหารจัดการเวลาจึงผลักดันให้ เกิดรูปแบบการจ้างงานที่มีใช้มาตรฐาน ในขณะที่แรงงาน ที่อยากลาออกจากงานประจำมาเป็น Gig Workers นั้น พบว่ามีมากถึง ร้อยละ 86 ส่งผลให้แนวโน้มผู้ทำงานได้รับสิทธิ ประโยชน์ไม่ครบถ้วน และอาจไม่ได้รับความคุ้มครองตามระบบ ประกันสังคมมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้พบว่าแรงงานที่ทำงานใน ลักษณะเป็นครั้งคราว (Gig Workers) ซึ่งเป็นลักษณะงานที่ผู้ ทำงานได้รับค่าตอบแทนไม่แน่นอน และความสัมพันธ์ระหว่าง ลูกจ้างและนายจ้างมีความไม่ชัดเจนมีส่วนประมาณร้อยละ 30 ของประชากรวัยแรงงานทั้งหมด

2. แผนและนโยบายระดับประเทศ/ภูมิภาค

นอกจากปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ความท้าทายของโลกและของประเทศข้างต้น มหาวิทยาลัยได้ศึกษาถึงแผน และนโยบายระดับประเทศ และภูมิภาคที่มีผลกระทบต่อการออกแบบยุทธศาสตร์ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมนต์ศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ซึ่งสรุปสาระสำคัญโดยสังเขปดังนี้

2.1 Sustainable Development Goals (SDGs)²

เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals-MDGs) สิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2558 UN จึงได้ริเริ่มกระบวนการหารือเพื่อกำหนดวาระการพัฒนายุคหลังปี พ.ศ. 2558 (Post-2015 Development Agenda) ตามกระบวนการที่ “การพัฒนาที่ยั่งยืน” โดยประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนายุคหลัง ปี พ.ศ. 2558 คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) ซึ่งมีทั้งหมด 17 เป้าหมาย ดังนี้

- เป้าหมายที่ 1

ขจัดความยากจนทุกรูปแบบ ทุกสถานที่
- เป้าหมายที่ 2

ขจัดความหิวโหย บรรลุเป้าความมั่นคงทางอาหารและโภชนาการที่ดีขึ้นและส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 3

รับรองการมีสุขภาพและความปลอดภัยที่ดีของทุกคนในทุกช่วงวัย
- เป้าหมายที่ 4

รับรองการศึกษาที่เท่าเทียมและทั่วถึง ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่ทุกคน

- เป้าหมายที่ 5

บรรลุความเท่าเทียมทางเพศ พัฒนากบกาสตรีและเด็กผู้หญิง
- เป้าหมายที่ 6

รับรองการมีน้ำใช้ การจัดการน้ำและการมีสุขาภิบาลที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 7

รับรองการมีพลังงานที่ทุกคนเข้าถึงได้ เชื่อถือได้ ยั่งยืน ทันสมัย
- เป้าหมายที่ 8

ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานที่มีคุณค่า
- เป้าหมายที่ 9

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการปรับตัวให้เป็นอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนและทั่วถึงและสนับสนุนนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 10

ลดความเหลื่อมล้ำภายในและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ 11

ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความปลอดภัย ทั่วถึง พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 12

รับรองแผนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 13

ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบ
- เป้าหมายที่ 14

อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 15

ปกป้อง ปันฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศทางบกที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 16

ส่งเสริมให้สังคมสงบสุข ยุติธรรม ไม่แบ่งแยก เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 17

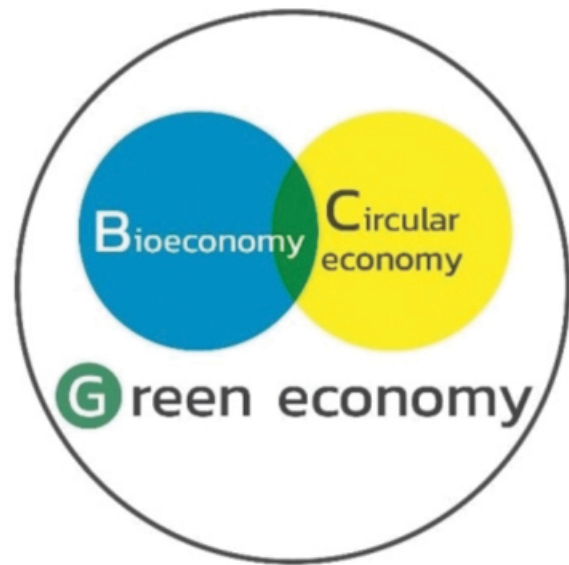
สร้างพลังแห่งการเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

² “Sustainable Development Goals (SDGs),” เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก <http://www.un.or.th/globalgoals/th/the-goals/>

2.2 BCG Model³

BCG Model เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ 3 มิติไปพร้อมกัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) ระบบเศรษฐกิจชีวภาพ มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคม และการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกันโดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ไทยมีจากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

แผนภาพที่ 2-14 ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว

BCG มีความสำคัญต่อประเทศสูงทั้งในมิติด้านสังคมเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการจ้างงานมากถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนการจ้างงานรวม มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจรวมกัน 3.4 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 21 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ซึ่งครอบคลุม 4 สาขา คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพ และการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งมีศักยภาพในการเพิ่มมูลค่าเป็น 4.4 ล้านล้านบาทหรือคิดเป็นร้อยละ 24 ของ GDP ในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยทั้ง 4 สาขายุทธศาสตร์ดังกล่าวสามารถพัฒนาอย่างอิสระ แต่การเชื่อมโยงและพัฒนาไปพร้อมกันทั้ง People-Planet-Profit จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีแนวทางในการดำเนินการที่สำคัญในแต่ละสาขา ดังนี้

1) การเกษตรและอาหาร ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา มูลค่า GDP ของสาขาเกษตรเติบโตในอัตราติดลบ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรทั้งระบบจะทำให้มีศักยภาพในการเพิ่ม GDP ของภาคเกษตรได้สูงขึ้นเป็น 1.7 ล้านล้านบาท ด้วยการเพิ่มความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตร มีระบบสนับสนุนการตัดสินใจจากเทคโนโลยีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภค (Customer Behavior Analytics) ก่อให้เกิดการผลิตแม่นยำสอดคล้องกับความต้องการของตลาด ลดของเหลือทิ้ง (Optimized Wasted Production) ตรวจสอบและติดตามผลผลิตได้แบบเรียลไทม์ ลดการบุกรุกผืนป่า (Forest Management) เนื่องจากการบริหารจัดการพื้นที่เพาะปลูกตามความเหมาะสมของพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพการใช้เทคโนโลยีระบบการผลิตและเครื่องจักรกลที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความยั่งยืน การยกระดับสินค้าเกษตรสู่สินค้าปลอดภัย การสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์ (Product Diversification) การสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์ (Product Differentiation) การมีระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และการพัฒนามาตรฐานสินค้าเกษตรให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านสุขภาพและการแพทย์โดยเฉพาะในกลุ่มผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ที่มีมูลค่าประมาณ 40,000 ล้านบาท เก้าสิบเปอร์เซ็นต์ของการขาดทุนการพัฒนายาอุตสาหกรรมรวมถึงการสร้างบุคลากรด้านนี้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง ความเข้มแข็งของบุคลากรวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการแพทย์ของประเทศไทย จึงขาดศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนานวัตกรรมเพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ยาและเวชภัณฑ์ที่มีคุณภาพและมาตรฐานสากล ประเทศไทยจึงต้องเร่งรัดการพัฒนาขีดความสามารถด้านการสร้างนวัตกรรม ยา วัคซีน ยาชีววัตถุ อุปกรณ์ทางการแพทย์ รวมถึงการวิจัยทางคลินิกและการบริหารจัดการข้อมูลวิทยาศาสตร์การแพทย์รองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์เพื่อลดการนำเข้าให้มีความสำคัญกับนโยบายป้องกันการเกิดปัญหาสุขภาพด้านการแพทย์ (Preventive Medicine) มากกว่านโยบายด้านการรักษา การขยายบริการด้านสุขภาพไปสู่การให้บริการทางการแพทย์เฉพาะบุคคล (Precision Medicine) ด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลพันธุกรรม รวมถึงการสร้างแพลตฟอร์มการวิจัยทางคลินิกของประเทศ ประกอบการสอดประสานการทำงานกับฝ่ายกำกับดูแลของรัฐ (Regulatory Body) ด้วยแนวทางดังกล่าว รัฐจะสามารถเพิ่มมูลค่า GDP ในหมวดนี้ เป็น 90,000 ล้านบาท

3) พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ มูลค่า GDP ของสาขาพลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ มีมูลค่ารวมกันประมาณ 9.5 หมื่นล้านบาท ในกลุ่มนี้จัดเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพในการเติบโตสูงจากนโยบายภาครัฐที่ต้องการเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มเป็นร้อยละ 30 ในปี พ.ศ. 2579 ในส่วนของพลังงานมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยการพัฒนานวัตกรรมการผลิตพลังงานที่มีประสิทธิภาพสูงสามารถรองรับของเสียที่หลากหลายทั้งชนิดและคุณสมบัติ เช่น ขยะจากอุตสาหกรรม ครีวเรือน รวมถึงของเหลือทิ้งทางการเกษตรของเสียเหล่านี้เป็นทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ในรูปแบบของแหล่งพลังงานหมุนเวียนหรือพลังงานทดแทน (Renewable Energy) ได้แก่ การผลิตเชื้อเพลิงจากขยะ (Refuse Derived Fuel : RDF) ก๊าซชีวภาพ ที่นำไปสู่การสร้าง Site Reference ของโรงไฟฟ้าชุมชน (Community-based Biomass Power Plant) ที่มีแหล่งพลังงานทดแทนในพื้นที่ (Distributed Energy Resource : DERs) เช่น พลังงานจาก แสงอาทิตย์ ชีวมวล (รวมขยะ) และก๊าซชีวภาพที่เพียงพอ โรงไฟฟ้าชุมชนสามารถสร้างรายได้จากการขายไฟฟ้าผ่านการเชื่อมต่อกับระบบด้วย Smart Micro Grid และใช้เทคโนโลยี Block Chain เป็นแพลตฟอร์มในการบริหารจัดการ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการพัฒนาเทคโนโลยีและระบบการจัดเก็บพลังงาน (Energy Storage System) เนื่องจากมีความสำคัญต่อเสถียรภาพของระบบไฟฟ้าที่ผลิตจากพลังงานทดแทน

4) การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) การท่องเที่ยวเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศด้วยมูลค่า GDP ประมาณ 1 ล้านล้านบาท และมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพิ่มด้วยการกระจายแหล่งท่องเที่ยวสู่เมืองรอง โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคม ระบบดิจิทัล สินค้าและบริการซึ่งดำเนินการด้วยชุมชนท้องถิ่น เน้นตลาดคุณภาพ สร้างมาตรฐานความสะอาด สะอาด ปลอดภัย ร่วมกับการชูอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการและดูแลระบบนิเวศอย่างเป็นระบบ รวมถึงการพัฒนาสู่แบบแผนการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วยการจัดทำระบบมาตรฐานการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การจัดทำ National Guideline ด้านขีดความสามารถในการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว จัดทำระบบบัญชีต้นทุนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในเขตพัฒนาการท่องเที่ยวที่สำคัญ รวมถึงการปรับปรุงทัศนียภาพของนักท่องเที่ยว และการฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งเสื่อมโทรมทางธรรมชาติเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ที่มีต่อการดำเนินธุรกิจ

การพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์อยู่บนพื้นฐานของการสร้าง การใช้องค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ เชื่อมโยงกับทุนทางปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม และความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลิตภัณฑ์หรือบริการรูปแบบใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายการพัฒนาใน 3 สาขายุทธศาสตร์ข้างต้น สามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวผ่านระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้ อาทิ การให้ประสบการณ์กับนักท่องเที่ยวผ่านการท่องเที่ยวเชิงอาหารไทย การท่องเที่ยวเชิงกีฬา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่เชื่อมโยงกับการแพทย์แผนไทย การท่องเที่ยวเชิงศิลปและวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เป็นต้น รวมถึงการพัฒนาเพื่อส่งออกสินค้าและบริการเหล่านี้ ผ่านของขวัญของฝากที่สร้างสรรค์อย่างมีอัตลักษณ์ การจัดการด้านระบบและมาตรฐานที่กำกับธุรกิจที่เกี่ยวข้องทั่วโลก เช่นเดียวกับการมีสมาพันธ์ทางด้านกีฬา การจัดมหกรรมระดับโลก เป็นต้น ส่งเสริมและร่วมมือกับภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงแรม ร้านอาหาร และธุรกิจบริการในการสร้างนวัตกรรมดิจิทัลรองรับการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่จะส่งผลกระทบต่อ การท่องเที่ยวในอีก 5-10 ปีข้างหน้า ผลของการดำเนินการดังกล่าวมีศักยภาพในการเพิ่ม GDP เป็น 1.4 ล้านล้านบาท

³ “BCG Model,” เข้าถึงเมื่อ 12 พฤษภาคม 2565, เข้าถึงได้จาก https://www.nstda.or.th/home/knowledge_post/bcg-by-nstda/

2.3 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. 2560⁴

มาตรา 65 รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว

การจัดทำกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่พึงมีในยุทธศาสตร์ชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ ทั้งนี้กฎหมายดังกล่าวต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย

มาตรา 275 ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีกฎหมายตามมาตรา 65 บรรดาสอง ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ และดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับ

⁴ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560,” ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134, ตอนที่ 40 ก (6 เมษายน 2560): 17.

2.4 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)⁵

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนา ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมีตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคม และขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีต และปรับปัจจุบันพร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคม

และผู้อื่น มีธยัสถ์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักชาติ ศาสนา และปิตุภูมิ เมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นวัตกรรม ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติ สุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงในมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้านอื่นจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์ และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้างเชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติดังชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้นกฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

⁵ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2561,” ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135, ตอนที่ 82 ก (13 ตุลาคม 2561): 8-10.

2.5 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง⁶

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ซึ่งได้คำนึงถึงประเด็นร่วม หรือประเด็นตัดข้ามยุทธศาสตร์ และการประสานเชื่อมโยงเป้าหมายของแต่ละแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติให้มีความสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติจะประกอบด้วยสถานการณ์และแนวโน้มที่เกี่ยวข้องของแผนแม่บท เป้าหมายและตัวชี้วัดในการดำเนินการซึ่งแบ่งช่วงเวลาออกเป็น 4 ช่วง ช่วงละ 5 ปี รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนา และแผนงาน/โครงการที่สำคัญของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบในการดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติว่า “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีจำนวนรวม 23 ฉบับ ประกอบด้วย

- 1) ความมั่นคง
- 2) การต่างประเทศ
- 3) การเกษตร
- 4) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- 5) การท่องเที่ยว
- 6) พื้นที่และเมือง นวัตกรรม
- 7) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล
- 8) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่
- 9) เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- 10) การปรับเปลี่ยนค่านิยม และวัฒนธรรม
- 11) ศักยภาพ คนตลอดช่วงชีวิต
- 12) การพัฒนาการเรียนรู้
- 13) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- 14) ศักยภาพการกีฬา
- 15) พลังทางสังคม
- 16) เศรษฐกิจฐานราก
- 17) ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม
- 18) การเติบโตอย่างยั่งยืน
- 19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ
- 20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
- 21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- 22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
- 23) การวิจัย และพัฒนานวัตกรรม

ซึ่งภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) มหาวิทยาลัยได้กำหนดประเด็นการพัฒนาที่เชื่อมโยงกับแผนแม่บท ดังนี้

1) ประเด็นการเกษตร

ภาคเกษตรเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ที่มีความเกี่ยวข้องกับประชากรประมาณ ๒๔ ล้านคน แต่ที่ผ่านมาการพัฒนาภาคเกษตรมีความท้าทายหลายด้าน ทั้งการพัฒนาคุณภาพการผลิต การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้า และการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน ตลอดจนการยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ซึ่งภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศในระยะ 20 ปี ที่มุ่งยกระดับประเทศให้ก้าวพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว จึงทำให้ภาคการเกษตรมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับการยกระดับความสามารถในการแข่งขันควบคู่กับการสร้างความมั่นคงทางอาหาร และสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่นของสินค้าเกษตร รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้งประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญาในการพัฒนาและสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจนการบริหารจัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยง ไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ สร้างการเจริญเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตรของไทย

2) ประเด็นการท่องเที่ยว

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภาคการท่องเที่ยวของไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในมิติของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว การจัดอันดับความนิยม และมูลค่าทางเศรษฐกิจจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว ด้วยไทยมีจุดแข็งหลายประการ อาทิ ท่าเลที่ตั้งเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ อากาศดีไม่ร้อนของคนไทย ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ รวมถึงโอกาสจากการขยายตัวของตลาดท่องเที่ยวโลกและธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำ เทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้อย่างสะดวก รวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ในอนาคตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากหลายประเทศจะใช้การท่องเที่ยวเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวทางน้ำ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ทั้งนี้หากประเทศไทยมีทิศทางพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว การท่องเที่ยวไทยจะเป็นเครื่องมือ ในการสร้างและกระจายรายได้และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

3) ประเด็นพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

การพัฒนาพื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศเพื่อลดความแออัดของประชากรในกรุงเทพฯ และภาคกลาง กระจายความเจริญออกไปยังพื้นที่ส่วนอื่น ๆ ของประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม และยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองและพื้นที่ตามแผนผังภูมิโนเวศ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาพื้นที่และเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ โดยเฉพาะศูนย์เศรษฐกิจ แหล่งที่อยู่อาศัย พื้นที่เฉพาะเพื่อพัฒนาและอนุรักษ์ในเขตเมือง เขตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เขตนวัตกรรม พื้นที่พิเศษเพื่อการอนุรักษ์แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมและศิลป

วัฒนธรรม พื้นที่ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นศูนย์กลางความเจริญในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่โดยรอบ และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยนำแนวคิดการพัฒนาพื้นที่ที่ทันสมัยและแผนผังภูมิโนเวศมาประยุกต์ใช้ในการวางแผนภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่และนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนา

4) ประเด็นโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์และดิจิทัล

การขับเคลื่อนแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ประเด็นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถือเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เนื่องจากจะช่วยให้เกิดการพัฒนาย่อยจากฐานทรัพยากรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจในพื้นที่ ซึ่งจะกระตุ้นให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจในส่วนภูมิภาค ยกระดับผลิตภาพของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงกับภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ รวมถึงช่วยสร้างบรรยากาศทางเศรษฐกิจของประเทศที่เหมาะสมแก่การค้า การลงทุน ตลอดจนสามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติและปรับตัวได้ทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมในอนาคต อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศสามารถสนับสนุนการยกระดับประเทศไทยให้เป็นประเทศที่มีรายได้สูงที่มีความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐควบคู่ไปด้วย

5) ประเด็นผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ จากกระแสโลกาภิวัตน์ประกอบกับพลวัตทางเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ภาคการผลิตที่ลดและเลิกพึ่งพาทุนการผลิตตามแบบอุตสาหกรรมเดิม มาสู่ยุคเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรม อันส่งผลต่อรูปแบบการดำเนินธุรกิจ เช่น โครงสร้างการค้าที่ปรับรูปแบบอยู่บนช่องทางอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันต้องล้มเลิกกิจการไป ดังนั้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในบริบทปัจจุบัน “คน” จึงเป็นหัวใจของการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทยให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยวางการปรับบทบาทภาครัฐให้เสริมสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนา เพื่อผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและฐานข้อมูลที่เหมาะสม เสริมสร้างศักยภาพในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ และพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของธุรกิจใหม่ ๆ ในอนาคต

6) ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ

จากที่ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางภูมิศาสตร์ของภูมิภาค จึงควรผลักดันและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในประเทศ ส่งเสริมการส่งออกและให้มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการผลิตสินค้าและเป็นศูนย์กลางในการกระจายสินค้าในภูมิภาค ซึ่งจะเป็นการสร้างควมมั่นคงทางเศรษฐกิจ และส่งเสริมความสามารถทางการแข่งขันของประเทศ การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษจึงเป็นการพัฒนาเขตเศรษฐกิจของประเทศไทยเพื่อประโยชน์ต่อการส่งเสริม สนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งให้สิทธิพิเศษบางประการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เช่น การประกอบอุตสาหกรรม การพาณิชย์กรรม การบริการ หรือกิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์แก่เศรษฐกิจของประเทศ เพื่อดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างชาติ และยกระดับรายได้ของประชากรในประเทศ โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน และเตรียมความพร้อมด้านต่าง ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจและการค้าในพื้นที่มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น อีกทั้งยังส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาคและสร้างรายได้ให้กับประชาชนในแต่ละพื้นที่

7) ประเด็นการพัฒนาศึกษาภาพคนตลอดช่วงชีวิต

ทิศทางการขับเคลื่อนการพัฒนาศึกษาภาพคนตลอดช่วงชีวิตมุ่งเน้นการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และประเทศให้เอื้อต่อการพัฒนาศึกษาภาพคนไทยตลอดช่วงชีวิต เพื่อให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สามารถพัฒนาตนและเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม การพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยรุ่น วัยเรียน วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

8) ประเด็นการพัฒนาการเรียนรู้

การพัฒนาการเรียนรู้ มุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนแปลงบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการพัฒนาคนไทยตามพหุปัญญาให้เต็มตามศักยภาพ การสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง รวมถึงการพัฒนาบุคลากรทำงานในลักษณะการรวมตัวของกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษในหลากหลายวิชา ในการรownikวิจัยและนักเทคโนโลยีชั้นนำเพื่อพัฒนาต่อยอดงานวิจัยในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ และเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศ

9) ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก

การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางของยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เน้นตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืน ผ่านการส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้น โดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นเศรษฐกิจฐานรากมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง

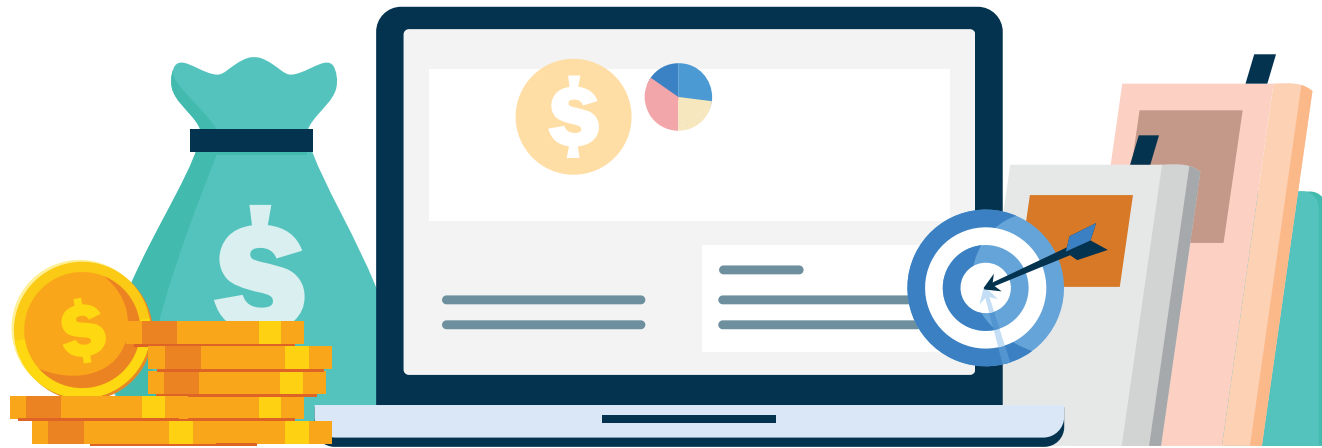
10) ประเด็นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านต่าง ๆ อาทิ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยพัฒนาการเกษตรสร้างมูลค่าและอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพในและนอกถิ่นกำเนิด ตลอดจนด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยการวิจัยและพัฒนาที่มุ่งเน้น ตอบสนองความต้องการของประชาชนและพัฒนาการให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ **“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”** โดยการสร้างและสะสมองค์ความรู้ในด้านเป้าหมายต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยตลอดเวลา และพัฒนาประเทศจากประเทศที่ใช้แรงงานเข้มข้นไปเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

⁶“สรุปสาระสำคัญแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2562”

2.6 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)⁷

การวางกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 มีจุดประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทย หรือ เปลี่ยนแปลง ประเทศขนาดใหญ่ (Thailand's Transformation) ภายใต้แนวคิด “Resilience” ซึ่งมีจุดมุ่งหมายในการลดความเปราะบาง สร้างความพร้อมในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ในสภาวะวิกฤติ โดยสร้างภูมิคุ้มกันทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการพลิกโฉมประเทศไทยครอบคลุมตั้งแต่การเปลี่ยนแปลง ในระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก ในขณะเดียวกัน กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังมุ่งกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศให้สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการสร้างสมดุลในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาแก่ทุกภาคส่วนเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งการสร้างสมดุลระหว่างความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเอง พร้อมทั้งการปรับเปลี่ยนองคาพยพในมิติต่าง ๆ ให้เท่ากันและสอดคล้องกับพลวัตและบริบทใหม่ของโลก โดยคำนึงถึงเงื่อนไขของสถานการณ์และทรัพยากรของประเทศ นอกจากนี้กรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังให้ความสำคัญกับเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนทุกกลุ่ม และส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

เพื่อให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ และสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาประเทศทั้งหมดตามที่กล่าวถึงข้างต้น การพลิกโฉมประเทศไทย (Thailand's Transformation) ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีเป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ เพื่อสนับสนุน เสริมสร้างการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อส่งเสริมโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปในทิศทางที่ประเทศสามารถปรับตัวและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทัน ตลอดจนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่างต่อเนื่องในระยะยาวไปพร้อมกับการรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การกำหนดกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมุ่งเน้น คัดเลือกประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญ

สูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสูง Hi-Value and Sustainable Thailand ในองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- 1) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)
- 2) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)
- 3) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)
- 4) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศไทย (Key Enablers for Thailand's Transformation)

โดยภายใต้องค์ประกอบในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “จัด” ในช่วงระยะเวลา 5 ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี 2570

โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy) 2) ด้านสังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค (High Opportunity Society) 3) ด้านวิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-friendly Living) 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศไทย (Key Enablers for Thailand's Transformation) ซึ่งประกอบด้วย 13 หมุดหมาย ดังนี้

- 1) หมุดหมายที่ 1 เกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี
- 2) หมุดหมายที่ 2 การท่องเที่ยว เน้นคุณค่าและความยั่งยืนกิจกรรมหลากหลาย กระจายรายได้ ใสใจสิ่งแวดล้อม
- 3) หมุดหมายที่ 3 ฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า สร้างศักยภาพการผลิตและส่งเสริมการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า
- 4) หมุดหมายที่ 4 การแพทย์ และสุขภาพครบวงจร ยกระดับการแพทย์ของภูมิภาคให้ทันสมัย ทั่วถึง เป็นศูนย์กลางบริการ สุขภาพมูลค่าสูง
- 5) หมุดหมายที่ 5 ประสิทธิภาพ การลงทุนและโลจิสติกส์ของภูมิภาค โครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวก เชื่อมโยงกับภูมิภาคอย่างไร้รอยต่อ
- 6) หมุดหมายที่ 6 อีเลกทรอนิกส์ อัจฉริยะ และบริการดิจิทัล ส่งเสริมการผลิตสินค้า อีเลกทรอนิกส์ที่ทันสมัย บริการดิจิทัลและดิจิทัล คอนเทนต์เติบโตรวดเร็ว

7) หมุดหมายที่ 7 SMEs วิสาหกิจ ชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคมเติบโต อย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างศักยภาพ สามารถเข้าถึงเทคโนโลยี และตลาดสมัยใหม่

8) หมุดหมายที่ 8 พื้นที่และเมืองมีความเจริญ ทันสมัยและน่าอยู่ ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างพื้นที่ กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม

9) หมุดหมายที่ 9 ความยากจนข้ามรุ่นลดลงและได้รับความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ ประชาชนสามารถยับยั้งสถานะและได้รับการคุ้มครองทางสังคมอย่างเหมาะสม

10) หมุดหมายที่ 10 เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ ของเสียถูกนำกลับมา ใช้ประโยชน์และพัฒนาพลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลัก

11) หมุดหมายที่ 11 ลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ ใช้มาตรการเชิงพื้นที่ และเทคโนโลยี

ในการรับมือภัยธรรมชาติ

12) หมุดหมายที่ 12 กำลังคนมีสมรรถนะสูงตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต ระบบการศึกษาและพัฒนาฝีมือแรงงาน มีคุณภาพ คนทุกช่วงวัยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

13) หมุดหมายที่ 13 ภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง ภาครัฐทันสมัย มีประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 2-15 3 หมุดหมาย เพื่อพลิกโฉมประเทศไทย

⁷ “กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2564,” 99-115.

2.7 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 - 2570)⁸

นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 - 2570) เป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปี ที่มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 รองรับการดำเนินการในห้วงที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1) โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติฉบับนี้ มีความเชื่อมโยงและประสานสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และประเด็น การต่างประเทศ ตลอดจนกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์พิจารณา “ประเด็นความมั่นคง” เพื่อตอบสนองต่อตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องเห็นผลสัมฤทธิ์ภายในปี 2570 การยกระดับขีดความสามารถในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง โดยมุ่งขยายผลกรอบแนวคิดความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีกรอบการจัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ 3 โดยนำเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ไปกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการอื่น ๆ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

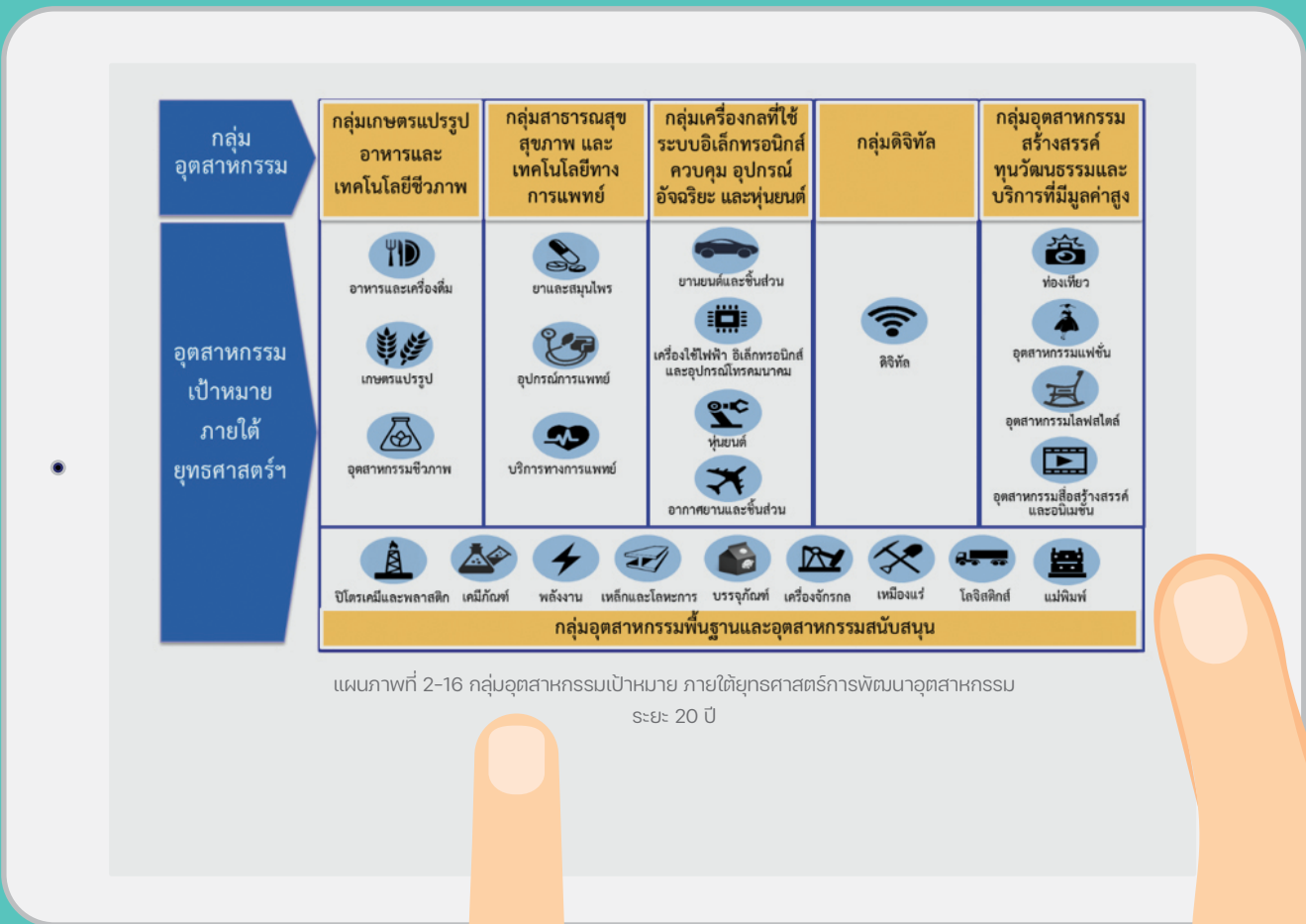
นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ ประกอบด้วย

- นโยบายที่ 1** การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ
- นโยบายที่ 2** การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติ และการพัฒนาศักยภาพ การป้องกันประเทศ
- นโยบายที่ 3** การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน
- นโยบายที่ 4** การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล
- นโยบายที่ 5** การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังจังหวัดชายแดนภาคใต้
- นโยบายที่ 6** การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ
- นโยบายที่ 7** การป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์
- นโยบายที่ 8** การป้องกัน ปรามปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด
- นโยบายที่ 9** การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- นโยบายที่ 10** การป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงทางไซเบอร์
- นโยบายที่ 11** การป้องกันและแก้ไขปัญหาค้าการร้าย
- นโยบายที่ 12** การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ
- นโยบายที่ 13** การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและโรคติดต่อ อุบัติใหม่
- นโยบายที่ 14** การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติและการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ
- นโยบายที่ 15** การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติ
- นโยบายที่ 16** การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง
- นโยบายที่ 17** การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่

2.8 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)⁹

ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560- 2579) เพื่อให้ประเทศไทยหลุดพ้นกับดักการพัฒนานักัง 3 กับดักที่กำลังเผชิญอยู่ ทั้งกับดักประเทศรายได้ปานกลาง (Middle Income Trap) กับดักความไม่เท่าเทียม (Inequality Trap) และกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา (Imbalance Trap) และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้เติบโตได้อย่างมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน จึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนผ่านจากโมเดลประเทศไทย 3.0 ไปสู่ประเทศไทย 4.0 ที่เน้นการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศโลกที่หนึ่ง ปรับเปลี่ยนจากประเทศรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศรายได้สูง และเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยประสิทธิภาพเป็นเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ยุทธศาสตร์ฯ จะมุ่งเน้น 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายที่เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว (First S- Curve and New S-Curve) โดยจำแนกเป็น 5 กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ดังแผนภาพที่ 2-18

⁸ “นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 - 2570) พ.ศ. 2562,” 1.

⁹ “ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) พ.ศ. 2560,” 23-24.

2.9 แผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566–2570¹⁰

แผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566–2570 จัดทำขึ้นโดยใช้แนวทางตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566–2570 กำหนดและกำกับทิศทางในการพัฒนาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ โดยมุ่งเน้นหลักการเชิงนโยบายที่เป็นการก้าวกระโดดครั้งใหญ่ (Take a Giant Step) ของประเทศ มีรองบอทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน เก่งในบางเรื่องที่สำคัญเน้นการใช้การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตลอดห่วงโซ่การผลิตและบริการ การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันและความสามารถในการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน บูรณาการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม ข้ามศาสตร์ข้ามกระทรวง และการพลิกโฉมที่ระบบ (System-based Transformations) ที่สำคัญ แผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566–2570 ให้ความสำคัญกับการนำวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและมีศักยภาพเพียงพอในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง พร้อมรองรับความท้าทายใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้โดยมุ่งเน้นให้คนไทยมีสมรรถนะและทักษะสูงเพียงพอในการพลิกโฉมประเทศให้ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืนเศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก และพึ่งพาตนเองได้ยั่งยืนพร้อมสู่อนาคต และสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ปัญหาท้าทายของสังคมและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก

วิสัยทัศน์ของแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566–2570

“

พลิกโฉมประเทศ ให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และพร้อมสำหรับโลกอนาคต

”

เป้าหมายของแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566–2570

- 1) คนไทยมีสมรรถนะและทักษะสูง ด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เพียงพอในการพลิกโฉมประเทศให้ยกระดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน
- 2) เศรษฐกิจไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์เพิ่มความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก และพึ่งพาตนเองได้ยั่งยืนพร้อมสู่อนาคต โดยการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม
- 3) สังคมไทย มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ปัญหาท้าทายของสังคมและสิ่งแวดล้อม ปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ของแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566–2570

- 1) การพัฒนาเศรษฐกิจไทยด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้มีความสามารถในการแข่งขันและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนพร้อมสู่อนาคต โดยใช้วิทยาศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม
- 2) การยกระดับสังคมและสิ่งแวดล้อม ให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนสามารถแก้ไขปัญหาท้าทายและปรับตัวได้ทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยใช้วิทยาศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม
- 3) การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีการวิจัยและนวัตกรรมระดับขั้นแนวหน้าท้าทายล้ำยุคเพื่อสร้างโอกาสใหม่และความพร้อมของประเทศในอนาคต
- 4) การพัฒนากำลังคนและสถาบันด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้เป็นฐานรากการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแบบก้าวกระโดดและอย่างยั่งยืน โดยใช้วิทยาศาสตร์การวิจัยและนวัตกรรม

¹⁰ “ร่างแผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2566 –2570) พ.ศ. 2565,” 40.

2.10 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2560–2570) ฉบับทบทวน รอบปี 2569¹¹

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ.2566–2570) ฉบับทบทวน จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัด โดยมีความสอดคล้องกับกรอบเวลาของแผนพัฒนาประเทศระยะ 20 ปี ระยะที่ 2 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนามบนี้จะมีวัตถุประสงค์ชาติ (พ.ศ. 2561–2580) และแผนระดับที่ 2 ต่าง ๆ เช่น แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับแผนพัฒนาภาคใต้วัตถุประสงค์ และทิศทางในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และในอีกด้านหนึ่งเพื่อให้แผนพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัด เป็นแผนที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอย่างแท้จริง การจัดทำแผนจะใช้ปัญหาความต้องการของพื้นที่ (one plan) และปัจจัยที่สำคัญของพื้นที่ในกลุ่มจังหวัดได้แก่ ศักยภาพด้าน ต่าง ๆ สภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่ ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นที่ และการวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) รวมถึงการใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผ่านการจัดเวทีระดมความคิดเห็นของประชาชนโดยผ่านกระบวนการสนทนากลุ่ม (focus group) จำนวน 5 กลุ่ม คือ กลุ่มภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร การท่องเที่ยว การอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน และการค้าต่างประเทศ กลุ่มโครงสร้างพื้นฐาน และกลุ่มสังคมและสิ่งแวดล้อมตามลำดับ เพื่อรวบรวมปัญหา ความต้องการการพัฒนา ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ จากภาคส่วนต่าง ๆ ข้างต้น นอกจากนี้ได้มีการจัดประชุมประชาคมและรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วนต่อร่างแผนพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดฯ พร้อมทั้งได้ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก.บ.ก. ของกลุ่มจังหวัด เรียบร้อยแล้ว

เป้าหมายการพัฒนา ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

“

พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ สู่ผลิตภัณฑ์และบริการมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่สังคมเป็นสุข

”

ประเด็นการพัฒนา

- **ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 1** การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์สมุนไพรและไม้เศรษฐกิจ)
- **ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 2** การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน
- **ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 3** การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
- **ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 4** การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการสื่อสาร และพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด
- **ประเด็นการพัฒนาด้านที่ 5** การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

¹¹ แผนพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2560–2570) พ.ศ. 2564,” 1.

2.12 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566-2570)¹¹

ปัญหาความต้องการจากการสำรวจ และเวทีระดมความคิดเห็นมีความเห็นตรงกันว่า การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 สร้างผลกระทบอย่างย้งจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน ด้วยกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่เพื่อลดการพึ่งพาการท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว ให้ความยั่งยืนและสามารถรับมือกับวิกฤติใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นอีกในอนาคต โดยมีความท้าทายด้านการเปลี่ยนแปลงหลังโรคระบาด (Post-COVID) ซึ่งยังไม่สามารถคาดการณ์ได้ชัดเจน ร่วมกับปัญหาเดิมด้านความเหลื่อมล้ำ ความยากจน การศึกษา ยาเสพติด การรักษาไว้ ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติที่กำลังฟื้นตัว ซึ่งมีหลักการในการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยรูปแบบ BCG Economy ด้วยข้อได้เปรียบด้านทรัพยากรที่หลากหลายและแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกของพื้นที่อันดามัน โดยเพิ่มการพึ่งพาเศรษฐกิจท้องถิ่นเพื่อสร้างความมั่นคงในด้านต่าง ๆ ด้วยความจำเป็นเร่งด่วนและศักยภาพที่มีร่วมกันในกลุ่มอันดามัน

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

“
ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่
เพื่อสังคมแห่งความสุข และวิถีชีวิตที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา

• **ประเด็นการพัฒนาที่ 1** พัฒนาเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถกลับมาดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืนโดยเร็ว สนับสนุนเงินทุนและผ่อนปรนหนี้สิน เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัยด้วยเทคโนโลยีทันสมัย และการบริการที่เป็นมาตรฐาน

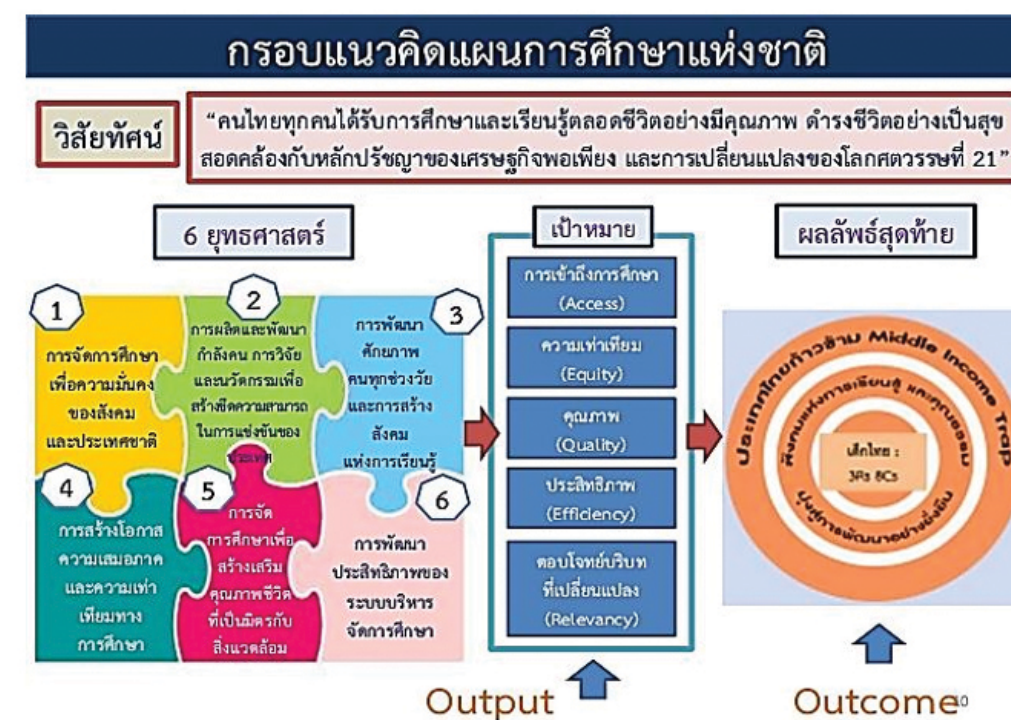
• **ประเด็นการพัฒนาที่ 2** พัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สร้างสรรค์การท่องเที่ยวใหม่ ๆ ด้วยทรัพยากรที่เป็นอัตลักษณ์ของอันดามัน ตอบสนองรูปแบบการท่องเที่ยวส่วนบุคคล กลุ่มผู้มีรายได้สูง ขยายศักยภาพของ MICE, Long-Stay Tourism เน้นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Andaman Go Green) พัฒนาการคมนาคมทางน้ำสู่เกาะปะการัง การจัดการน้ำให้เพียงพอโดยเฉพาะในฤดูท่องเที่ยว การจัดการขยะด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผูกขาดจากต่างประเทศ ทบทวนกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวมุ่งเป้าเป็น World-Class Wellness Tourism พัฒนาคุณภาพด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานอย่างยั่งยืน เป็นการพัฒนาและรักษาฐานการเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน โดยเน้นการสร้างรายได้การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ เชื่อมโยงวิถีชีวิต วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity) เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพมากกว่าการเน้นในเชิงปริมาณ การนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้เพื่อมุ่งสู่ความเป็นอันดามันเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) พร้อมกันนั้นยังส่งเสริมให้ชุมชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว และมีความเป็นเจ้าของการท่องเที่ยวในพื้นที่ ควบคู่ไปกับการสร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยวและประชากรที่อาศัยอยู่ในกลุ่มจังหวัดอันดามัน

• **ประเด็นการพัฒนาที่ 3** ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบโลจิสติกส์แลนดิ้งริดจ์ระนอง-ชุมพร เชื่อมโยงกับระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ พัฒนาอ่างปาลายักษ์ ในทะเลอันดามันให้ครบห่วงโซ่คุณค่าทั้งด้านอาหารและการท่องเที่ยว การเลี้ยงแพะครบวงจร ต่อยอดผลผลิตปาล์มน้ำมัน แปรรูปยางพาราเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Famers) มุ่งเป้าสู่ Sustainable High-Value Agriculture และ Andaman Seafood Paradise

• **ประเด็นการพัฒนาที่ 4** การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุภูมิ มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างพลังทางสังคม พร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง (Resilience) โดยพัฒนาให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 สร้างสถาบันครอบครัว และชุมชนที่เข้มแข็งด้วยหลักการบวร เติร์มความพร้อมรับสังคมสูงวัย Upskill /Reskill สร้าง Talent และผู้ประกอบการสมัยใหม่ให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมในอนาคต พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อคนท้องถิ่น และดึงดูดนักลงทุน การเป็นบ้านหลังที่สองและประสานความร่วมมือภาครัฐและเอกชนอย่างเหนียวแน่น

2.12 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)¹³

การจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ การยอมรับ และเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดทำแผนฯ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยได้ศึกษาสถานการณ์และบริบทแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ทั้งด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบก้าวกระโดดที่ส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค และโลก การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไปสู่สังคมสูงวัย และทักษะของประชากรในศตวรรษที่ 21 ที่ทั่วโลกต่างต้องเผชิญกับความท้าทายและมุ่งพัฒนาประเทศไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยุค 4.0 และนำผลการติดตามประเมินแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 - 2559 ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่เกี่ยวกับบริบทการจัดการศึกษา โอกาสทางการศึกษา คุณภาพการศึกษา ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการสถานศึกษา และการใช้จ่ายงบประมาณ รวมทั้งการพัฒนาการศึกษาที่สอดคล้องกับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาปัญหาและความท้าทายของระบบการศึกษา ทั้งที่เกิดจากปัญหาของระบบการศึกษาและจากสถานการณ์ของโลกที่ประเทศต้องเผชิญ เพื่อนำมากำหนดแนวคิดของการจัดการศึกษา วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาการศึกษา บทบาทของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ยุทธศาสตร์ เป้าหมายตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวมทั้งโครงการเร่งด่วนที่สำคัญ และการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติสู่การปฏิบัติ โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2-17 แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)

แนวคิดการจัดการศึกษา

แนวคิดการจัดการศึกษา (Conceptual Design) ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ ยึดหลักสำคัญในการจัดการศึกษา ประกอบด้วย หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียมและทั่วถึง (Inclusive Education) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) และหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนของสังคม (All for Education) อีกทั้งยึดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ประเด็นภายในประเทศ (Local Issues) อาทิ คุณภาพของคนทุกช่วงวัย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของประเทศ ความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ และวิกฤติด้านสิ่งแวดล้อม โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบความคิดสำคัญในการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติ

¹¹ “แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566-2570 พ.ศ. 2565,” 210-212.

¹³ “แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) พ.ศ. 2560,” 75-82.

วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย ตัวชี้วัด และยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ จากแนวคิดการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ไว้ดังนี้

“

**คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ
ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับ
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21**

”

โดยมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาทของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รัฐวิสาหกิจ และร่วมมือพนักงาำลังมุ่งสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และ 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศลดลงเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติได้วางเป้าหมายไว้ 2 ด้าน คือ

เป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (3Rs 8Cs) ประกอบด้วย ทักษะและคุณลักษณะต่อไปนี้

- **3Rs** ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetic)

- **8Cs** ได้แก่ ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และทักษะในการแก้ปัญหา (Critical Thinking and Problem Solving) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creativity and Innovation) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ (Cross - cultural Understanding) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ (Collaboration, Teamwork and Leadership) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication, Information and Media Literacy) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (Computing and ICT Literacy) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ (Career and Learning Skills) และความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม จริยธรรม (Compassion)

เป้าหมายของการจัดการศึกษา (Aspirations) 5 ประการ ซึ่งมีตัวชี้วัดเพื่อการบรรลุเป้าหมาย 53 ตัวชี้วัด ประกอบด้วย เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ประชากรกลุ่มอายุ 6-14 ปี ทุกคนได้เข้าเรียนในระดับประถมศึกษาและมีรอยเท้าตอนต้นหรือเทียบเท่าที่รัฐต้องจัดให้ฟรี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้เรียนพึงการได้รับการพัฒนาสมรรถภาพหรือบริการทางการศึกษาที่เหมาะสมทุกคน และประชากรวัยแรงงานมีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น เป็นต้น

2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา 15 ปี เป็นต้น

3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น นักเรียนมีคะแนนผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-NET) แต่ละวิชาผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 ขึ้นไปเพิ่มขึ้น และคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Program for International Student Assessment : PISA) ของนักเรียนอายุ 15 ปีสูงขึ้น เป็นต้น

4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น ร้อยละของสถานศึกษาขนาดเล็กที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกลดลง มีระบบการบริหารงานบุคคลครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งมีกลไกส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการจัดการศึกษา เป็นต้น

5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้านการศึกษาดีขึ้น สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้นเมื่อเทียบกับผู้เรียนสามัญศึกษา และจำนวนสถาบันอุดมศึกษาที่ติดอันดับ 200 อันดับแรกของโลกเพิ่มขึ้น เป็นต้น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมายและเป้าหมายดังกล่าวข้างต้น แผนการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดช่วงเวลาในการดำเนินการในแต่ละเป้าหมายและตัวชี้วัด เป็น 5 ช่วง ดังนี้ ระยะเร่งด่วน ระยะ 5 ปีแรกของแผน ระยะ 5 ปีที่สองของแผน ระยะ 5 ปีที่สามของแผน และระยะ 5 ปีสุดท้ายของแผน

2.13 แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)¹⁴

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ของกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำขึ้นโดยยึดยุทธศาสตร์พระราชทาน คือ การเข้าใจเข้าถึง และพัฒนา ให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) คือ ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน และสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายการบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดนใต้ พ.ศ. 2560-2562 เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทางการจัดการศึกษาให้ประชาชนในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกันพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs 2030) ภายใต้แนวคิดการจัดการศึกษาเพื่อคนทุกคน และทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดการจัดการศึกษา

หลักการจัดการศึกษา

1) หลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All)

เป็นการจัดการศึกษาเพื่อให้ประชาชนทุกคน ทุกช่วงวัย ตั้งแต่เด็กปฐมวัย วัยเรียน วัยทำงาน และผู้สูงวัยมีโอกาสในการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้แต่ละบุคคลได้พัฒนาตามความพร้อมและความสามารถให้บรรลุขีดสูงสุด มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม รวมทั้งมีสมรรถนะในการทำงานเพื่อการประกอบอาชีพ ตามความถนัดและความสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันจะนำไปพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ แผนยุทธศาสตร์การศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงต้องกำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ครอบคลุม โดยไม่ปล่อยปะละเลยหรือทิ้งใครไว้ข้างหลัง

2) หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเท่าเทียม (Inclusive Education)

เป็นการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนกลุ่มปกติ กลุ่มด้อยโอกาสที่มีความยากลำบากและขาดโอกาสเนื่องด้วยสภาวะทางเศรษฐกิจและภูมิสังคม ซึ่งรัฐต้องดูแลจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา สนับสนุนผู้เรียนกลุ่มนี้ให้ได้รับการศึกษาตามศักยภาพและความพร้อมอย่างเท่าเทียมกลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ซึ่งหมายรวมกลุ่มผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา สังคม อารมณ์ การสื่อสารและการเรียนรู้หรือร่างกายพิการ หรือ ทุพพลภาพ รวมทั้งบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีความรู้ รัฐต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาร่วมกับเด็กปกติในกรณีที่สามารถเรียนได้ เพื่อให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นในสังคมหรือจัดให้เป็นพิเศษตามระดับความบกพร่อง นอกจากนั้นบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ รัฐต้องจัดรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น ด้วยเหตุผลสำคัญคือบุคคลที่มีความสามารถพิเศษเป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ หากจัดการศึกษารูปแบบปกติอาจทำให้ไม่สามารถพัฒนาบุคคลดังกล่าวให้มีความรู้ความสามารถ

ตามศักยภาพของเขาได้ รัฐจึงมีหน้าที่ลงทุนพิเศษสำหรับบุคคลเหล่านี้ และถือเป็นสิทธิของบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษที่จะได้รับบริการทางการศึกษาซึ่งเหมาะสมสำหรับการพัฒนาศักยภาพของตน แผนยุทธศาสตร์การศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุมการดูแลและพัฒนาบุคคลทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง

3) หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางการดำรงชีวิตและการประพฤติปฏิบัติตนของประชาชนทุกระดับ เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมอย่างพอเพียง เท่าทันและเป็นสุข การศึกษาจึงต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้มีทักษะที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกโดยยึดหลักความพอประมาณที่เป็นความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น การตัดสินใจที่มีเหตุผลโดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบและมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวซึ่งเป็นการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกลโดยใช้ความรู้รอบรู้เกี่ยวกับวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านมีความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกัน เพื่อประกอบการวางแผนและความระมัดระวังในขั้นปฏิบัติ มีความตระหนักในคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต อดทน พากเพียร และใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

4) หลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน (All for Education)

การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพให้กับประชาชนทุกคน เป็นพันธกิจที่ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของสังคมทุกภาคส่วน เนื่องจากรัฐต้องใช้ทรัพยากรจำนวนมาก ในการจัดการศึกษาที่ต้องครอบคลุมทุกช่วงวัย ทุกระดับการศึกษาและทุกกลุ่มเป้าหมายด้วยรูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย สนองความต้องการและความจำเป็นของแต่ละบุคคล และสนองยุทธศาสตร์ชาติและความจำเป็นในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รัฐจึงต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นในการจัดการศึกษา โดยบุคคล กลุ่มบุคคล หรือองค์กรต่าง ๆ จะได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมจัดการศึกษา เสนอแนะ กำกับ ติดตาม และสนับสนุนการจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ตามความพร้อมเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม

5) หลักการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม การจัดการศึกษาให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนให้มีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตร่วมกับคนอื่นอย่างมีความสุข โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรมเป็นการอยู่ร่วมกันของบุคคลที่มีความแตกต่างทางด้านเชื้อชาติ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี รวมทั้งทัศนคติ ความเชื่อ ดังนั้นการเรียนรู้เพื่อยอมรับในความแตกต่างและความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้ เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

¹⁴ “แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) พ.ศ. 2560,” 37-38.

2.14 กรอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปี พ.ศ. 2566-2570¹⁵

การจัดทำกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศหลังวิกฤติโควิด-19 ได้ใช้หลักการชั้นนำ คือ เป็นการก้าวกระโดดครั้งใหญ่ (Take a Giant Step) ของประเทศ ด้วยการสนธิกำลังของการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีรองบอทิศทางการและเป้าหมายที่ชัดเจน ทำกายและทำได้จริงเกิดผลจริงในกรอบเวลาที่กำหนด และสร้างแรงบันดาลใจ รวมทั้งมุ่งเน้นที่เป็นจุดคานงัด ขยายขอบของศาสตร์พลิกโฉมที่ระบบ (System-based Transformations) ที่สำคัญ ซึ่งเป็นพลังส่งผลกระทบให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ด้วยพลังจากการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เก่งในบางเรื่องที่สำคัญ (ระดับโลก ระดับภูมิภาค) ไม่ทำทุกเรื่อง โดยใช้ความรู้ทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical Advantage) จุดแข็งด้านอริยชาติจิตใจ วัฒนธรรม และทักษะของคนไทย ความหลากหลายทางชีวภาพ (Biodiversity) ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความร่วมมือที่มีอยู่ และที่ต้องการทำในเรื่องนั้น ๆ เน้นการใช้การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม เป็นเครื่องมือในการพัฒนาตลอดห่วงโซาการผลิตและบริการ อีกทั้งพร้อมในการก้าวสู่อนาคต ใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่มี และลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มเพื่อบรรลุเป้าหมายเพิ่ม และพัฒนาเพิ่มเติมให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ รวมทั้งต่อยอดจากโอกาสและข้อได้เปรียบที่ประเทศไทยมีอยู่ เน้นการพัฒนาโดยมีเป้าหมายคู่ขนาน คือ ยกระดับขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน ในระดับประเทศ และเศรษฐกิจฐานราก ซึ่งรวมถึงการตอบโจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนาศักยภาพและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โดยใช้การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม บูรณาการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ข้ามศาสตร์ ข้ามกระทรวง สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผน

แม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ และกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยมุ่งเน้นการบูรณาการ สนธิกำลังร่วมเป็นเจ้าของ และร่วมรับผิดชอบ (Synergy, Co-Ownership, Joint Accountability) สร้างผลลัพธ์ร่วม (Joint Outcome) รวมทั้งการสร้างความร่วมมือและการดึงดูดเอกชนและภาคีภาคส่วนต่าง ๆ มาร่วมยกระดับการพัฒนาลักษณะ Co-Production และ Co-Investment เพื่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันทั้งในระบบอววน. และกับหน่วยงาน/ภาคส่วนอื่น ๆ เพื่อการขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายของประเทศ และพันธกิจของหน่วยงาน/ภาคส่วนวิสัยทัศน์กรอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ฯ

“สานพลังการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมไทย พลิกโฉมให้ประเทศมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วและยั่งยืนยกระดับความสามารถในการแข่งขันด้วยเศรษฐกิจสร้างคุณค่าและพร้อมก้าวสู่อนาคต”

แพลตฟอร์ม 1 การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้
คือ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในระยะยาว จำเป็นต้องลงทุนในทรัพยากร บุคคลและสถาบันความรู้ ซึ่งถือเป็นปัจจัยเอื้อที่จะยกระดับการพัฒนาประเทศไทยไปสู่อนาคต และมีทิศทาง การพัฒนาสอดคล้องกับแนวโน้มของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งด้านเทคโนโลยี ประชากรศาสตร์ ความท้าทายด้าน สิ่งแวดล้อม ภูมิรัฐศาสตร์ และการปรับเปลี่ยนชีวอำนาจทางการเมืองโลก เป็นต้น โดยเป้าหมายของการลงทุน พัฒนา กำลังคนและสถาบันความรู้ต้องปรับเปลี่ยนจากการลงทุนที่ตอบโจทย์ระยะสั้น ไปสู่การลงทุนที่จะเป็น รากฐานของการพัฒนาในระยะยาวให้ได้มากขึ้น ซึ่งรวมถึงการพัฒนากำลังคนให้มีความรู้และทักษะที่สอดคล้องกับ การทำงานและการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ การสร้างองค์ความรู้จากงานวิจัยในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่เพื่อการวิจัยและนวัตกรรม ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนา เทคโนโลยีและ

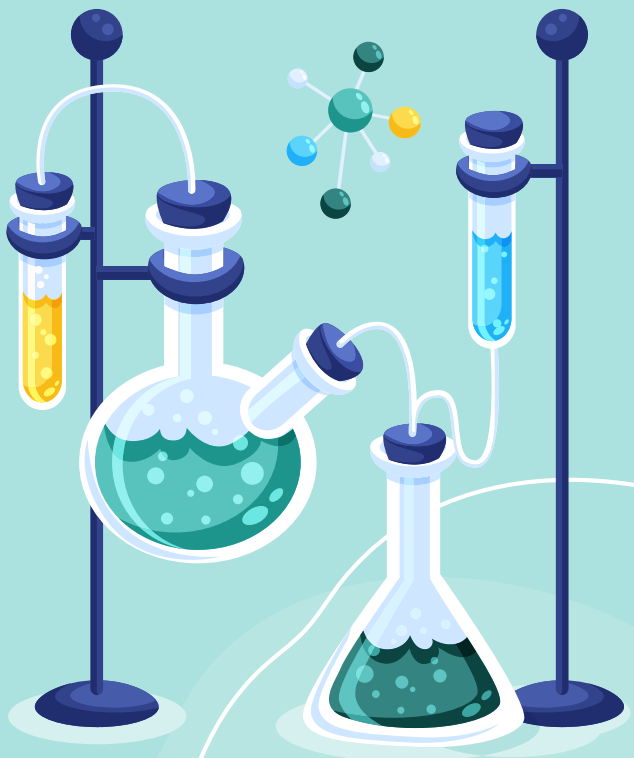
นวัตกรรมเป็นของตนเอง และก้าวสู่ความเป็นผู้นำในสาขาที่เป็นจุดแข็งของประเทศ เพื่อลด การพึ่งพาทรัพยากรบุคคลผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ ลดการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศซึ่งจะนำไปสู่ การขาดดุลทางเศรษฐกิจ และเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับประเทศในระยะยาว และผลักดันให้ ประเทศไทยกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว**แพลตฟอร์ม 2 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม** คือ การพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว จำเป็นต้องอาศัยองค์ความรู้จากการวิจัย และการสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม สามารถ นำพาให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักความขัดแย้ง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความไม่สมดุลของการพัฒนา และสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยและสังคมโลก ที่พลิกโฉมดับพลันอย่างทันที่ทันที่ โดยมุ่งหมายให้สังคมไทยในอนาคตเป็นสังคมคุณภาพ สังคมที่เป็นธรรม สังคมประชาธิปไตยที่เปิดกว้าง เคารพความแตกต่างและโอบรับความหลากหลาย สังคมที่มีความเสมอภาคและความเท่าเทียม สังคมที่ไม่เลือกปฏิบัติและไม่ทอดทิ้งใครไว้ข้างหลัง ประชาชนทุกช่วงวัยมีหลักประกันการเข้าถึง บริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมถ้วนหน้าและครบวงจร ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิต มีความมั่นคงทางรายได้ มีความตื่นตัวในการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างสร้างสรรค์ สังคม และเศรษฐกิจเติบโตอย่างสมดุลบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แพลตฟอร์ม 3 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน คือ ประเทศที่พัฒนาแล้วมีการแข่งขันอย่างรุนแรงด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness) โดยมีการออกแบบสร้างระบบนิเวศทางนวัตกรรม การสร้างและพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์รองรับการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่กำลังเข้ามาแทนที่เทคโนโลยีเดิม (Disruptive Technology) และการต่อยอด การพัฒนาเทคโนโลยีที่มีอยู่เดิมให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพดีขึ้นอย่างเป็นระบบ การพัฒนาเศรษฐกิจไปสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) และเศรษฐกิจแบ่งปัน (Sharing Economy) มีการสนับสนุนลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา (R&D Investment) ที่มีความเข้มข้นในโจทย์ที่ท้าทายอย่างชาญฉลาดระหว่างภาครัฐ ภาคการศึกษา และภาคเอกชนจากทั้งในและต่างประเทศ ก่อให้เกิด การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่พัฒนาจากเดิมไปอย่างก้าวกระโดด (Leapfrogging) หรือเป็นสิ่งที่ยังไม่มีใครมีมาก่อนในโลกขึ้นเป็นจำนวนมาก ทำให้มีผู้บริโภคให้การตอบรับผลิตภัณฑ์และบริการที่ทันสมัยเหล่านั้นจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ก่อให้เกิด รายได้และสร้างขีดความสามารถการแข่งขันให้สูงขึ้น ทำให้เป็นผู้นำด้านการพัฒนานวัตกรรมที่ทันสมัยอยู่เสมอ

แพลตฟอร์มการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน เป็นเวทีที่เปิดโอกาส ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสเข้ามาร่วมกันคิด วางแผน กำหนด ลงมือดำเนินการและการวัดผลในกิจกรรม เพื่อการพัฒนาอย่างมีกลยุทธ์ด้านการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันในอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรม และเขตเศรษฐกิจนวัตกรรมของประเทศไทยให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการควบคู่ ไปด้วยอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานได้อย่างพอเพียง ก่อให้เกิด

การสร้าง สะสม พัฒนา ถ่ายทอด และต่อยอดองค์ความรู้ที่ทันสมัย ขับเคลื่อนและยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ สร้างและพัฒนาความรู้ด้านการวิจัยและนวัตกรรม เพื่อไปสู่ “ประเทศไทย 4.0” ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อน ประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

แพลตฟอร์ม 4 การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ คือ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เป็นการดำเนินการที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้เป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจไทยในอนาคต การส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้สามารถมีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน พึ่งพาตนเองได้ จะก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้นและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และความไม่เสมอภาคตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ผ่านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนให้กลายเป็นชุมชนนวัตกรรมและมีนวัตกรรมในชุมชน การใช้นวัตกรรมสังคมเข้าไปช่วยแก้ปัญหาในชุมชน ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากทุนทางสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และวัฒนธรรม เพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร วิสาหกิจเริ่มต้น และวิสาหกิจชุมชน การแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างแม่นยำในทุกมิติ ด้วยการวิเคราะห์สถานการณ์จากฐานข้อมูลขนาดใหญ่ รวมไปถึงการกระจายความเจริญสู่เมืองต่าง ๆ ทุกภูมิภาคให้เป็นแหล่งสร้างงานสร้างรายได้ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศบนความสามารถของคนในพื้นที่

1. การพัฒนากำลังคนและสถาบันความรู้

1. สร้างระบบผลิตและพัฒนาากำลังคนให้มีความรู้
2. การพัฒนากำลังคนระดับสูงรองรับ EEC และระบบเศรษฐกิจ สังคมของประเทศ
3. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและพัฒนาทักษะเพื่ออนาคต
4. ส่งเสริมปัญญาประดิษฐ์เป็นฐานขับเคลื่อนประเทศในอนาคต
5. ส่งเสริมการวิจัยขั้นแนวหน้าและการวิจัยพื้นฐานที่ประเทศไทยมีศักยภาพ
6. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการวิจัยที่สำคัญ

2. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์ท้าทายของสังคม

7. โจทย์ท้าทายด้านทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และเกษตร
8. สังคมสูงวัย
9. สังคมคุณภาพและความมั่นคง

4. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาเชิงพื้นที่และลดความเหลื่อมล้ำ

13. นวัตกรรมสำหรับเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนนวัตกรรม
14. ขีดความยากจนแบบเบ็ดเสร็จและแม่นยำ
15. เมืองน่าอยู่และการกระจายศูนย์กลางความเจริญ

3. การวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน

10. ยกระดับความสามารถการแข่งขันและวางรากฐานทางเศรษฐกิจ
11. สร้างและยกระดับศักยภาพวิสาหกิจ(Startup) พัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรม และพื้นที่เศรษฐกิจนวัตกรรม
12. โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพและบริการ

แผนภาพที่ 2-18 การปฏิรูประบบการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

¹⁵ “นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (พ.ศ. 2563- 2570) พ.ศ. 2562,” 9-57.

2.15 แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570¹⁶

ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงตามกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) การพัฒนาเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด การเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล (Digitization) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรและรูปแบบการใช้ชีวิตของคนในสังคมไทย อาทิ อัตราการเกิดของประชากรมีแนวโน้มลดลง การเคลื่อนย้ายของผู้คนเข้าสู่สังคมเมือง และการพัฒนาพื้นที่ให้มีความเป็นเมืองมากขึ้น (Urbanization) ความเป็นปัจเจกบุคคล (Individualization) ตลอดจนภาวะการพึ่งพาอาศัยกันมากยิ่งขึ้น (Communization) ปัจจัยข้างต้นนี้ส่งผลโดยตรงต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ประกอบกับนโยบายของรัฐบาลวางทิศทางการพัฒนาประเทศไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยอาศัยศักยภาพของการอุดมศึกษาในการผลิตและพัฒนากำลังคนคุณภาพและสมรรถนะสูง การสร้างโอกาส ในการเข้าถึงอุดมศึกษาและองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ตอบโจทย์การพัฒนาสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก ผลผลิตที่เกิดจากอุดมศึกษาดังกล่าว จำเป็นต้องพัฒนาระบบอุดมศึกษาใหม่ที่สร้างระบบการขับเคลื่อนทั้งความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูงในระบบอุดมศึกษา การบริหารและธรรมาภิบาล การสร้างภาคีภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาอุดมศึกษาให้สามารถเกิดศักยภาพสูงสุดต่อการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลไปสู่การจัดทำแผน

ด้านการอุดมศึกษาที่มีเป้าหมายหลัก เพื่อพัฒนาคุณภาพและโอกาสทางการศึกษาของคนในประเทศอย่างยั่งยืน และมุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ตลอดจนการสร้างหลักสูตรชั้นนำที่สามารถผลิตและพัฒนากำลังคนที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานที่มีคุณภาพเทียบเคียงกับระดับสากล ดังนั้นจึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของแผน การขับเคลื่อนแผนด้านการอุดมศึกษา ดังนี้

- 1) อุดมศึกษาไทยนำการพัฒนา เปิดโอกาสการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพคนไทยในศตวรรษที่ 21 ให้มีความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต
- 2) อุดมศึกษาไทยเป็นแหล่งความรู้และศาสตร์ต่าง ๆ ที่ทันสมัย นำไปสู่การแก้ไขปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
- 3) อุดมศึกษาไทยบริหารอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อการเรียนรู้และการพัฒนาของศาสตร์และวิชาการ รวมถึงการเรียนรู้ที่จะบูรณาการข้ามศาสตร์
- 4) อุดมศึกษาไทยพัฒนาคุณภาพสู่สากล เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

แผนภาพที่ 2-19 ความสัมพันธ์ของประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ขับเคลื่อนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building) จากสภาวะการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก กระแสโลกาภิวัตน์ และนโยบายประเทศไทย 4.0 อุดมศึกษาจึงต้องผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนให้สามารถดำรงตนในสังคมได้อย่างมีคุณค่า โดยบัณฑิตและกำลังคนดังกล่าวต้องมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีองค์ความรู้ความเข้าใจทักษะที่สอดคล้องกับเป้าหมายและสามารถตอบโจทย์ที่ท้าทายของประเทศ ซึ่งการผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนต้องสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต เปิดโอกาสให้ประชากรทุกกลุ่มตั้งแต่ผู้พิการ ตลอดจนผู้ด้อยโอกาสสามารถเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างเท่าเทียม ด้วยเหตุนี้อุดมศึกษาจึงต้องปรับและพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และยืดหยุ่นเหมาะสม กับผู้เรียน ประสานความร่วมมือจากภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อกำหนดและพัฒนาหลักสูตรสำหรับผลิตบัณฑิต (Degree) และพัฒนากำลังแรงงาน (Non-Degree) ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และการพัฒนาประเทศรวมถึงพัฒนาอาจารย์ให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์และเสริมสร้างองค์ความรู้ทักษะของบุคลากร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานในอุดมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- แนวทางที่ 1** การจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต (Lifelong Learning)
- แนวทางที่ 2** ยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคน (Quality & Manpower Competencies Enhancement)
- แนวทางที่ 3** การสร้างเสริมบุคลากรคุณภาพสูง (Enhancement of Brainpower & Concentration of Talents)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building) จากสภาวะการติดกับดักรายได้ปานกลางของประเทศ และความท้าทายของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปัจจุบันส่งผลต่อความท้าทายให้กับสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลไกการขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องยังในการพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เช่น ระบบรวบรวมองค์ความรู้งานวิจัยและนวัตกรรม เครือข่ายความร่วมมือทั้งในและต่างประเทศ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชี่ยวชาญ หน่วยบริหารงานด้านการวิจัย และระบบประเมินผลงานวิจัย อย่างไรก็ตาม อุดมศึกษาควรส่งเสริมความก้าวหน้าทางเส้นทางสายอาชีพของนักวิจัยรวมถึงการลดอุปสรรคที่เป็นภาระต่อการสร้างงานวิจัย เพื่อให้อุดมศึกษาสามารถสร้างองค์ความรู้วิจัย นวัตกรรม และประยุกต์ให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นประโยชน์ ตั้งแต่ระดับชุมชนและระดับชาติ แนวทางขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- แนวทางที่ 1** การวิจัย นวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี (Research Innovation and Technology Transfer)
- แนวทางที่ 2** พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือปัจจัยเอื้อ ภายในสถาบันอุดมศึกษาที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้ประกอบการนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ (Higher Education Transformation) สถาบันอุดมศึกษาเป็นหน่วยจัดการศึกษาขั้นสูงที่เป็นกลไกหนึ่งในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีศักยภาพและสมรรถนะตรงตามอัตลักษณ์ จุดแข็งของตนเอง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนและประเทศโดยสถาบันอุดมศึกษาต้องปรับตัวและพัฒนาตนเองเพื่อมุ่งไปสู่สถาบันอุดมศึกษาชั้นนำ รวมทั้งต้องมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) มีความทันสมัย โปร่งใส (Transparency) ความรับผิดชอบ และการตรวจสอบได้ (Accountability) มีการใช้จ่ายงบประมาณที่ภาคีรัฐสนับสนุนอย่างคุ้มค่า คำนึง และมีประโยชน์สูงสุด และสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อบรรยากาศการเรียนการสอนและรองรับต่อการเปลี่ยนแปลง ในยุคโลกาภิวัตน์ แนวทางขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- แนวทางที่ 1** การบริหารจัดการและธรรมาภิบาล (Management and Good Governances)
- แนวทางที่ 2** การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามอัตลักษณ์ที่หลากหลาย (Reinventing University)
- แนวทางที่ 3** ความมั่นคงทางการเงินในระบบอุดมศึกษา (Financial Security)
- แนวทางที่ 4** อุดมศึกษาดิจิทัล (Digital Higher Education)

¹⁶ “แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ (พ.ศ. 2564-2570) พ.ศ. 2562,” 61-73.

2.16 การสำรวจความต้องการบุคลากรทักษะสูง ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2568-2572 (THAILAND TALENT LANDSCAPE 2025-2029)¹⁷

สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.) ร่วมกับบริษัท ไอริส คอนซัลติ้ง จำกัด ศึกษาแนวโน้มความต้องการกำลังคน โดยการสำรวจข้อมูลความต้องการบุคลากรทักษะสูงรายอุตสาหกรรมใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2568-2572 (Talent Landscape 2025-2029) ได้แก่ อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหารและอาหารอนาคต อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงเคมี เทคโนโลยีชีวภาพและเศรษฐกิจสีเขียว อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมดิจิทัล และอุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร โดยการรวบรวมข้อมูลจากฐานข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์และวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรมร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ และตัวแทนของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม อย่างน้อย 300 องค์กร เพื่อวิเคราะห์โครงสร้างอุตสาหกรรมและความต้องการบุคลากรตามตำแหน่งงานสำคัญ (Critical Job) และสมรรถนะที่จำเป็นตามตำแหน่งงาน รวมถึงวิเคราะห์มุมมองของผู้เล่นหลักในแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีผลกระทบต่อโมเดลศักยภาพของบุคลากรในอนาคต จึงได้จัดทำรายงานการสำรวจความต้องการบุคลากรทักษะ

สูงในอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2568-2572 (Talent Landscape 2025-2029) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ทั้งหน่วยงานด้านนโยบาย สถาบันการศึกษา และภาคอุตสาหกรรม สำหรับใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการกำหนดนโยบายและมาตรการส่งเสริมการผลิตและพัฒนาบุคลากรศักยภาพสูงตามความต้องการของประเทศ จากการสำรวจ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายใน 5 ปีข้างหน้า พบว่าความต้องการบุคลากรทักษะสูงในตำแหน่งงานสำคัญ (Critical Job Positions) รวม 1,087,448 ตำแหน่ง โดยอุตสาหกรรมที่มีความต้องการมากที่สุด ได้แก่ อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ 440,573 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและหุ่นยนต์เพื่ออุตสาหกรรม 226,423 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมดิจิทัล 87,568 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ 77,652 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร 71,207 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 60,004 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ 54,521 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและอาหารแห่งอนาคต 47,579 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพ เคมีชีวภาพ เทคโนโลยีชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว 13,372 ตำแหน่ง อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ 8,649 ตำแหน่ง

แนวทางการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ มี 7 แนวทาง ได้แก่

1. ยกระดับสถาบันการศึกษาให้เป็นศูนย์กลาง การพัฒนากำลังคนสู่เศรษฐกิจยุคใหม่

การยกระดับสถาบันการศึกษาให้กลายเป็นศูนย์กลางสำคัญในการพัฒนากำลังคนที่ตอบสนองต่อความต้องการของเศรษฐกิจและสังคมในยุคใหม่ ถือเป็นก้าวสำคัญในการสร้างแรงงานที่มีทักษะและความสามารถตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

1) พัฒนาหลักสูตรที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมและท้องถิ่น โดยการออกแบบหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและภาคธุรกิจ ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะที่จำเป็น สำหรับการทำงานจริง และสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งไม่เพียงแต่จะส่งผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจระดับชาติ แต่ยังช่วยยกระดับศักยภาพของท้องถิ่นในการสร้างแรงงานที่มีคุณภาพ

2) ส่งเสริมมหาวิทยาลัยให้เป็นแหล่งบ่มเพาะนวัตกรรมและสตาร์ทอัพ โดยการเชื่อมโยง สถาบันการศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเป็นพื้นที่สำหรับการสร้างและส่งเสริมสตาร์ทอัพ รวมถึงการสนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมที่จะช่วยผลักดันเศรษฐกิจใหม่ของประเทศ

3) สร้างความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษาและภาคธุรกิจ เพื่อพัฒนากำลังคนเฉพาะทางให้กับนักศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคธุรกิจที่สามารถร่วมมือกันในการจัดหลักสูตรฝึกอบรมและสร้างมาตรฐานทักษะในอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่สามารถตอบโจทย์ตลาดแรงงานในทุกด้าน

4) ผลักดันโครงการฝึกงานเชิงลึก (Co-op & Work-Integrated Learning) เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้และฝึกฝนทักษะในการทำงานจริง ในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างความพร้อมทางด้านทักษะและประสบการณ์ในการทำงานในองค์กรต่าง ๆ และสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้กับการปฏิบัติงานจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ปรับโครงสร้างมาตรฐานแรงงานและระบบคุณภาพของการศึกษาให้สอดคล้องกับอุตสาหกรรมยุคใหม่

พัฒนามาตรฐานแรงงานและระบบการศึกษาให้ตอบสนองต่อเทคโนโลยีและเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

1) ปรับปรุงมาตรฐานสมรรถนะอาชีพ ให้ครอบคลุมทักษะที่จำเป็นในอุตสาหกรรมใหม่ เช่น AI, IoT, เทคโนโลยีชีวภาพ และพลังงานสะอาด

2) สร้างระบบคุณวุฒิวิชาชีพระดับสากล ที่ได้รับการยอมรับ เช่น ISO, PMP, AWS Certification เพื่อเพิ่มโอกาสแรงงานไทยในตลาดโลก

3) ใช้ดัชนีวัดคุณภาพการเรียนรู้ เพื่อติดตามและปรับปรุง

หลักสูตรให้ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน

4) พัฒนากลไกการประเมินผลและรับรองทักษะจากประสบการณ์ทำงาน เพื่อให้แรงงานสามารถได้รับใบรับรองโดยไม่ต้องเรียนใหม่ทั้งหมด

5) นำเทคโนโลยี Big Data และ AI มาใช้วิเคราะห์แนวโน้มทักษะที่เป็นที่ต้องการ และปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

3. ผลักกำลังคนที่มีทักษะแห่งอนาคตและพร้อมปรับตัวในโลกที่เปลี่ยนแปลง

เน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในอนาคตเพื่อให้กำลังคนไทยสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานระดับโลกและรองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและเทคโนโลยี

1) ออกแบบหลักสูตรที่ยืดหยุ่น เพื่อให้แรงงานสามารถเลือกเรียนทักษะเฉพาะทางและต่อยอดองค์ความรู้ได้ตามความต้องการของอุตสาหกรรม

2) เน้นการพัฒนา STEM และ Soft Skills เช่น การคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในสภาพแวดล้อมการทำงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

3) พัฒนาหลักสูตรที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมเป้าหมาย เช่น EV, AI, เทคโนโลยีชีวภาพ และเศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อรองรับการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

4) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning & Growth Mindset) เพื่อให้แรงงานสามารถพัฒนาทักษะใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและตลาดแรงงาน

5) สนับสนุนโปรแกรมฝึกอบรมและการเรียนรู้ผ่านการทำงานจริง (On-the-Job Training & Apprenticeship Programs) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะที่ใช้ได้จริงในสภาพแวดล้อมการทำงาน

¹⁷ “การสำรวจความต้องการบุคลากรทักษะสูง ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2568-2572 (THAILAND TALENT LANDSCAPE 2025-2029) สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ,”

4. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะใหม่เพื่อรองรับเศรษฐกิจดิจิทัลและอุตสาหกรรม 4.0

1) เร่งพัฒนา Reskilling, Upskilling และ Cross skilling เพื่อให้แรงงานสามารถปรับตัวเข้าสู่บทบาทใหม่ในภาคเศรษฐกิจดิจิทัล และสามารถทำงานข้ามสายอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ส่งเสริมหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น เช่น การอบรมที่เข้มข้น จากภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา เพื่อลดช่องว่างทักษะและสร้างแรงงานที่มีความพร้อมสูง

3) พัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ที่เน้นการทำงานจริง (Project-Based Learning & Apprenticeship) เพื่อให้แรงงานได้ฝึกฝนทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในภาคอุตสาหกรรม

4) สนับสนุนการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning โดยผสมผสานการเรียนรู้ผ่านห้องเรียนจริงและแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะของแรงงาน

5) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสำหรับเศรษฐกิจดิจิทัล เช่น การสร้างศูนย์ฝึกอบรมด้าน AI, Cybersecurity และ Digital Marketing เพื่อรองรับอุตสาหกรรมยุคใหม่

5. พัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อยกระดับการศึกษาและฝึกอบรม

1) ใช้ AI และ Big Data วิเคราะห์แนวโน้มทักษะที่ตลาดต้องการ เพื่อออกแบบหลักสูตรและฝึกอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรม

2) ส่งเสริมการใช้ Virtual Reality (VR) และ Simulation ในการฝึกอบรมเฉพาะทาง เช่น การฝึกทักษะทางการแพทย์ วิศวกรรม และยานยนต์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติได้เสมือนจริง

3) สนับสนุน Open Educational Resources (OER) เพื่อให้การศึกษาและองค์ความรู้มีความเปิดกว้างลดข้อจำกัดด้านต้นทุนและกระจายโอกาสให้กับผู้เรียนทั่วประเทศ

4) พัฒนาการเรียนรู้แบบ Hybrid Learning ผสมผสานการเรียนแบบออนไลน์และออนไซต์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะที่สามารถนำไปใช้ได้จริง

5) สร้างศูนย์กลางนวัตกรรมการศึกษา (Learning Innovation Hub) ที่ทำงานร่วมกับมหาวิทยาลัยและภาคอุตสาหกรรม เพื่อพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัยและตอบโจทย์ตลาดแรงงาน

6. พัฒนากำลังคนที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรมเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศ

1) พัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพสูง เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า (EV), เศรษฐกิจชีวภาพ-หมุนเวียน-สีเขียว (BCG), ดิจิทัล และ AI และการผลิตขั้นสูง (Advanced Manufacturing) เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการเติบโตทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

2) สร้างโอกาสให้กับวิศวกร นักวิจัย และนักพัฒนาเทคโนโลยี ผ่านการฝึกอบรมและการศึกษาที่เน้นทักษะเฉพาะด้าน เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคใหม่ที่ต้องการนวัตกรรมและการพัฒนาทางเทคโนโลยี

3) เชื่อมโยงการพัฒนาคนกำลังคนกับโครงการเมืองอัจฉริยะ (Smart City) เพื่อสร้างงานที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในภาคธุรกิจและสังคมที่ต้องการเทคโนโลยีทันสมัยและการแก้ปัญหาที่มีความยืดหยุ่น

4) เสริมสร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย และสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อให้มีการสร้างหลักสูตรและโครงการที่ตอบโจทย์กับทักษะที่ต้องการในอุตสาหกรรม ที่กำลังเติบโตโดยการร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมเฉพาะทาง (Center of Excellence - COE) ที่เน้นการสร้างผู้เชี่ยวชาญ

5) สนับสนุนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะที่สามารถปรับตัวได้ตามความเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม เพื่อให้กำลังคนสามารถเติบโตและประสบความสำเร็จในอาชีพการงานระยะยาว

6) สร้างโครงสร้างการพัฒนาคนกำลังคนที่เชื่อมโยงกับกลยุทธ์ระดับชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความสมดุลในการพัฒนากฎหมายและนโยบายในระยะยาว

7. สร้างกลไกการบริหารจัดการกำลังคนเชิงยุทธศาสตร์และดึงดูดบุคลากรระดับสูงสู่ประเทศ

1) พัฒนาโปรแกรม Thailand Talent Mobility โปรแกรมที่เอื้อต่อผู้เชี่ยวชาญทั้งในและต่างประเทศในการทำงานในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย เพื่อให้กระบวนการทำงานและการเข้าถึงทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสามารถสูงเป็นไปได้อย่างรวดเร็วและสะดวกยิ่งขึ้น

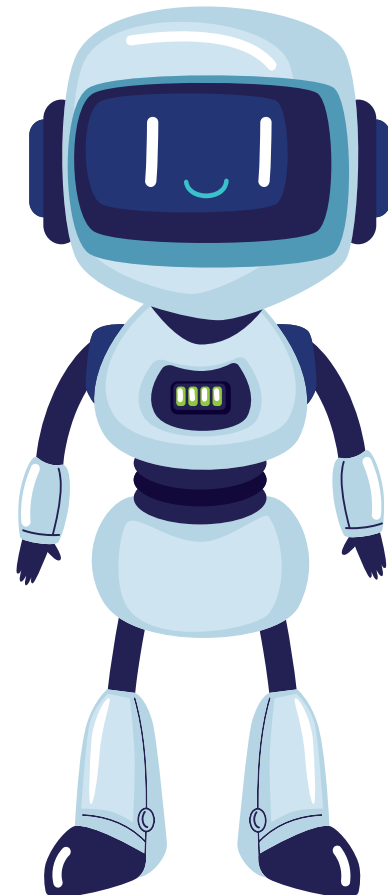
2) ก่อตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการวิจัย การพัฒนาเทคโนโลยี และการฝึกอบรมสำหรับบุคลากรที่มีความสามารถสูง เพื่อยกระดับทักษะในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและกำลังเติบโต เช่น เทคโนโลยีชีวภาพ, AI, และดิจิทัล

3) ออกแบบมาตรการดึงดูดบุคลากรไทยจากต่างประเทศ ให้กลับมาร่วมงานในประเทศไทย โดยให้โอกาสในการเติบโตในสายอาชีพและร่วมพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ

4) สร้างกลไกการร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public-Private Partnership) เพื่อวางแผนและจัดการกำลังคนในประเทศให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศ โดยมุ่งเน้นการเพิ่มศักยภาพในอุตสาหกรรมสำคัญ

5) ออกแบบระบบที่เอื้อต่อการดึงดูดบุคลากรที่มีความสามารถสูงจากทั้งในประเทศและต่างประเทศมาร่วมทำงานในประเทศไทย โดยให้สิ่งจูงใจและโอกาสในการพัฒนาทางอาชีพในระดับสากล

6) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคการศึกษาและภาคอุตสาหกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะในสาขาต่าง ๆ ที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและยุทธศาสตร์ของประเทศ

2.17 สรุปผลการเสวนา “Thailand in Crisis” บทบาทมหาวิทยาลัยกับการก้าวข้ามวิกฤต¹⁸

THAILAND IN CRISIS

วิกฤตประเทศ กับ บทบาทของมหาวิทยาลัย

คลังสมอง-คลังปัญญาสยาม
(รายการพิเศษ)

วันที่ 15 กรกฎาคม 2568
เวลา 10.00 น.

“...ประเทศเผชิญหน้าวิกฤต มุมมองครั้งสำคัญ-จากทวงเสวนาครั้งแรกของนายกสภามหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ อะไรคือวิกฤต และประเทศจะรอดพ้นวิกฤตได้อย่างไร...”

นายกสภามหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ

 ดร.กชชน พงษ์ศิริ นายกสภา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	 ดร.นงคชัย จิตรเสรี นายกสภา มหาวิทยาลัยขอนแก่น	 ศ.(พิเศษ) ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย นายกสภา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	 รศ.ดร.นงคชัย สิริพงษ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ศ.เกียรติคุณ ดร.ชงยุทธ ชูทอง นายกสภา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	 ศ.นพ.วีรวัฒน์ พานิช นายกสภา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	 ศ.ดร.สุรพล นิธิไกร นายกสภา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยวชิราลงกริราช	 ศ.คลินิกเกียรติคุณ นพ.ปิยะสกล สกลสัตยาทร นายกสภา มหาวิทยาลัยมหิดล
 นายชุมพล พรประภา นายกสภา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	 รศ.ดร.สุนันต์ สกลไชย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัยบูรพา	 ศ.ดร.สนธิ์ อักษรแก้ว นายกสภา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	 รศ.ดร.จรัส วิจิตรวาทการ นายกสภา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สอบถามเพิ่มเติม ได้ที่...

สถาบันคลังสมองของชาติ
www.knit.or.th / 02-126-7632-34 ต่อ 102
 Line OA: @knitofficial / FB: www.facebook.com/knit2003

แผนภาพที่ 2-20 นายกสภามหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ ผู้ร่วมเสวนา “Thailand in Crisis” บทบาทมหาวิทยาลัยกับการก้าวข้ามวิกฤต

¹⁸ “สรุปผลการเสวนา “Thailand in Crisis” บทบาทมหาวิทยาลัยกับการก้าวข้ามวิกฤต สถาบันคลังสมองของชาติ”

2.18 กฎกระทรวง การจัดกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564¹⁹

2.19 แผนพัฒนาจังหวัด นครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2566-2570)²⁰

จังหวัดนครศรีธรรมราชได้มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570) โดยระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน เพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2566 - 2570) ในการพัฒนา มุ่งตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหที่สำคัญของจังหวัด และขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาคตาม ศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเพื่อการพัฒนา ของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบ ข้อมูล ที่สำคัญ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนใน พื้นที่ มีการประสานแผนระดับต่าง ๆ ในพื้นที่ รวมทั้งระบุกลุ่มเป้าหมายและพื้นที่อย่างชัดเจน และจัดลำดับความสำคัญของปัญหา ของจังหวัด นอกจากนี้จังหวัดนครศรีธรรมราชได้มีการนำเสนอ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาดังกล่าวในช่วงที่ผ่านมาในส่วน ของ การวิเคราะห์ จังหวัดนครศรีธรรมราชได้แสดงให้เห็นถึงโอกาส ศักยภาพ ปัญหาและอุปสรรคของจังหวัด โดยมีการนำเครื่องมือ การวิเคราะห์และข้อมูลจากตัวชี้วัดการพัฒนาในระดับจังหวัด ซึ่ง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดทำขึ้นมาพิจารณาประกอบ การวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริง ของพื้นที่เพื่อสะท้อนถึงสภาพการพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยเปรียบเทียบกับระดับค่ากลางของประเทศ และสามารถเชื่อมโยงสู่ประเด็นปัญหา ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น และมุ่งสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน Sustainable Development Goals : SDGs โดยมีทิศทางการพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2566 - 2570 เป้าหมายการพัฒนา คือ นครแห่งอารยธรรม น่ายุาน่าเที่ยว การเกษตรและอุตสาหกรรมยั่งยืน และประเด็นการ

2.20 แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน พ.ศ. 2568²¹

จังหวัดสงขลาได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดสงขลา พ.ศ. 2566 - 2570 โดยดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนด ตามมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 21 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และนโยบาย หลักเกณฑ์วิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2566 - 2570 ที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) กำหนด รวมทั้งการเชื่อมโยงแผนพัฒนาจากระดับชาติสู่แผนพัฒนาเชิงพื้นที่ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 แผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. 2566 - 2570 วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด 20 ปี จังหวัดสงขลา และยึดหลักการจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่แบบบูรณาการผ่านกระบวนการประชาคมแบบมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง และการเชื่อมโยงประสานแผนในลักษณะ one plan โดยการระดมความคิดเห็นของภาคประชาชนเพื่อสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่ โดยใช้กลไกการจัดทำแผนพัฒนาหมู่บ้าน/แผนพัฒนาชุมชน แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาพื้นที่ในระดับอำเภอและตำบล พ.ศ. 2562

พัฒนา 6 ประเด็นการพัฒนา ได้แก่ การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐานครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนา การท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมาภิบาล ศิลปะ และวัฒนธรรม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน การพัฒนาดิน ชุมชน สังคมให้น่าอยู่ และเข้มแข็งตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย และการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม และมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มรายได้จากการเกษตร สร้างมูลค่า เพิ่มผลผลิต และอุตสาหกรรมโดยควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานคุณภาพ เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และศาสนา ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง โดย จังหวัดนครศรีธรรมราชกำหนดตัวชี้วัดและเป้าหมายในระยะเวลา 5 ปี ดังนี้ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 มูลค่าการลงทุน ของภาคอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น 3,000 ล้านบาท รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 12 ร้อยละของ พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 5 จำนวนชุมชนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มขึ้น 325 หมู่บ้าน ร้อยละของกลุ่มวัยทำงานเฝ้าระวังพฤติกรรมสุขภาพ ร้อยละ 90 และจำนวนกิจกรรมทางศาสนา ประเพณีศิลปะ และวัฒนธรรม ได้รับการสืบสาน อย่างต่อเนื่อง 12 กิจกรรม และกำหนดแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาแต่ละประเด็น และมีแผนงานที่ขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนา เพื่อบรรลุเป้าหมาย การพัฒนาที่กำหนดไว้

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดสงขลา

“สงขลาเมืองน่าอยู่ ศูนย์กลางเศรษฐกิจภาคใต้ เชื่อมโยงอาเซียน พัฒนาอย่างยั่งยืน”

พันธกิจ

- 1) พัฒนาเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน การบริการทางการแพทย์ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม เกษตร เพื่อรองรับการพัฒนา เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาคใต้เชื่อมโยงอาเซียน
- 2) พัฒนาสงขลาให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต กับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 ประชาชนมีคุณภาพ ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งตนเอง เติบโตบนฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) รักษาความสงบเรียบร้อย มั่นคงปลอดภัย เอื้อต่อการดำรง ชีวิตของประชาชนและหนุนเสริมการพัฒนาของเศรษฐกิจ
- 4) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วิจัยทัศน์

**“นครแห่งอารยธรรม นำอยู่น่าเทียว การเกษตรและ
อุตสาหกรรมยั่งยืน”**

เป้าหมายการพัฒนา

- 1) เพิ่มรายได้จากการเกษตรสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตและอุตสาหกรรมโดยควบคู่กับการยกระดับมาตรฐานคุณภาพ
- 2) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว
- 3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็งตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) ศาสนา ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมมีการสืบสานอย่างต่อเนื่อง

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) การบริหารจัดการเกษตรและอุตสาหกรรมสู่มาตรฐาน
ครบวงจรและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 2) การพัฒนาการท่องเที่ยวบนพื้นฐานธรรมาภิบาล และศิลป
วัฒนธรรม
- 3) การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
อย่างยั่งยืน
- 4) การพัฒนาคน ชุมชน และสังคมให้น่าอยู่ เข้มแข็งตามปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียง
- 5) การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
- 6) การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

²⁰ “แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2561-2565) พ.ศ. 2561,” 150-159.

²¹ “แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2561-2565) พ.ศ. 2562,” 154-160.

2.21 แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2567²²

แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับทบทวน พ.ศ. 2567) จัดทำตามวิธีการของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. 2565 และนโยบาย หลักเกณฑ์วิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พ.ศ. 2566 - 2570 ที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) กำหนด มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 กิตติภาพแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนปฏิรูปประเทศ กรอบแผนพัฒนาภาคใต้ พ.ศ. 2566-2570 และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกมิติ แผนพัฒนาจังหวัดตรัง พ.ศ. 2566 - 2570 (ฉบับทบทวน พ.ศ. 2567) ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้เชื่อมโยงยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 13 ลงสู่แผนพัฒนาจังหวัด โดยเฉพาะประเด็นการพัฒนาจังหวัดในด้านสร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัด ด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สร้างงานสร้างรายได้ให้ชุมชน การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ให้มีคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยได้จัดทำแผนงานส่งเสริมภาคการเกษตร การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพของจังหวัดในการเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตร โดยเน้นการเพิ่มรายได้จากพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ได้แก่ ยางพารา และปาล์มน้ำมัน โครงการส่งเสริมและพัฒนาการค้าการลงทุน รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากสร้างงานสร้างรายได้ให้ชุมชน สำหรับด้านการท่องเที่ยวได้ส่งเสริมศักยภาพของเครือข่ายในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวชุมชน เพื่อสร้างรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชนอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน นอกจากนี้ จังหวัดยังให้ความสำคัญในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าต้นน้ำ การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างจริงจัง

วิสัยทัศน์

“เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ดีและยั่งยืน

พันธกิจ

- 1) มุ่งสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว ให้มีความมั่นคง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 2) พัฒนาสังคม การศึกษา และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความมั่นคง สามารถดำรงชีวิต ได้อย่างมีคุณภาพ
- 3) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืนและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีบนความหลากหลายทางชีวภาพ
- 4) ส่งเสริมการขับเคลื่อนการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในทุกภาคส่วน
- 5) เสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าประสงค์รวม

- 1) เศรษฐกิจของจังหวัดเติบโตอย่างสมดุลและต่อเนื่อง
- 2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีและชุมชนเข้มแข็ง
- 3) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- 1) สร้างฐานเศรษฐกิจของจังหวัดด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมที่มั่นคงและยั่งยืน
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพเพื่อสร้างรายได้ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- 3) เสริมสร้างความมั่นคงทางสังคม พัฒนาคุณภาพชีวิตและการศึกษาเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- 4) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม พะยูน สัตว์ทะเลหายากและพลังงานอย่างเหมาะสมกับชุมชน/พื้นที่ และมีความยั่งยืน

2.22 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)²³

บริบทของโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับความท้าทายจากบริบทภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเสรีเศรษฐกิจเสรี ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ประเทศต้องกำหนดยุทธศาสตร์ระยะยาว 20 ปี เพื่อเป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาประเทศ ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในฐานะมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ซึ่งมุ่งผลิตกำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่มีคุณภาพเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ให้บริการวิชาการเพื่อพัฒนาภาคการผลิตและชุมชน และวิจัยเพื่อสร้างความรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทบทวนบทบาทหน้าที่ขององค์กรให้มีความสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่ท้าทายใน 20 ปีข้างหน้า

มหาวิทยาลัย ซึ่งได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ฉบับนี้ขึ้นเพื่อเป็นกรอบและทิศทางการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในระยะยาว ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการจัดทำแผนโดยการมีส่วนร่วมของประชาคมมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้เป็นองค์กรที่มีความทันสมัย มีให้บริการ และคนทำงานอย่างมีความสุข

²² “แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2561-2565) พ.ศ. 2563,” 125-129.

²³ “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) พ.ศ. 2561”

2.23 กรอบนโยบายในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จากคณะกรรมการกำหนดกรอบนโยบายจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

1. การศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทั้งปัจจัยภายในและภายนอกองค์กร

- วิเคราะห์ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฉบับปัจจุบัน (เหลือवल้งมองหน้า)
- วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ที่มีผลกระทบต่อการจัดทำแผน
 - ผลกระทบจากการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19
 - การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากร เช่น การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชากร วัยเรียน และแรงงานลดลง
 - เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs : Sustainable Development Goals
- จัดทำแผนให้มีความสอดคล้องกับแผนและนโยบายภาครัฐ
 - กรอบยุทธศาสตร์ชาติ
 - กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 13
 - ทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวหลังสถานการณ์ COVID-19
 - ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้ภายใต้โครงการสะพานเศรษฐกิจ (แลนด์บริดจ์)
 - โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน BCG (Bio-Circular-Green Economy) : เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
 - นโยบายการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานทางเลือก ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา
 - และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. กรอบทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย 4 ด้าน

1) ด้านการจัดการศึกษา

- พัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้มีความโดดเด่นตามสาขาวิชาชีพ
- พัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยตอบสนองความต้องการต่อการพัฒนาของประเทศ
- พัฒนาศักยภาพอาจารย์ให้มีความเข้มแข็งเชี่ยวชาญเฉพาะทาง R-U-N Skill
- เป็นศูนย์กลาง R-U-N Skill ให้กับประชากรวัยแรงงาน
- ปรับปรุงแบบการจัดการศึกษา บนแนวคิดเรียนและมีงานทำ และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เป็นหน่วยกิต
- การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านแพทย์ทางเลือก (แพทย์แผนไทย)
- ปรับปรุงระบบการเรียนการสอน โดยสร้างทางเลือกหลักสูตรแบบ Non degree ที่ตอบสนองความต้องการของสังคม
- สร้างความร่วมมือกับภาคธุรกิจเพื่อสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนร่วมกัน
- การพัฒนาการระบบ Big Data เพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์ข้อมูลการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน
- การพัฒนาคุณภาพบัณฑิตที่มุ่งสร้างนักปฏิบัติ Hands-on
- พัฒนาเกณฑ์และมาตรฐานการจัดการศึกษา ให้มีคุณภาพและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค ประเทศ

2) ด้านวิจัย บริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

- สร้างผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์และนวัตกรรม ที่ใช้ประโยชน์ได้จริงและใช้ได้ทันทีตอบสนองความต้องการของสังคม

3) ด้านการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่

- พัฒนาศักยภาพบุคลากร และหาแนวทางให้บุคลากรออกจาก Comfort Zone
- พัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความสามารถในการปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- สร้างวัฒนธรรมองค์กรให้เกิดความรัก ความสามัคคีกลมเกลียว เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายเดียวกัน
- พัฒนาและปรับปรุงรูปแบบระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับภาระงาน
- บริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดรายได้ เช่น การใช้ผลประโยชน์จากที่ดิน อาคารใช้เช่า ทรัพยากรทางปัญญา สร้างแพลตฟอร์มดิจิทัล ที่ก่อให้เกิดบริหารจัดการการเงินการคลัง ให้สามารถเกิดดอกผล ภายใต้ความสอดคล้องกับกฎหมาย เช่น การลงทุน ร่วมทุน ะลด เลิก การสร้างทรัพย์สินถาวร โดยปรับเปลี่ยนเป็นการใช้ร่วมกัน
- พัฒนารูปแบบหรือระบบการจัดสรรงบประมาณให้มีความสอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย
- บริหารจัดการทรัพยากรร่วมกัน เพื่อลดต้นทุนการผลิตค่าจ้างคน (เงิน คน อาคาร ห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ)
- ปรับปรุงและพัฒนากฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องต่อการเปลี่ยนแปลง และสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรให้มีความคล่องตัว
- บริหารจัดการองค์กรด้วยความโปร่งใส ภายใต้หลักธรรมาภิบาล
- จัดทำแผนยุทธศาสตร์โดยการมีส่วนร่วม โดยวิธีการ Workshop

4) ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

- สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจเพื่อการจัดหารายได้
- เสริมสร้างการสร้างจุดเด่นและเข้มแข็งรายพื้นที่ตามอัตลักษณ์ที่ตอบสนองความต้องการของสังคมและนโยบายภาครัฐ

2.24 การประเมินศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (กลุ่มที่ 2 กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม)

พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 หมวด 3 มาตรา 24 กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม สนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับดูแลและจัดสรรงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษา รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้จัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่มได้ โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย พันธกิจ ยุทธศาสตร์ ศักยภาพและผลการดำเนินการที่ผ่านมายของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม โดยต้องกำหนดมาตรการส่งเสริม สนับสนุนประเมินคุณภาพ กำกับดูแลและจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับการจัดกลุ่มดังกล่าวด้วยการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตาม มาตรา 24 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษาพ.ศ.2562 กำหนดให้มีการจัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่มได้ โดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมาย พันธกิจ ยุทธศาสตร์ศักยภาพ และผลการดำเนินงานที่ผ่านมายของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละกลุ่ม โดยต้องกำหนดมาตรการส่งเสริมสนับสนุน ประเมินคุณภาพ กำกับดูแล และจัดสรรงบประมาณกับการจัดกลุ่มดังกล่าว เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2564 หมวด 1 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ประกาศเมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2564 กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาคำนึงถึงถึงศักยภาพและพร้อมของส่วนงานภายในสถาบัน โดยกำหนดให้มีการจัดสถาบันอุดมศึกษาเป็นกลุ่ม ดังต่อไปนี้

- (1) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก
- (2) **กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม**
- (3) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น
- (4) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา
- (5) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ

แนวคิดในการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงานเริ่มขึ้นจากการศึกษาเปรียบเทียบบกรอบการวัดผลการดำเนินงานเชิงแข่งขันซึ่งใช้ในการจัดอันดับสถาบันอุดมศึกษาในระดับโลกโดยหน่วยงานต่าง ๆ เช่นQuacquarelli Symonds (QS) U-Multirank และ Times Higher Education (THE) ในขณะที่แนวคิดที่ใช้ในการกำหนดตัวชี้วัดศักยภาพ พิจารณาจากตัวแบบการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศที่กล่าวถึง การเตรียมความพร้อมด้านทรัพยากร การจัดระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และการดึงดูดทุนมนุษย์ที่มีความสามารถ ซึ่งนำเสนอโดย Altbach and Samil และกรอบแนวคิดในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการบ่มเพาะผู้ประกอบการ และการพัฒนาชุมชน ผลการดำเนินงานในปัจจุบันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของภาพความสำเร็จในการบริหารกลยุทธ์เพื่อมุ่งสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่สถาบันอดมศึกษาได้กำหนดไว้ นอกเหนือจากการวัดระดับผลลัพธ์แล้ว ตรวจสอบความพร้อมของตนเองในการตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต อุปสรรค และความท้าทายต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากความสามารถที่มี และพัฒนาความสามารถใหม่ ๆ ซึ่งจำเป็นต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ที่มุ่งหวัง จึงอาจกล่าวได้ว่าตัวชี้วัดศักยภาพเป็นตัวชี้วัดที่เชิญชวนให้สถาบันอุดมศึกษาองไปข้างหน้าให้เห็นถึงการบ่มเพาะความสามารถและคุณลักษณะที่สำคัญต่อการประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน การกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน และตัวชี้วัดศักยภาพช่วยให้สถาบันอุดมศึกษามีโอกาสเข้าถึงแหล่งข้อมูลอ้างอิงเพื่อเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานของตนเองกับคู่เทียบที่เหมาะสม และเปรียบเทียบกับความเร็วในการพัฒนาศักยภาพขององค์กรเพื่อระบุโอกาสในการปรับปรุงปัจจัยที่จำเป็นต่อการประสบความสำเร็จตามเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ สถาบันอุดมศึกษาจึงสามารถใช้ตัวชี้วัดทั้งสองประเภทนี้ให้เป็นประโยชน์ต่อการตรวจสอบความก้าวหน้าในการขับเคลื่อนองค์กรตามเป้าหมายได้

RUTS

เป้าหมายกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามคุณลักษณะและจุดเน้นเชิงยุทธศาสตร์การแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา

- 1) กลุ่มพัฒนาการวิจัยระดับแนวหน้าของโลก มีเป้าหมายดังนี้
- เน้นการวิจัยขั้นสูงและการผลิตนักวิจัย เป็นผู้นำทางความรู้ของประเทศในระดับปริญญาเอกหรือแนวหน้าของโลกและสามารถแข่งขันในระดับหลังปริญญาเอกที่มีวิทยานิพนธ์ หรือผลงานวิจัยระดับนานาชาติในหลายกลุ่มสาขาวิชา

- มุ่งค้นคว้าเพื่อสร้างองค์ความรู้ ฤุขยทุี และข้อค้นพบใหม่เพื่อขยายพรมแดนของความรู้และสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการที่ล้ำลึก ในสาขาวิชาต่าง ๆ

- สร้างนวัตกรรมที่มีมูลค่าสูงทางเศรษฐกิจและสังคมจากผลงานวิจัยและองค์ความรู้ขั้นสูง

2) กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม มีเป้าหมายดังนี้

- สร้างและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีให้สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์เพื่อสร้างผลงาน และพัฒนาผลิตภัณฑ์

- สร้างนวัตกรรมเพื่อนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์หรือสาธารณประโยชน์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ตลอดห่วงโซ่มูลค่าในภาคการผลิตและบริการ

- ส่งเสริมบทบาทความร่วมมือกับภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อสนับสนุนและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- เน้นการเรียนการสอนควบคู่กับการปฏิบัติการจริงเพื่อพัฒนาสมรรถนะและทักษะในการทำงาน

3) กลุ่มพัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น มีเป้าหมายดังนี้

- เน้นการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการสร้างศักยภาพให้สถานศึกษา องค์กรในชุมชนและประชาชนมีความเข้มแข็งในการพัฒนาการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคมในชุมชน

- ผลิตบัณฑิตและเป็นแหล่งพัฒนาศักยภาพบุคลากรในพื้นที่ให้มีจิตสำนึกและความรู้ความสามารถเพื่อเป็นหลัก ในการขับเคลื่อน พัฒนา และเปลี่ยนแปลงในระดับพื้นที่

- ดำเนินการวิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อนำความที่ได้ไปใช้ในการพัฒนาชุมชน

- สืบสานและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ประยุกต์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เข้ากับยุคสมัยเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า

- ส่งเสริมการสืบทอดและพัฒนาความรู้จากผู้มีภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

4) กลุ่มพัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา มีเป้าหมายดังนี้

- มุ่งพัฒนาศักยภาพให้เป็นผู้มีสติปัญญาและคุณธรรมด้วยการจัดการเรียนการสอนที่ผสานหลักศาสนากับหลักวิชาการ

- ให้ความสำคัญกับการวิจัยและสร้างนวัตกรรมโดยยึดหลักศาสนาปรับใช้หลักศาสนาให้เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนไปและสร้างหลัก การวิชาการที่สอดคล้องกับหลักศาสนาเป็นทางเลือกคู่กับหลักวิชาการของประเทศตะวันตก

- นำหลักธรรมคำสอนของศาสนาต่าง ๆ มาชี้นำสังคมโดยมุ่งพัฒนาจิตใจสติปัญญาและพฤติกรรมของประชาชนเพื่อให้เกิดสันติสุขและความสามัคคีของคนในชาติ

5) กลุ่มผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ มีเป้าหมายดังนี้

- เน้นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ หรือจรรโลงศิลปะและวัฒนธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และยกระดับสมรรถนะทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

ตามประกาศกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ให้สถาบันอุดมศึกษา สังกัดกลุ่มสถาบัน อุดมศึกษา **มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้กำหนดสังกัดกลุ่มที่ 2 กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม** โดยสรุปผลการประเมินศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563-2565 ค่าคะแนนเต็ม 5 คะแนน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีผลการประเมิน ดังนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 มีผลประเมิน 3.38 คะแนน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 มีผลประเมิน 3.38 คะแนน และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีผลประเมิน 3.38 คะแนน

ตัวชี้วัด	ระดับคะแนน (เต็ม 5 คะแนน)		
	ปี 2563	ปี 2564	ปี 2565
การวิจัยระดับแนวหน้าของโลก	1.75	0.88	0.88
- จำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษา	1	1	1
- ความร่วมมือวิจัยระดับนานาชาติ	1	1	1
- ค่าเฉลี่ยจำนวนครั้งที่ได้รับการอ้างอิงเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนผลงานวิจัย	1	1	-
- งบประมาณด้านการวิจัยต่อหัวของบุคลากร	1	2	2
- อัตราการอ้างอิงของผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์	2	2	2
- ชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษา	5	-	-
- การเคลื่อนย้ายของอาจารย์และนักศึกษา	2	-	1
- รางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติระดับชาติและ/หรือนานาชาติของบุคลากร ต่อจำนวนอาจารย์/นักวิจัยทั้งหมด	1	-	-
การพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม	3.38	3.38	3.38
- ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการในสถาบันอุดมศึกษา	5	5	5
- หลักสูตร/โปรแกรมเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา	5	5	5
- งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการของสถาบันอุดมศึกษา	1	2	3
- ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมของสถาบันอุดมศึกษา	4	5	5
- นักศึกษาและบัณฑิตผู้ประกอบการ	5	3	3
- รางวัลด้านผู้ประกอบการ	1	1	1
- งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่	1	1	-
- บุคลากรสถาบันอุดมศึกษาแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	5	5	5
พัฒนาชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนอื่น	2.75	2.63	3.00
- ความสอดคล้องของหลักสูตร	2	4	5
- การวิจัยและบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ภูมิภาค	3	5	3
- การมีส่วนร่วมของสังคมและชุมชน	2	5	5
- การบูรณาการงบประมาณจากภาครัฐและเอกชนในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมในพื้นที่	1	1	-
- ร้อยละการได้งานทำในพื้นที่หรือภูมิภาคของบัณฑิต	4	1	1
- การพัฒนาเชิงพื้นที่	5	1	5
- การมีส่วนร่วมของบุคคลหรือหน่วยงานในชุมชน พื้นที่ หรือภูมิภาค	4	4	4
- ความยั่งยืนของสถาบันอุดมศึกษา ชุมชนและสังคม	1	-	1
การผลิตและพัฒนาบุคลากรวิชาชีพและสาขาจำเพาะ	2.75	2.88	3.13
- ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการรับรองประสิทธิภาพการเรียนรู้ตามมาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ	1	5	5
- ร้อยละของหลักสูตรที่จัดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานจริง	5	5	5
- ร้อยละของผู้สอนที่มีคุณภาพสูง	1	1	1
- อัตราการคงอยู่ของผู้เรียน	4	5	5
- ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบการอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา	-	2	3
- ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง	-	-	-
- ร้อยละของผู้จ้างงานที่พอใจอย่างยิ่งในคุณลักษณะของบัณฑิต	-	5	5
- อัตราส่วนของเงินสนับสนุนต่องบดำเนินการ	-	-	1
พัฒนาปัญญาและคุณธรรมด้วยหลักศาสนา	2.00	1.88	1.63
- บัณฑิตมีคุณลักษณะทางสติปัญญาและคุณธรรม	-	1	3
- ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากความร่วมมือกับเครือข่าย	-	-	-
- ผลงานงานวิจัยและ/หรือนวัตกรรมที่พัฒนาปัญญาและคุณธรรม	-	1	1
- บุคลากรที่มีบทบาทหรือผลงานที่ได้รับการอ้างอิง	-	5	1
- สัดส่วนหน่วยกิตของวิชาที่มุ่งเน้นการศึกษาหลักศาสนา หรือนำหลักศาสนามาบูรณาการ	-	1	1
- ความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านศาสนาหรือการพัฒนาคุณธรรม	-	1	1
- งบประมาณ/ทรัพยากรวิจัยเพื่อการพัฒนาปัญญาและคุณธรรม	-	1	1
- ความเข้มแข็งของเครือข่ายความร่วมมือเพื่อพัฒนาสังคมที่ยั่งยืน	-	5	5
- ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา (ปี 2564-2565 ยกเลิก)	1	-	-
- ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาที่ทำงานในอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง ปี 2564-2565 ยกเลิก)	1	-	-
- ร้อยละของผู้จ้างงานที่พอใจอย่างยิ่งในคุณลักษณะของบัณฑิต (ปี 2564-2564 ยกเลิก)	5	-	-
- อัตราส่วนของเงินสนับสนุนต่องบดำเนินการ (ปี 2564-2565 ยกเลิก)	1	-	-

แผนภาพที่ 2-22 สรุปผลการประเมินศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา จำแนกตามการกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 5 กลุ่ม (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)

2.25 ระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตามประกาศคณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2567 ข้อ 2 (2.3) กำหนดว่า ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา สามารถเลือกใช้อาจเป็นระบบที่คณะกรรมการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาจัดทำขึ้น หรือเป็นระบบซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ที่สามารถประกันคุณภาพได้ตั้งแต่ระดับหลักสูตร คณะ และสถาบัน เช่น ระบบ AUN-QA หรือระบบ EdPEXหรือเป็นระบบที่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาขึ้นเอง โดยความเห็นชอบจากสภาสถาบันและนำเสนอคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น

ทั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในคราวประชุมครั้งที่ 202-8/2564 วันพฤหัสบดี ที่ 24 กรกฎาคม 2564 มีมติเห็นชอบระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ระดับคณะ และระดับมหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยฯ เลือกใช้ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงระบบ รายละเอียดดังนี้

ระดับหลักสูตร

ปีการศึกษา 2563 ถึง ปีการศึกษาปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2566) มหาวิทยาลัยฯ เลือกใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ด้วยระบบของ ASEAN UNIVERSITY NETWORK QUALITY ASSURANCE VERSION 4.0 (AUN-QA) ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 การกำกับมาตรฐาน ใช้ระบบของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และองค์ประกอบที่ 2 ใช้ระบบของ AUN-QA ใน Criterion ทั้ง 8 ดังนี้

- 1) Expected Learning Outcomes
- 2) Programmed Structure and Content
- 3) Teaching and Learning Approach
- 4) Student Assessment
- 5) Academic Staff
- 6) Student Support Services
- 7) Facilities and Infrastructure
- 8) Output and Outcomes

ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2562 ถึงปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยฯ เลือกใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ผนวกกับระบบที่มหาวิทยาลัยฯ พัฒนาขึ้น ทั้งในระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย สอดคล้องตามมาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2561 ในมาตรฐานที่ 1-5 ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 ด้านผลลัพธ์ผู้เรียน

มาตรฐานที่ 2 ด้านการวิจัยและนวัตกรรม

มาตรฐานที่ 3 ด้านการบริการวิชาการ

มาตรฐานที่ 4 ด้านศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทย

มาตรฐานที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

จากเกณฑ์มาตรฐานข้างต้น เมื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปีการศึกษา 2562-2564 ส่งผลให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับคณะและระดับมหาวิทยาลัย มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดี ถึงดีมาก สำหรับปีการศึกษา 2566 มหาวิทยาลัย มีนโยบายให้ระดับหน่วยงานตามโครงสร้างของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย คณะ วิทยาลัย สถาบัน สำนัก สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขตและระดับมหาวิทยาลัย นำเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ (EdPEX) มาใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในแทนเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2566 เป็นต้นไป จนกว่าจะมีการประกาศเปลี่ยนแปลงระบบ โดยระบบคุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) ฉบับปี 2563-2566 มีหลักการสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการให้ความสำคัญกับผลลัพธ์
2. เปิดอิสระให้องค์กรเลือกเส้นทางเดินด้วยตนเอง
3. ให้ความสำคัญกับมุมมองเชิงระบบและการบูรณาการสู่เป้าประสงค์ขององค์กร
4. ความเป็นเลิศตามวิถี EdPEX เกิดจากวงจรการเรียนรู้ (ADLI)
5. ส่งเสริมให้องค์กรเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันและมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

โดยลักษณะของการประเมินเป็นการตอบคำถามของเกณฑ์ EdPEX ในคู่มือมีการสำรวจจุดแข็งและโอกาสในการพัฒนาตนเองใน 7 หมวดที่สำคัญเพื่อบริหารจัดการและดำเนินการของทั้งสถาบัน ดังนี้

- 1. การนำองค์กร :** สถาบันแบ่งปันวิสัยทัศน์และนำองค์กรอย่างไร และทำให้มั่นใจถึงการกำกับดูแลสถาบันที่ดีอย่างไร
- 2. กลยุทธ์ :** สถาบันเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคตอย่างไร
- 3. ลูกค้า :** สถาบันรับฟัง สร้างความพึงพอใจและสร้างความผูกพันกับผู้เรียนและลูกค้ากลุ่มอื่นอย่างไร
- 4. การวัด :** การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ : สถาบันใช้ข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อถือได้เพื่อการตัดสินใจอย่างไร
- 5. บุคลากร :** สถาบันสร้างความผูกพันและเพิ่มอำนาจการตัดสินใจให้แก่บุคลากรอย่างไร
- 6. ระบบปฏิบัติการ :** สถาบันมั่นใจได้อย่างไรว่า ระบบปฏิบัติการที่ใช้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพซึ่งจะทำให้สามารถจัดการศึกษา วิจัย บริการ และตอบสนองต่อพันธกิจอื่น ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ
- 7. ผลลัพธ์ :** สถาบันดำเนินการได้ดีเพียงใด

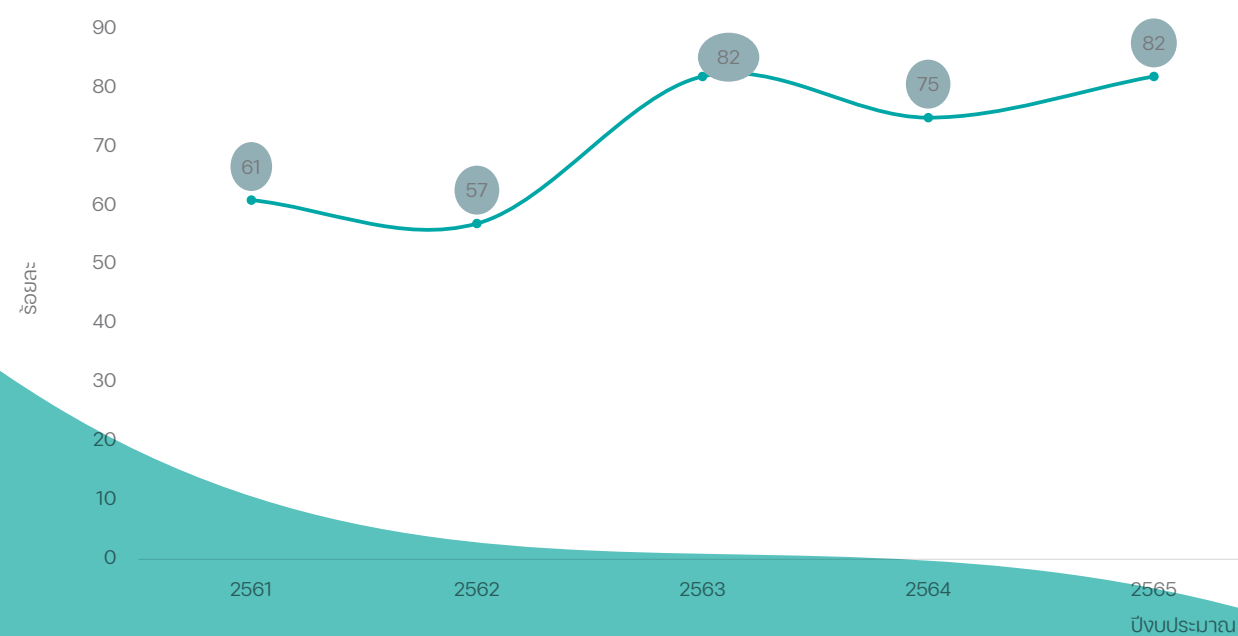
ผลการดำเนินงาน ที่ผ่านมา

ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) เป็นแผนฉบับแรกภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) จัดทำขึ้นภายใต้ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติแผน และขั้นตอนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นโยบายสำคัญของรัฐบาล และแผนฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะ 5 ปีแรกไปสู่เป้าหมายวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยแห่งนวัตกรรม เพื่อการพัฒนาภูมิภาคอย่างมั่นคง” ด้วยความมุ่งมั่นในการผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพ เพื่อเป็นกำลังแรงงานที่มีมาตรฐานก่อให้เกิดรายได้สูง สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับภูมิภาค

โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) ได้ถือปฏิบัติและดำเนินการมาจนสิ้นระยะแล้ว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมามหาวิทยาลัยฯ ได้สร้างระบบและกลไกในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ การสร้างการรับรู้ การจัดทำแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การมอบหมายผู้รับผิดชอบ การกำกับติดตาม และประเมินผล รวมไปถึงจัดสรรงบประมาณที่มีความสอดคล้องและสามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ

โดยผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2561-2565 มหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างขีดความสามารถและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ 2) ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจ 3) ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ 4) ด้านการสร้างเสริมรศกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน และ 5) ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งในปี พ.ศ.2561 เป็นปีแรกของการเริ่มต้นใช้แผนฯ แต่ทว่ายังมีการบูรณาการการทำงานร่วมกับแผนฯ ฉบับก่อนหน้า มีผลการดำเนินงานอยู่ที่ ร้อยละ 61 ต่อมาในปี 2562 เป็นปีแรกของการเริ่มต้นใช้แผนฯ อย่างเต็มรูปแบบ หน่วยงานภายในสังกัดอยู่ในช่วงปรับตัวและเปลี่ยนผ่านระบบการทำงานเข้าสู่แผนฉบับปัจจุบัน ทำให้มีผลการดำเนินงานค่อนข้างน้อยอยู่ที่ ร้อยละ 57 ต่อมาในปี 2563 หน่วยงานในสังกัดเริ่มปรับตัวและร่วมกันขับเคลื่อนแผนไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ทำให้ผลการดำเนินงานดีขึ้น อยู่ที่ ร้อยละ 82 และปี 2564 ซึ่งเป็นปีที่ทั่วโลก รวมถึงมหาวิทยาลัยฯ ประสบปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานตามภารกิจได้อย่างเต็มประสิทธิภาพทำให้ผลการดำเนินงานลดลงจากปี 2563 อยู่ที่ ร้อยละ 75 ซึ่งปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 เป็นปีสุดท้ายของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) มีผลการดำเนินงานอยู่ที่ ร้อยละ 82 โดยสรุปผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ปี 2561-2565 ได้ดัง แผนภาพที่ 3-1 แสดงผลการดำเนินงานภาพรวม ปี 2561-2565

แผนภาพที่ 3-1 ผลการดำเนินงานภาพรวม ปี 2561-2565

ทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงผลการดำเนินงานในมิติรายประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ ทั้ง 5 ด้าน มหาวิทยาลัยฯ จึงได้สรุปผลการดำเนินงาน จำแนกรายประเด็นยุทธศาสตร์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์ม 3 แพลตฟอร์ม เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ ไปสู่เป้าหมาย ประกอบด้วย 1) แพลตฟอร์มนวัตกรรมการศึกษา (RUTS Education Innovation Platform) 2) แพลตฟอร์มการบริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ (Re-RUTS Lecturer Platform) และ 3) แพลตฟอร์มการสร้างคนตามอัตลักษณ์ศรีวิชัย (RUTS Branding Platform) โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างนักปฏิบัติมืออาชีพเพื่อพัฒนาสังคมในระดับภูมิภาคด้วยนวัตกรรม ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) พัฒนาระบบการรับเข้าศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย
- 2) พัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย
- 3) พัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
- 4) พัฒนาผู้สอนเป็น SMART TEACHER
- 5) พัฒนาระบบนิเวศน์ (Ecosystem) ที่เอื้อต่อการเรียนรู้รูปแบบใหม่
- 6) พัฒนาความเป็นเลิศและโดดเด่นเฉพาะทางด้านการปฏิบัติ
- 7) พัฒนากิจกรรมที่เป็นพลเมืองโลกของผู้เรียน

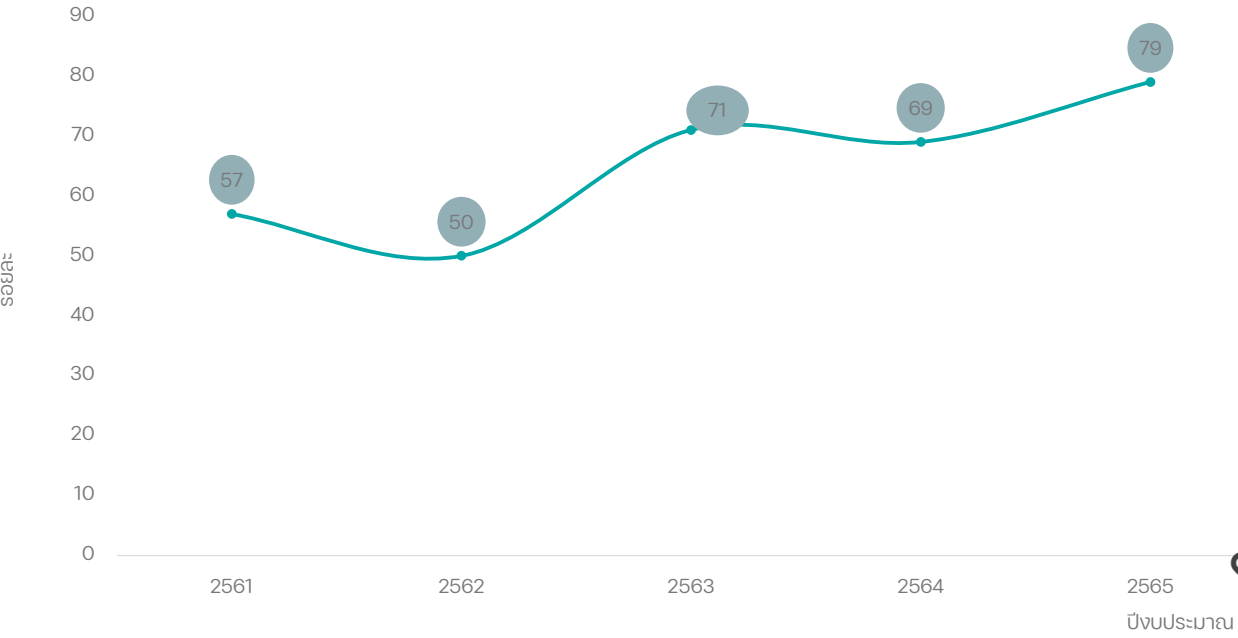
ในปี 2561-2565 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ อยู่ที่ร้อยละ 57 ร้อยละ 50 ร้อยละ 71 ร้อยละ 69 และร้อยละ 79ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-2 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์

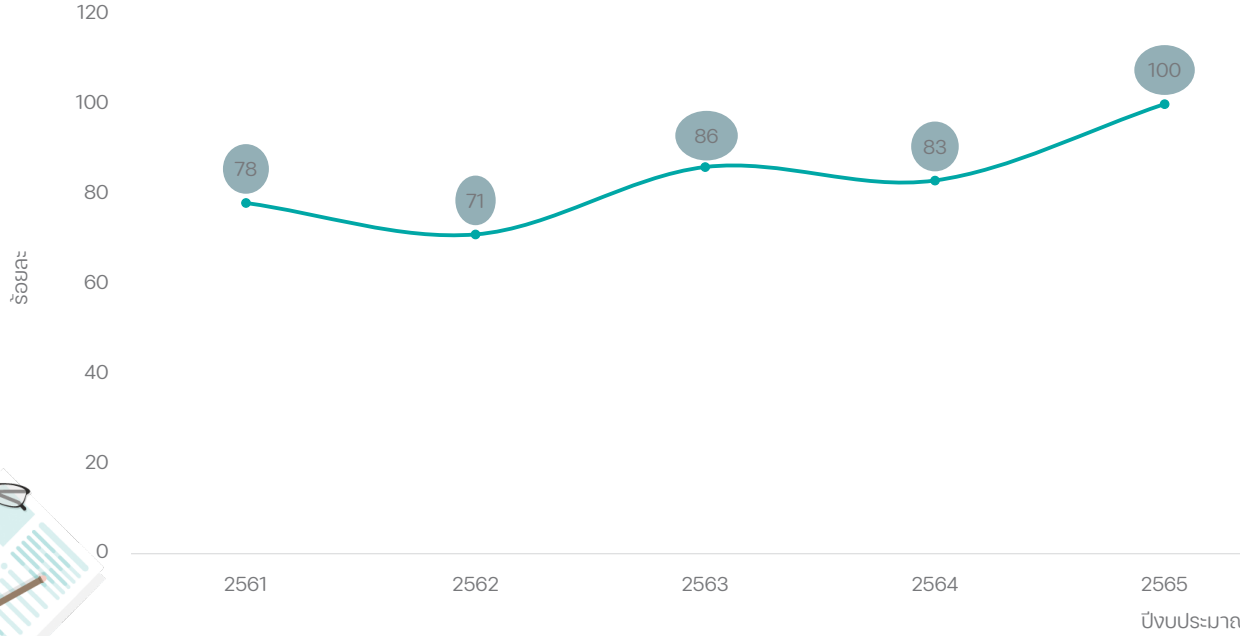
มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม (Research Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ไปสู่เป้าหมายในการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ นำไปสู่การใช้ประโยชน์และขับเคลื่อนเศรษฐกิจ สังคม ระดับภูมิภาค ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1. พัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์
 - บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์
 - สร้างนักวิจัยมืออาชีพ
 - สนับสนุนระบบนิเวศน์ (Ecosystem) ด้านการวิจัย
 - บูรณาการงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ร่วมกับพันธมิตรอื่น
- 2. พัฒนางานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค
 - สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
 - เร่งรัดการสร้างเครือข่ายแหล่งทุนวิจัยจากภาครัฐและเอกชน
- 3. ส่งเสริมการถ่ายทอดและขยายผลการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ จากงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์
 - สื่อสารคุณค่าและผลกระทบเชิงบวกจากงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ต่อแหล่งทุน สังคม และผู้ใช้ประโยชน์
 - พัฒนาระบบและกลไกการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ เชิงพาณิชย์

ในปี 2561-2565 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ อยู่ที่ร้อยละ 78 ร้อยละ 71 ร้อยละ 86 ร้อยละ 83 และร้อยละ 100 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-3 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์

แผนภาพที่ 3-2 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่

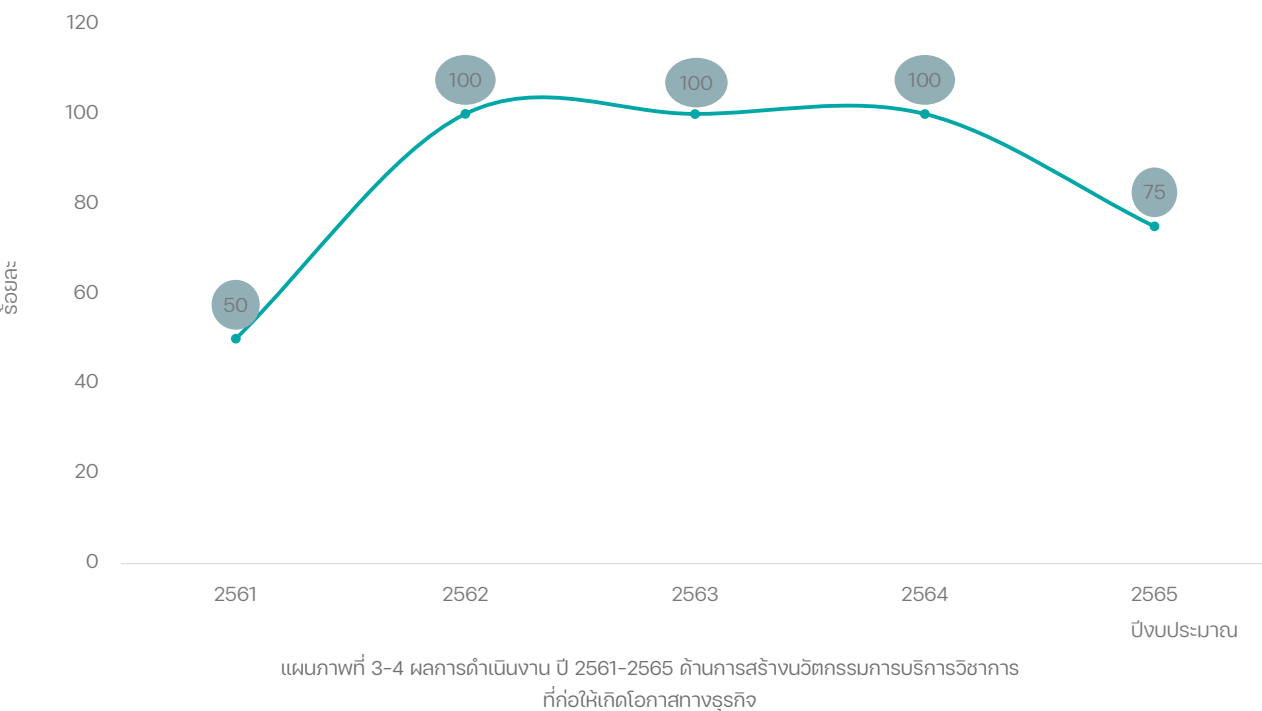
แผนภาพที่ 3-3 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์

3. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มการให้บริการวิชาการและกิจการเพื่อสังคม (Social Engagement Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ ไปสู่เป้าหมายเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชนในภูมิภาค อย่างยั่งยืนด้วยนวัตกรรม ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. พัฒนาระบบนวัตกรรมบริการวิชาการ
 - บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการบริการวิชาการ
 - สร้างนักบริการวิชาการมืออาชีพ
 - สนับสนุนระบบนิเวศน์ (Ecosystem) ด้านการบริการวิชาการ
 - บูรณาการงานบริการวิชาการร่วมกับพันธกิจอื่น
2. ส่งเสริมและสนับสนุนคุณภาพชีวิตของสังคมและชุมชน
 - ให้บริการวิชาการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการในระดับภูมิภาค
3. สร้างรายได้จากการบริการวิชาการ
 - พัฒนาระบบและกลไกการจัดหารายได้จากการบริการวิชาการ
 - เร่งรัดการสร้างเครือข่ายแหล่งทุน จากภาครัฐและเอกชน

ในปี 2561-2565 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ อยู่ที่ร้อยละ 50 ร้อยละ 100 ร้อยละ 100 ร้อยละ 100 และ ร้อยละ 75ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-4 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ

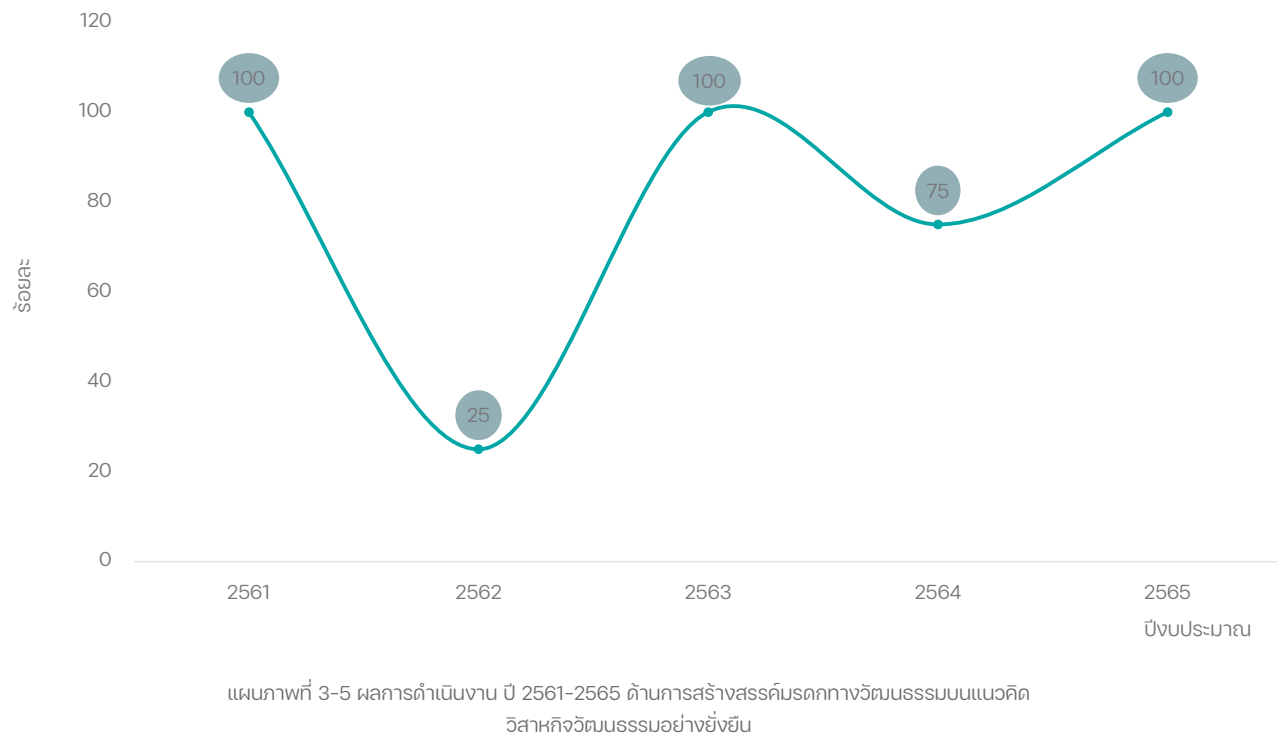

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มวิสาหกิจวัฒนธรรม (Cultural Enterprise Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ไปสู่เป้าหมายการอนุรักษ์ สร้างคุณค่า มรดกวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ด้วยนวัตกรรมอย่างยั่งยืนภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. ทำนุบำรุง สืบทอด มรดกวัฒนธรรมให้ดำรงอยู่อย่างมีคุณค่า
 - ส่งเสริมกิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บนพื้นฐานความหลากหลายทางวัฒนธรรม และเผยแพร่องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน
 - บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
 - สร้างนักวัฒนธรรมสร้างสรรค์มืออาชีพ
 - บูรณาการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมร่วมกับพันธกิจอื่น
2. สร้างสรรค์มรดกวัฒนธรรมสู่วิสาหกิจวัฒนธรรม
 - เร่งพัฒนาวิสาหกิจวัฒนธรรมเชิงพื้นที่
3. อนุรักษ์ พัฒนา และสร้างคุณค่าสิ่งแวดล้อม
 - แก้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อเชิงพื้นที่
 - พัฒนาองค์กรให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - บริหารจัดการผู้สอนรูปแบบใหม่ให้มีความเชี่ยวชาญด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม(สิ่งแวดล้อม)
 - สร้างนักสิ่งแวดล้อมมืออาชีพ
 - บูรณาการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สิ่งแวดล้อม) ร่วมกับพันธกิจอื่น

ในปี 2561-2565 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน อยู่ที่ร้อยละ 100 ร้อยละ 25 ร้อยละ 100 ร้อยละ 75 และร้อยละ 100 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-5 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

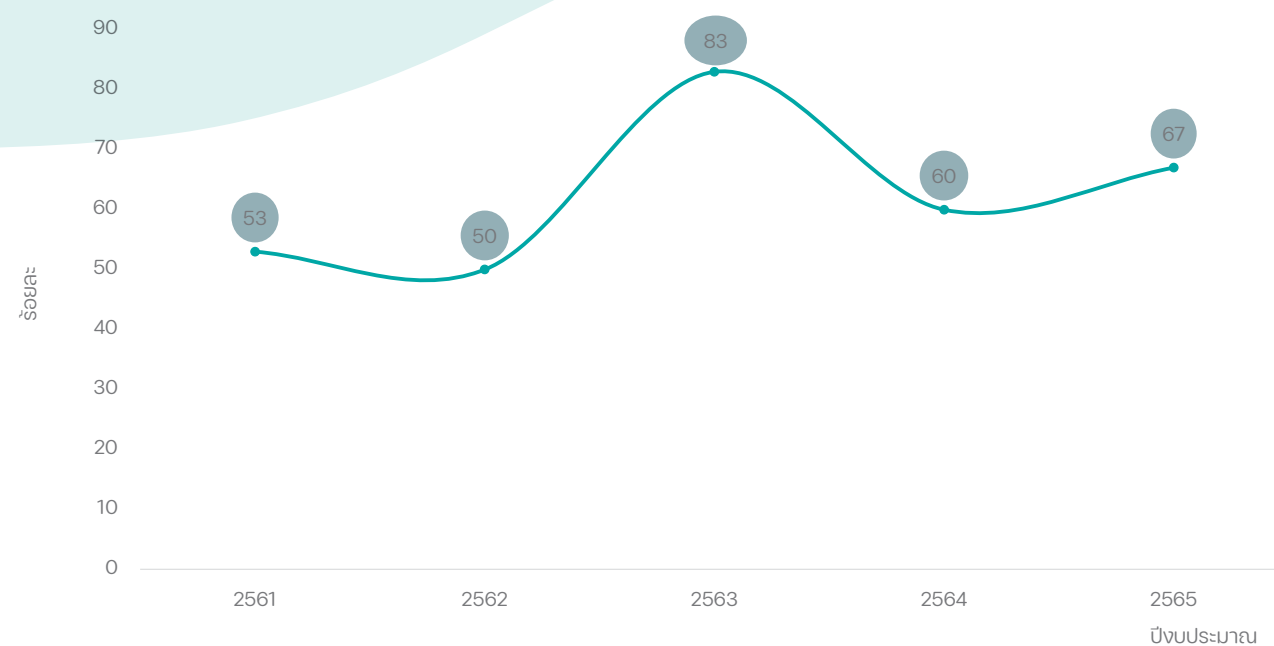

5. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มการบริหารจัดการองค์กรสมัยใหม่ (Modern Organization Management Platform) เพื่อขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ไปสู่เป้าหมายในการพัฒนาองค์กรสมัยใหม่ที่ใช้นวัตกรรมในการบริหารจัดการ ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) ขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์สู่ความสำเร็จ
- 2) พัฒนานวัตกรรมการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคคลสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่
- 4) พัฒนาระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่ด้วยนวัตกรรม
- 5) สนับสนุนระบบนิเวศน์ (Ecosystem) ที่เอื้อต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

ในปี 2561-2565 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง อยู่ที่ร้อยละ 53 ร้อยละ 50 ร้อยละ 83 ร้อยละ 60 และ ร้อยละ 67 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-6 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

แผนภาพที่ 3-6 ผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ด้านการสร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

จากผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) ในมิติประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยทั้ง 5 ด้าน สามารถแสดงรายละเอียดค่าเป้าหมายและตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน ปี 2561-2565 ได้ดัง ตารางที่ 3-1 แสดงผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565)

ตารางที่ 3-1 ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์การพัฒน
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-
 2565) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ลำดับ			ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ และระดับมาตรการ			คำเป้าหมายตัวชี้วัด								
						ปีงบประมาณ 2561		ปีงบประมาณ 2562		ปีงบประมาณ 2563		ปีงบประมาณ 2564		แผน ปี 65
						แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างความโดดเด่นและเป็นเลิศเฉพาะทางตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่							53.33		50.00		71.43		69.23	
*1	1.	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษามีรายได้สูงกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่กฎหมายกำหนด				-	-	25	71.66	25	35.97	30	45.81	35
*2	2.	ร้อยละของผู้สอนที่ผ่านการพัฒนาให้มีคุณสมบัติ SMART TEACHER				-	-	15	1.42	15	96.11	20	91.28	25
*3	3.	ร้อยละของนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ของผู้เรียน สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม				-	-	30	56.41	30	100.00	35	100.00	40
4.	4.	ร้อยละของหลักสูตรที่รับผู้เรียนได้ตามแผน				-	-	80	30.59	80	46.15	80	56.32	80
5.	5.	ร้อยละของผู้สอนที่มีกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning				-	-	85	54.32	90	91.58	90	94.66	95
6.	6.	ร้อยละของผู้สอนที่จัดการเรียนรู้ด้วยระบบ LMS เต็มรูปแบบ				-	-	60	58.19	70	71.73	70	82.03	80
7.	7.	ร้อยละของผู้สอนที่สอบผ่านสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยกำหนด				-	-	50	3.23	60	29.52	70	N/A	70
8.	8.	ร้อยละความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (Ecosystem)				-	-	80	96.76	85	96.62	90	96.83	95
9.	9.	จำนวนกิจกรรมที่ร่วมมือกับเครือข่าย ภายนอกเพื่อใช้ประโยชน์จากระบบนิเวศ (Ecosystem) ร่วมกัน				-	-	15	78	15	56	15	75.00	50
10.	10.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของผู้เรียนที่สอบผ่านสมรรถนะวิชาชีพจากองค์กรภายนอก				-	-	เพิ่มขึ้น อย่างน้อย ร้อยละ 5	-15.19	เพิ่มขึ้น อย่างน้อย ร้อยละ 5	81.01	5	-19.58	5
11.	11.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของผลงานนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ของผู้เรียน				-	-	10	81.40	10	-15.38	10	37.31	15
12.	12.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคะแนนสอบสมรรถนะภาษาอังกฤษของผู้เรียน				-	-	5	13.64	5	43.07	5	-7.83	5
13.	13.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของคะแนนสอบสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้เรียน				-	-	5	3.97	5	-0.96	5	4.69	5
14.	14.	ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ประกอบการ				-	-	2	15.34	4	1.00	4	25.25	10

ลำดับ			ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ และระดับมาตรการ			ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด								
						ปีงบประมาณ 2561		ปีงบประมาณ 2562		ปีงบประมาณ 2563		ปีงบประมาณ 2564		แผน ปี 65
						แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างงานวิจัยเพื่อพัฒนาเชิงพื้นที่และก่อให้เกิดคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์							77.78		71.43		85.71		83.33	
*15	1.	ร้อยละของผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม เพื่อสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์				-	-	30	18.45	30	65.43	40	51.32	50
*16	2.	ร้อยละของเงินทุนวิจัยภายนอกเพิ่มขึ้น				-	-	10	149.38	10	163.85	10	14.93	10
*17	3.	จำนวนหน่วยงาน ที่นำผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์				-	-	15	41	15	26	15	23	20
18.	4.	ร้อยละของผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่บูรณาการกับการเรียนการสอนและพันธกิจอื่นอีกอย่างน้อย 1 ด้าน				-	-	10	22.75	10	44.44	15	42.98	15
19.	5.	จำนวนศูนย์ความเป็นเลิศ				-	-	N/A	N/A	1	-	N/A	N/A	-
20.	6.	จำนวนผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น				-	-	6	46	8	43	10	14	12
21.	7.	จำนวนผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์				-	-	2	43	2	21	2	0	4
22.	8.	ร้อยละของงบประมาณจากแหล่งทุนที่เป็นเครือข่ายวิจัยเพิ่มขึ้น				-	-	5	-	N/A	N/A	N/A	N/A	-
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างนวัตกรรมบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดโอกาสทางธุรกิจ							100.00		100.00		100.00		100.00	
*23	1.	ชุมชน สังคม ในระดับภูมิภาค มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้น)				-	-	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5	29.53	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5	34.61	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 5	21.06	คะแนนการวัดคุณภาพชีวิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 10
24.	2.	ร้อยละผลงานบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียนการสอนและพันธกิจอื่น อย่างน้อย 1 ด้าน				-	-	15	87.88	30	50.70	45	78.72	60
25.	3.	ร้อยละของรายได้จากการให้บริการวิชาการเพิ่มขึ้น				-	-	10	116.21	10	130.00	10	52.09	10
26.	4.	ร้อยละของงบประมาณจากแหล่งทุนที่เป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้น				-	-	10	418.08	10	714.77	15	205.46	15
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างสรรค์มรดกทางวัฒนธรรมบนแนวคิดวิสาหกิจวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน							100.00		25.00		100.00		75.00	
*27	1.	ร้อยละการเพิ่มขึ้นของนวัตกรรมที่สร้างคุณค่าต่อมรดกวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม				-	-	5	-	5	N/A	5	100.00	10
28.	2.	จำนวนวิสาหกิจวัฒนธรรมที่ได้รับการพัฒนาด้วยนวัตกรรม				-	-	3	1	3	5	6	4.00	6

ลำดับ		ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ และระดับมาตรการ	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด								
			ปีงบประมาณ 2561		ปีงบประมาณ 2562		ปีงบประมาณ 2563		ปีงบประมาณ 2564		แผนปี 65
			แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล	
29.	3.	จำนวนนวัตกรรมที่ผลักดันให้เกิดการพัฒนาองค์กรตามองค์ประกอบของ Green Campus	-	-	6	-	6	8	6	8.00	6
30.	4.	จำนวนชุมชนที่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการจัดการขยะ	-	-	N/A	N/A	6	10	6	15.00	6
31.	5.	จำนวนนวัตกรรมที่นำไปพัฒนาวิสาหกิจวัฒนธรรม	-	-	3	4	N/A	N/A	N/A	N/A	-
ยุทธศาสตร์ที่ 5 : สร้างระบบการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง				-		50.00		83.33		60.00	
*32	1.	ระดับความสำเร็จในการบริหารจัดการองค์กรเพื่อขับเคลื่อนพันธกิจ	-	-	75	61.61	75	89.29	80	81.89	85
33.	2.	ร้อยละตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติงานประจำปีบรรลุเป้าหมาย	-	-	70	58.82	75	81.82	80	77.00	80
34.	3.	จำนวนระบบการให้บริการแบบ One stop service	-	-	3	3	3	3	4	5.00	5
35.	4.	จำนวนนวัตกรรมในการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	-	-	5	8	10	10	15	9.00	15
36.	5.	ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านหลักสูตรฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร	-	-	50	69.24	60	86.60	70	85.64	80
37.	6.	ร้อยละของบุคลากรสายสนับสนุนที่สอบผ่านสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยกำหนด	-	-	50	33.74	60	56.24	70	N/A	70
รวม				60.98		57.14		82.35		75.00	
หมายเหตุ * ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์											

ข้อเสนอแนะ/ปัญหา/อุปสรรค

ผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2561-2565) โดยภาพรวมถือว่าบรรลุผลในระดับดีมาก แม้จะมีบางตัวชี้วัดที่ไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ตามแผน มหาวิทยาลัยฯ จึงได้นำผลการดำเนินงานที่ผ่านมาไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาตัวชี้วัดในแผนยุทธศาสตร์ฯ ระยะถัดไป ให้มีความเหมาะสมและเป็นไปได้มากขึ้น และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ในระยะต่อมมหาวิทยาลัยได้คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต เช่น การเข้าสู่โลกเสมือนจริง (Metaverse) และได้นำผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ที่ผ่านมามาวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดมาตรการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยหลักในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ระยะถัดไป คือประเด็น การปรับเป้าหมายและเครื่องมือประเมินให้สะท้อนความจริง การผลักดันงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ การสร้างความยั่งยืนด้านศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม และการยกระดับการบริหารจัดการด้วยดิจิทัลเพื่อลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมา สามารถสรุปปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินงานได้ดังนี้

ในช่วงปี พ.ศ. 2561-2565 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ประสบปัญหาและอุปสรรคในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ฯ ที่สำคัญ ในหลายด้าน ทั้งด้านบุคลากร การบริหารจัดการองค์กร และสถานการณ์ภายนอกที่ควบคุมไม่ได้ ได้แก่

- บุคลากรบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ฯ และตัวชี้วัดส่งผลให้การทำงานไม่สอดคล้องกับเป้าหมายที่วางไว้และข้อมูลที่น่าเข้าระบบรายงานผลก็ไม่ครบถ้วนหรือไม่ถูกต้อง
- การดำเนินโครงการส่วนใหญ่มุ่งเน้นผลผลิตมากกว่าผลลัพธ์ที่แท้จริงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ส่งผลให้การจัดสรรและการใช้จ่ายงบประมาณขาดประสิทธิภาพ และไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ที่ได้วางไว้ได้อย่างเต็มศักยภาพ
- สถานการณ์โควิด-19 ที่ส่งผลกระทบอย่างรุนแรง ซึ่งการระบาดของโควิด-19 เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้หลายโครงการและกิจกรรมไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ต้องทำแบบ face-to-face หรือกิจกรรมที่ต้องใช้สถานที่ ส่งผลให้การทำงานไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้
- การปรับแผนที่ล่าช้า เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด เช่น สถานการณ์โควิด-19 การปรับแผนการดำเนินงานของบางหน่วยงานมีความล่าช้า ทำให้ไม่สามารถบริหารจัดการงบประมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

“

มหาวิทยาลัย มีระบบและกลไกการกำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่หนึ่ง (พ.ศ. 2561-2565) อย่างเป็นระบบ ภายใต้การให้ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร คณะกรรมการกำกับ ติดตามผลการดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์ และสภามหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาปรับปรุงผลการดำเนินงานและใช้เป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะถัดไป

”

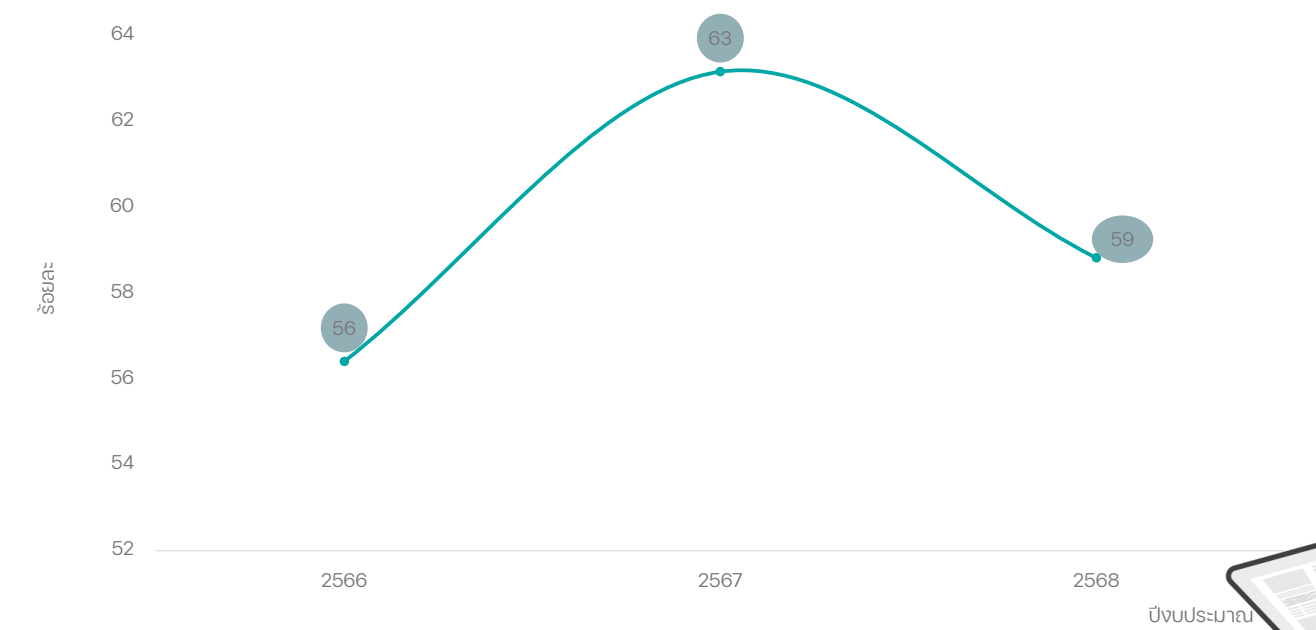

ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2568)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปีที่สอง (พ.ศ. 2566-2570) เป็นแผนฉบับที่สองภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) จัดทำขึ้นภายใต้ความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติ แผนขั้นตอนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายสำคัญของรัฐบาล และแผนฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยในระยะ 5 ปีที่สอง ไปสู่เป้าหมายวิสัยทัศน์ “มหาวิทยาลัยแห่งโอกาส เพื่อการพัฒนาประเทศให้มั่นคง” ด้วยความมุ่งมั่นในการผลิตนักปฏิบัติมืออาชีพ เพื่อเป็นกำลังแรงงานที่มีมาตรฐานก่อให้เกิดรายได้สูง สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับภูมิภาค

ปัจจุบันแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2570) มีการสร้างระบบและกลไกในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ได้แก่ การสร้างการรับรู้ การจัดทำแผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การมอบหมายผู้รับผิดชอบ การกำกับติดตาม และประเมินผล รวมไปถึงจัดสรรงบประมาณที่มีความสอดคล้องและสามารถขับเคลื่อนแผนไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ

ปัจจุบันแผนยุทธศาสตร์ฯ ได้ดำเนินงานมาถึงปีที่ 3 โดยผลการดำเนินงานที่ผ่านมาตั้งแต่ปี 2566-2568 มหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินงานตามประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างขีดความสามารถเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมแหล่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา 2) ด้านการสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 3) ด้านการสร้างองค์ความรู้ที่ทันสมัยและนวัตกรรมเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก 4) ด้านการสร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคมชุมชน ซึ่งในปี พ.ศ. 2566 มีผลการดำเนินงาน ร้อยละ 56.41 ต่อมาในปี 2567 มีผลการดำเนินงานเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น ร้อยละ 63.16 และในปี 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567-31 สิงหาคม 2568) มีผลการดำเนินงาน ร้อยละ 58.82 โดยสรุปผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ปี 2566-2568 ได้ดัง แผนภาพที่ 3-1 แสดงผลการดำเนินงานภาพรวม ปี 2566-2568

แผนภาพที่ 3-7 ผลการดำเนินงานภาพรวม ปี 2566-2568

หมายเหตุ : ผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นผลการดำเนินงาน รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567-31 สิงหาคม 2568)

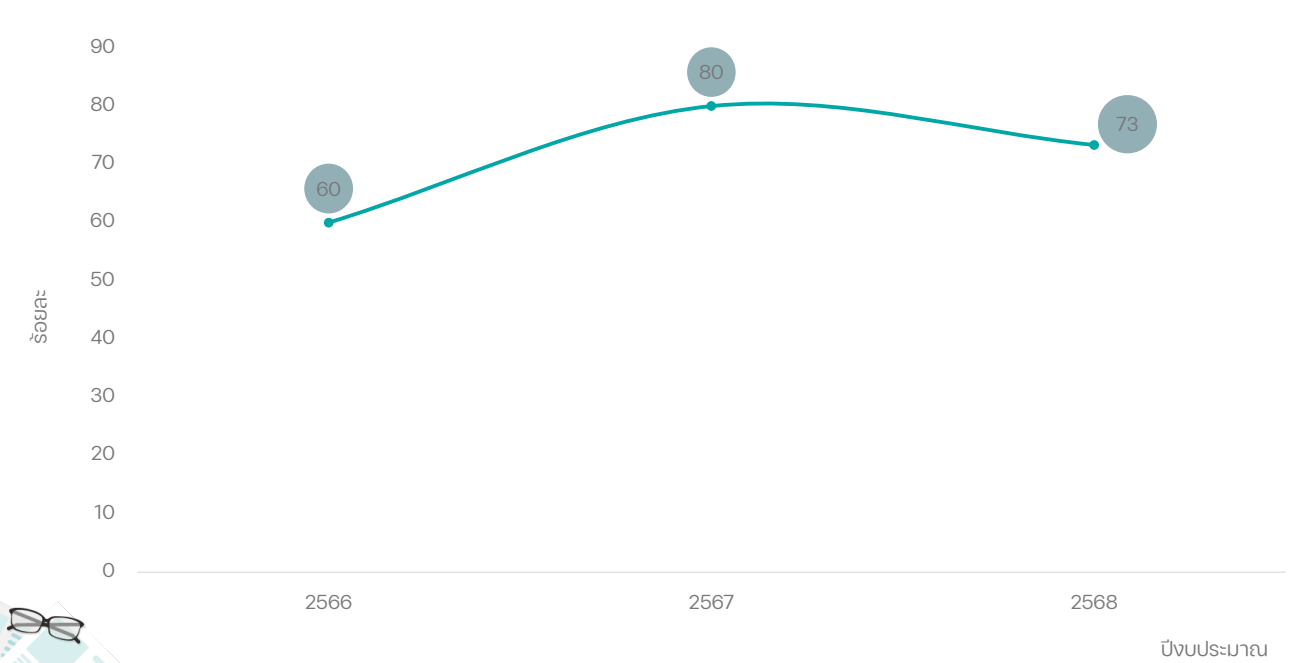
ทั้งนี้เพื่อให้เห็นถึงผลการดำเนินงานในมิติรายประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ ทั้ง 4 ด้าน มหาวิทยาลัยฯ จึงได้สรุปผลการดำเนินงาน จำแนกรายประเด็นยุทธศาสตร์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมแหล่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มด้านการจัดการศึกษา (RUTS Education Platform) ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) พัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้มีความโดดเด่นตามสาขาวิชาชีพ
- 2) พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ตอบสนองความต้องการของประเทศ (Degree /Non Degree)
- 3) พัฒนาผู้สอนให้มีความเป็นมืออาชีพ
- 4) พัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้ / ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ในปี 2566-2568 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างขีดความสามารถเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมแหล่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา อยู่ที่ร้อยละ 60 ร้อยละ 80 และร้อยละ 73.33 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-2 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2566-2568 ด้านการสร้างขีดความสามารถเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมแหล่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

แผนภาพที่ 3-8 ผลการดำเนินงาน ปี 2566-2568 ด้านการสร้างขีดความสามารถเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งเสริมแหล่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

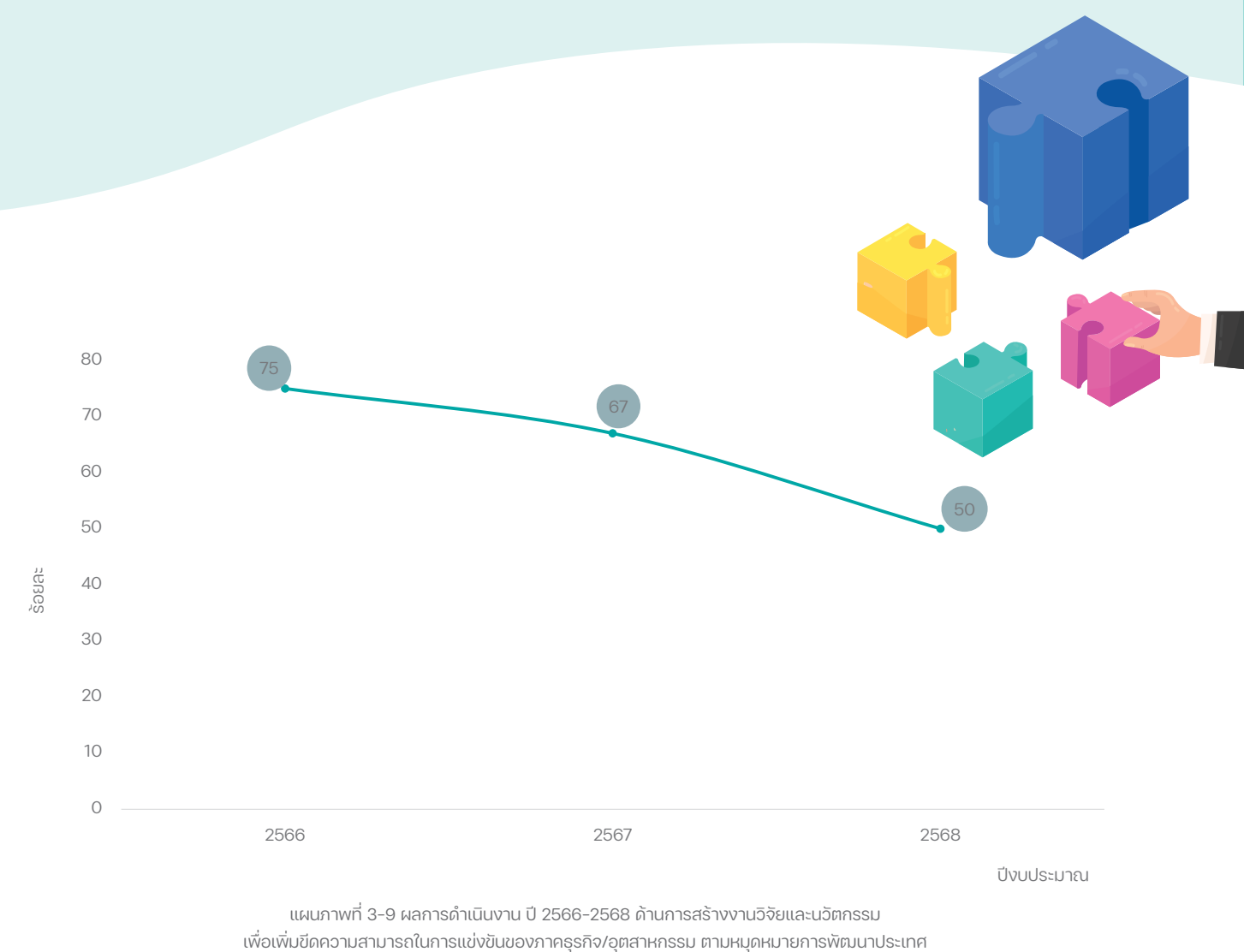
หมายเหตุ : ผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นผลการดำเนินงาน รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567-31 สิงหาคม 2568)

2. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มด้านการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform) ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) พัฒนาศักยภาพนักวิจัย / บริการวิชาการ
- 2) พัฒนากลไกและระบบนิเวศสนับสนุนการดำเนินงานวิจัย / บริการวิชาการ / ศิลปวัฒนธรรม
- 3) พัฒนางานวิจัย / นวัตกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ

ในปี 2566-2568 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ อยู่ที่ร้อยละ 75 ร้อยละ 66.67 และร้อยละ 50 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-3 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2566-2568 ด้านการสร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ

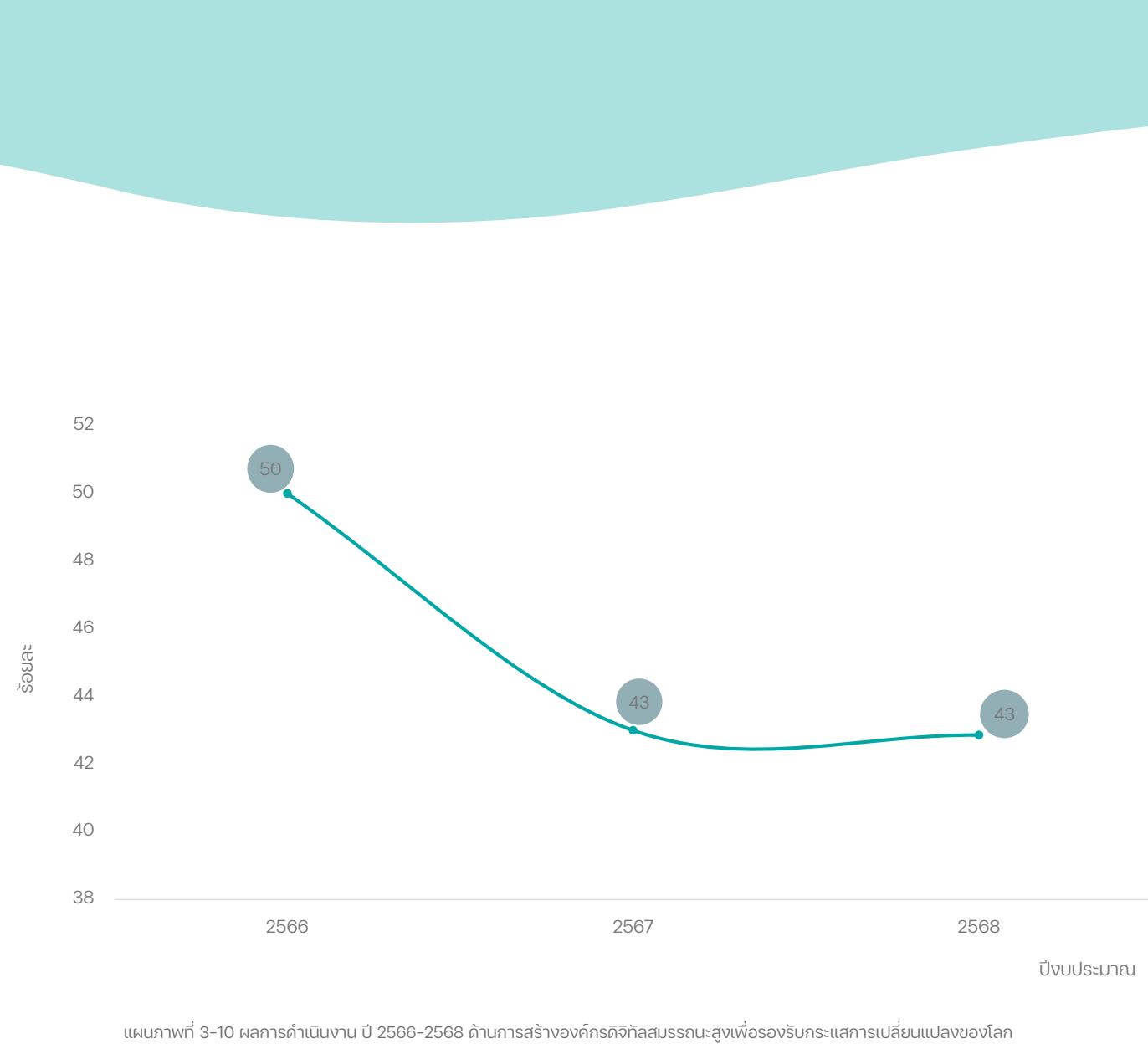

3. ด้านการสร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มด้านการจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform) ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

- 1) พัฒนาระบบบริหารจัดการดิจิทัล
- 2) พัฒนากำลังคนด้านดิจิทัล
- 3) พัฒนาระบบบริหารสินทรัพย์และจัดหารายได้
- 4) พัฒนาระบบนิเวศดิจิทัล
- 5) บริหารจัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ในปี 2566-2568 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก อยู่ที่ร้อยละ 50 ร้อยละ 42.86 และร้อยละ 42.86 ตามลำดับ แสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-4 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2566-2568 ด้านการสร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

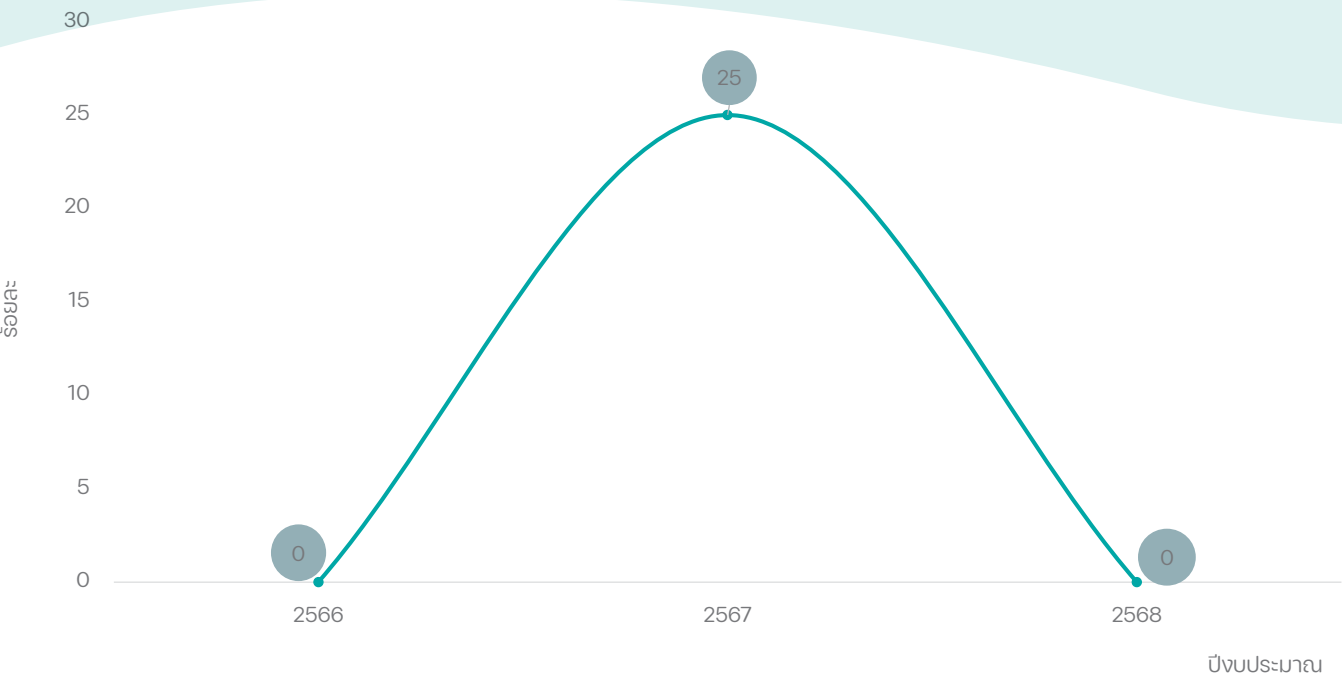
หมายเหตุ : ผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นผลการดำเนินงาน รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567-31 สิงหาคม 2568)

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนาแพลตฟอร์มด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform) ภายใต้แนวทางการดำเนินงานดังนี้

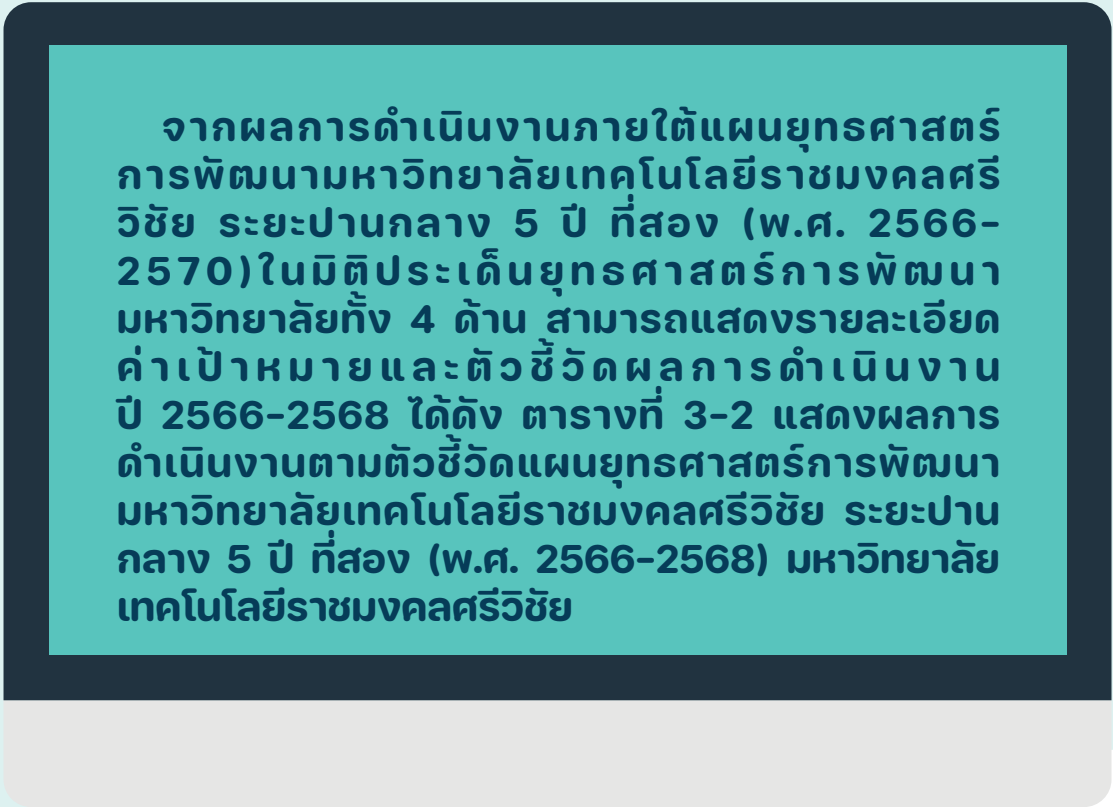
- 1) สร้างผู้ประกอบการและธุรกิจใหม่
- 2) พัฒนา/เชื่อมโยงสินค้าและบริการของชุมชนเข้าสู่แพลตฟอร์มดิจิทัล
- 3) สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- 4) ร่วมทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมกับเครือข่าย

ในปี 2566-2568 ผลการดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์ฯ ด้านการสร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน อยู่ที่ร้อยละ 0 ร้อยละ 25 และร้อยละ 0 ตามลำดับแสดงรายละเอียดดัง แผนภาพที่ 3-5 แสดงผลการดำเนินงาน ปี 2566-2568 ด้านการสร้างโอกาสทางธุรกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

แผนภาพที่ 3-11 ผลการดำเนินงาน ปี 2566-2568 ด้านการสร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

หมายเหตุ : ผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นผลการดำเนินงาน รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567-31 สิงหาคม 2568)

ตารางที่ 3-2 ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2568) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ลำดับ			ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					
			ปีงบประมาณ 2566		ปีงบประมาณ 2567		ปีงบประมาณ 2568 (รอบ 11 เดือน)	
			แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล
ยุทธศาสตร์ที่ 1 : สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา				60		80		73.33
1.	1.	ผู้เรียนทั้งในและนอกระบบเป็นไปตามแผนรับของแต่ละหลักสูตร	80	62.16	80	73.33	80	70.89
2.	2.	ผู้เรียนและบัณฑิตเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	50	35.40	50	39.61	50	37.86
3.	3.	หลักสูตรเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ	30	100	35	98.86	80	100
4.	4.	บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent mobility consultation)	10	24.90	15	28.51	20	45.92
5.	5.	ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ	5	3	5	5	5	5
6.	6.	จำนวนนักศึกษาที่ตกออก	5	4.89	4	1.50	2	1.67
7.	7.	จำนวนหลักสูตร Degree ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง ร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (หลักสูตรสะสม)	3	7	6	7	9	9
8.	8.	จำนวนหลักสูตร Non-degree ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง มีผู้เรียนเป็นไปตามแผน (หลักสูตรสะสม)	15	-	30	0	30	0
9.	9.	ร้อยละของผู้สอนที่เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff)	20	24.76	30	47.44	40	26.18
10.	10.	ร้อยละของผู้เรียนที่มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต	80	52.26	85	93.22	90	94.84
11.	11.	ร้อยละของผู้ที่สอบผ่านสมรรถนะวิชาชีพจากองค์กรภายนอก (จากผู้เข้าสอบทั้งหมด)	80	76.55	90	90.36	90	96.36
12.	12.	รางวัลด้านผู้ประกอบการของผู้เรียน	600	882	800	823	800	1,086
13.	13.	นวัตกรรมของผู้เรียนที่นำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ	30	50	60	139	90	188
14.	14.	กิจกรรมความร่วมมือระหว่างศิษย์เก่ากับมหาวิทยาลัย	15	83	20	103	40	105
15.	15.	ร้อยละของรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัลเต็มรูปแบบ	30	48.54	40	59.66	50	66.52

ลำดับ			ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					
			ปีงบประมาณ 2566		ปีงบประมาณ 2567		ปีงบประมาณ 2568 (รอบ 11 เดือน)	
			แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล
ยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ				75		66.67		50
16.	1.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการวิจัย	200	106.73	120	100.39	140	115.43
17.	2.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการบริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์	100	34.57	30	31.52	40	32.41
18.	3.	บทความทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ	70	70	90	116	120	108
19.	4.	ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือสังคม	220	220	240	225	260	275
20.	5.	รายได้จากผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ Licensing	0.50	0.45	1	-	1.5	0.50
21.	6.	รางวัลด้านผู้ประกอบการของบุคคลทั่วไป	20	27	30	35	40	93
22.	7.	ต้นแบบผลิตภัณฑ์ Products Champion	3	3	6	6	9	9
23.	8.	ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม	15	45	30	52	45	75
24.	9.	จำนวนผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม Technopreneurship	10	205	20	86	50	138
25.	10.	งบประมาณบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้	20	24.22	30	15.48	30	25.50
26.	11.	งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ	100	103.16	200	305.84	300	63.06
27.	12.	ผลงานนวัตกรรมที่สนับสนุนวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่การนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม	2	13	4	15	6	9
ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก				50		42.86		42.86
28.	1.	มหาวิทยาลัยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารจัดการองค์กร - ระดับ 1 ประกาศนโยบายดิจิทัลสำหรับการบริหารจัดการองค์กร - ระดับ 2 มีแผนพัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล : Digital Transformation - ระดับ 3 ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารจัดการองค์กรที่ระบุในแผนฯ เข้าสู่กระบวนการพัฒนา อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 4 ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารจัดการองค์กรที่ระบุในแผนฯ เข้าสู่กระบวนการพัฒนาคบทุกระบบ - ระดับ 5 ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการบริหารจัดการองค์กรที่ระบุในแผนฯ พัฒนาแล้วเสร็จทุกระบบ และประกาศยกเลิกระบบเอกสาร 100%	5	-	5	-	5	-

ลำดับ		ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ และระดับมาตรการ	ค่าเป้าหมายตัวชี้วัด					
			ปีงบประมาณ 2566		ปีงบประมาณ 2567		ปีงบประมาณ 2568 (รอบ 11 เดือน)	
			แผน	ผล	แผน	ผล	แผน	ผล
29.	2.	ระยะเวลาในการให้บริการทางการศึกษาลดลง - ระดับ 1 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 40 - ระดับ 2 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 3 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 4 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 5 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 80	2	5	3	5	5	5
30.	3.	รางวัล Digital Government Award : DG Award - ระดับ 1 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 2 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 3 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 4 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 80 - ระดับ 5 = คะแนนการประเมิน อย่างน้อยร้อยละ 90 หรือ ได้รับรางวัล Digital Government Award : DG Award	1	-	-	-	-	-
31.	4.	ผลงานนวัตกรรมที่ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรตามองค์ประกอบของ Green campus	1	2	1	3	2	3
32.	5.	บุคลากรที่ผ่านการพัฒนาเป็นผู้นำเปลี่ยนผ่านองค์กรสู่ยุคดิจิทัลเพื่อการเปลี่ยนแปลง	50	59	50	57	50	57
33.	6.	ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่ตามภารกิจหลัก	80	86.80	74	86.82	70	89.86
		- ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่สอนเป็นหลัก	10	12.38	14	12.21	15	9.72
		- ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่วิจัยเป็นหลัก	8	0.82	10	0.97	14	0.42
		- ร้อยละบุคลากรสายวิชาการที่ทำหน้าที่กับริการวิชาการเป็นหลัก	2	0	2	-	1	0
34.	7.	รายได้จากการบริหารทรัพย์สิน	40	45.12	60	39.74	80	35.40
35.	8.	ร้อยละการลดลงของรายจ่ายดำเนินงาน	5	เพิ่มขึ้น 24.57	ลดลง 10	ลดลง 8.53	ลดลง 15	ลดลง 7.46
ยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน				0		25.00		0
35.	1.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่	50	13.24	50	5.21	50	0
36.	2.	ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ หรือส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University – Industry Linkage	50	25	60	105	50	2
37.	3.	รายได้จากการให้บริการทางธุรกิจ	2	-	3	-	2	0
38.	4.	จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ (Team Projects)	50	-	100	-	50	-
รวม				56.41		63.16		58.82

หมายเหตุ : ผลการดำเนินงาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นข้อมูลรอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

ข้อเสนอแนะ/ปัญหา/อุปสรรค

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) เป็นแผนยุทธศาสตร์ ฉบับปัจจุบันที่มหาวิทยาลัยถือปฏิบัติ โดยจากผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 --31 สิงหาคม 2568) ผลการดำเนินงานอยู่ที่ ร้อยละ 37.50 ซึ่งขณะนั้นมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างเร่งดำเนินการขับเคลื่อนตัวชี้วัดประจำปี ให้บรรลุตามค่าเป้าหมายที่กำหนด และการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ฯ ในระยะต่อไป มหาวิทยาลัยได้คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต และได้นำผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ที่ผ่านมา มาวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ เพื่อกำหนดมาตรการพัฒนาที่ต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยหลักในการพัฒนาแผนยุทธศาสตร์ระยะถัดไป คือประเด็น การเพิ่มนักศึกษาใหม่และสร้างภาพลักษณ์มหาวิทยาลัย การยกระดับงานวิจัยและบริการวิชาการให้แข่งขันได้ และการจัดการองค์กรที่ยืดหยุ่น เอื้อต่อการหารายได้และการเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากผลการดำเนินงานที่ผ่านมาสามารถสรุป ปัญหา/อุปสรรค ได้ดังนี้

ปัจจุบันการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยในปี 2566-2570 เผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญหลายประการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยสามารถสรุปประเด็นหลักได้ดังนี้

- ความท้าทายในการปรับตัวตามบริบทที่เปลี่ยนไป เนื่องจากมหาวิทยาลัยเผชิญกับความจำเป็นในการปรับตัวให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและสถานการณ์เศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะการแข่งขันในตลาดการศึกษาที่เพิ่มสูงขึ้น
- การขาดความสอดคล้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ บางครั้งนโยบายจากมหาวิทยาลัยไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของหน่วยงานในสังกัด และขาดความเข้าใจที่ตรงกันในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน ทำให้การขับเคลื่อนแผนเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่เกิดผลสัมฤทธิ์
- การขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางส่งผลต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใหม่ ๆ
- ขาดการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกที่ใช้ประกอบการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอย่างทันทั่วทั้งที่ ทำให้การบริหารจัดการขาดประสิทธิภาพ
- การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้าและความซับซ้อนของระเบียบ การบริหารงบประมาณขาดความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนงบประมาณให้สอดคล้องกับสถานการณ์
- บุคลากรขาดแรงจูงใจในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์

“

มหาวิทยาลัยฯ มีระบบและกลไกการกำกับ ติดตามและประเมินผล การดำเนินงานภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่ 2 (พ.ศ. 2566-2570) อย่างเป็นระบบ ภายใต้การให้ข้อเสนอแนะจากผู้บริหาร คณะกรรมการกำกับติดตามผลการดำเนินงานแผนยุทธศาสตร์ และสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงผลการดำเนินงาน และใช้เป็นข้อมูลสำหรับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ ต่อไป

”

บทบาทหน้าที่

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตามที่รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเป็นกรอบพัฒนาประเทศในระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) และเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกัน โดยกำหนดให้ส่วนราชการนำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาจัดทำเป็นแผนพัฒนามหาวิทยาลัยเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในฐานะมหาวิทยาลัยกลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม ต้องทบทวนบทบาทหน้าที่และภารกิจให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาตินโยบายแห่งรัฐ รวมไปถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตทั้งภายในและภายนอกประเทศ ที่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ (Megatrends) ทั้งด้านสังคม เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ให้รองรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างเหมาะสม โดยแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญได้แก่ นวัตกรรมพลิกโฉมและนวัตกรรมขั้นแนวหน้า/ล้ำยุค (Disruptive Innovation and Frontier Technology) สังคมสูงวัย (Aging Society) การขยายตัวของความเป็นเมือง (Urbanization) ความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคทางสังคม (Disparity and Social Inequality) การเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อมและการขาดแคลนทรัพยากร (Environmental degradation and scarcity of resource) เป็นต้น

โดยมหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อได้เปรียบ จุดอ่อน โอกาส และสิ่งท้าทาย (SWOT Analysis) จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อทบทวนบทบาทหน้าที่และภารกิจ ให้มีความเหมาะสมกับสภาวะการณ์เปลี่ยนแปลง และนำผลจากการวิเคราะห์ ไปสู่ออกแบบและจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ขึ้น ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาคมมหาวิทยาลัยฯ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยได้น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักปรัชญานำทางในการจัดทำและขับเคลื่อนแผนไปสู่การเป้าหมายวิสัยทัศน์ ภายใต้ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) โดยผลจากการศึกษาและวิเคราะห์ ข้อได้เปรียบ จุดอ่อน โอกาส และสิ่งท้าทาย (SWOT Analysis) สามารถสรุปความได้เปรียบ โอกาส และความท้าทายเชิงกลยุทธ์ ได้ดังนี้

โดยมหาวิทยาลัยได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ SWOT มาเชื่อมโยงอันนำไปสู่การศึกษาและกำหนดความได้เปรียบ โอกาส และความท้าทายเชิงกลยุทธ์ รายละเอียดดังนี้

1. SWOT Analysis²⁴

ตารางที่ 4-1 แสดงผลการวิเคราะห์ SWOT

ข้อได้เปรียบ (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
S1 วิสัยทัศน์และเป้าหมายของมหาวิทยาลัย S2 อัตลักษณ์และความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาระดับวิชาชีพ S3 หลักสูตรที่ทันสมัยและตอบโจทย์ตลาดแรงงาน S4 การสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก S5 สภาพแวดล้อมและทำเลที่ตั้งที่เอื้อต่อการศึกษาศึกษา S6 โอกาสในการพัฒนากิจกรรมวิชาชีพและกิจกรรมเสริมศึกษา S7 ชื่อเสียงและความร่วมมือที่แข็งแกร่ง S8 ระบบสนับสนุนนักศึกษาที่ครอบคลุม S9 ค่าธรรมเนียมการศึกษาที่เหมาะสมและการเข้าถึงได้ง่าย S10 ภาพลักษณ์และการประชาสัมพันธ์ S11 มหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุนภายนอก S12 นวัตกรรมและงานวิจัย	W1 มหาวิทยาลัยมีอัตราการดรอปรอปรของนักศึกษาสูง W2 ระบบการบริหารและการจัดการที่ไม่คล่องตัว ล้าสมัย W3 ปัญหาด้านบุคลากรและการบริหารงานในมหาวิทยาลัย W4 ความท้าทายด้านสภาพแวดล้อม ทรัพยากร และสิ่งอำนวยความสะดวกในมหาวิทยาลัย W5 ความไม่พร้อมด้านบริการเสริม W6 หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่ต้องปรับปรุง W7 ปัญหาด้านบุคลากรและการสอน W8 ความปลอดภัยในมหาวิทยาลัย W9 กิจกรรมนักศึกษาและการมีส่วนร่วมที่จำกัด W10 ข้อจำกัดด้านการพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม W11 ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์และภาพลักษณ์ W12 ค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สูงเกินไปในบางหลักสูตรและการสนับสนุนด้านการเงิน W13 การแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่น W14 ความไม่เท่าเทียมระหว่างวิทยาเขต W15 การพัฒนาและการนำเทคโนโลยีมาใช้

โอกาส (Opportunities)	สิ่งท้าทาย (Threats)
O1 นโยบายพัฒนาเศรษฐกิจและการศึกษาของรัฐบาล (Thailand Education Policy) O2 งบประมาณด้านการอุดมศึกษาในประเทศ ประมาณ 115,000 ล้านบาท O3 การพัฒนาพื้นที่ตามยุทธศาสตร์ประเทศ O4 ความโดดเด่นด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นในภาคใต้ O5 การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) สำหรับทุกช่วงวัย O6 หลักสูตรที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน O7 ความต้องการของตลาดแรงงาน ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (Job market) O8 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล O9 การขยายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ O10 ความยั่งยืนและการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของโลก O11 มหาวิทยาลัยมีโอกาสในการขยายบริการทางวิชาการและบริการอื่นๆเพื่อสร้างรายได้ O12 การส่งเสริมบุคลากรและการวิจัย O13 การสร้างสัมพันธ์และภาพลักษณ์ในชุมชน O14 ความเข้มแข็งของเครือข่ายศิษย์เก่า	T1 การแข่งขันจากสถาบันการศึกษาอื่นๆที่สูงขึ้น T2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและการลดลงของประชากรวัยเรียน T3 ปัญหาภายในด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ T4 พฤติกรรมผู้เรียนที่เปลี่ยนไป T5 นโยบายภาครัฐและการเปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษา T6 ผลกระทบจากเศรษฐกิจถดถอยและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ T7 ปัญหาการพึ่งพางบประมาณและทรัพยากรจากภายนอก T8 ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ T9 การขาดความยั่งยืนและนวัตกรรม T10 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป T11 ความเคร่งครัดในศาสนาอิสลามต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

โดยมหาวิทยาลัยได้นำข้อมูลจากการวิเคราะห์ SWOT มาเชื่อมโยงอันนำไปสู่การศึกษาและกำหนดความได้เปรียบ โอกาส และความท้าทายเชิงกลยุทธ์ รายละเอียดดังนี้

2. ความได้เปรียบ โอกาส และความท้าทายเชิงกลยุทธ์²⁴

ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Advantages : SA)

- SA1 มีอัตลักษณ์โดดเด่นในการผลิตบัณฑิตที่มีทักษะวิชาชีพสูง โดยเน้นการพัฒนากิจกรรมปฏิบัติจริงผ่านหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- SA2 มีบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน พร้อมให้คำปรึกษาและสนับสนุนนักศึกษาอย่างใกล้ชิด
- SA3 มีที่ตั้งอยู่ในทำเลที่ดี รองรับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่
- SA4 นักศึกษาได้รับโอกาสฝึกงานในสถานประกอบการชั้นนำ และเข้าร่วมกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะนอกห้องเรียนในหลากหลายมิติ
- SA5 มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงยาวนานในระดับภูมิภาคใต้ ได้รับการยอมรับในหลายสาขาวิชาชีพ
- SA6 มีเครือข่ายความร่วมมือที่แข็งแกร่งร่วมกับภาคอุตสาหกรรมและชุมชนในพื้นที่ รวมถึงเครือข่ายศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จในหลากหลายอาชีพ

โอกาสเชิงกลยุทธ์ (Strategic Opportunities : SOP)

- SOp1 แนวโน้มการจัดการศึกษาในปัจจุบันสอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐที่มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีทักษะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน พร้อมทั้งสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอด
- SOp2 นโยบายภาครัฐส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ตามยุทธศาสตร์ประเทศ มีการลงทุนของรัฐในโครงการพัฒนาพื้นที่ภาคใต้ช่วยเพิ่มโอกาสในการเชื่อมโยงมหาวิทยาลัยกับโครงการระดับประเทศ
- SOp3 ความโดดเด่นด้านทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นในภาคใต้ รวมถึงการเติบโตของเศรษฐกิจในภาคใต้ เป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเฉพาะทาง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรและการท่องเที่ยว
- SOp4 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล เปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาหลักสูตรที่ตอบโจทย์อนาคตและความต้องการของตลาดแรงงาน
- SOp5 การขยายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถนำไปสู่การสร้าง MOU กับสถานประกอบการ เพื่อพัฒนากิจกรรมวิชาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน
- SOp6 มหาวิทยาลัยมีโอกาสนิเทศขยายบริการทางวิชาการและบริการอื่น ๆ เพื่อสร้างรายได้
- SOp7 มหาวิทยาลัยมีโอกาสนิเทศพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ และการฝึกอบรมเพื่อ R-U-N Skill ที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและมีหลากหลายหลักสูตรในปัจจุบัน
- SOp8 เครือข่ายศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพที่สำคัญในการสนับสนุนชื่อเสียงและพัฒนามหาวิทยาลัย

ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenge : SC)

- SC1 การแข่งขันจากสถาบันการศึกษาอื่นๆที่สูงขึ้น มหาวิทยาลัยต้องเผชิญการแข่งขันจากมหาวิทยาลัยในพื้นที่
- SC2 การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและการลดลงของประชากรวัยเรียน ประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุสมบูรณ์แบบ ทำให้ประชากรในวัยเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง อัตราการเกิดที่ลดลง และการลดลงของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลโดยตรงต่อจำนวนนักศึกษาใหม่ ประชากรวัยเรียนที่เหลือน้อยมีแนวโน้มเลือกมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและตอบโจทย์ตลาดแรงงานมากกว่า
- SC3 ปัญหาภายในด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ การแข่งขันในการดึงดูดและรักษาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญสูงเป็นเรื่องท้าทาย เนื่องจากสถาบันการศึกษาอื่น ๆ มีทรัพยากรและข้อเสนอที่ดีกว่า
- SC4 พฤติกรรมผู้เรียนที่เปลี่ยนไป พฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะคนรุ่นใหม่ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ต้องการความยืดหยุ่นมากขึ้น ให้ความสำคัญกับใบปริญญาน้อยลงเมื่อเทียบกับการเรียนรู้ทางเลือก ซึ่งส่งผลต่อความน่าสนใจของการเรียนการสอนในระบบอุดมศึกษาแบบดั้งเดิมที่ต้องเร่งปรับตัวให้เข้ากับแนวโน้มพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป
- SC5 นโยบายภาครัฐและการเปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษา การลดงบประมาณสนับสนุนจากภาครัฐและการเปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษา ส่งผลให้สถาบันการศึกษาเอกชนสามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยของรัฐได้มากขึ้น
- SC6 ผลกระทบจากเศรษฐกิจถดถอยและความไม่แน่นอนทางเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจถดถอย การเปลี่ยนแปลงแนวคิดการทำงาน Work from Anywhere และผลกระทบจาก COVID-19 ส่งผลให้จำนวนผู้สมัครเรียนลดลง ครอบครัวจำนวนมากมีข้อจำกัดด้านการเงิน รวมถึงความไม่แน่นอนทางการเมืองและเศรษฐกิจในระดับประเทศและโลกยังเพิ่มความเสี่ยงต่อการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย
- SC7 ปัญหาการพึ่งพางบประมาณและทรัพยากรจากภายนอก มหาวิทยาลัยเผชิญกับข้อจำกัดด้านงบประมาณที่จำกัดจากภาครัฐและการขาดแหล่งเงินทุนจากภาคเอกชน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดทำโครงการใหม่ ๆ และการวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
- SC8 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไป ส่งผลให้มหาวิทยาลัยต้องออกแบบหลักสูตรใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเป็นหัวใจสำคัญ หลักสูตรที่ไม่ปรับปรุงอาจล้าสมัยและไม่สามารถแข่งขันกับมหาวิทยาลัยที่ปรับตัวเร็วกว่าได้

ข้อมูลเพิ่มเติมผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix สามารถดาวน์โหลดได้ที่ QR-Code

²⁴ “ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

3. บทบาทหน้าที่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. ปรัชญา (Philosophy)

มีอาชีพด้านนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

2. ปรัชญาการศึกษา

จัดการศึกษาเพื่อคนทุกช่วงวัยสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติสมรรถนะสูงด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

3. ปณิธาน (Determination)

มุ่งผลิตนักปฏิบัติมีอาชีพที่สร้างสรรค์สังคม

4. วิสัยทัศน์ (Vision)

“มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม” สามารถวัดความสำเร็จได้จากตัวชี้วัดต่อไปนี้

- 1) คะแนนการประเมินตามเกณฑ์การจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา”กลุ่มการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม” อยู่ในระดับ 4 ขึ้นไป
- 2) ระดับการลงทุนใน R&D (การวิจัยและพัฒนา) เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี
- 3) ผลการจัดอันดับ THE Impact Rankings (Overall Impact) อยู่ในช่วงอันดับที่ 601-800

5. สมรรถนะหลัก (Core Competency)

มีความเชี่ยวชาญด้านทักษะปฏิบัติในสาขาวิชาชีพเฉพาะทาง เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สังคม

6. พันธกิจ (Mission)

- 4.1 ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- 4.2 สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
- 4.3 ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
- 4.4 สืบถอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์

7. ค่านิยมหลัก (Core Values)

มหาวิทยาลัยกำหนดค่านิยมหลักขององค์กรซึ่งแทนด้วยตัวอักษร 4 ตัวคือ **RUTS** โดยมีความหมายดังนี้

R

U

T

S

R = Responsibility
รับผิดชอบต่อตนเอง รับผิดชอบต่อหน้าที่ เพื่อผลิตนักปฏิบัติมีอาชีพ

U = Unity
เป็นหนึ่งเดียว กลมเกลียวสามัคคี ทำงานเป็นทีม เสริมกำลัง สร้างความเข้มแข็ง เพื่อยกระดับและเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตกำลังคนและสร้างนวัตกรรม เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

T = Technology and Innovation
ตามทัน พัฒนา ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเป็นเครื่องมือในการบริหาร จัดการ การจัดการศึกษา และการสร้างเครือข่าย

S = Shining Wisdom
รัศมีแห่งปัญญา การสร้างปัญญาด้วยการฝึกฝนและสร้างสรรค์บนพื้นฐานของความรักและศรัทธา เพื่อให้เกิดนวัตกรรมที่เป็นภูมิปัญญาของคนไทย

8. วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture)

มีความสุข กันสมัย ใจบริการ

9. อัตลักษณ์ (Identity)

มีทักษะการสื่อสาร เชี่ยวชาญปฏิบัติ

10. เอกลักษณ์ (Uniqueness)

สร้างนักปฏิบัติมีอาชีพ

11. อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ (Campus Identity)

มหาวิทยาลัยมุ่งสร้างความเข้มแข็งและโดดเด่นตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ เพื่อเป็นเสาหลักของภูมิภาคในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในระดับประเทศและสากล โดยกำหนดอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ไว้ดังนี้

สงขลา	การพัฒนาเมืองด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
รัศมี	การจัดการฟาร์มอัจฉริยะ
ตรัง	การจัดการทรัพยากรชายฝั่ง
นครศรีธรรมราช หุ่นใหญ่ ใสใหญ่ และชมพว	การจัดการเกษตรด้วยนวัตกรรม (นวัตกรรมเกษตร)
นครศรีธรรมราช ขนอม	การจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

12. คุณลักษณะบัณฑิตอันพึงประสงค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีเป้าหมายในการจัดการศึกษาที่มุ่งหวังให้บัณฑิตที่จบการศึกษา พร้อมเข้าสู่โลกแห่งการทำงานอย่างมืออาชีพและมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม ดังนั้น จึงได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้

- 1) มีความรู้และทักษะทางวิชาชีพ บัณฑิตควรมีความรู้และทักษะที่หลากหลาย รวมถึงสามารถการใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- 2) มีความคิดสร้างสรรค์และสร้างนวัตกรรม การมีความคิดสร้างสรรค์สามารถช่วยให้บัณฑิตสามารถแก้ปัญหาและสร้างโอกาสใหม่ ๆ ในการทำงาน
- 3) มีความสามารถในการสื่อสารและการทำงานเป็นทีม บัณฑิตควรมีทักษะในการสื่อสารที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ชัดเจน
- 4) มีคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบ บัณฑิตควรปฏิบัติตามหลักคุณธรรม จริยธรรมและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 5) มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และเรียนรู้ตลอดชีวิต บัณฑิตควรมีความตั้งใจที่จะพัฒนาความรู้และทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- 6) มีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม บัณฑิตควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ช่วยพัฒนาสังคมและชุมชน

13. เป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมีอาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
- 2) เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3) เป็นองค์กรสมัยใหม่

14. ยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย

- 1) สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา
- 2) สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- 3) สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
- 4) สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

15. เป้าประสงค์

- 1) ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- 2) วิจัย นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมบนฐาน BCG Model
- 3) พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- 4) ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

16. วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (strategic Objective : SO)

- 1) สร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- 2) พัฒนาผลงานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model
- 3) เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- 4) เพื่อขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม

4. การกิจของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

1. Input ตัวป้อน

- 1.1 กลุ่มบุคคลที่อยู่ในระบบการศึกษา (นักเรียน นักศึกษา)
- 1.2 กลุ่มบุคคลที่อยู่นอกระบบการศึกษา

2. Process สร้างแพลตฟอร์มการพัฒนาเพื่อสนับสนุนกิจการของมหาวิทยาลัย ดังนี้

- 2.1 การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)
- 2.2 การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)
- 2.3 การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)
- 2.4 การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

3. Output

นักปฏิบัติมีอาชีพ

4. Outcome

กำลังคนมีมาตรฐานระดับสากล ที่ก่อให้เกิดรายได้ระดับสูง

5. Impact

- 5.1 มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับในระดับสากลและเป็นประชาคมแห่งความสุขอย่างยั่งยืน
- 5.2 ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากลเพิ่มขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในช่วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 มุ่งจัดการศึกษาสำหรับคนทุกช่วงวัย เพื่อ**สร้างผู้ประกอบการ**ฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม วิจัยและสร้างนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนประเด็นสำคัญตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบให้บริกาวิชาการเพื่อ**พัฒนาการผลิตและบริการแก่ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม** อนุรักษ์และสืบทอดมรดกวัฒนธรรมเพื่อต่อยอด**อุตสาหกรรมสร้างสรรค์** สร้างความโดดเด่นเพื่อ**พลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลงและพึ่งพาตนเอง** ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่เปลี่ยนผ่านไปสู่**องค์กรดิจิทัล** ที่มีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ ซึ่งเป็นการพัฒนาและต่อยอดกรอบแนวคิดของแพลตฟอร์มการพัฒนามหาวิทยาลัยของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่การปฏิบัติ

โดยภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี ที่สอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 ฉบับนี้ มหาวิทยาลัยได้พัฒนา 4 แพลตฟอร์ม เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่การปฏิบัติ ดังนี้

- 1. แพลตฟอร์มการจัดการศึกษา**
(RUTS Education Platform)
- 2. แพลตฟอร์มการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์**
(RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)
- 3. แพลตฟอร์มการจัดการองค์กรสมัยใหม่**
(RUTS Modern Organization Management Platform)
- 4. แพลตฟอร์มการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง**
(RUTS Reinventing Platform)

ตารางที่ 5-1 ความเชื่อมโยงแพลตฟอร์ม วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Objectives : SO) และตัววัดผล หรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ

แพลตฟอร์ม (Platform)	วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Objectives : SO)	ตัววัดผลหรือผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results : KR)
การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)	สร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ	- ผู้เรียนทั้งในและนอกระบบเป็นไปตามแผนรับ ของแต่ละหลักสูตร (ร้อยละ 80) - ผู้เรียนและบัณฑิต เป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติมืออาชีพ ร้อยละ 50
การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)	พัฒนาผลงานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model	- งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก สนับสนุนการวิจัย 200 ล้านบาท - งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอก สนับสนุนการบริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ 100 ล้านบาท
การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)	เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล	มหาวิทยาลัยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารจัดการองค์กร (ระดับ)
การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)	เพื่อขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ 50 ล้านบาท

DIGITAL
TRANSFORMATION

GULF OF THAILAND

EDUCATION

RESEARCH
& INNOVATION
& CULTURAL

REINVENTING

MANAGEMENT

ANDAMAN

แผนภาพที่ 5-1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาแพลตฟอร์มขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

1. ความเชื่อมโยง แพลตฟอร์ม ยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์และมาตรการ

ภายใต้แพลตฟอร์มการพัฒนามหาวิทยาลัยทั้ง 4 ด้าน มหาวิทยาลัยได้กำหนด เป้าประสงค์ กลยุทธ์ และมาตรการ เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่เป้าหมาย ไว้ดังนี้

1. การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1** สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา
- เป้าประสงค์ที่ 1** ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ
- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบ นอก ระบบ และนานาชาติ
- มาตรการที่ 1 สร้างกระบวนการรับเข้ารูปแบบใหม่เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกช่วงวัย
- มาตรการที่ 2 สร้างระบบบริหารจัดการนักศึกษา เพื่อลดนักศึกษาตกออก
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ “ได้งานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็นผู้ประกอบการ”
- มาตรการที่ 2 พัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตร (Non degree) เพื่อผลิตกำลังคนที่มีสมรรถนะสูงตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบหลายช่วง (Multi Stage life) “ทำงานก่อน ปรึญญาทีหลัง”
- กลยุทธ์ที่ 3** พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ
- มาตรการที่ 1 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติร่วมกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)
- กลยุทธ์ที่ 4** ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff)
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้สอนให้มีสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะทาง
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาสมรรถนะผู้สอนด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร
- กลยุทธ์ที่ 5** พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต
- มาตรการที่ 2 สร้างผู้เรียนให้เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ
- มาตรการที่ 3 พัฒนาผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ
- กลยุทธ์ที่ 6** พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 1 สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบความเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า (Alumni Engagement)
- มาตรการที่ 3 พัฒนาแพลตฟอร์ม สนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
- มาตรการที่ 4 พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษา
- มาตรการที่ 5 พัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

2. การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 2** สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- เป้าประสงค์ที่ 2** วิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมบนฐาน BCG Model
- กลยุทธ์ที่ 1** สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบ กลไก และระบบนิเวศสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ
- มาตรการที่ 1 สนับสนุนการวิจัย และบริการทางวิชาการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับเศรษฐกิจในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม
- กลยุทธ์ที่ 3** ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นบนฐาน BCG Model
- มาตรการที่ 1 พัฒนาวัฒนธรรมสร้างสรรค์เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

3. การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 3** สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก
- เป้าประสงค์ที่ 4** พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ 1** พัฒนากำลังคนดิจิทัลสมรรถนะสูง (Digital Manpower)
- มาตรการที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ 2** พัฒนาระบบการทำงานดิจิทัล (Digital Process)
- มาตรการที่ 1 ขับเคลื่อนเป้าหมายและนโยบายการพัฒนาองค์กรดิจิทัล
- มาตรการที่ 2 พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัล
- กลยุทธ์ที่ 3** สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรดิจิทัล (Digital Ecosystem)
- มาตรการที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศดิจิทัลประสิทธิภาพสูงรองรับการเปลี่ยนแปลง
- กลยุทธ์ที่ 4** จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)
- มาตรการที่ 1 ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)

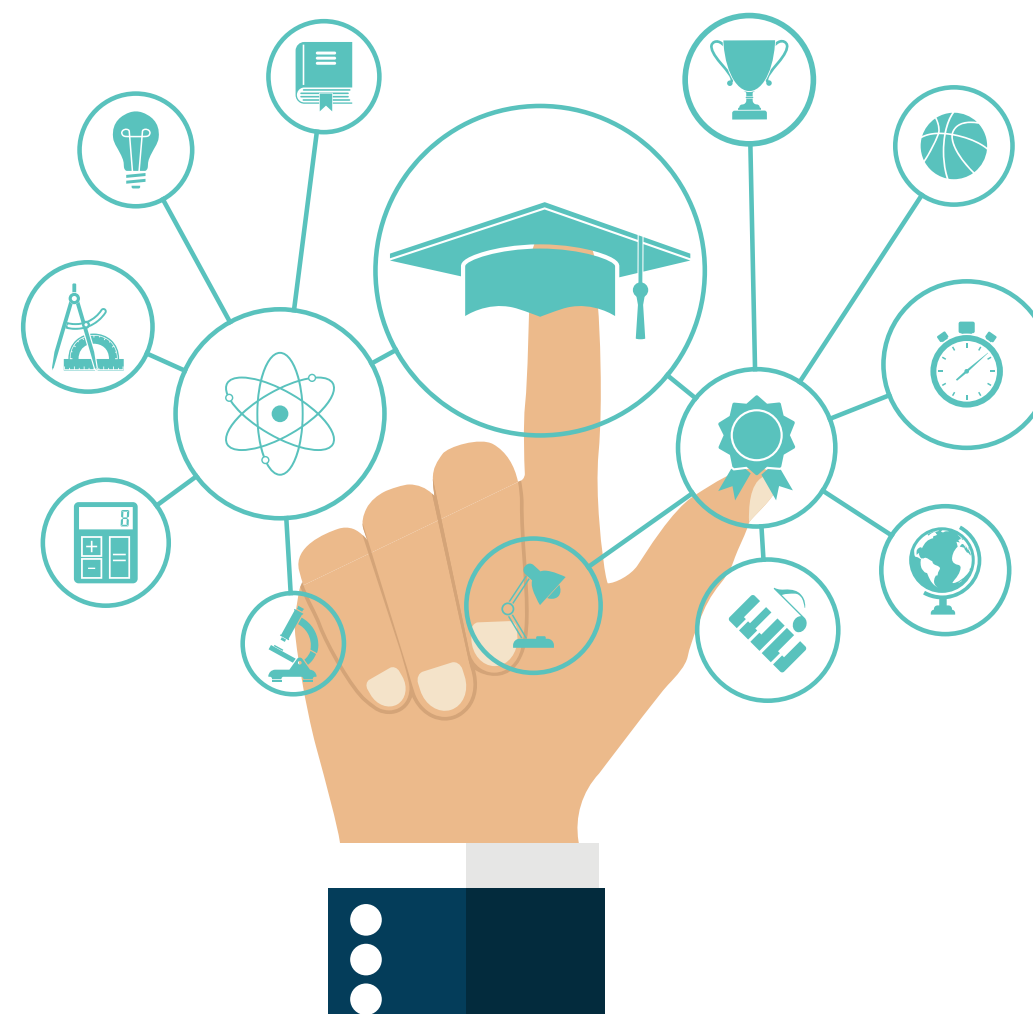
4. การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

- ยุทธศาสตร์ที่ 4** สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน
- เป้าประสงค์ที่ 5** ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม
- กลยุทธ์ที่ 1** บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม
- มาตรการที่ 1 สร้างกลไกทางกฎหมายและการจัดการทางธุรกิจ
- มาตรการที่ 2 ศึกษาความเป็นไปได้ทางธุรกิจ และความเหมาะสมในการดำเนินงาน
- มาตรการที่ 3 ขับเคลื่อนแผนธุรกิจ

ยุทธศาสตร์/ เป้าประสงค์/
เป้าหมายผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ/
กลยุทธ์/มาตรการ/ตัวชี้วัดมาตรการ/
ค่าเป้าหมาย/แผนงาน/งบประมาณ/
และผู้รับผิดชอบ
ภายใต้ 4 แพลตฟอร์ม

ด้านการจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

GLOBAL MEGA TREND

การจัดการศึกษา (RUTS Education Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งผลิตและพัฒนากำลังคนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างมืออาชีพ ที่มีคุณลักษณะเชี่ยวชาญเฉพาะทางเชิงลึก มีความน่าเชื่อถือ มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย และเรียนรู้ตลอดเวลา หรือ Understanding Theory, Excellent in Practice ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มีศักยภาพสูงทั้งเชิงวิชาการและวิชาชีพ สามารถผลักดันอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ทั้ง 10+2 อุตสาหกรรม ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต (New Engine of Growth) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระดับสากล รองรับสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน (Disruption) ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning) และก่อให้เกิดการจ้างงานแบบใหม่ อาชีพใหม่และธุรกิจใหม่ โดยใช้กระบวนการจัดการศึกษาทั้งในรูปแบบของปริญญา (Degree) และ ประกาศนียบัตร (Non-Degree) ภายใต้ความร่วมมือในการจัดการศึกษากับภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม โดยแพลตฟอร์มด้านการจัดการศึกษา (RUTS Education Platform) มีองค์ประกอบสำคัญ 4 ส่วน ดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

1) ผู้เรียน แพลตฟอร์มด้านการจัดการศึกษาเป็นแพลตฟอร์มที่สร้างโอกาสให้ผู้เรียน ในระบบการศึกษา นอกกระบวนการศึกษา และนานาชาติ สามารถเข้าถึงระบบการจัดการศึกษาที่สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต และตอบสนองการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning) ทั้งในรูปแบบ online และ onsite โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต สู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างมืออาชีพ

2. กระบวนการ (Process)

- 1) หลักสูตร พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ ภายใต้ความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม ได้แก่
- หลักสูตร Degree ภายใต้แนวคิด “ทำงานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็นผู้ประกอบการ” เช่น หลักสูตร CWIE, Dual Degree, Self-Design Program เป็นต้น
 - หลักสูตร Non-Degree ภายใต้แนวคิด “ทำงานก่อน ปริญญาทีหลัง” เช่น R-U-N SKILL หลักสูตร Non-degree รองรับการจัดการศึกษาระบบ Pre-degree
- 2) ผู้สอน พัฒนาและส่งเสริมศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ และมีความเข้มแข็งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ รองรับการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ ที่มีคุณสมบัติต่อไปนี้
- มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในลักษณะ Smart Coaching
 - มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ในลักษณะของ Academic Expertise, Academic Ranking, Working Experience, Talent Mobility
 - มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)
- 3) ระบบนิเวศการเรียนรู้ พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยเชื่อมโยงความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนการผลิตและพัฒนากำลังคนไปสู่การเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้วยวิธีการดังนี้
- พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงองค์ประกอบ ผู้เรียน หลักสูตร ผู้สอน เข้าไว้ด้วยกันทั้งรูปแบบ online, onsite, hybrid ตัวอย่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ online ได้แก่ MOOC, edX, Google Classroom, LMS, Moodle เป็นต้น
 - พัฒนาสื่อเสมือนจริงรองรับการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี AI, AR, VR เพื่อทำงานบนแพลตฟอร์มสมัยใหม่ เช่น Metaverse
 - พัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
 - เชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือ Stakeholder, Business/Industrial linkage, Entrepreneur Partnership, Training Center สนับสนุนการสร้างระบบนิเวศดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้
 - พัฒนาระบบการจัดการศึกษาที่แตกต่างจากมาตรฐานการอุดมศึกษา ด้วยการจัดทำ RUTS Educational Sandbox เพื่อผลิตผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

3. ผลผลิต (Output)

ผลผลิตจากการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยก่อให้เกิดผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ตอบโจทย์ Global Mega Trend

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

ผลลัพธ์และผลกระทบส่งผลให้กำลังคน กำลังแรงงาน มีสมรรถนะสูง รองรับการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัววัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1 กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต
พันธกิจที่ 1 ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม สู่สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

เป้าประสงค์	ตัววัดผล	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		2566	2567	2568*	2569	2570		
ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งในระบบ นอก ระบบ และนานาชาติ 2. พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ 3. พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ 4. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff) 5. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคตเพื่อการเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม 6. พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	รองอธิการบดี (ดร.ภาณุมาศ สุธางคำ) (นายสถาพร ขุนเพชร) (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์) (ผศ.อุดร นามเสน) (ผศ.ปิยะ ประสงค์จันทร์)
	1. ผู้เรียนทั้งในและนอกระบบเป็นไปตามแผนรับของแต่ละหลักสูตร (ร้อยละ)	80/ 62.16	80/ 73.33	80/ 70.89	80	80		
	2. ผู้เรียนและบัณฑิตเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ร้อยละ)	50/ 35.40	50/ 39.61	50/ 37.86	50	50		
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (KPI)							
	1. หลักสูตรเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ (ร้อยละ)	30/ 100	35/ 98.86	80/ 100	45	50		
	2. บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent mobility consultation) (ร้อยละ)	10/ 24.90	15/ 28.51	20/ 45.92	25	30		
	3. ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ (ระดับ)	5/3	5/5	5/5	5	5		
	ระดับการประเมิน 1) มีนโยบายส่งเสริมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 2) มีเครือข่ายผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 3) มีโครงการ/กิจกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 4) มีรายวิชาเฉพาะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 5) มี Platform ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ เกณฑ์ประเมิน ระดับ 1 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1 ระดับ 2 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2 ระดับ 3 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3 ระดับ 4 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3+4							

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1. สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในระบบนอกระบบ และนานาชาติ	1. สร้างกระบวนการรับเข้ารูปแบบใหม่เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกช่วงวัย	1. ระดับความสำเร็จของกระบวนการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต 1) จัดตั้งหน่วยรับเข้าของผู้เรียน 2) สร้างระบบการตลาดสมัยใหม่เพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 3) สร้างความเชื่อมโยงการรับเข้าของผู้เรียนกับเครือข่ายเป้าหมาย 4) สร้างความเชื่อมโยงกับสถานศึกษาเครือข่าย (Educational Pipeline) 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะทางเพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 6) สร้างระบบการรับเข้าสำหรับนักศึกษาตกรอกของมหาวิทยาลัย - ระดับ 1 คือ 1+2+3 - ระดับ 2 คือ 1+2+3+4 - ระดับ 3 คือ 1+2+3+4+5 - ระดับ 4 คือ 1+2+3+4+5+6 - ระดับ 5 คือ ทุกหลักสูตรรับผู้เรียนได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของแผน	5/NA	5/NA	5/NA	5	5	1. จัดตั้งหน่วยรับเข้าของผู้เรียน - พัฒนาระบบและกลไก - กำกับติดตาม - ฐานข้อมูล (Data)	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. สร้างระบบการตลาดสมัยใหม่ เพื่อการรับเข้าของผู้เรียน - Curriculum Selling - Marketing Research - Digital Marketing - Marketing Promotion	2.00	2.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								3. สร้างความเชื่อมโยงการรับเข้า ของผู้เรียนกับเครือข่ายเป้าหมาย - เครือข่ายศิษย์เก่า - เครือข่ายภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								4. สร้างความเชื่อมโยงกับสถานศึกษาเครือข่าย (Educational Pipeline)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะทาง เพื่อการรับเข้าของผู้เรียนทั้งในรูปแบบ Onsite และ Online เช่น - Boostcamp - Openhouse - Roadshows	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
	2. สร้างระบบบริหารจัดการนักศึกษา เพื่อลดนักศึกษาตกรอก	1. จำนวนนักศึกษาที่ตกรอก (ร้อยละ)	5/4.89	4/1.50	2/1.67	2	1	1. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เกี่ยวกับการจัดการศึกษา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อติดตาม และให้คำปรึกษา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
2. พัฒนาหลักสูตร สมรรถนะสูงรองรับ การผลิตและพัฒนา กำลังคนเพื่อตอบสนอง อุตสาหกรรมเป้าหมาย ของประเทศ	1. พัฒนาหลักสูตรที่ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาการเป็น ผู้ประกอบการฐานนัก ปฏิบัติ "ได้งานก่อนจบ และมีช่องทางสู่การเป็น ผู้ประกอบการ"	1. จำนวนหลักสูตร (Degree) ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง ร่วมกับภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรม (หลักสูตรสะสม)	3/7	6/7	9/9	12	15	1. เร่งพัฒนา ปรับปรุง หลักสูตรสมรรถนะสูง ตอบโจทย์ การพัฒนา ประเทศ ร่วมกับภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรม เช่น - CWIE - CIL - อื่นๆ	10.00	15.00	20.00	25.00	30.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาหลักสูตรสอง ปริญญา (Dual Degree) หรือ หลักสูตร ปริญญา ควบ ปวส.	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								3. พัฒนาหลักสูตรปริญญา บูรณาการศาสตร์หลากหลาย ศาสตร์ (Integrated Multi- disciplinary Program)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								4. พัฒนาหลักสูตรที่เปิดสอน ร่วมกับต่างประเทศ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								5. พัฒนาการจัดการศึกษา ระบบ Pre-degree แบบสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit bank)						- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
	2. พัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non degree) เพื่อผลิต กำลังคนที่มีสมรรถนะสูง ตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบ หลายช่วง (Multi Stage life) "ทำงานก่อน ปริญญาทีหลัง"	1. จำนวนหลักสูตร Non degree ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง มีผู้เรียนเป็นไปตามแผน (หลักสูตรสะสม)	15/-	30/-	30/-	60	75	1. พัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non- Degree) - แบบสะสมหน่วยการเรียนรู้ - แบบไม่สะสมหน่วยการ เรียนรู้	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาหลักสูตร ประกาศนียบัตร (Non- Degree) ร่วมกับภาคธุรกิจ/ อุตสาหกรรมที่เพิ่มทักษะการ เรียนรู้ตอบโจทย์วิถีชีวิตแบบ หลายช่วง (MultiStage life) - ReSkill - Upskill - Newskill	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริม วิชาการ และงาน ทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
3. พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษาในระดับนานาชาติ	1. พัฒนาหลักสูตรนานาชาติร่วมกับมหาวิทยาลัยในกลุ่มความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership: RCEP)	1. จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Degree (หลักสูตรสะสม)	1/NA	2/NA	3/NA	1	2	1. จัดการศึกษาหลักสูตร - หลักสูตรปริญญาร่วม (Joint degree) - หลักสูตรสองปริญญา (Double degree)	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
		2. จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Non-degree (หลักสูตรสะสม)	5/NA	6/NA	7/NA	1	2	1. จัดฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นตามความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
4. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff)	1.ส่งเสริมผู้สอนให้มีสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะทาง	1.ร้อยละของผู้สอนที่เป็นมืออาชีพ(Professional Academic Staff) คุณสมบัติผู้สอนมืออาชีพ (Professional Academic Staff) ประกอบด้วย 1) ผู้สอนที่มีมาตรฐานสมรรถนะอาจารย์ TPSF 2) ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ(Academic Expertise) 3) ตำแหน่งทางวิชาการ (Academic Ranking) 4) ประสบการณ์การทำงาน (Working Experience) 5) การแก้ไขปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภาคเอกชน (Talent Mobility) (ผู้สอนที่เป็นมืออาชีพต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย 3 ใน 5)	20/ 24.76	30/ 47.44	40/ 26.18	50	60	1. พัฒนากิจกรรมของผู้สอนให้เป็นSmart Coach ตามเกณฑ์TPSF	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาผู้สอนให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง (Academic Expertise) - เพิ่มทักษะจำเป็นในอาชีพ - ถ่ายทอดความเชี่ยวชาญจากรุ่นสู่รุ่น	2.50	2.00	1.50	1.00	0.50	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								3. ส่งเสริมผู้สอนให้มีความก้าวหน้าทางวิชาการ - คุณวุฒิในระดับปริญญาเอก - ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น - องค์ความรู้	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- กองบริหารงานบุคคล - คณะ/วิทยาลัย
								4. ส่งเสริมผู้สอนให้มีประสบการณ์จากการทำงาน (Working Experience) - การฝังตัวในสถานประกอบการ หรือหน่วยงานภาครัฐ - การเรียนรู้ประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญภายนอก - การเป็นผู้ประกอบการ	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - กองบริหารงานบุคคล - คณะ/วิทยาลัย
								5. ส่งเสริมผู้สอนไปปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภาคเอกชน (Talent Mobility)	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยี - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - กองบริหารงานบุคคล - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
	2. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)	1. ร้อยละของผู้สอนที่จัดการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)	60/NA	70/NA	80/NA	80	90	1. ส่งเสริมผู้สอนให้จัดการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning) เช่น - Self Learning - Active Learning (PBL,RBL,PjBL,CBL) - Blended Learning	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนารูปแบบการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	- สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
	3. พัฒนาสมรรถนะผู้สอน ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร	1. ร้อยละของผู้สอนที่นำปัญญาประดิษฐ์ (AI) เทคโนโลยี มาใช้ประกอบการเรียนการสอน	-	-	-	70	80	1. พัฒนาสมรรถนะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ (AI) ของผู้สอนในกระบวนการจัดการเรียนการสอน	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาสมรรถนะทางด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอนในกระบวนการจัดการเรียนการสอน - การแลกเปลี่ยนผู้สอนเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษา (Visiting Lecturer) - การพัฒนาสมรรถนะผู้สอนด้านภาษาต่างประเทศ เฉพาะกลุ่มตามเป้าหมายการพัฒนามหาวิทยาลัย	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								3.การเพิ่มจำนวนผู้สอนชาวต่างชาติ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
5. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็น ผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต	1.ร้อยละของผู้เรียนที่มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต <u>ทักษะแห่งอนาคตของผู้เรียน ประกอบด้วย</u> 1) ทักษะการใช้ชีวิตแห่งโลกสมัยใหม่ 2) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 3) ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital and AI Literacy) 4) ทักษะภาษาต่างประเทศ (Language Literacy) 5) ทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน (Finacial Literacy)	80/52.26	85/93.22	90/94.84	95	100	1. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีสมรรถนะในโลกสมัยใหม่ และสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง - ทักษะสังคมและชีวิต - ความสามารถที่เป็นสากล - ความรับผิดชอบต่อสังคม	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- กองพัฒนานักศึกษา - คณะ/วิทยาลัย
								2. ส่งเสริมผู้เรียนให้มีทักษะพื้นฐานการเป็นผู้ประกอบการ	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - กองพัฒนานักศึกษา - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
								3. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านดิจิทัล - การใช้คอมพิวเตอร์ - การใช้งานอินเทอร์เน็ต - การใช้งานเพื่อความปลอดภัย - การใช้โปรแกรมประมวลคำ - การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ - การใช้โปรแกรมนำเสนอ - การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล - การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ - การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความปลอดภัย	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								4. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านภาษาต่างประเทศ - การสนับสนุนกิจกรรมเสริมหลักสูตร - การฝึกอบรม (Online & Onsite) - การแลกเปลี่ยนนักศึกษากับต่างประเทศ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- ศูนย์ภาษา - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								5.พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								6.วัดและประเมินผลสมรรถนะผู้เรียนเพื่อรองรับทักษะแห่งอนาคต	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย - กองพัฒนานักศึกษา
								7.พัฒนาระบบรับรองสมรรถนะ ทักษะแห่งอนาคตร่วมกับองค์กรภายนอก - ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล - ทักษะภาษาต่างประเทศ - ทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - ศูนย์ภาษา - สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
	2. สร้างผู้เรียนให้เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ	1. ร้อยละของผู้ที่สอบผ่านสมรรถนะวิชาชีพจากองค์กรภายนอก (จากผู้เข้าสอบทั้งหมด)	80/ 76.55	90/ 90.36	90/ 96.36	90	90	1.พัฒนาระบบการรับรองสมรรถนะวิชาชีพร่วมกับองค์กรภายนอกในลักษณะ ไตรภาคี (Triple Helix Certified) 1) ใบปริญญาบัตร 2) ใบรับรองคุณวุฒิจากองค์กรรับรองมาตรฐาน 3) ใบรับรองคุณวุฒิระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคเอกชน	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								2. เตรียมความพร้อมผู้เรียนเข้าสู่การทดสอบสมรรถนะวิชาชีพขององค์กรภายนอก	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
								3. พัฒนากิจกรรมฝีมือแรงงานสำหรับนักศึกษา - ระดับ Asian - ระดับ World Skill	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - คณะ/วิทยาลัย
	3. พัฒนาผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. รางวัลด้านผู้ประกอบการของผู้เรียน (รางวัล)	600/ 882	800/ 823	800/ 1,086	1200	1400	1. พัฒนากิจกรรมการเป็นผู้ประกอบการของผู้เรียน - รางวัลจากองค์กรภายนอก - รางวัลจากเครือข่ายองค์กรภายในประเทศ - รางวัลจากองค์กรระดับชาติ - รางวัลจากองค์กรนานาชาติ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
	4. พัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ	1. นวัตกรรมของผู้เรียนที่นำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ (ผลงาน)	30/ 50	60/ 139	90/ 188	120	150	1.สร้างแรงบันดาลใจและกระบวนการคิดเชิงระบบด้านนวัตกรรมหรืองานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ	0.10	0.10	0.10	0.10	0.10	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย"
								2. ส่งเสริมกิจกรรมการพัฒนานวัตกรรมของผู้เรียนร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	0.20	0.20	0.20	0.20	0.20	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี . - คณะ/วิทยาลัย"
								3.ส่งเสริมการพัฒนา นวัตกรรมของผู้เรียนที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาตามอัตลักษณ์เชิงพื้นที่ - นวัตกรรมเกษตร - นวัตกรรมการจัดการท่องเที่ยว - นวัตกรรมด้านการพัฒนาเมือง - การจัดการชายฝั่ง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี . - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
6. พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	1. สร้างความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	1. งบประมาณจากเครือข่ายภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรมสนับสนุนการจัดการศึกษา (ล้านบาท)	1/NA	2/NA	3/NA	1	2	1. ส่งเสริมกิจกรรมความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม/ชุมชน ไปสู่การพัฒนาการศึกษา (Industrial, Business, Community linkage) - ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - เครื่องมือและอุปกรณ์ - ห้องปฏิบัติการทางสังคม - ห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการดิจิทัล	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาพื้นที่สนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการร่วมกับเครือข่าย	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
	2. พัฒนาระบบความเชื่อมโยงกับศิษย์เก่า (Alumni Engagement)	1. ร้อยละนักศึกษา/บัณฑิต ที่ได้งานทำ/ฝึกงาน ที่เกิดจากความเชื่อมโยงจากศิษย์เก่า	-	-	-	15	30	1. สนับสนุนกิจกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยกับศิษย์เก่า - สนับสนุนการศึกษา - กิจกรรมเชิดชูเกียรติ - พัฒนาฐานข้อมูลศิษย์เก่า - พัฒนาผู้เรียนสู่การเป็นผู้ประกอบการ - การระดมทุนเพื่อการศึกษา	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- กองพัฒนานักศึกษา - คณะ/วิทยาลัย
		2. ร้อยละของศิษย์เก่าที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศิษย์ปัจจุบันร่วมกับมหาวิทยาลัย	-	-	-	50	50							
	3. พัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. ผู้รับบริการที่นำองค์ความรู้จากแพลตฟอร์มสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์ (คน)	1000/NA	2000/NA	3000/NA	1,000	2,000	1. ส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการผ่านแพลตฟอร์มการพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม (Technopreneurship Platform) เพื่อสนับสนุน - ผู้เรียน - แหล่งเงินทุน - พี่เลี้ยงผู้ประกอบการ/พัฒนา - นวัตกรรม - นักลงทุน - ที่ปรึกษา	5.00	3.00	2.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
	4. พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษา	1. ร้อยละของรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัลเต็มรูปแบบ ประกอบด้วย - ระบบจัดการหลักสูตร (Course Management) - ระบบการสร้างบทเรียน (Content Management) - ระบบการทดสอบและประเมินผล (Test and Evaluation System) - ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ (Course Tools) - ระบบจัดการข้อมูล (Data Management System)	30/48.54	40/59.66	50/66.52	60	70	1. ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการจัดการศึกษาแบบผสมผสาน	1.20	1.80	1.80	1.80	1.80	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568))

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
								2. พัฒนาแพลตฟอร์มสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนสะสมหน่วยการเรียนรู้ (Credit bank)						- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - คณะ/วิทยาลัย
								3. พัฒนาสื่อเสมือนจริงรองรับการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี AI,AR,VR เพื่อทำงานบนแพลตฟอร์มสมัยใหม่	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - คณะ/วิทยาลัย
	5. พัฒนาศูนย์กลางการเรียนรู้ (Hub of Knowledge) ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	1. ผู้รับบริการศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (คน)	5000/NA	6000/NA	7000/NA	1,000	2,000	1. จัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม - เกษตรอัจฉริยะ - ก่อตั้งศูนย์เรียนรู้ - ยานยนต์ไฟฟ้า - แพทย์แผนไทย - โลจิสติกส์ - อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล - เมืองสร้างสรรค์/เมืองอัจฉริยะ	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. จัดตั้งศูนย์กลางการเรียนรู้ร่วมกับภาครัฐ/ภาคอุตสาหกรรม - รูปแบบโรงงานในมหาวิทยาลัย - รูปแบบมหาวิทยาลัยในโรงงาน	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								3.จัดตั้งศูนย์ประสานงานเพื่อเชื่อมโยงกับผู้จ้างงาน (Employability Center)						- กองพัฒนานักศึกษา - คณะ/วิทยาลัย
								4.พัฒนาศูนย์ภาษาต่างประเทศ						- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน - ศูนย์ภาษา - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

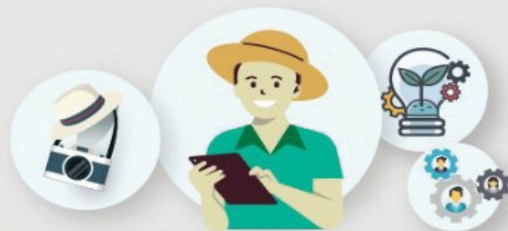
**ด้านการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ
และวัฒนธรรมสร้างสรรค์**

**(RUTS Research & Academic Service
& Creative Culture Platform)**

RESEARCH AND INNOVATION TO ENHANCE INDUSTRIAL/BUSINESS COMPETITIVENESS ACCORDING TO THE MISSION FOR COUNTRY

**THE MISSION FOR
COUNTRY DEVELOPMENT**

**FUTURE
TECHNOLOGY**

**DRIVING
CREATIVE
INDUSTRIES
BY CULTURAL
CAPITAL**

**CREATIVE
CULTURE**

**B
C
G**
MODEL

**RESEARCH
& INNOVATION**

**ACADEMIC
SERVICE**

INPUT

- Research-Academic Service-Cultural Topic
- 4M + 1S

PROCESS

- Expertise Professional
- Empower Competitive
- Motivation
- Excellence Center
- Ecosystem

OUTPUT

- Innovation
- Personal Performance
- Management Efficiency
- Network

OUTCOME / IMPACT

- Income
- Potential User
- Good Quality of Life

การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งสร้างงานวิจัย ที่มีการผสมผสานองค์ความรู้ในศาสตร์หลากหลายแขนงเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม อนุรักษ์และสืบทอดมรดกวัฒนธรรมสู่อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ตามแผนพัฒนาประเทศไทย เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานทรัพยากรที่มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็ง ภายใต้ BCG Model (Bio - Circular - Green Economy) เป้าหมายเพื่อต้องการยกระดับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจด้วยการให้บริการวิชาการด้านนวัตกรรม ในเชิงการผลิต (Production) ปรับปรุงกระบวนการ (Process) และแก้ไขปัญหา เพิ่มคุณค่าการให้บริการ (Services)

เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายไปสู่ความสำเร็จ มหาวิทยาลัยฯ จึงได้พัฒนาแพลตฟอร์มการพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (RUTS Research & Academic Service & Creative Culture Platform) ซึ่งมีการบูรณาการภารกิจด้านวิจัย บริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรม เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ โดยมีองค์ประกอบ 4 ส่วนดังนี้

1.

ตัวป้อน (Input)

มหาวิทยาลัยพัฒนาปัจจัยวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงต้นทุนและศักยภาพซึ่งเป็นทรัพยากรหลักของมหาวิทยาลัย ได้แก่ Man Money Material Management และ Social networks (4M+1S) ร่วมกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามแผนพัฒนาประเทศไทย

2.

กระบวนการ (Process)

มหาวิทยาลัยพัฒนากระบวนการดำเนินงานที่มุ่งเน้นสร้างความเชี่ยวชาญและความเป็นมืออาชีพ แก่ผู้ที่ทำหน้าที่วิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยการสร้างพลัง แรงจูงใจเชิงบวก เพื่อความก้าวหน้าในการทำงาน สนับสนุนส่งเสริมระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อหนุนเสริมการดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม มีรูปแบบการดำเนินงาน 3 ลักษณะดังนี้ 1) แบบให้เปล่า (Free) 2) แบบร่วมทุน (Matching Fund) และ 3) แบบที่ก่อให้เกิดรายได้ (Income)

3.

ผลผลิต (Output)

ผลผลิตที่ได้จากการวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม ได้แก่ นวัตกรรม ผู้เชี่ยวชาญทางด้านวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม ที่มีสมรรถนะรายบุคคล ภายใต้ระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงมีเครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม ภาครัฐ และภาคประชาชน เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแบบมีส่วนร่วม

4.

ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

ผลสำเร็จจากการวิจัย บริการวิชาการ และอนุรักษ์ สืบทอดมรดกวัฒนธรรม นำไปสู่การสร้างรายได้ แก่ผู้ใช้ประโยชน์ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่สังคมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัววัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1
พันธกิจ : 1. เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม
1. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
2. ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
3. สืบถอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมวดหมู่การพัฒนาประเทศ

เป้าประสงค์	ตัววัดผล	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		2566	2567	2568 [*]	2569	2570		
วิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ 2. พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามหมวดหมู่การพัฒนาประเทศ 3. ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บนฐาน BCG Model	- รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)
	1. จบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการวิจัย (ล้านบาท)	200/ 106.73	120/ 100.39	140/ 115.43	180	200		
	2. จบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการบริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (ล้านบาท)	100/ 34.57	30/ 31.52	40/ 32.41	70	100		
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (KPI)							
	1. บทความทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ (บทความ)	70/70	90/116	120/108	130	150		
	2. ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือสังคม (ผลงาน)	220/ 220	240/ 225	260/275	280	300		
	3. รายได้จากผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ Licencing (ล้านบาท)	0.5/0.45	1/-	1.5/0.5	3	5		
	4. รางวัลด้านผู้ประกอบการของบุคคลทั่วไป (รางวัล)	20/27	30/35	40/93	50	60		

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1. สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์	1. พัฒนาระบบ กลไก และระบบนิเวศสนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์	1. ร้อยละความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการด้านการวิจัย เทคโนโลยี บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์	80/NA	85/NA	90/NA	95	100	1. พัฒนา ทุกระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการบริหารจัดการการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนานุเคราะห์ด้านการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ให้มีสมรรถนะสูงรองรับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม - การพัฒนาศักยภาพนักวิจัย/นักวิชาการ สู่การเป็นมืออาชีพ - การพัฒนานักจัดการงานวิจัย/โครงการ - การพัฒนานักบริหารงานวิจัย/โครงการ - การพัฒนางานวิจัย/โครงการ ขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบสูง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								3. พัฒนา / ส่งเสริมให้มีผู้จัดการความร่วมมือภาคอุตสาหกรรม (RUTS-Industrial Linkage Manager)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								4. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานภายใต้การใช้ทรัพยากรร่วมกันกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม - ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี - เครื่องมือ/อุปกรณ์เฉพาะทางด้านงานวิจัย - ห้องปฏิบัติการทางสังคม พัฒนา / ส่งเสริมให้มี (Social LAB)	2.00	2.50	3.00	4.00	5.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ทั้งในและต่างประเทศ - เครือข่ายความร่วมมือกับนักวิชาการ - เครือข่ายความร่วมมือกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม - เครือข่ายความร่วมมือด้านการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ต่างประเทศ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								6. พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัล สนับสนุนการวิจัย บริการวิชาการ และ วัฒนธรรมสร้างสรรค์ - ฐานข้อมูลงานวิจัย/บริการวิชาการ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์ - ฐานข้อมูลความเชี่ยวชาญบุคลากร - ฐานข้อมูลห้องปฏิบัติการ - ฐานข้อมูลเครือข่ายความร่วมมือ - แพลตฟอร์มจับคู่ธุรกิจ - แพลตฟอร์มการพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม (Technopreneureship Platform)	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								7. สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรผลิตผลงานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ - เงิน/รางวัล - การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ - เกียรติบัตร	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
2. พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ	1. สนับสนุนการวิจัย และบริการทางวิชาการด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อยกระดับเศรษฐกิจในภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	1. ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา (ผลงาน)	150/ NA	200/ NA	250/ NA	300	350	งานวิจัย 1. พัฒนาโจทย์วิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ร่วมกับผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ 1) เกษตรและอาหาร - Functional Ingredients/Functional Food - อาหารและผลไม้ไทยมูลค่าสูง - ผลิตภัณฑ์ทางเกษตร และเกษตรแปรรูป พืชเศรษฐกิจ (มันคุด ทุเรียน) สัตว์เศรษฐกิจ (ไก่ โค แพะ) สัตว์น้ำเศรษฐกิจ (ปลา หอย ปู) 2) การท่องเที่ยว - ท่องเที่ยวเศรษฐกิจสร้างสรรค์ 3) การจัดการทรัพยากรชายฝั่ง - ทรัพยากรชายฝั่ง (ปะการัง หอยทะเล พะยูน) - สิ่งแวดล้อมชายฝั่ง (ขยะทะเล) 4) เทคโนโลยีและนวัตกรรมตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมาย - เกษตรอัจฉริยะ (Smartfarm) - ยานยนต์ไฟฟ้า - ระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ระบบอัตโนมัติ Semiconductor - นวัตกรรมผู้สูงอายุ - AI เทคโนโลยีดิจิทัล	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาโจทย์วิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ร่วมกับผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม ตอบโจทย์เทคโนโลยีสำหรับอนาคต (Future Technology)	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - สำนักการจัดการนวัตกรรมและถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
		2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ Products Champion (ผลิตภัณฑ์)	3/ 3	6/ 6	9/ 9	12	15	1. ส่งเสริมผลงานวิจัย และนวัตกรรมของบุคลากรและผู้เรียนเพื่อเข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา - ผลงานตีพิมพ์/เผยแพร่ - สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์ - Research Expo - Digital Marketing	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - คณะ/วิทยาลัย
								2. บูรณาการงานวิจัย บริการวิชาการ ร่วมกับการเรียนการสอน - พัฒนาระบบเชื่อมโยงฐานข้อมูลงานวิจัย บริการวิชาการ ร่วมกับการเรียนการสอน	0.00	1.00	1.00	0.00	0.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - คณะ/วิทยาลัย
		3. ผลงานงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	15/45	30/52	45/76	60	75	1. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมของบุคลากรและผู้เรียนเข้าสู่การประกวดแข่งขันระดับชาติและนานาชาติ	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สถาบันวิจัยและพัฒนา - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
								2. ยกระดับกลุ่มวิจัยและหน่วยวิจัยสู่ศูนย์ความเป็นเลิศเฉพาะทาง	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สถาบันวิจัยและ พัฒนา - คณะ/วิทยาลัย
								3. ส่งเสริมการนำผลงานวิจัย และนวัตกรรมสู่การนำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ - Holding Company - Social Enterprise - การเร่งรัดพัฒนาธุรกิจนวัตกรรม (Business Acceleration Platform)	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
		4.จำนวนผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม Technopreneurship (ราย)	10/205	20/86	50/138	40	50	งานบริการวิชาการ 1. ให้บริการทางวิชาการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม - บริการวิชาการแบบให้เปล่า - บริการวิชาการแบบร่วมทุน - บริการวิชาการแบบก่อให้เกิดรายได้	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
		5.งบประมาณบริการวิชาการจากการร่วมทุนกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม(ล้านบาท)	2/NA	3/NA	4/NA	5	6	1. พัฒนาหลักสูตรการให้บริการวิชาการสำหรับผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
		6.งบประมาณบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้ (ล้านบาท)	20/ 24.22	30/ 15.48	30/ 25.50	50	60	1. ส่งเสริมการนำผลงานบริการวิชาการ เข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา หรือการนำไปใช้ประโยชน์ - สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์ - ตลาดดิจิทัล	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาผลิตภัณฑ์สู่ Products Champion ที่สามารถตอบสนองการใช้ประโยชน์แก่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม	3.00	6.00	9.00	12.00	15.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
	2.พัฒนาผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รองรับการธุรกิจ/อุตสาหกรรม	1.งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (ล้านบาท)	100/ 103.16	200/ 305.84	300/ 63.06	400	500	1.สร้างผู้ประกอบการ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม รองรับการธุรกิจ/อุตสาหกรรม - กิจกรรม Inspiration - กิจกรรม Training - กิจกรรม Bootcamp - กิจกรรม Launchpad Showcase - กิจกรรม SMEs & IDE	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
3. ขับเคลื่อนวัฒนธรรม สร้างสรรค์ด้วยทุนทาง วัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น บนฐาน BCG Model	1. พัฒนาวัฒนธรรม สร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่า ทางเศรษฐกิจ	1. ผลงานนวัตกรรมที่ สนับสนุนวัฒนธรรม สร้างสรรค์สู่การนำไปใช้ ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ/ ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	2/13	4/15	6/9	8	10	1. ส่งเสริมการจัดการองค์ความรู้ จากทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญา ท้องถิ่น - รวบรวมองค์ความรู้ แหล่งทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - สร้างคุณค่าสู่มูลค่าเพิ่ม บนฐานทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น - ขับเคลื่อน Soft Power เพื่อยกระดับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาสู่ วัฒนธรรมสร้างสรรค์	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								2. พัฒนาสภาพแวดล้อมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ - สร้างสิ่งแวดล้อมสนับสนุนการดำเนินงานอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ (กฎระเบียบ การสร้างแรงบันดาลใจ กลุ่มสังคมคนสร้างสรรค์) - สร้างพื้นที่แหล่งบันเทิง เช่น เมืองสร้างสรรค์ (Creative district) ศูนย์ความคิดสร้างสรรค์ (Creative Hub)	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								3. พัฒนาผู้ประกอบการสร้างสรรค์ บนฐาน BCG Model - พัฒนานวัตกรรมทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์ - บ่มเพาะผู้ประกอบการสร้างสรรค์ ด้วยกระบวนการ Design Thinking, Service Design - ยกระดับผู้ประกอบการสร้างสรรค์ (R-U-N Skill)	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย
								4. ส่งเสริมอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ - สร้างโอกาสทางธุรกิจ ช่องทางการตลาดดิจิทัล (Offline/Online) - สร้างความเข้มแข็งทางการเงิน (การเข้าถึงแหล่งทุน/การร่วมทุน/ การบริหารจัดการการลงทุน) - สนับสนุน Soft Power เพื่อยกระดับสินค้าและบริการ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	- สำนักการจัดการ นวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี - คณะ/วิทยาลัย

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

ด้านการจัดการองค์กร
สมัยใหม่

(RUTS Modern Organization
Management Platform)

RUTS MODERN ORGANIZATION MANAGEMENT

DIGITAL MANPOWER

- Digital Mindset
- Digital Culture
- Digital Skill

DIGITAL PROCESS

- Digital Strategy
- Digital Tranformation

DIGITAL ECOSYSTEM

- Digital Technology
- Infarstructure

SDGs

- THE Impact Rankings

การจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ให้ความสำคัญในการพัฒนาระบบการจัดการองค์กรให้มีความทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทและภารกิจ สามารถหนุนเสริมการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในทุกมิติภายใต้หลักธรรมาภิบาล โดยสร้างวัฒนธรรมการทำงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม พร้อมทั้งจะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรม เข้ามามีส่วนช่วยและสนับสนุนในทุกขั้นตอนของกระบวนการบริหารจัดการเพื่อเปลี่ยนผ่านองค์กรไปสู่ยุคดิจิทัล (Digital Transformation) และมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs) โดยการจัดการองค์กรสมัยใหม่ (RUTS Modern Organization Management Platform) มีองค์ประกอบ 4 ส่วนดังนี้

1. การพัฒนาบุคลากรดิจิทัล (Digital Manpower)

เป็นกระบวนการเสริมสร้างทักษะและความรู้ของบุคลากรในองค์กรให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการในยุคดิจิทัล ซึ่งการพัฒนาบุคลากรดิจิทัลมีความสำคัญอย่างมาก เพราะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และสร้างความสามารถในการแข่งขันให้กับองค์กรโดยสามารถแบ่งการพัฒนาบุคลากรดิจิทัล ได้ 3 ด้านหลัก ดังนี้ 1) Digital Mindset เป็นการพัฒนาให้บุคลากรมีแนวคิดที่เปิดกว้างทันต่อการเปลี่ยนแปลง เป็นการส่งเสริมให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ และกล้าที่จะทดลองสิ่งใหม่ๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงการมีทัศนคติที่ดีต่อการใช้เทคโนโลยี และการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว 2) Digital Culture การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการทำงานร่วมกัน การสื่อสารที่ชัดเจน และการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งช่วยให้อุคลากรมีความเข้าใจในเทคโนโลยีและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานได้อย่างเหมาะสม และ 3) Digital Skill เป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านดิจิทัลให้กับบุคลากร เช่น ทักษะการใช้ซอฟต์แวร์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และทักษะในการสร้างสื่อดิจิทัล เป็นต้น ซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยให้เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และทำให้บุคลากรมีความสามารถในการแข่งขันในตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

2. การพัฒนากระบวนการทำงาน (Digital Process)

มหาวิทยาลัยมุ่งปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาวิธีการทำงานโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการดำเนินงานตามภารกิจ โดยทั่วไปแล้วกระบวนการทำงานดิจิทัลจะรวมถึงการใช้งานซอฟต์แวร์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ เช่น โปรแกรมการจัดการเอกสาร, ระบบการสื่อสารออนไลน์, และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น โดยการนำกระบวนการทำงานดิจิทัลมาใช้ช่วยให้องค์กรหรือธุรกิจสามารถลดค่าใช้จ่าย, เพิ่มความยืดหยุ่นในการทำงาน, และส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างทีมได้ดีขึ้นนอกจากนี้ การทำงานดิจิทัลยังช่วยให้สามารถติดตามและประเมินผลการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. การพัฒนาระบบนิเวศดิจิทัล (Digital Ecosystem)

มหาวิทยาลัยสร้างและเตรียมความพร้อมระบบนิเวศดิจิทัลสนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงแห่งอนาคต ได้แก่ การสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม การพัฒนาและนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยของระบบเทคโนโลยีดิจิทัล รวมไปถึงการส่งเสริมและพัฒนาระบบสังคมไร้เงินสดในมหาวิทยาลัย

4. การบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้ (Asset and Financial Management)

มหาวิทยาลัยบริหารทรัพย์สินและจัดหารายได้ ด้วยการจัดการฟาร์มอัจฉริยะ เกษตรแปลงใหญ่ การให้เช่าพื้นที่ การลงทุนในหุ้น กองทุน พันธบัตร การลงทุนทางธุรกิจ รวมไปถึงส่งเสริมการจัดหารายได้จากสินทรัพย์ดิจิทัล “NFT” และให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสนับสนุนการดำเนินงาน การใช้พลังงานทางเลือกหรือพลังงานทดแทนเพื่อลดรายจ่าย เป้าหมายเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

5. การบริหารจัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)

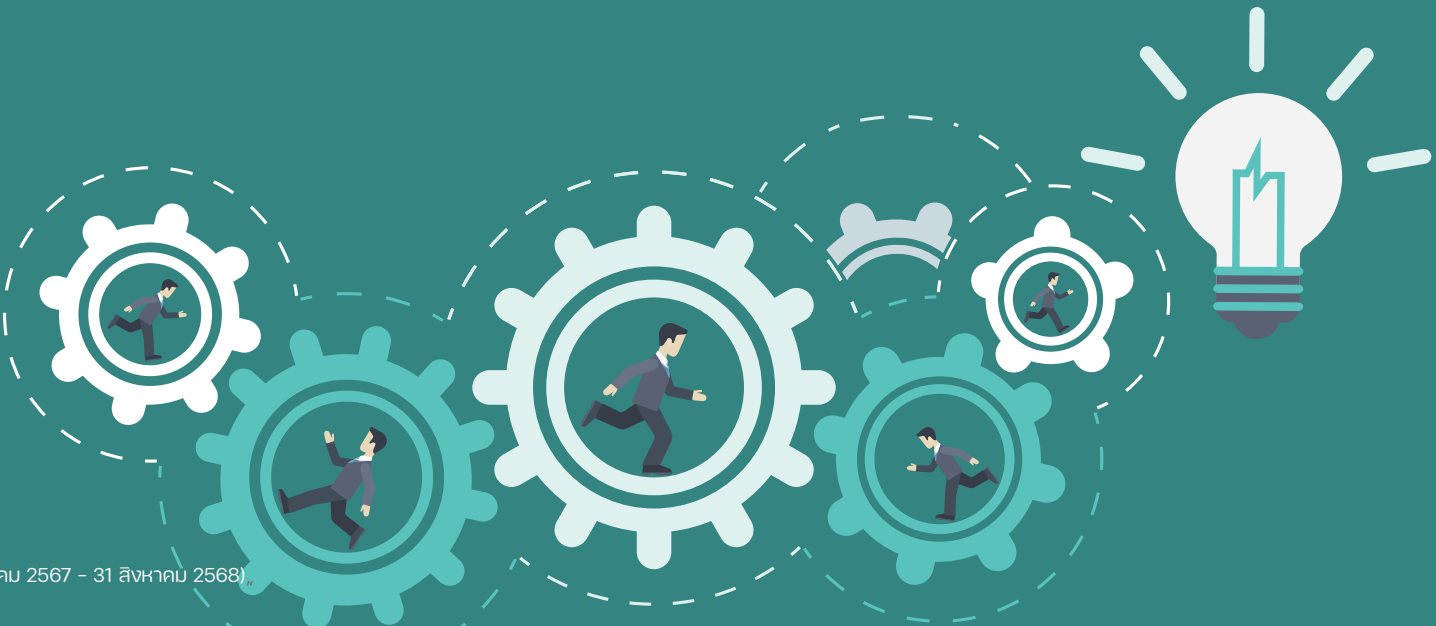
มหาวิทยาลัยบูรณาการการทำงานในทุกมิติเพื่อขับเคลื่อนองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน SDGs ซึ่งประกอบด้วย 17 เป้าหมายที่เชื่อมโยงกันใน 5 มิติ (5P) ได้แก่ 1) การพัฒนาคน (People) ให้ความสำคัญกับการขจัดปัญหาความยากจนและความหิวโหย และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม 2) สิ่งแวดล้อม (Planet) ให้ความสำคัญกับการปกป้องและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพภูมิอากาศเพื่อพลเมืองโลก รุ่นต่อไป 3) เศรษฐกิจและความมั่งคั่ง (Prosperity) ส่งเสริมให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีและสอดคล้องกับธรรมชาติ 4) สันติภาพและความยุติธรรม (Peace) ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีสังคมที่สงบสุขและไม่แบ่งแยก และ 5) ความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อน เพื่อผลักดันมหาวิทยาลัยเข้าสู่การจัดอันดับ โดย Times Higher Education ต่อไป

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัววัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1 เป็นองค์การสมัยใหม่
พันธกิจ : 1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายประเทศ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม หรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
3. ให้บริการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
4. สืบถอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรมสร้างสรรค์
ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างองค์การดิจิทัลสมรรถนะสูงเพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568*	ปี 2569	ปี 2570		
พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. พัฒนาศักยภาพบุคลากรดิจิทัลสมรรถนะสูง (Digital Manpower) 2. พัฒนาระบบการทำงานดิจิทัล (Digital Process) 3. สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรดิจิทัล (Digital Ecosystem) 4. จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	- รองอธิการบดี (อ.สราพร ขุนเพชร) (ผศ.อุตร นามเสน) (ผศ.ปิยะ ประสงค์จันทร์) (ผศ.สิทธิโชค จันทร์ย่อง) (ผศ.ดร.ขวัญฤทัย ใจเปี่ยม)
	1. มหาวิทยาลัยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารจัดการองค์กร (ระดับ)	5/-	5/-	5/-	5	5		
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (KPI)							
	1. ระยะเวลาในการให้บริการด้านการจัดการศึกษาลดลง (ระดับ) - ระดับ 1 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 40 - ระดับ 2 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 3 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 4 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 5 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง มากกว่าร้อยละ 70	2/ 5	3/ 5	5 /5	5	5		

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1.พัฒนากำลังคนดิจิทัล สมรรถนะสูง (Digital Manpower)	1. ส่งเสริมการพัฒนา สมรรถนะบุคลากรดิจิทัล	1. ผลการประเมินสมรรถนะ กำลังคนดิจิทัล (เกณฑ์ดัง ตาราง Rubric Scoring)	-	-	-	ระดับ 4	ระดับ 5	1. พัฒนาระบบและกลไกการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรตามภาระงานและช่วง อายุ จำแนกเป็น - สมรรถนะสำหรับผู้บริหาร - สมรรถนะสำหรับบุคลากรสายวิชาการ - สมรรถนะสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน	2.00	4.00	4.00	5.00	5.00	กองบริหารงาน บุคคล
								2. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรรายบุคคล	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	กองบริหารงาน บุคคล
								3. ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรสายวิชาการ และสายสนับสนุน ผู้การได้รับใบ ประกอบวิชาชีพ	0.00	0.00	0.00	2.00	2.00	กองบริหารงาน บุคคล
								4. ส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะกำลังคนดิจิทัล - ด้านทัศนคติดิจิทัล (Digital Mindset) - ด้านวัฒนธรรมองค์กรดิจิทัล (Digital Mindset) - ด้านทักษะดิจิทัล (Digital Skill)	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	กองบริหารงาน บุคคล
								5. จัดตั้งศูนย์พัฒนากำลังคนศรัวิชัย	0.00	0.00	0.00	1.00	1.00	มท.ศรัวิชัย
2. พัฒนาระบบการทำงาน ดิจิทัล (Digital Process)	1. ขับเคลื่อนเป้าหมายและ นโยบายการพัฒนางาน ดิจิทัล	1. ผลการประเมินกลยุทธ์ ดิจิทัล (เกณฑ์ดังตาราง Rubric Scoring)	-	-	-	ระดับ 4	ระดับ 5	1. กำหนดเป้าหมายและนโยบายดิจิทัล - ด้านนโยบายและแผน - ด้านการเงิน การคลัง และการงบประมาณ - ด้านบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล - ด้านบริการและช่วยเหลือนักศึกษา - ด้านบริหารจัดการทรัพย์สิน - ด้านบริหารจัดการมาตรฐานการศึกษา - ด้านการพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว - ด้านการสื่อสารองค์กร	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	รองอธิการบดี (ทุกฝ่ายงาน)
	2. พัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่องค์กร ดิจิทัล	1. ผลการประเมินการเปลี่ยน ผ่านสู่องค์กรดิจิทัล (เกณฑ์ดัง ตาราง Rubric Scoring)	-	-	-	ระดับ 4	ระดับ 5	1. พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัลสนับสนุนการดำเนินในทุกมิติ - ด้านนโยบายและแผน - ด้านการเงิน การคลัง และการงบประมาณ - ด้านบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล - ด้านบริการและช่วยเหลือนักศึกษา - ด้านบริหารจัดการทรัพย์สิน - ด้านบริหารจัดการมาตรฐานการศึกษา - ด้านการพัฒนาสู่มหาวิทยาลัยสีเขียว	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักวิทยบริการ และเทคโนโลยี สารสนเทศ - สำนักสถาบัน และกอง - วิทยาเขตตรัง นครศรีธรรมราช
		2. รายได้จากการบริหาร ทรัพย์สิน	40/ 45.12	60/ 39.74	80/ 35.40	100	120	2. บริหารจัดการทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้เชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน 2.1 แผนพัฒนาศักยภาพพื้นที่เกษตรเพื่อการจัดหารายได้ 2.2 แผนพัฒนาศักยภาพพื้นที่ชายฝั่งทะเลอันดามัน เพื่อการจัดหารายได้ 2.3 แผนพัฒนาศักยภาพพื้นที่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย เพื่อการจัดหารายได้	1.00	1.00	1.00	5.00	5.00	รองอธิการบดี - นายสถาพร ขุนเพชร - ผศ.สิทธิโชค จันทร์ย่อง - ผศ.ขวัญฤทัย ใจเปี่ยม

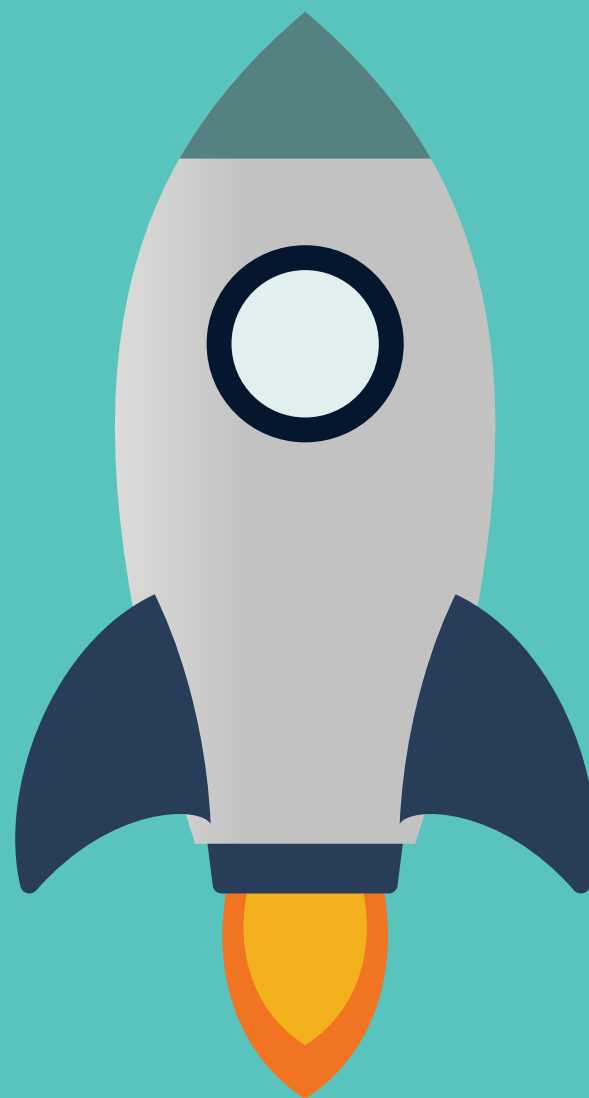
หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
3. สร้างระบบนิเวศดิจิทัล สนับสนุนการบริหารจัดการองค์กรดิจิทัล (Digital Ecosystem)	1. พัฒนาระบบนิเวศดิจิทัล ประสิทธิภาพสูงรองรับการเปลี่ยนแปลง	1. ผลการประเมิน ประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีดิจิทัล (เกณฑ์ดั่งตาราง Rubric Scoring)	-	-	-	ระดับ 4	ระดับ 5	1. พัฒนาระบบและกลไกการกำกับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน การใช้ระบบเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสม่ำเสมอ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - สำนักสถาบัน และ กอง - วิทยาเขตตรัง นครศรีธรรมราช
								2. พัฒนาระบบสังคมไร้เงินสดในมหาวิทยาลัย (Cashless Society) ร่วมกับเครือข่ายสถาบันทางการเงิน	0.00	0.00	0.00	1.00	1.00	สำนักงานอธิการบดี
								3. พัฒนาพื้นที่ให้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ต - ครอบคลุมทุกพื้นที่ให้บริการ - พื้นที่ให้บริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Hi Speed Area)	3.00	3.00	3.00	5.00	5.00	สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
								4. พัฒนาพื้นที่ต้นแบบการให้บริการด้วยปัญญาประดิษฐ์ (AI) - ระบบรักษาความปลอดภัย - ระบบบริหารจัดการอาคารสถานที่ (การใช้น้ำ ไฟฟ้า การใช้บริหารห้องเรียน ห้องประชุม)	0.00	0.00	0.00	5.00	5.00	- สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ - สำนักสถาบัน และ กอง - วิทยาเขตตรัง นครศรีธรรมราช
4. จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	1. ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามภารกิจตอบสนองเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	1. ผลการประเมินเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	-	-	-	ระดับ 4	ระดับ 5	1. พัฒนาระบบเพื่อสนับสนุนการจัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 2. สร้างการรับรู้การพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งภายในและภายนอกองค์กร 3. ยกระดับผลการประเมินเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สู่ระดับที่สูงขึ้น	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	สำนักงานอธิการบดี

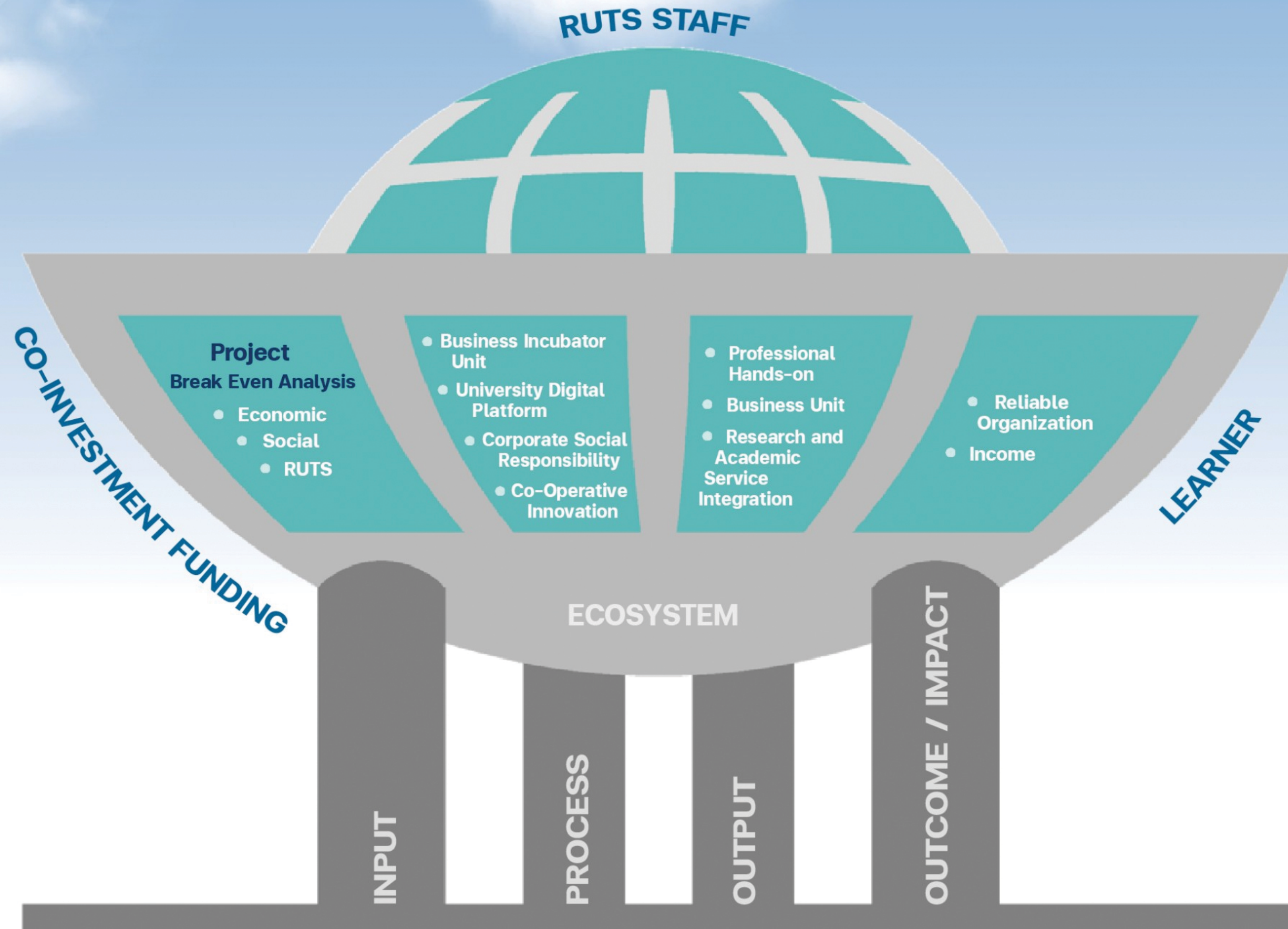
หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

ด้านการสร้างความโดดเด่น
เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

(RUTS Reinventing Platform)

**TO CREATE BUSINESS OPPORTUNITIES
TO PROFESSIONAL HANDS-ON**

การสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มุ่งพัฒนาความเป็นเลิศและความโดดเด่นเฉพาะทาง ที่สอดคล้องกับทิศทางและความต้องการของประเทศ ด้วยการผลิตและพัฒนาากำลังคนระดับสูงตามความเชี่ยวชาญ ภายใต้ยุทธศาสตร์การแบ่งกลุ่มของอุดมศึกษา ด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม (Technology & Innovation) ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างและพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะสูงตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม สร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ตอบสนองการพัฒนาอุตสาหกรรมและสังคม ตามทิศทางและจุดเน้นของประเทศ ภายใต้รูปแบบการทำงานแบบจตุรภาคี (Quadruple Helix) ซึ่งเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน สังคม มหาวิทยาลัย สถาบันวิจัย และเครือข่ายในและต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยฯ จึงได้พัฒนาแพลตฟอร์มการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลงขึ้น เพื่อเป็นกรอบและแนวทางขับเคลื่อนการดำเนินงานไปสู่การสร้างโอกาสทางธุรกิจเพื่อสร้างผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมมืออาชีพ โดยมีลักษณะการดำเนินงานแบบ Project Base ซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องหลัก 3 ฝ่าย ได้แก่ บุคลากร นักศึกษา และหน่วยงานผู้ร่วมทุน โดยแพลตฟอร์มการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง (RUTS Reinventing Platform) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ส่วนดังนี้

1. ตัวป้อน (Input)

มหาวิทยาลัยจัดหา หรือให้บริการทางวิชาการเชิงพาณิชย์ตามโจทย์ความต้องการของผู้รับบริการ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งมีการออกแบบวิธีการที่คำนึงความคุ้มค่าทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และนโยบายของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก โดยกลุ่มผู้รับบริการประกอบด้วย ภาครัฐกิจ ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐ และภาคประชาชน

2. กระบวนการ (Process)

มหาวิทยาลัยมีกระบวนการให้บริการ โดยการเตรียมความพร้อมทรัพยากรบุคคล ที่มีองค์ประกอบของบุคลากรสายวิชาการ สายสนับสนุน นักศึกษา และศิษย์เก่า โดยมีการบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการ องค์ความรู้ด้านการวิจัย และระบบนิเวศ เพื่อให้บริการ 4 รูปแบบดังนี้

- การสร้างผู้ประกอบการและธุรกิจใหม่
- การพัฒนาหรือเชื่อมโยงสินค้าและบริการของชุมชนเข้าสู่แพลตฟอร์มดิจิทัล
- การพัฒนาความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย และภาครัฐกิจ/อุตสาหกรรม เพื่อความรับผิดชอบต่อสังคม
- การร่วมทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมกับเครือข่าย

3. ผลผลิต (Output)

มหาวิทยาลัยกำหนดให้มีผลผลิตจากการให้บริการ ที่ส่งผลให้ผู้เรียนและบุคลากรเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีความเป็นมืออาชีพ มีทักษะปฏิบัติ นำไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ รวมไปถึงก่อให้เกิดหน่วยธุรกิจใหม่ในมหาวิทยาลัย ที่มีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านวิชาการและวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์อย่างเป็นรูปธรรม

4. ผลลัพธ์และผลกระทบ (Outcome/Impact)

มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือและเป็นมืออาชีพในการนำนวัตกรรมไปยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคมทั้งในเชิงพื้นที่ และเชิงพาณิชย์ นำไปสู่การสร้างรายได้เพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย / พันธกิจ / ยุทธศาสตร์ / เป้าประสงค์ / ตัววัดผล / ค่าเป้าหมาย / กลยุทธ์ / ผู้กำกับดูแล

เป้าหมายที่ 1 เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม

พันธกิจ :

- 1. ผลิตรกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
- 2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์
- 3. ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		กลยุทธ์	ผู้กำกับดูแล
		ปี 2566	ปี 2567	ปี 2568*	ปี 2569	ปี 2570		
ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่มเพาะผู้ประกอบการฐานนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม	ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (KR)						1. บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาสทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม	รองอธิการบดี (ผศ.ดฤดร นามเสน) (ผศ.สิทธิโชค จันทรย์อง) (ผศ.ขวัญหทัย ใจเปี่ยม)
	1. งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (ล้านบาท)	50/13.24	50/5.21	50/-	50	50		
	ตัวชี้วัดเป้าประสงค์ (KPI)							
	1. ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ หรือส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University – Industry Linkage (หน่วยงาน)	50/25	60/105	50/2	80	90		

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

กลยุทธ์ / มาตรการ / ตัวชี้วัด / ค่าเป้าหมาย / แผนงาน / งบประมาณ / ผู้รับผิดชอบ

กลยุทธ์	มาตรการ	ตัวชี้วัด (มาตรการ)	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		แผนงาน	งบประมาณ (ล้านบาท)					ผู้รับผิดชอบ
			2566	2567	2568*	2569	2570		2566	2567	2568	2569	2570	
1. บริหารจัดการองค์กร สนับสนุนการสร้างโอกาส ทางธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม	1. สร้างกลไกทางกฎหมายและ การจัดการทางธุรกิจ	1. ความพึงพอใจของผู้ใช้ ระบบและกลไกการสร้าง โอกาสทางธุรกิจ	-	-	50	100	100	1. กำหนดนโยบายการสร้างแผนทางธุรกิจ	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (อ.สถาพร ขุนเพชร)
								2. พัฒนา กฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการให้บริการทางธุรกิจ - ด้านการเงิน การคลัง ที่มีความคล่องตัว และมีความยืดหยุ่น ภายใต้ความ สอดคล้องของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง - ด้านการสร้างแรงจูงใจในการเชื่อมโยงบุคคลเข้าร่วมดำเนินโครงการ (รายได้ การประเมินความดีความชอบ) - ด้านการประเมินผลการปฏิบัติราชการ (การแปลงชั่วโมงงานเป็นชั่วโมง สอน หรืองานประจำ โดยประเมินผลการปฏิบัติราชการเฉพาะกลุ่ม) - ด้านการเทียบโอนหน่วยกิตของนักศึกษา	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	- รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (อ.สถาพร ขุนเพชร) - สำนักส่งเสริม วิชาการและงาน ทะเบียน - กองคลัง - กองบริหารงาน บุคคล
								3. พัฒนาระบบการบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการ และวิจัย ที่ก่อให้เกิด นวัตกรรมสู่การให้บริการทางธุรกิจ	0	0	0	0	0	- รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (อ.สถาพร ขุนเพชร) - สำนักส่งเสริม วิชาการและงาน ทะเบียน
								4. แสวงหาและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างพันธมิตรในการ ดำเนินงานร่วมกัน	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	- รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (อ.สถาพร ขุนเพชร)
	2. ศึกษาความเป็นไปได้ทาง ธุรกิจ และความเหมาะสมใน การดำเนินงาน	1.ประเมินความเสี่ยงทางธุรกิจ จัดทำแผนธุรกิจ นำเสนอแผนธุรกิจ - ธุรกิจเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง - ธุรกิจท่องเที่ยวชายฝั่ง - ธุรกิจการเกษตรนวัตกรรม	0	0	0	0	0	- รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (อ.สถาพร ขุนเพชร) - รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตตรัง - รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต นครฯ						
	3. ขับเคลื่อนแผนธุรกิจ	2. รายได้จากการให้บริการ ทางธุรกิจ (ล้านบาท)	2/-	3/-	2/-	30	30	1.ดำเนินการธุรกิจด้วยหลัก 4M+1T - Man (คน) - Money (เงิน) - Meterial (วัสดุ/วัตถุดิบ) - Method (วิธีปฏิบัติงาน) - Technology	0.3	0.3	0.3	0.3	0.3	- รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (อ.สถาพร ขุนเพชร) - รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขตตรัง - รองอธิการบดี ประจำวิทยาเขต นครฯ
2. กำกับ ติดตาม ประเมินผลการขับเคลื่อนแผนธุรกิจ								0	0	0	0	0	- รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (อ.สถาพร ขุนเพชร)	

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568)

การขับเคลื่อน แผนยุทธศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี
(พ.ศ. 2566-2570) ไปสู่การปฏิบัติ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 (พ.ศ. 2561-2580) ไปสู่การปฏิบัติในระยะ 5 ปีที่สอง ภายใต้ความสอดคล้องของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนแม่บท และนโยบายสำคัญของรัฐบาล โดยได้กำหนดแนวทางขับเคลื่อนแผนไว้ ดังนี้

1. เผยแพร่และถ่ายทอดแผนสู่การปฏิบัติแก่หน่วยงานทุกระดับ โดยขับเคลื่อนให้หน่วยงานจัดทำแผนการพัฒนาหน่วยงานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัยผ่านกระบวนการดังนี้
 - 1.1 สร้างการรับรู้แก่ประชาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อย่างทั่วถึงทุกระดับ
 - 1.2 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์แผนในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ผ่านสื่อช่องทางต่าง ๆ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย
2. จัดทำและทบทวนแผนฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยการมีส่วนร่วมของประชาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน
3. จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีที่มีความสอดคล้องและบูรณาการร่วมกันกับแผนที่เกี่ยวข้องในทุกมิติ
4. จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนามหาวิทยาลัย โดยการจัดทำแผนงาน/โครงการ และรายการที่สนับสนุนและผลักดันให้แผนการพัฒนามหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ในทุกมิติ
5. ทุกหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยจัดทำแผนยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติงานประจำปี จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของมหาวิทยาลัย
6. ทบทวนแผนระยะปานกลางแต่ละระยะ ในกรณีต่าง ๆ ดังนี้
 - 6.1 แผนสิ้นสุดระยะเวลา
 - 6.2 สภาพแวดล้อมและบริบทจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการก่อเกิด มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เช่น
 - นโยบายภาครัฐ การเมือง การปกครอง
 - ข้อกำหนดและกฏเกณฑ์ทางกฎหมาย
 - สภาพสังคมเศรษฐกิจ เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม และโรคอุบัติใหม่
 - นโยบายและกรอบทิศทางการพัฒนาระดับองค์กรมีการเปลี่ยนแปลง
7. กำกับติดตามและประเมินผลแผนแต่ละช่วงป้อนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง โดยนำเสนอต่อมหาวิทยาลัยและสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงและพัฒนาแผนต่อไป

ขั้นตอนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

1. คณะกรรมการพิจารณา ร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

2. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการจัดการศึกษา

3. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร

5. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

1. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการจัดการศึกษา

2. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

3. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร

4. คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

กองนโยบายและแผนจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

คณะกรรมการพิจารณา ร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

กองนโยบายและแผน

แผนภาพที่ 6-1 ขั้นตอนและกระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

218 | แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570)

```
graph TD; A[เริ่มต้น] --> B[แต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวน 5 ชุด]; B --> C[วิเคราะห์ SWOT]; C --> D[จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)]; D --> E[ประมวลผลข้อมูลแผนยุทธศาสตร์]; E --> F[พิจารณา ร่างแผน ยุทธศาสตร์]; F --> G[ได้รับความเห็นชอบ]; G --> H[พิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์]; H --> I[ได้รับความเห็นชอบ]; I --> J[ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์]; J --> K[สร้างการรับรู้แผนยุทธศาสตร์ต่อประชาคม มทร.ศรีวิชัย]; K --> L[สิ้นสุด]; F -.-> B; F -.-> C; F -.-> D; F -.-> E; F -.-> G; F -.-> H; F -.-> I; F -.-> J; F -.-> K; F -.-> L; F -.-> M[กองนโยบายและแผนจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ]; M -.-> F; M -.-> N[กองนโยบายและแผนจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ]; N -.-> M;
```

The flowchart illustrates the process of developing a 5-year strategic plan for Rajabhat Srivichai. It begins with 'เริ่มต้น' (Start), followed by 'แต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวน 5 ชุด' (Appointing 5 committees). The next steps are 'วิเคราะห์ SWOT' (SWOT analysis), 'จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)' (Drafting the strategic plan), 'ประมวลผลข้อมูลแผนยุทธศาสตร์' (Processing strategic plan data), 'พิจารณา ร่างแผน ยุทธศาสตร์' (Reviewing the draft strategic plan), 'ได้รับความเห็นชอบ' (Approval), 'พิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์' (Reviewing the draft strategic plan), 'ได้รับความเห็นชอบ' (Approval), 'ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์' (Announcing the strategic plan), 'สร้างการรับรู้แผนยุทธศาสตร์ต่อประชาคม มทร.ศรีวิชัย' (Creating awareness of the strategic plan among the Rajabhat Srivichai community), and finally 'สิ้นสุด' (End). There are feedback loops from 'พิจารณา ร่างแผน ยุทธศาสตร์' back to 'แต่งตั้งคณะกรรมการ จำนวน 5 ชุด', 'วิเคราะห์ SWOT', 'จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)', 'ประมวลผลข้อมูลแผนยุทธศาสตร์', 'ได้รับความเห็นชอบ', 'พิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์', 'ได้รับความเห็นชอบ', 'ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์', 'สร้างการรับรู้แผนยุทธศาสตร์ต่อประชาคม มทร.ศรีวิชัย', and 'สิ้นสุด'. Additionally, there are two boxes on the right side: 'กองนโยบายและแผนจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ' (Policy and Planning Division drafts the strategic plan for Rajabhat Srivichai, 5-year medium-term (B.E. 2566-2570) revised according to suggestions) and 'กองนโยบายและแผนจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ' (Policy and Planning Division drafts the strategic plan for Rajabhat Srivichai, 5-year medium-term (B.E. 2566-2570) revised according to suggestions). These boxes are connected to the main flow by dashed lines.

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) | 219

มหาวิทยาลัยนวัตกรรมเพื่อสังคม

พันธกิจ	1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ	1. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคมหรือสร้าง มูลค่าเชิงพาณิชย์ 2. ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วยนวัตกรรม สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน 3. สืบทอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทาง วัฒนธรรมสร้างสรรค์	1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนอง อุตสาหกรรมเป้าหมายประเทศ 2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม สู่การนำไปใช้ประโยชน์ต่อสังคม หรือสร้าง มูลค่าเชิงพาณิชย์ 3. ให้บริการแก่สังคมด้วยนวัตกรรมสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืน 4. สืบทอดศิลปวัฒนธรรมบนแนวทางวัฒนธรรม สร้างสรรค์	1. ผลิตกำลังคนเฉพาะทางที่มีคุณภาพ ตอบสนองอุตสาหกรรมเป้าหมายของ ประเทศ 2. ให้บริการวิชาการแก่สังคมด้วย นวัตกรรมสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน
เป้าหมาย	กำลังคนที่เป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป็นเสาหลักของภูมิภาคเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ ฐานรากและมรดกทางวัฒนธรรมด้วย วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรม	เป็นองค์กรสมัยใหม่	เป็นเสาหลักของภูมิภาค เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและมรดก ทางวัฒนธรรมด้วยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม
ยุทธศาสตร์	สร้างความโดดเด่นเฉพาะทางด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่สังคมแห่งโอกาสและความ เสมอภาคทางการศึกษา	สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขัน ของภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรมตามหมุดหมาย การพัฒนาประเทศ	สร้างองค์กรดิจิทัลสมรรถนะสูง เพื่อรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก	สร้างโอกาสทางธุรกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของสังคม ชุมชน
เป้าประสงค์	1. ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรมเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ	1. วิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ยกระดับภาคภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model	1. พลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล	1. ขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรมเพื่อบ่มเพาะ ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
วัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์	1. สร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติ ด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ	1. พัฒนาผลงานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรม สร้างสรรค์ เพื่อยกระดับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม บนฐาน BCG Model	1. เพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยไปสู่องค์กรดิจิทัล	1. เพื่อขับเคลื่อนองค์กรด้วยธุรกิจนวัตกรรม เพื่อบ่ม เพาะผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยี และนวัตกรรม
กลยุทธ์	1. สร้างโอกาสการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งในระบบ นอกกระบบ และนานาชาติ 2. พัฒนาหลักสูตรสมรรถนะสูงรองรับการผลิตและ พัฒนากำลังคนเพื่อตอบสนองอุตสาหกรรม เป้าหมายของประเทศ 3. พัฒนาหลักสูตรรองรับการจัดการศึกษา ในระดับนานาชาติ 4. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้สอนให้เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff) 5. พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต เพื่อการเป็น ผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและ นวัตกรรม 6. พัฒนาระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษา	1.สร้างระบบนิเวศเพื่อรองรับการวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ 2. พัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตามหมุดหมายการพัฒนาประเทศ 3.ขับเคลื่อนวัฒนธรรมสร้างสรรค์ด้วยทุน ทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น บนฐาน BCG Model	1. พัฒนาศักยภาพบุคลากรดิจิทัลสมรรถนะสูง (Digital Manpower) 2. พัฒนาระบบการทำงานดิจิทัล (Digital Process) 3. สร้างระบบนิเวศดิจิทัลสนับสนุนการบริหารจัดการ องค์กรดิจิทัล (Digital Ecosystem) 4. จัดการองค์กรสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goal : SDGs)	1. บริหารจัดการองค์กรสนับสนุนการสร้างโอกาสทาง ธุรกิจร่วมกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม

ผู้รับผิดชอบดำเนินการ และผู้กำกับดูแล
ผลสัมฤทธิ์ที่สำคัญ (Key Results : KRs) และตัวชี้วัดในระดับเป้าประสงค์/
ระดับมาตรการ/ตัวชี้วัดตามการแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา

ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)

ลำดับที่			KR / KPI	คำเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			คำเป้าหมาย		ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
				2566	2567	2568*	2569	2570	KR	KPI				
										การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ
ด้านการจัดการศึกษา														
1.	1.	ผู้เรียนทั้งในและนอกระบบเป็นไปตามแผนรับของแต่ละหลักสูตร (ร้อยละ)		80/ 62.16	80/ 73.33	80/ 70.89	80	80	✓				รองอธิการบดี (ดร.ภาณุมาศ สุธางคำ)	รองอธิการบดี (ดร.ภาณุมาศ สุธางคำ)
2.	2.	ผู้เรียนและบัณฑิตเป็นผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (ร้อยละ)		50/ 35.40	50/ 39.61	50/ 37.86	50	50	✓	✓			รองอธิการบดี (ดร.ภาณุมาศ สุธางคำ)	
3.	3.	หลักสูตรเฉพาะที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ (ร้อยละ)		30/ 100	35/ 98.86	80/ 100	45	50		✓	✓		สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
4.	4.	บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้สู่ภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (Talent mobility consultation) (ร้อยละ)		10/ 24.90	15/ 28.51	20/ 45.92	25	30		✓	✓		คณะ/วิทยาลัย	
5.	5.	ระบบนิเวศด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ (ระดับ) ระดับการประเมิน 1) มีนโยบายส่งเสริมด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 2) มีเครือข่ายผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 3) มีโครงการ/กิจกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 4) มีรายวิชาเฉพาะด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ 5) มี Platform ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเร่งพัฒนาผู้ประกอบการ เกณฑ์ประเมิน ระดับ 1 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1 ระดับ 2 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2 ระดับ 3 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3 ระดับ 4 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3+4 ระดับ 5 = มีการดำเนินงานตามข้อ 1+2+3+4+5		5/ 3	5 /5	5/ 5	5	5		✓	✓		คณะ/วิทยาลัย	

ลำดับที่			KR / KPI	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
				2566	2567	2568*	2569	2570	KR	KPI				
										การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ
6.	6.	ระดับความสำเร็จของกระบวนการรับเข้าเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ระดับการประเมิน 1) จัดตั้งหน่วยรับเข้าของผู้เรียน 2) สร้างระบบการตลาดสมัยใหม่เพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 3) สร้างความเชื่อมโยงการรับเข้าของผู้เรียนกับเครือข่ายเป้าหมาย 4) สร้างความเชื่อมโยงกับสถานศึกษาเครือข่าย (Educational Pipeline) 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้เฉพาะทางเพื่อการรับเข้าของผู้เรียน 6) สร้างระบบการรับเข้าสำหรับนักศึกษาตกออกของมหาวิทยาลัย เกณฑ์ประเมิน - ระดับ 1 คือ 1+2+3 - ระดับ 2 คือ 1+2+3+4 - ระดับ 3 คือ 1+2+3+4+5 - ระดับ 4 คือ 1+2+3+4+5+6 - ระดับ 5 คือ ทุกหลักสูตรรับผู้เรียนได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของแผน	5/NA	5/NA	5/NA	5	5				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย		
7.	7.	จำนวนนักศึกษาที่ตกออก (ร้อยละ)	5/4.89	4/1.50	2/1.67	2	1				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย		
8.	8.	จำนวนหลักสูตร (Degree) ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง ร่วมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (หลักสูตรสะสม)	3/ 7	6/ 7	9/9	12	15				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย		
9.	9.	จำนวนหลักสูตร Non degree ที่สร้างกำลังคนสมรรถนะสูง มีผู้เรียนเป็นไปตามแผน (หลักสูตรสะสม)	15/-	30/-	30/-	60	75				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย		
10.	10.	จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Degree (หลักสูตรสะสม)	1/NA	2/NA	3/NA	1	2				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย		
11.	11.	จำนวนหลักสูตรนานาชาติแบบ Non-degree (หลักสูตรสะสม)	5/NA	6/NA	7/NA	1	2				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย		
12.	12.	ร้อยละของผู้สอนที่เป็นมืออาชีพ (Professional Academic Staff) คุณสมบัติผู้สอนมืออาชีพ (Professional Academic Staff) ประกอบด้วย 1) ผู้สอนที่มีมาตรฐานสมรรถนะอาจารย์ TPSF 2) ความเชี่ยวชาญทางวิชาการ(Academic Expertise) 3) ตำแหน่งทางวิชาการ (Academic Ranking) 4) ประสบการณ์การทำงาน (Working Experience) 5) การแก้ไขปัญหาและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในภาคเอกชน (Talent Mobility) (ผู้สอนที่เป็นมืออาชีพต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย 3 ใน 5)	20/ 24.76	30/ 47.44	40/ 26.18	50	60				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย		

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568),,

ลำดับที่		KR / KPI	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		ประเภทการวัด				ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล
			2566	2567	2568*	2569	2570	KR	KPI				
									การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์	มาตรการ		
13.	13.	ร้อยละของผู้สอนที่จัดการเรียนรู้รายบุคคล (Personalized Learning)	60/NA	70/NA	80/NA	80	90				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
14.	14.	ร้อยละของผู้สอนที่นำปัญญาประดิษฐ์ (AI) เทคโนโลยี มาใช้ประกอบการเรียนการสอน	NA	NA	NA	70	80				✓	สำนักวิทยบริการและ เทคโนโลยีสารสนเทศ/ คณะ/วิทยาลัย	
15.	15.	ร้อยละของผู้เรียนที่มีสมรรถนะรองรับทักษะแห่งอนาคต ทักษะแห่งอนาคตของผู้เรียน ประกอบด้วย 1) ทักษะการใช้ชีวิตแห่งโลกสมัยใหม่ 2) ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ 3) ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital and AI Literacy) 4) ทักษะภาษาต่างประเทศ (Language Literacy) 5) ทักษะด้านการวางแผนทางการเงิน (Finacial Literacy)	80/ 52.26	85/ 93.22	90/ 94.84	95	100				✓	กองพัฒนานักศึกษา / คณะ/วิทยาลัย	
16.	16.	ร้อยละของผู้ที่สอบผ่านสมรรถนะวิชาชีพจากองค์กรภายนอก (จากผู้เข้าสอบทั้งหมด)	80/ 76.55"	90/ 90.36	90/ 96.36	90	90				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/คณะ/ วิทยาลัย	
17.	17.	รางวัลด้านผู้ประกอบการของผู้เรียน (รางวัล)	600/ 882	800/ 823	800/ 1,086	1,200	1,400		✓		✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
18.	18.	นวัตกรรมของผู้เรียนที่นำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ (ผลงาน)	30/50	60/ 139	90/188	120	150				✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
19.	19.	งบประมาณจากเครือข่ายภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรมสนับสนุนการจัดการศึกษา(ล้านบาท)	1/NA	2/NA	3/NA	1	2				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/สำนัก การจัดการนวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี/คณะ/ วิทยาลัย	
20.	20.	ร้อยละนักศึกษา/บัณฑิต ที่ได้งานทำ/ฝึกงาน ที่เกิดจากความเชื่อมโยง จากศิษย์เก่า	-	-	-	15	30				✓	กองพัฒนานักศึกษา / คณะ/วิทยาลัย	
21.	21.	ร้อยละของศิษย์เก่าที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาศิษย์ปัจจุบันร่วมกับมหาวิทยาลัย	-	-	-	50	50				✓	กองพัฒนานักศึกษา / คณะ/วิทยาลัย	
22.	22.	ผู้รับบริการที่นำองค์ความรู้จากแพลตฟอร์มสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการฐานนักปฏิบัติด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ ประโยชน์ (คน)	1000/ NA	2000/ NA	3000/ NA	1,000	2,000				✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568),,

ลำดับที่			KR / KPI	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
				2566	2567	2568*	2569	2570	KR	KPI				
										การแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรม	เป้าประสงค์			มาตรการ
23.	23.	ร้อยละของรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนด้วยแพลตฟอร์มดิจิทัลเต็มรูปแบบ แพลตฟอร์มดิจิทัลเต็มรูปแบบ ประกอบด้วย - ระบบจัดการหลักสูตร (Course Management) - ระบบการสร้างบทเรียน (Content Management) - ระบบการทดสอบและประเมินผล (Test and Evaluation System) - ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ (Course Tools) - ระบบจัดการข้อมูล (Data Management System)	30/ 48.54	40/ 59.66	50/ 66.52	60	70				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/สำนัก วิทยบริการและเทคโนโลยี สารสนเทศ/คณะ/วิทยาลัย		
24.	24.	ผู้รับบริการศูนย์กลางการเรียนรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (คน)	5000/ NA	6000/ NA	7000/ NA	1,000	2,000				✓	สำนักส่งเสริมวิชาการ และงานทะเบียน/สำนัก การจัดการนวัตกรรมและ ถ่ายทอดเทคโนโลยี/คณะ/ วิทยาลัย		
การพัฒนางานวิจัย บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์														
25.	1.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการวิจัย (ล้านบาท)	200/ 106.73	120/ 100.39	140/ 115.43	180	200	✓				รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)	รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)	
26.	2.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการบริการวิชาการและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ (ล้านบาท)	100/ 34.57	30/ 31.52	40/ 32.41	70	100	✓				รองอธิการบดี (ผศ.อภิรักษ์ สงรักษ์)		
27.	3.	บทความทางวิชาการ ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ (บทความ)	70/70	90/116	120/108	130	150			✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ คณะ/วิทยาลัย		
28.	4.	ผลงานวิจัย เทคโนโลยี นวัตกรรม และวัฒนธรรมสร้างสรรค์ ที่นำไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือสังคม (ผลงาน)	220/ 220	240/ 225	260/275	280	300			✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		
29.	5.	รายได้จากผลงานทรัพย์สินทางปัญญา ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ์ Licencing (ล้านบาท)	0.5/ 0.45	1/-	1.5/0.5	3	5			✓		สถาบันวิจัยและพัฒนา/ สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		
30.	6.	รางวัลด้านผู้ประกอบการของบุคคลทั่วไป (รางวัล)	20/27	30/35	40/93	50	60		✓	✓		สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี		
31.	7.	ร้อยละความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการด้านการวิจัย เทคโนโลยี บริการวิชาการ และวัฒนธรรมสร้างสรรค์	80/NA	85/NA	90/NA	95	100				✓	สถาบันวิจัยและพัฒนา/ สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย		

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 - 31 สิงหาคม 2568),,

ลำดับที่		KR / KPI	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
			2566	2567	2568*	2569	2570	KR	KPI				
									การแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรม	เป้าประสงค์			มาตรการ
32.	8.	ผลงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เข้าสู่กระบวนการทรัพย์สินทางปัญญา (ผลงาน)	150/NA	200/NA	250/NA	300	350				✓	สถาบันวิจัยและพัฒนา/ สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
33.	9.	ต้นแบบผลิตภัณฑ์ Products Champion (ผลิตภัณฑ์)	3/3	6/6	9/9	12	15				✓	สถาบันวิจัยและพัฒนา/ คณะ/วิทยาลัย	
34.	10.	ผลงานงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ดำเนินการภายใต้ความร่วมมือกับภาครัฐ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	15/45	30/52	45/76	60	75				✓	สถาบันวิจัยและพัฒนา/ คณะ/วิทยาลัย	
35.	11.	จำนวนผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม ที่ได้รับการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม Technopreneurship (ราย)	10/205	20/86	50/138	40	50				✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
36.	12.	งบประมาณบริการวิชาการจากการร่วมทุนกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม (ล้านบาท)	2/NA	3/NA	4/NA	5	6				✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
37.	13.	งบประมาณบริการวิชาการที่ก่อให้เกิดรายได้ (ล้านบาท)	20/ 24.22	30/ 15.48	30/ 25.50	50	60				✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
38.	14.	งบประมาณการพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อพัฒนาความเป็นผู้ประกอบการ (ล้านบาท)	100/ 103.16	200/ 305.84	300/ 63.06	400	500		✓		✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
39.	15.	ผลงานนวัตกรรมที่สนับสนุนวัฒนธรรมสร้างสรรค์สู่การนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้ประกอบการ/ภาคธุรกิจ/ภาคอุตสาหกรรม (ผลงาน)	2/13	4/15	6/9	8	10				✓	สำนักการจัดการ นวัตกรรมและถ่ายทอด เทคโนโลยี/คณะ/วิทยาลัย	
ด้านการบริหารจัดการองค์กร													
40.	1.	มหาวิทยาลัยนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาบริหารจัดการองค์กร (ระดับ)	5/-	5/-	5/-	5	5	✓				รองอธิการบดี (นายสถาพร ชุนเพชร)	- รองอธิการบดี (นายสถาพร ชุนเพชร) (ผศ.อุดร นามเสน) (ผศ.ปิยะ ประสงค์จันทร์)
41.	2.	ระยะเวลาในการให้บริการทางการศึกษาลดลง (ระดับ) - ระดับ 1 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 40 - ระดับ 2 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 50 - ระดับ 3 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 60 - ระดับ 4 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง อย่างน้อยร้อยละ 70 - ระดับ 5 = ระยะเวลาในการให้บริการน้อยลง มากกว่าร้อยละ 70	2/5	3/5	5/5	5	5			✓		สำนัก/สถาบัน/กอง	
42.	3.	ผลการประเมินสมรรถนะด้านกำลังคนดิจิทัล (เกณฑ์ดังตาราง Rubric Scoring)	NA	NA	NA	ระดับ 4	ระดับ 5				✓	กองบริหารงานบุคคล	

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 31 สิงหาคม 2568,,

ลำดับที่		KR / KPI	ค่าเป้าหมาย/ ผลการดำเนินงาน			ค่าเป้าหมาย		ประเภทการวัด			ผู้รับผิดชอบ	ผู้กำกับดูแล	
			2566	2567	2568*	2569	2570	KR	KPI				
									การแบ่งกลุ่มอุดมศึกษา	เป้าประสงค์			มาตรการ
43.	4.	ผลการประเมินกลยุทธ์ดิจิทัล (เกณฑ์ดังตาราง Rubric Scoring)	NA	NA	NA	ระดับ 4	ระดับ 5				✓	รองอธิการบดี (ทุกฝ่ายงาน)	
44.	5.	ผลการประเมินการเปลี่ยนผ่านสู่องค์กรดิจิทัล (เกณฑ์ดังตาราง Rubric Scoring)	NA	NA	NA	ระดับ 4	ระดับ 5				✓	สำนักวิทยบริการและ เทคโนโลยีสารสนเทศ/ สถาบัน/กอง/วิทยาเขต ตรัง/วิทยาเขตนครฯ	
45.	6.	รายได้จากการบริหารทรัพย์สิน	40	60	80/ 35.40	100	120				✓	รองอธิการบดี (นายสถาพร ชุนเพชร) (ผศ.สิทธิโชค จันทร์ย่อง) (ผศ.ขวัญฤทัย ใจเปี่ยม)	
46.	7.	ผลการประเมินประสิทธิภาพระบบเทคโนโลยีดิจิทัล (เกณฑ์ดังตาราง Ruvric Scoring)	-	-	-	ระดับ 4	ระดับ 5				✓	สำนักวิทยบริการและ เทคโนโลยีสารสนเทศ/ สถาบัน/กอง/วิทยาเขต ตรัง/วิทยาเขตนครฯ	
47.	8.	ผลการประเมินเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	-	-	-	ระดับ 4	ระดับ 5				✓	สำนักงานอธิการบดี	
ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง													
48.	1.	งบประมาณจากแหล่งทุนภายนอกสนับสนุนการสร้างผู้ประกอบการ/ธุรกิจใหม่ (ล้านบาท)	50/ 13.24	50/5.21	50/-	50	50	✓	✓			รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (นายสถาพร ชุนเพชร)	- รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (นายสถาพร ชุนเพชร)
49.	2.	ความร่วมมือเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ หรือส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมกับภาคธุรกิจ/อุตสาหกรรม University - Industry Linkage (หน่วยงาน)	50/25	60/105	50/2	80	90		✓	✓		รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (นายสถาพร ชุนเพชร)	
50.	3.	ความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบและกลไกการสร้างโอกาสทางธุรกิจ	-	-	50	100	100				✓	รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (นายสถาพร ชุนเพชร)	
51.	4.	รายได้จากการให้บริการทางธุรกิจ (ล้านบาท)	2/-	3/-	2/-	30	30				✓	รองอธิการบดี (ผศ.อุดร นามเสน) (นายสถาพร ชุนเพชร) (ผศ.สิทธิโชค จันทร์ย่อง) (ผศ.ขวัญฤทัย ใจเปี่ยม)	
รวม								6	9	9	36		

หมายเหตุ * ผลการดำเนินงานตัวชี้วัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 รอบ 11 เดือน (1 ตุลาคม 2567 – 31 สิงหาคม 2568),

เอกสารประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

1. ปัจจัย สถานการณ์ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ความท้าทายของโลกและของประเทศ
2. Sustainable Development Goal
3. BCG Model
4. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปี พ.ศ. 2560
5. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)
6. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13
8. นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2562 - 2565)
9. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย 4.0 ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
10. แผนด้านวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570
11. แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. 2560-2570) ฉบับทบทวน รอบปี พ.ศ. 2569
12. แผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (พ.ศ. 2566-2570)
13. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579)
14. แผนยุทธศาสตร์การศึกษาเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)
15. กรอบนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปี พ.ศ. 2566-2570
16. แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564-2570
17. การสำรวจความต้องการบุคลากรทักษะสูง ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2568-2572
18. กฎกระทรวง การจัดกลุ่มอุดมศึกษา
19. แผนพัฒนาจังหวัดนครศรีธรรมราช (พ.ศ. 2566-2570)
20. แผนพัฒนาจังหวัดสงขลา (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. 2568
21. แผนพัฒนาจังหวัดตรัง (พ.ศ. 2561-2565) ฉบับทบทวน
22. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะยาว 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)
23. กรอบนโยบายในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จากคณะกรรมการกำหนดกรอบนโยบาย จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)
24. การประเมินศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (กลุ่มที่ 2 กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรม)
25. การใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ภาคผนวก

คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการบริหารจัดการองค์กร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดร นามเสน	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญหทัย ใจเปี่ยม	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธินิโชค จันทร์ย่อง	กรรมการ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ ประสงค์จันทร์	กรรมการ
5. นายสถาพร ขุนเพชร	กรรมการ
6. รองศาสตราจารย์วรรณพร ชีววุฒิมงคล	กรรมการ
7. นางสาวลมูล เกตุรินทร์	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยยะ ธนพัฒน์ศิริ	กรรมการ
9. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธินิโชค อุ่นแก้ว	กรรมการ
10. นางอุษา ศรีเจริญ	กรรมการ
11. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อวยพร วงศ์กุล	กรรมการ
12. นางสาววิลาวัลย์ คชกาญจน์	กรรมการ
13. นางสฤณธรณี หมัดหมั่น	กรรมการ
14. นายสุจินดา แซ่ฮั่น	กรรมการ
15. นางสาววันเพ็ญ จิตตพงศ์	กรรมการและเลขานุการ
16. นางสุนิสา วารีเพชร	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ด้านการสร้างความโดดเด่นเพื่อพลิกโฉมมหาวิทยาลัยสู่การเปลี่ยนแปลง

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดร นามเสน	ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญหทัย ใจเปี่ยม	กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิทธินิโชค จันทร์ย่อง	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ชาติรี หอมเขียว	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์วรรณพร ชีววุฒิมงคล	กรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยาภรณ์ อรมุต	กรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไชยยะ ธนพัฒน์ศิริ	กรรมการ
8. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ทองหนูน้อย	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์วรงค์ บุญช่วยแทน	กรรมการ
10. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุदनัย เครือหลี	กรรมการ
11. นางสาววันเพ็ญ จิตตพงศ์	กรรมการและเลขานุการ
12. นางสุนิสา วารีเพชร	ผู้ช่วยเลขานุการ

“
มหาวิทยาลัยนวัตกรรม
เพื่อสังคม

”

R U T S

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ระยะปานกลาง 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับทบทวนปีงบประมาณ พ.ศ. 2568